

Euroopa Liidu Teataja

L 326

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

54. aastakäik

8. detsember 2011

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1227/2011, 25. oktoober 2011, energia hulgi-
müügituru terviklikkuse ja läbipaistvuse kohta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1228/2011, 16. november 2011, millega tunnis-
tatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 429/73, millega nähakse ette teatavate määruse
(EMÜ) nr 1059/69 reguleerimisalasse kuuluvate ja Türgist pärinevate kaupade ühendusse impor-
timise erisätted 17
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1229/2011, 16. november 2011, millega tunnis-
tatakse kehtetuks nõukogu teatavad iganenud õigusaktid ühise põllumajanduspoliitika vald-
konnas 18
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1230/2011, 16. november 2011, millega tunnis-
tatakse kehtetuks teatavad nõukogu vananenud õigusaktid ühise kaubanduspoliitika valdkonnas 21
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1231/2011, 16. november 2011, millega muude-
takse nõukogu määrust (EÜ) nr 378/2007 seoses ühise põllumajanduspoliitika raames ette-
nähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise rakenduseeskirjadega 24
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1232/2011, 16. november 2011, millega muude-
takse nõukogu määrust (EÜ) nr 428/2009, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse
kasutusega kaupade ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimiseks 26

Hind: 7 EUR

(Jätkub pöördel)

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1233/2011, 16. november 2011, mis käsitleb riiklikult toetatavate ekspordikrediitide suuniste rakendamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2001/76/EÜ ja 2001/77/EÜ	45
--	----

DIREKTIIVID

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/89/EL, 16. november 2011, millega muudetakse direktiive 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ seoses finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendava järelevalvega ⁽¹⁾	113
--	-----

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1227/2011,

25. oktoober 2011,

energia hulgimüügituru terviklikkuse ja läbipaistvuse kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 194 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Oluline on tagada tarbijate ja teiste turuosaliste kindlustunne elektri- ja gaasiturgude terviklikkuse suhtes, pakku-
mise ja nõudluse õiglase ja konkurentsil põhineva vastas-
mõju peegeldumine energia hulgimüügiturgude hindades
ning vältida kasumi teenimist turu kuritarvitamiselt.

(2) Energia hulgimüügiturgude terviklikkuse ja läbipaistvuse
suurendamise eesmärk peaks olema avatud ja õiglase
konkurentsi edendamine energia hulgimüügiturgudel
energia lõpptarbijate huvides.

(3) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komitee ning elektri-
ja gaasisektori Euroopa reguleerivate asutuste tööühm
kinnitasid oma nõuandes, et kehtivad õigusaktid ei
pruugi nõuetekohaselt reguleerida elektri- ja gaasiturgude
terviklikkust ning et tuleks kaaluda energeetikasektori
jaoks kohandatud asjakohase õigusraamistiku loomist,
mis hoiaks ära turu kuritarvitamise ja võtaks arvesse
sellele sektorile iseloomulikke tingimusi, mis ei ole teiste
direktiivide või määrustega reguleeritud.

(4) Liidu energia hulgimüügiturud on omavahel üha tiheda-
malt seotud. Turu kuritarvitamine ühes liikmesriigis ei
mõjuta sageli mitte üksnes elektri ja maagaasi hulgimüü-
gihindu teistes liikmesriikides, vaid ka jaemüügihindu
tarbijatele ja mikroettevõtjatele. Seepärast ei saa turgude
terviklikkuse kindlustamine olla probleem, mis puudutab
üksnes konkreetset liikmesriiki. Täielikult toimiva, ühen-
datud ja integreeritud energiasiseturu väljakujundamiseks
on vajalik tugev piiriülene turujärelevalve.

(5) Energia hulgimüügiturud hõlmavad nii kaubaturgusid kui
ka tuletisinstrumentide turgusid, mis on energia- ja
finantsturgude jaoks eluliselt tähtsad, ning nende sekto-
rite hinnakujundused on omavahel seotud. Need
hõlmavad muu hulgas reguleeritud turgusid, mitmepool-
seid kauplemissüsteeme ja nii otse kui ka vahendajate
kaudu sõlmitavaid börsiväliseid tehinguid ja kahepoolseid
lepinguid.

(6) Praeguse ajani on energiaturu järelevalve olnud liikmes-
riigi- ja sektoripõhine. Sõltuvalt üldisest tururaamistikust
ja regulatiivsest olukorrast võib selle tulemuseks olla
kauplemistegevusele mitme õiguskorra kohaldamine ja
järelevalve tegemine mitmete erinevate, erinevates liik-
mesriikides asuda võivate asutuste poolt. See võib
muuta ebaselgeks vastutuse küsimuse ja tekitada isegi
olukorra, kus järelevalve hoopis puudub.

⁽¹⁾ ELT C 132, 3.5.2011, lk 108.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 14. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 10. oktoobri 2011. aasta otsus.

- (7) Mitmel kõige olulisemal energiaturul ei ole energiaturu terviklikkust õonestav käitumine praegu selgelt keelatud. Lõpptarbija kaitseks ja Euroopa kodanikele jõukohaste energiahindade tagamiseks on ülimalt tähtis, et selline käitumine keelataks.
- (8) Energia hulgimüügiturgudel kaubeldakse koos nii tuletis-instrumentidega, mida saab arveldada kas füüsiliselt või rahaliselt, kui ka kaubaga. Seepärast on oluline, et sisetabe põhjal kauplemise ja turuga manipuleerimise (mis kujutavad endast turu kuritarvitamist) määratlused oleksid tuletisinstrumentide turgudel ja kaubaturgudel omavahel kooskõlas. Käesolevat määrust tuleks põhimõtteliselt kohaldada kõikide sõlmitud tehingute kohta, kuid samas tuleks selles arvesse võtta energia hulgimüügiturgude iseärasusi.
- (9) Jaemüügilepingud, millega reguleeritakse lõpptarbijate varustamist elektrienergia või maagaasiga, ei kätke endas sellist turuga manipuleerimise ohtu kui hulgimüügilepingud, mida on kerge osta ja müüa. Siiski võivad suuremate energiakasutajate tarbimisotsused mõjutada ka energia hulgimüügiturgude hindu ja see mõju võib ulatuda üle riigipiiride. Seetõttu on asjakohane kaaluda selliste suurtarbijate hankelepinguid seostatult energia hulgimüügiturgude terviklikkuse tagamisega.
- (10) Oma 21. detsembri 2010. aasta teatises „ELi heitkogustega kauplemise süsteemi turujärelevalve raamistiku täiustamine” avaldatud uurimistulemusi arvesse võttes peaks komisjon kaaluma seadusandliku ettepaneku esitamist, et mõistliku ajaga kõrvaldada Euroopa CO₂-turu läbi-paistvuses, terviklikkuses ja järelevalves tuvastatud puudused.
- (11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruses (EÜ) nr 714/2009 (võrkudele juurdepääsu tingimuste kohta piiriüleses elektrikaubanduses)⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruses (EÜ) nr 715/2009 (maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta)⁽²⁾ tunnistatakse, et kõigile turuosalistele tuleb tagada võrdne juurdepääs võrgu füüsilise seisundi ja tõhususega seotud andmetele, et nad saaksid hinnata nõudluse ja pakkumise üldist olukorda ning selgitada välja hulgimüügihinna muutumise põhjused.
- (12) Sisetabe kasutamine enda või kolmanda isiku nimel kauplemisel või katse seda teha tuleks selgesõnaliselt keelata. Sisetabe kasutamisega võib tegemist olla ka juhul, kui energiatoodete hulgimüügiga tegelevad isikud, kes teavad või peaksid teadma, et nende valduses olev teave on sisetabe. Teavet turuosalise enda kavade ja kauplemisstrateegia kohta ei tuleks käsitada sisetabena. Teave, mille avalikustamine on nõutav vastavalt määrusele (EÜ) nr 714/2009 või määrusele (EÜ) nr 715/2009, kaasa arvatud kõnealuste määruste kohaselt vastu võetud suunistele ja võrgueeskirjadele, võib – juhul kui tegemist on hinna seisukohalt tundliku teabega – olla aluseks turuosaliste otsustele energia hulgimüügitoodetega tehingute tegemiseks, ning seetõttu võiks seda kuni avalikustamiseni lugeda sisetabeks.
- (13) Manipuleerimine energia hulgimüügiturgudega hõlmab isikute tegevust hindade kunstlikuks tõstmiseks tasemele, mida ei saa õigustada pakkumise ja nõudluse turujõududega, sealhulgas tootmis-, hoidmis- või ülekandevõimsuse tegeliku kättesaadavuse ja nõudlusega. Turuga manipuleerimise vormid hõlmavad järgmist: valetellimuste esitamine ja tühistamine; vale või eksitava teabe või kuulduste levitamine massiteabevahendite, sealhulgas Interneti kaudu või muul viisil; tahtlik valetabe esitamine ettevõtjatele, kes väljastavad hinnaprognoose või turuaruandeid, millega eksitatakse turuosalisi, kes tegutsevad nende hinnaprognosidele või turuaruannetele toetudes; ja tahtlikult sellise mulje loomine, nagu erineks kättesaadav elektritootmise võimsus või kättesaadav maagaasi maht või kättesaadav ülekandevõimsus sellest, mis on tegelikult tehniliselt kättesaadav, juhul kui selline teave mõjutab või võib suure tõenäosusega mõjutada energiatoodete hulgimüügihinna. Manipuleerimine ja selle mõju võib avalduda piiriüleselt, elektri- ja gaasituru vahel ning finants- ja kaubaturgudel, sealhulgas aastekvootide turul.
- (14) Turuga manipuleerimise juhtumid ja katsed turuga manipuleerida hõlmavad ühe isiku või mitme üksteisega koostööd tegeva isiku tegevust endale energia hulgimüügitööde pakkumise ja nõudluse suhtes otsustava seisundi kindlustamiseks, mille tulemusena määratakse otse või kaudselt kindlaks hinnad või võidakse seda teha ning luuakse muid ebaõiglasi kauplemistingimusi; samuti energia hulgimüügitoodete pakkumist, ostmist või müümist võrdlushindade alusel tegutsevate turuosaliste eksitamise eesmärgil või sellekohase kavatsusega või mõjuga. Tunnustatud turutavad, nagu näiteks finantsteenuste valdkonnas kehtivad tavad, mis praegu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ (siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta)⁽³⁾ artikli 1 lõikes 5, mida võidakse kõnealuse direktiivi muutmisel kohandada, võiksid aga turuosalistele olla seaduslikuks vahendiks, millega tagada energia hulgimüügitootete soodus hind.

⁽¹⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 15.

⁽²⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 36.

⁽³⁾ ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.

- (15) Hinnates energia hulgimüügitoode puudutava siseteabe avaldamist ajakirjanike poolt, kes teevad seda oma kutsetegevuse käigus, tuleb arvesse võtta nende kutsealal kehtivaid norme ja ajakirjandusvabadust reguleerivaid norme – tingimusel et kõnealused isikud ei saa otse või kaudselt eeliseid või kasu asjaomase teabe levitamisest ning teavet ei avaldata kavatsusega eksitada turgu seoses energia hulgimüügitoote pakkimise, nõudluse või hinnaga.
- (16) Vastavalt finantsturgude arengule kohandatakse ka kõnealuste turgude kuritarvitamise mooduseid. Vajaliku paindlikkuse tagamiseks – et oleks võimalik kiiresti reageerida nendele muutustele, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte siseteabe ja turuga manipuleerimise määratluse tehniliseks ajakohastamiseks, et tagada sidusus teiste asjakohaste liidu õigusaktidega finantsteenuste ja energia valdkonnas. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (17) Tõhus turujärelevalve liidu tasandil on oluline, et avastada ja tõkestada turu kuritarvitamist energia hulgimüügiturudel. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 713/2009 asutatud Energeetikasektori Reguleerivate Asutuste Koostööamet⁽¹⁾ (edaspidi „amet“) on kõige sobivam sellise järelevalve teostamiseks, sest tal on ülevaade kogu liidu elektri- ja gaasiturudest ning vajalikud teadmised liidu elektri- ja gaasiturude ja -võrkude kohta. Riiklikel reguleerivatel asutustel, kes on ulatuslikult kursis energiaturgude arenguga oma liikmesriigis, peaks olema oluline roll tõhusa turujärelevalve tagamisel siseriiklikul tasandil. Seetõttu on oluline ameti ja riiklike asutuste tihe koostöö ja kooskõlastamine, et tagada energiaturgude nõuetekohane järelevalve ja läbipaistvus. Andmete kogumine ameti poolt ei piira riiklike asutuste õigust koguda täiendavaid andmeid siseriiklikuks kasutamiseks.
- (18) Tõhusaks turujärelevalveks on vaja korrapärast ja õigeaegset juurdepääsu tehingutega seotud andmetele ning juurdepääsu struktuuriandmetele elektri ja maagaasi tootmiseks, hoidmiseks, tarbimiseks või edastamiseks ettenähtud rajatiste võimsuse ja kasutamise kohta. Seetõttu tuleb nõuda, et hulgimüügi korras energiatoodetega kauplevad turuosalised, sealhulgas põhivõrguettevõtjad, tarnijad, kauplejad, tootjad, vahendajad ja suurtarbijad edastaksid kõnealuse teabe ametile. Amet võib omalt poolt luua tugevad sidemed peamiste reguleeritud turgudega.
- (19) Selleks et tagada andmekogumise sätete ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes)⁽²⁾. Teabe esitamise kohustus peaks jääma võimalikult minimaalseks ning ei tohiks tekitada turuosalistele tarbetuid kulutusi ega halduskoormust. Ühtsete teabeesituseeskirjade kohta tuleks seetõttu eelnevalt teha kulude ja tulude analüüs, nendega tuleks vältida teabe mitmekordset esitamist ning nende puhul tuleks arvesse võtta teabe esitamise raamistikke, mis on välja töötatud seoses teiste asjakohaste õigusaktidega. Lisaks tuleks nõutud teave või osa sellest võimaluse korral koguda teistelt isikutelt ja olemasolevatest allikatest. Kui turuosaline või tema nimel tegutsev kolmas isik, tehingutest teatamise süsteem, reguleeritud turg, väärtpaperitehingute sobitamise süsteem või muu isik, kelle ametialaseks tegevuseks on tehingute korraldamine, on täitnud oma teabe esitamise kohustuse pädevale asutusele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivile 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta)⁽³⁾ või kohaldatavatele liidu õigusaktidele tuletistehingute, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta, tuleks tema teabe esitamise kohustus lugeda täidetuks ka käesoleva määruse alusel, kuid üksnes tingimusel, et kõik käesoleva määruse alusel nõutud andmed on esitatud.
- (20) On tähtis, et komisjon ja amet teeksid käesoleva määruse rakendamisel omavahel tihedat koostööd ja konsulteerisid nõuetekohaselt elektri ning gaasi ülekandesüsteemi haldurite Euroopa võrgustiku, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010⁽⁴⁾ asutatud Euroopa Väärtpaperiturujärelevalve, riiklike reguleerivate asutuste, pädevate finantsjärelevalveasutuste ja liikmesriikide muude asutuste, nagu näiteks riiklikud konkurentsi-asutused, ning sidusrühmade, nagu näiteks reguleeritud turud (nt energiabörsid), ja turuosalistega.

⁽¹⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽³⁾ ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

- (21) Tuleks luua siseriiklikel registritel põhinev turuosaliste Euroopa register, et edendada energia hulgimüügiturgude üldist läbipaistvust ja terviklikkust. Aasta pärast kõnealuse registri loomist peaks komisjon kooskõlas ameti poolt komisjonile esitatavate aruannetega ning koostöös ameti ja riiklike reguleerivate asutustega hindama turuosaliste Euroopa registri toimimist ja kasutusväärtust. Vajaduse korral peaks komisjon kaaluma kõnealuse hindamise põhjal täiendavate vahendite esitamist, millega parandada energia hulgimüügiturgude üldist läbipaistvust ja terviklikkust ning tagada turuosalistele kogu liidus võrdsed tingimused.
- (22) Hulgimüügi korras energiatoodetega kauplemise kõikide aspektide tõhusa järelevalve hõlbustamiseks peaks amet looma mehhanismid, mis võimaldaksid juurdepääsu energia hulgimüügiturgudele käsitlevale teabele ka muudel pädevatel asutustel, eriti Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel, riiklikel reguleerivate asutustel, liikmesriikide pädevatel finantsjärelevalveasutustel, riiklikel konkurentsiasutustel ja muudel pädevatel asutustel.
- (23) Amet peaks tagama talle laekunud andmete turvalise käsitlemise ja kaitse, takistama loata juurdepääsu ameti valduses olevale teabele ja kehtestama korra, mis tagaks, et isikud, kellel on olemas andmetele juurdepääsu luba, ei kuritarvita ameti kogutud andmeid. Amet peaks tegema kindlaks, kas kõik tema valduses olevatele andmetele juurdepääsu omavad asutused suudavad säilitada võrdselt kõrge turvalisuse taseme ning on kohustatud järgima asjakohaseid konfidentsiaalsuse nõudeid. Seetõttu tuleb tagada ka andmete töötlemiseks ning edastamiseks kasutatavate IT-süsteemide töö turvalisus. Selleks et luua IT-süsteem, milles oleks tagatud kõrgeim võimalik andmete konfidentsiaalsus, peaks amet tegema tihedat koostööd Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametiga (ENISA). Kõnealused eeskirjad peaksid kehtima ka teiste asutuste kohta, kellel on käesoleva määruse kohaselt andmetele juurdepääsu õigus.
- (24) Käesolevas määruses järgitakse põhiõigusi ja peetakse kinni põhimõtetest, mida on tunnustatud eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 6, ja liikmesriikide põhi-seaduslikes tavades ning mida tuleks rakendada kooskõlas põhiõiguste harta artiklis 11 tunnustatud õigusega sõna- ja teabevabadusele.
- (25) Ametil peaks olema võimalik teha turuosalistele ja laiemale avalikkusele kättesaadavaks teave, mis ei ole või ei ole enam ärilisest või julgeoleku seisukohast tundlik, et sellega aidata suurendada teadmisi turu kohta. Selline läbipaistvus aitab luua turul kindlustunnet ja toetab teadmiste suurendamist energia hulgimüügiturgude toimimise kohta. Amet peaks kehtestama ja üldsusele kättesaadavaks tegema eeskirjad tema poolt kõnealuse teabe õiglase ja läbipaistva avalikustamise kohta.
- (26) Riiklikud reguleerivad asutused peaksid vastutama käesoleva määruse jõustamise eest liikmesriikides. Et kõnealust ülesannet tõhusalt täita, peaksid neil olema vajalikud uurimisvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada kooskõlas siseriikliku õigusega ja nende kasutamise üle võib teostada asjakohast järelevalvet.
- (27) Amet peaks tagama, et käesolevat määrust kohaldatakse kooskõlastatult kogu liidu piires ning et seda tehakse sidusalt direktiiviga 2003/6/EÜ. Sel eesmärgil peaks amet vajaduse korral avaldama mittesiduvad suunised käesolevas määruses sätestatud mõistete rakendamise kohta. Kõnealustes suunistes tuleks muu hulgas käsitleda tunnustatud turutavade küsimust. Kuna turu kuritarvitamine energia hulgimüügiturgudel mõjutab sageli rohkem kui ühte liikmesriiki, peaks amet lisaks tagama läbiviidavate uurimiste tõhususe ja sidususe. Selleks peaks ametil olema võimalik taotleda koostööd ja kooskõlastada asjaomaste reguleerivate asutuste esindajatest ja vajaduse korral ka muude asutuste, sealhulgas riiklike konkurentsiasutuste esindajatest koosnevate uurimisrühmade tegevust.
- (28) Ametile tuleks käesolevas määruses sätestatud täiendavate ülesannete täitmiseks eraldada vajalikul määral rahalisi vahendeid ja töötajaid. Selleks tuleks neid ülesandeid võtta nõuetekohaselt arvesse määruse (EÜ) nr 713/2009 artiklites 23 ja 24 sätestatud menetluses ameti eelarve koostamise, täitmise ja kontrolli kohta. Eelarvepädev institutsioon peaks tagama, et amet töötaks võimalikult tõhusalt.
- (29) Riiklikud reguleerivad asutused, liikmesriikide pädevad finantsjärelevalveasutused ja vajaduse korral riiklikud konkurentsiasutused peaksid tegema koostööd, et tagada kooskõlastatud lähenemisviisi kasutamine energia hulgimüügiturgudel (mis hõlmavad nii kaubaturgusid kui ka tuletisinstrumentide turgusid) avastatud turu kuritarvitamise juhtumitega tegelemisel. Kõnealune koostöö peaks hõlmama vastastikust teabevahetust juhul, kui kahtlustatakse, et energia hulgimüügiturgudel pannakse toime või on toime pandud tegusid, mis tõenäoliselt kujutavad endast kas käesoleva määruse, direktiivi 2003/6/EÜ või konkurentsioiguse rikkumist. Kõnealune koostöö peaks lisaks tugevdama uurimise ja kohtumenetluste sidusust ja ühtsust.

(30) Oluline on käesolevast määrusest tulenevate ametisalduse hoidmisega seotud kohustuste kohaldamine konfidentsiaalse teabe kõikide saajate suhtes. Amet, riiklikud reguleerivad asutused, liikmesriikide pädevad finantsjärelevalveasutused ja riiklikud konkurentsiasutused peaksid tagama saadud teabe konfidentsiaalsuse, terviklikkuse ja kaitse.

(31) Oluline on, et karistused käesoleva määruse rikkumise eest oleksid proportsionaalsed, tõhusad ja hoiatavad ning kajastaksid rikkumise raskust, tarbijatele tekitatud kahju ning siseteabe põhjal kauplemisest ja turu manipuleerimisest tulenevat võimalikku kasu. Kõnealuseid karistusi tuleks kohaldada kooskõlas siseriikliku õigusega. Võttes arvesse vastastoimet elektri ja maagaasi tuletisinstrumentidega kauplemise ning tegeliku elektri ja maagaasi kauplemise vahel, peaksid karistused käesoleva määruse rikkumise eest olema samaväärsed karistustega, mis liikmesriigid on heaks kiitnud direktiivi 2003/6/EÜ rakendamisel. Võttes arvesse konsultatsioone seoses komisjoni 12. detsembri 2010. aasta teatisega „Sanksioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris”, peaks komisjon kaaluma mõistliku aja jooksul ettepanekute esitamist liikmesriikide karistussüsteemide miinimumstandardite ühtlustamise kohta. Käesolev määrus ei mõjuta tõendamisnõudeid käsitlevaid siseriiklikke eeskirju ega ka liikmesriikide reguleerivate asutuste ja kohtute kohustust teha kindlaks konkreetse juhtumi asjaolud, tingimusel et sellised eeskirjad ja kohustused on kooskõlas liidu õiguse üldpõhimõtetega.

(32) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt ühtlustatud raamistiku kehtestamist energia hulgimüügituru terviklikkuse ja läbipaistvuse tagamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu, reguleerimisala ja seos liidu muude õigusaktidega

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad, mis keelavad energia hulgimüügiturge mõjutavad kuritarvitused ja on sidusad finantsturgudele kohaldatavate eeskirjadega ning tagavad kõnealuste energia hulgimüügiturgude nõuetekohase toimimise, võttes sealjuures arvesse nende iseärasusi. Määruses nähakse ette, et järelevalvet energia hulgimüügiturgude üle teostab Energeetikasektori Reguleerivate Asutuste Koostööamet (edaspidi „amet”) tihedas koostöös riiklike reguleerivate asutustega ning võttes arvesse heitkogustega kauplemise süsteemi ja energia hulgimüügiturgude vastastoimet.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse energia hulgimüügitoodetega kauplemise suhtes. Käesoleva määruse artikleid 3 ja 5 ei kohaldata nende energia hulgimüügitoodete suhtes, mis on finantsinstrumendid ja mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2003/6/EÜ artiklit 9. Käesolev määrus ei piira direktiivide 2003/6/EÜ ja 2004/39/EÜ ega Euroopa konkurentsioiguse kohaldamist käesoleva määrusega hõlmatud tegevuse suhtes.

3. Amet, riiklikud reguleerivad asutused, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, liikmesriikide pädevad finantsjärelevalveasutused ja vajaduse korral riiklikud konkurentsiasutused teevad koostööd, et tagada kooskõlastatud lähenemisviisi kasutamine asjaomaste eeskirjade jõustamisel, kui võetavad meetmed on seotud ühe või mitme finantsinstrumendiga, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2003/6/EÜ artiklit 9, ja ühe või mitme energia hulgimüügitootega, mille suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artikleid 3, 4 ja 5.

4. Ameti haldusnõukogu tagab, et amet täidab käesoleva määrusega talle pandud ülesandeid kooskõlas käesoleva määruse ja määrusega (EÜ) nr 713/2009.

5. Ameti direktor konsulteerib kõikides käesoleva määruse rakendamist puudutavates küsimustes ameti reguleerivate asutuste nõukoguga ning võtab selle nõuandeid ja arvamusi asjakohaselt arvesse.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „siseteave” – täpset laadi avalikustamata teave, mis on otse või kaudselt seotud ühe või mitme energia hulgimüügitootega ning millel võib avaldamise korral olla tõenäoliselt märkimisväärne mõju kõnealuste energia hulgimüügitoodete hinnale.

Kõnealuse määratluse kohaldamisel tähendab „teave” järgmist:

- a) teave, mille avalikustamist nõutakse määrustega (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009, sealhulgas kõnealuste määruste kohaselt vastuvõetud suuniste ja võrgueeskirjadega,
- b) teave elektrienergia või maagaasi tootmiseks, hoidmiseks, tarbimiseks või edastamiseks mõeldud rajatiste võimsuse ja kasutamise kohta või teave maagaasi veeldusjaamade võimsuse ja kasutamise kohta, sealhulgas kõnealuste rajatiste kavandatud või ettekatsetamata mittekasutatavuse kohta,

c) teave, mille avaldamist nõuavad liidu või siseriikliku tasandi õigusnormid, turueeskirjad ning asjaomasel energia hulgimüügiturul sõlmitud lepingud või seal kehtivad tavad, kui see teave võib oluliselt mõjutada energia hulgimüügitoodete hindu, ning

d) muu teave, millele mõistlikult tegutsev turuosaline tõenäoliselt tugineb energia hulgimüügitootega seotud tehingu sõlmimist või kauplemiskorralduse andmist käsitleva otsuse tegemisel.

Teavet loetakse täpseks, kui see viitab olemasolevatele või mõistliku eelduse kohaselt tekkida võivatele asjaoludele või toimunud või mõistliku eelduse kohaselt toimuda võivale sündmusele ja kui see on sedavõrd üksikasjalik, et võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida kõnealused asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada energia hulgimüügitoodete hindadele;

2) „turuga manipuleerimine”–

a) tehingu sõlmimine või kauplemiskorralduse andmine seoses energia hulgimüügitoodetega:

i) millega antakse või tõenäoliselt antakse valesid või eksitavaid teateid energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse või hinna kohta,

ii) mille kaudu üks isik või mitu koostööd tegevat isikut kindlustavad või püüavad kindlustada ühe või mitme energia hulgimüügitootete hinna kunstlikul tasemel hoidmise, välja arvatud juhul, kui tehingu sõlminud või kauplemiskorralduse andnud isik tõendab, et tema tegevusel on õiguspärased põhjused ning kõnealune tehing või kauplemiskorraldus on kooskõlas asjaomasel energia hulgimüügiturul tunnustatud tavade, või

iii) mille kaudu kasutatakse või püütakse kasutada fiktiivseid vahendeid või muud liiki pettust või võtteid, millega antakse või tõenäoliselt antakse valesid või eksitavaid märguandeid energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse või hinna kohta,

või

b) teabe levitamine meedia, sealhulgas Interneti kaudu või muul viisil, mis annab või tõenäoliselt annab energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse või hinna kohta valesid või eksitavaid teateid, kaasa arvatud kuulduste või valede või eksitavate uudiste levitamine, kui teavet levitanud isik teadis või oleks pidanud teadma, et teave on vale või eksitav.

Kui teavet levitatakse ajakirjanduslikul või kunstilise väljenduse eesmärgil, võetakse sellise teabe levitamise hindamisel arvesse teistes meediakanalites ajakirjandusvabadust ja sõnavabadust reguleerivaid eeskirju, välja arvatud juhul, kui:

i) teavet levitavad isikud saavad kõnealuse teabe levitamisest otse või kaudselt eeliseid või kasu või

ii) teave avaldatakse või seda levitatakse kavatsusega eksitada turgu energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse ja hinna osas;

3) „turuga manipuleerimise katse”–

a) tehingu sõlmimine, kauplemiskorralduse andmine või mõne muu meetme võtmine seoses energia hulgimüügitootega selleks, et:

i) anda valesid või eksitavaid teateid energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse või hinna kohta,

ii) kindlustada ühe või mitme energia hulgimüügitootete hinna kunstlikul tasemel hoidmine, välja arvatud juhul, kui tehingu sõlminud või kauplemiskorralduse andnud isik tõendab, et tema tegevusel on õiguspärased põhjused ning kõnealune tehing või kauplemiskorraldus on kooskõlas asjaomasel energia hulgimüügiturul tunnustatud tavade, või

iii) kasutada fiktiivseid vahendeid või muud liiki pettust või võtteid, millega antakse või tõenäoliselt antakse valesid või eksitavaid märguandeid energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse või hinna kohta,

või

b) teabe levitamine meediakanalites, sealhulgas Internetis, või muul viisil, kavatsusega anda energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse või hinna kohta valesid või eksitavaid teateid;

4) „energia hulgimüügitooted”– järgmised lepingud ja tuletisinstrumendid olenemata sellest, kus ja kuidas nendega kaubeldakse:

a) elektri või maagaasi tarnelepingud liidusisesteks tarne-
teks;

b) liidus toodetud, kaubeldava või tarnitava elektri või maagaasiga seotud tuletisinstrumendid;

c) lepingud, mis on seotud elektri või maagaasi transportimisega liidus;

d) tuletisinstrumendid, mis on seotud elektri või maagaasi transportimisega liidus.

Lõpptarbijatega sõlmitud elektri või maagaasi tarne- ja jaotuslepingud ei ole energia hulgimüügitooted. Siiski käsitatakse energia hulgimüügitoodetena elektri või maagaasi tarne- ja jaotuslepinguid lõpptarbijatele, kelle aastane elektri või maagaasi tarbimise maht ületab punkti 5 teises lõigus sätestatud künnist;

5) „tarbimismaht” – lõpptarbija tarbitav elektri või maagaasi kogus kõnealuse tarbija tootmisvõimsuse täielikul rakendamisel. See hõlmab kõnealuse tarbija kui ühtse majandusüksuse kogu tarbimist, tingimusel et tarbimine toimub turgudel, kus hulgihinnad on omavahel seotud.

Kõnealuse määratluse kohaldamisel ei võeta arvesse seda osa ühtse majandusüksuse kontrollitavast tarbimismahust, mis jääb eraldiseisvatesse käitistesse, mille tarbimismaht on alla 600 GWh aastas, tingimusel et kõnealused käitised ei avalda ühist mõju energia hulgimüügiturgude hindadele, kuna nad paiknevad geograafiliselt eraldi turgudel;

6) „energia hulgimüügiturg” – iga turg liidus, kus kaubeldakse energia hulgimüügitoodetega;

7) „turuosaline” – isik, kaasa arvatud põhivõrguettevõtja, kes sõlmib tehinguid ning annab muu hulgas kauplemisskordlusi ühel või mitmel energia hulgimüügiturul;

8) „isik” – füüsiline või juriidiline isik;

9) „pädev finantsjärelevalveasutus” – direktiivi 2003/6/EÜ artiklis 11 sätestatud menetluse kohaselt määratud pädev asutus;

10) „riiklik reguleeriv asutus” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ (mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju) ⁽¹⁾ artikli 35 lõike 1 kohaselt või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ (mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju) ⁽²⁾ artikli 39 lõike 1 kohaselt määratud riiklik reguleeriv asutus;

11) „põhivõrguettevõtja” – põhivõrguettevõtja direktiivi 2009/72/EÜ artikli 2 punkti 4 ja direktiivi 2009/73/EÜ artikli 2 punkti 4 tähenduses;

12) „emaettevõtja” – emaettevõtja seitsmenda nõukogu 13. juuni 1983. aasta direktiivi 83/349/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid) ⁽³⁾ artiklite 1 ja 2 tähenduses;

13) „sidusettevõtja” – tütarettevõtja või muu ettevõtja, milles on osalus, või ettevõtja, kes on teise ettevõtjaga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 määratletud tähenduses;

14) „maagaasi jaotamine” – maagaasi jaotamine direktiivi 2009/73/EÜ artikli 2 punkti 5 tähenduses;

15) „elektrienergia jaotamine” – elektrienergia jaotamine direktiivi 2009/72/EÜ artikli 2 punkti 5 tähenduses.

Artikkel 3

Siseteabel põhineva kauplemise keeld

1. Energia hulgimüügitoodete kohta siseteavet valdavatel isikutel on keelatud:

a) kasutada kõnealust teavet selleks, et enda või kolmanda isiku arvel otse või kaudselt omandada või loovutada või püüda omandada või loovutada sellise teabega seotud energia hulgimüügitooted;

b) avalikustada siseteavet teistele isikutele, välja arvatud juhul, kui seda tehakse asjaomase isiku töö, ametikoha või ülesannetega seotud tavapärase tegevuse käigus;

c) anda siseteabe põhjal teistele isikutele soovitusi või mõjutada neid, et nad ostaksid või omandaksid selliseid energia hulgimüügitooted, millega kõnealune teave on seotud.

2. Lõikes 1 sätestatud keeldu kohaldatakse energia hulgimüügitoodete kohta siseteavet valdavate järgmistest isikutest:

a) ettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmed;

b) isikud, kellel on osalus ettevõtja kapitalis;

c) isikud, kellel on töö, ametikoha või ülesannete tõttu juurdepääs teabele;

d) isikud, kes on sellise teabe hankinud kuritegeliku tegevuse kaudu;

e) isikud, kes teavad või peaksid teadma, et tegemist on siseteabega.

⁽¹⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 55.

⁽²⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 94.

⁽³⁾ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punkte a ja c ei kohaldata põhi-võrguettevõtjate suhtes, kui nad ostavad elektrit või maagaasi selleks, et võrk saaks turvaliselt ja ohutult toimida, järgides oma kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2009/72/EÜ artikli 12 punktidest d ja e ning direktiivi 2009/73/EÜ artikli 13 lõike 1 punktidest a ja c.

4. Käesolevat artiklit ei kohaldata:

a) tehingute suhtes, mis on sõlmitud täitmisele kuuluva energia hulgimüügitoodete omandamise või loovutamise kohustuse täitmiseks, kui kõnealune kohustus tuleneb lepingust või kauplemiskorraldusest, mis sõlmiti või anti enne siseteabe jõudmist asjaomase isiku valdusesse;

b) elektri- ja maagaasitootjate, maagaasihoidlate operaatorite ja veeldatud maagaasi impordirajatiste operaatorite sõlmitud tehingute suhtes, millega kaetakse erakorralistest seisakutest tulenevad vahetud füüsilised kaod, juhul kui turuosalisel vastasel korral ei oleks suutelised kehtivaid lepingulisi kohustusi täitma või juhul kui seda tehakse kokkuleppel asjaomaste põhi-võrguettevõtjatega, et tagada võrgu ohutu ja turvaline toimimine. Sellises olukorras edastatakse teave tehingute kohta ametile ja riiklikule reguleerivale asutusele. Kõnealune teabe edastamise kohustus ei piira artikli 4 lõikes 1 sätestatud kohustust;

c) riigis kehtivate hädaolukorra eeskirjade kohaselt tegutsevate turuosaliste suhtes juhul, kui riiklikud asutused sekkuvad, et tagada elektri või maagaasiga varustamine, ning turumehhanismid või osa nendest konkreetsetes liikmesriigis peatatakse. Sel juhul tagab hädaolukorras valmistemise eest vastutav asutus teabe avaldamise vastavalt artiklile 4.

5. Kui energia hulgimüügitoote kohta siseteavet valdav isik on juriidiline isik, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud keeldu ka füüsiliste isikute suhtes, kes osalevad otsuses sooritada tehing asjaomase juriidilise isiku arvel.

6. Kui teavet levitatakse ajakirjanduslikul või kunstilise väljenduse eesmärgil, võetakse sellise teabe levitamise hindamisel arvesse teistes meediakanalites ajakirjandusvabadust ja sõnavabadust reguleerivaid eeskirju, välja arvatud juhul, kui:

a) teavet levitavad isikud saavad kõnealuse teabe levitamisest otse või kaudselt eeliseid või kasu või

b) teave avaldatakse või seda levitatakse kavatsusega eksitada turgu energia hulgimüügitoodete pakkumise, nõudluse ja hinna osas.

Artikkel 4

Siseteabe avaldamise kohustus

1. Turuosalisel avalikustavad tulemuslikult ja õigeaegselt nende valduses oleva siseteabe, mis käsitleb äritegevust või rajatist, mida asjaomane turuosaline, tema ema- või sidusettevõtja kas osaliselt või täielikult omab või kontrollib või mille operatiivtegevuse eest kõnealune turuosaline või ettevõtja kas osaliselt või täielikult vastutab. Sellisel avaldatud teave sisaldab andmeid elektrienergia või maagaasi tootmiseks, hoidmiseks, tarbimiseks või edastamiseks mõeldud rajatiste võimsuse ja kasutamise kohta või andmeid, mis on seotud maagaasi veeldusjaamade võimsuse ja kasutamisega, sealhulgas olukordadega, kus kõnealused rajatised ei ole kavandatud või ettekatsetamata kasutatavad.

2. Turuosaline võib oma õigustatud huvide kaitsmiseks siseteabe avalikustamise enda vastutusel erandkorras edasi lükata, kui avalikustamata jätmine tõenäoliselt ei eksita üldsust ning turuosaline suudab tagada kõnealuse teabe konfidentsiaalsuse ega tee selle teabe põhjal energia hulgimüügitoodetega kauplemisega seotud otsuseid. Sellises olukorras edastab turuosaline kõnealuse teabe koos avalikustamise edasilükkamise põhjendusega viivitamata ametile ja asjaomasele riiklikule reguleerivale asutusele, võttes seejuures arvesse artikli 8 lõiget 5.

3. Kui turuosaline või tema juures töötav või tema nimel tegutsev isik avalikustab energia hulgimüügitoote kohta siseteavet oma töö, ametikoha või ülesannetega seotud tavapärase tegevuse käigus, nagu on osutatud artikli 3 lõike 1 punktis b, tagab ta kõnealuse teabe samaaegse, täieliku ja tõhusa avalikustamise. Teabe tahtmatu avalikustamise korral tagab turuosaline teabe täieliku ja tõhusa avalikustamise võimalikult kiiresti pärast tahtmatut avalikustamist. Käesolevat lõiget ei kohaldata juhul, kui teavet saaval isikul on konfidentsiaalsuskohustus, olenemata sellest, kas see kohustus tuleneb õigusaktist, eeskirjadest, põhi- kirjast või lepingust.

4. Samaaegne, täielik ja tõhus avalikustamine hõlmab muu hulgas üldistatud kujul siseteabe avalikustamist vastavalt määrusele (EÜ) nr 714/2009 või määrusele (EÜ) nr 715/2009 või kõnealuste määruste kohaselt vastu võetud suunistele ja võrgueeskirjadele.

5. Kui põhi-võrguettevõtja on vabastatud teatavate andmete avalikustamise kohustusest vastavalt määrusele (EÜ) nr 714/2009 või määrusele (EÜ) nr 715/2009, on kõnealune ettevõtja vabastatud seega ka käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kohustusest, kui see on seotud kõnealuste andmetega.

6. Lõiked 1 ja 2 ei mõjuta turuosaliste kohustusi, mis tulenevad direktiividest 2009/72/EÜ ja 2009/73/EÜ, määrustest (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009, sealhulgas kõnealuste direktiivide ja määruste kohaselt vastu võetud suunistest ja võrgueeskirjadest, eriti kui need on seotud ajakavade ja teabe avaldamise meetodiga.

7. Lõiked 1 ja 2 ei mõjuta turuosaliste õigust lükata edasi avalikustamist elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud tundliku teabe puhul, nagu on ette nähtud nõukogu 8. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/114/EÜ (Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise ja määramise ning nende kaitse parandamise vajaduse hindamise kohta) ⁽¹⁾ artikli 2 punktis d, kui see teave on nende riigis salastatud.

Artikkel 5

Turuga manipuleerimise keeld

Energia hulgimüügiturul keelatakse turuga manipuleerimine või turuga manipuleerimise katsed.

Artikkel 6

Siseteabe ja turuga manipuleerimise mõistete tehniline ajakohastamine

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 20 vastu delegeeritud õigusaktid, et:

a) ühtlustada artikli 2 punktides 1, 2, 3 ja 5 sätestatud määratlused, tagamaks sidususe muude asjaomaste liidu õigusaktidega finantsteenuste ja energia valdkonnas, ning

b) ajakohastada neid määratlusi ainult energia hulgimüügituru edaspidise arengu arvessevõtmise eesmärgil.

2. Lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktides tuleb arvestada vähemalt järgmist:

a) energia hulgimüügiturgude toimimise spetsiifikat, sealhulgas elektri- ja gaasiturgude iseärasusi, ning kaubaturgude ja tuletisinstrumentide turgude vastastoidet;

b) manipuleerimist, mis võib esineda piiriüleselt, elektri- ja gaasiturgude vahel ning kaubaturgudel ja tuletisinstrumentide turgudel;

c) energia hulgimüügiturgude võimalikku mõju tegeliku või kavandatud toodangu, tarbimise, ülekandevõrkude kasutamise või hoidlate kasutamise hinnale ning

d) määruste (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009 kohaselt vastuvõetud võrgueeskirju ja raamsuuniseid.

Artikkel 7

Turu järelevalve

1. Amet teostab järelevalvet energia hulgimüügitoodetega kauplemise üle, et avastada ja vältida siseteabel ja turuga manipuleerimisel põhinevat kauplemist. Ta kogub energia hulgimüügiturgude hindamiseks ja järelevalveks vajalikke andmeid, nagu on ette nähtud artikliga 8.

2. Riiklikud reguleerivad asutused teevad piirkondlikul tasandil ja ametiga koostööd lõikes 1 osundatud energia hulgimüügiturgude järelevalve valdkonnas. Seetõttu on riiklikel reguleerivatel asutustel juurdepääs asjakohasele teabele, mis on ameti valduses ja mida amet on kogunud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1, kohaldades artikli 10 lõike 2 sätteid. Riiklikud reguleerivad asutused võivad teostada ka järelevalvet energia hulgimüügitoodetega kauplemise üle riiklikul tasandil.

Liikmesriigid võivad näha ette, et nende riiklik konkurentsiasutus või selle asutuse juurde loodud turujärelevalveorgan teostaks turujärelevalvet koos riikliku reguleeriva asutusega. Sellise turujärelevalve teostamise korral on riiklikul konkurentsiasutusel või turujärelevalveorganil samad, käesoleva lõike esimese lõigu, käesoleva artikli lõike 3 teise lõigu teise lause, artikli 4 lõike 2 teise lause, artikli 8 lõike 5 esimese lause ja artikli 16 kohased õigused ja kohustused nagu riiklikul reguleerival asutusel.

3. Amet esitab vähemalt kord aastas komisjonile aruande oma käesoleval määrusel põhineva tegevuse kohta ja teeb kõnealuse aruande üldsusele kättesaadavaks. Nendes aruannetes hindab amet turukohtade eri kategooriate ja eri kauplemisviiside toimimist ja läbipaistvust ning võib anda komisjonile soovitusi turueeskirjade, standardite ja menetluste kohta, mis võivad parandada turu terviklikkust ja siseturu toimimist. Amet võib hinnata ka seda, kas reguleeritud turgude miinimumnõuded võiksid aidata kaasa turu läbipaistvuse suurendamisele. Aruande võib kombineerida määruse (EÜ) nr 713/2009 artikli 11 lõikes 2 osutatud aruandega.

Amet võib anda komisjonile soovitusi tehingute, sealhulgas ka kauplemiskorralduste registreerimise kohta, kui ta peab neid andmeid energia hulgimüügiturgude tõhusa järelevalve jaoks vajalikuks. Enne selliste soovitusete andmist konsulteerib amet huvitatud isikutega, eriti riiklike reguleerivate asutuste, liikmesriikide pädevate finantsjärelevalveasutuste, riiklike konkurentsiasutuste ja Euroopa Väärtpaperiturujärelevalvega.

Kõik soovitusused tehakse kättesaadavaks Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile ning üldsusele.

⁽¹⁾ ELT L 345, 23.12.2008, lk 75.

Artikkel 8

Andmete kogumine

1. Turuosalised või lõike 4 punktides b–f loetletud isikud või asutused esitavad turuosaliste nimel ametile andmed energia hulgimüügiturgudel sõlmitud tehingute, sealhulgas ka kauplemiskorralduste kohta. Esitatav teave sisaldab täpseid andmeid ostetud ja müüdud energia hulgimüügitoodete kohta, kokkulepitud hinda ja kogust, tehingu täitmise kuupäevi ja kellaaegu, tehinguosalisi ja tehingust kasusaajaid ning muud asjakohast teavet. Kuigi üldine vastutus lasub turuosalistel, loetakse kõnealuse turuosalise teabe esitamise kohustus täidetuks, kui nõutav teave on laekunud lõike 4 punktides b–f loetletud isikutelt või asutustelt.

2. Komisjon rakendusaktidega:

- a) koostab loetelu lepingutest ja tuletisinstrumentidest, sealhulgas kauplemiskorraldustest, millest teatatakse vastavalt lõikele 1, ja tehingutest teatamise asjakohaste miinimumkünniste kohta, kui see on asjakohane;
- b) võtab vastu ühtsed eeskirjad lõike 1 kohaselt toimuva teabe-esituse kohta;
- c) sätestab kõnealuse teabe esitamise ajakava ja vormi.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Rakendusaktides võetakse arvesse olemasolevaid teabe esitamise süsteeme.

3. Lõike 4 punktides a–d osutatud isikute suhtes, kes on teatanud oma tehingutest vastavalt direktiivile 2004/39/EÜ või kohaldatavatele liidu õigusaktidele tuletistehingute, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta, ei kohaldata mitmekordset andmete esitamise kohustust nimetatud tehingute osas.

Ilma et see piiraks käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamist, võib lõikes 2 osutatud rakendusaktidega võimaldada reguleeritud turgudel ning tehingute sõlmimise või nendest teatamise süsteemidel esitada ametile andmeid energia hulgimüügitehingute kohta.

4. Lõike 1 kohase teabe esitab:

- a) turuosaline,
- b) turuosalise nimel tegutsev kolmas isik,
- c) tehingutest teatamise süsteem,

d) reguleeritud turg, väärtpaberitehingute sobitamise süsteem või muu isik, kelle ametialaseks tegevuseks on tehingute korraldamine,

- e) vastavalt kohaldatavatele liidu õigusaktidele tuletistehingute, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta registreeritud või tunnustatud kauplemisteabehoidlad või
- f) pädev asutus, kes on saanud kõnealuse teabe direktiivi 2004/39/EÜ artikli 25 lõike 3 kohaselt, või Euroopa Väärt-paberiturujärelevalve, kui ta on saanud kõnealuse teabe vastavalt kohaldatavatele liidu õigusaktidele tuletistehingute, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta.

5. Seoses energia hulgimüügiturgudel toimuva kauplemise järelevalvaga esitavad turuosalised ametile ja riiklikele reguleerivatele asutustele andmeid elektrienergia või gaasi tootmiseks, hoidmiseks, tarbimiseks või edastamiseks mõeldud rajatiste võimsuse ja kasutamise või maagaasi veeldusjaamade võimsuse ja kasutamise kohta, sealhulgas olukordade kohta, kus kõnealused rajatised ei ole kavandatud või ettekatsetamatult kasutatavad. Turuosaliste teabe esitamise kohustus viiakse miinimumi nõutava teave kas täielikult või osaliselt olemasolevatest allikatest kogumise kaudu, kui see on võimalik.

6. Komisjon rakendusaktidega:

- a) võtab vastu ühtsed eeskirjad lõike 5 kohaselt toimuva teabe-esituse kohta ja sellise teabeesituse asjakohaste miinimumkünniste kohta, kui see on asjakohane;
- b) näeb ette kõnealuse teabe esitamise ajakava ja vormi.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Rakendusaktides võetakse arvesse kehtivaid määrustest (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009 tulenevaid teabe esitamise kohustusi.

Artikkel 9

Turuosaliste registreerimine

1. Turuosalised, kes sõlmivad tehinguid, millest tuleb ametile teatada artikli 8 lõike 1 kohaselt, registreerivad end selle liikmesriigi riikliku reguleeriva asutuse juures, kus nad on asutatud või asuvad, või juhul, kui nad ei ole liidus asutatud ega asu liidus, siis liikmesriigis, kus nad tegutsevad.

Turuosaline registreerib end ainult ühe riikliku reguleeriva asutuse juures. Liikmesriigid ei nõua muus liikmesriigis juba registreeritud turuosaliselt uuesti registreerimist.

Turuosaliste registreerimine ei piira kohaldatavate kaubandus- ja tasakaalustuseeskirjade järgimise kohustuste kohaldamist.

2. Hiljemalt kolm kuud pärast kuupäeva, mil komisjon on võtnud vastu artikli 8 lõikes 2 sätestatud rakendusaktid, asutavad riiklikud reguleerivad asutused turuosaliste riiklikud registrid, mida nad ajakohastavad. Registris antakse igale turuosalisele kordumatu tunnus ning register sisaldab piisavalt teavet turuosalise tuvastamiseks, sh asjaomaseid üksikasju käibemaksukohuslasena registreerimise numbri, tema asutamise koha, tema tegevus- ja kauplemisalaste otsuste eest vastutavate isikute ning turuosalise kauplemistegevuse lõpliku kontrollija või sellest lõpliku kasusaaja kohta.

3. Riiklikud reguleerivad asutused edastavad oma riiklikes registrites sisalduva teabe ametile viimase poolt kindlaks määratud vormis. Amet määrab koostöös kõnealuste asutustega kõnealuse vormi kindlaks ja avalikustab selle hiljemalt 29. juuni 2012. Riiklike reguleerivate asutuste esitatud teabe alusel asutab amet turuosaliste Euroopa registri. Riiklikel reguleerivatel asutustel ja muudel asjaomastel asutustel on Euroopa registrile juurdepääs. Artikli 17 kohaselt võib amet otsustada teha Euroopa register või selle väljavõtted üldsusele kättesaadavaks, tingimusel et tundlikku äriteavet üksikute turuosaliste kohta ei avalikustata.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud turuosalised esitavad registreerimisvormi riiklikule reguleerivale asutusele enne sellise tehingu sõlmimist, millest tuleb ametile teatada artikli 8 lõike 1 kohaselt.

5. Lõikes 1 osutatud turuosalised teavitavad viivitamata riiklikku reguleerivat asutust igast registreerimisvormis esitatud teabe osas toimunud muudatusest.

Artikkel 10

Teabevahetus ameti ja muude asutuste vahel

1. Amet loob mehhanismi talle artikli 7 lõike 1 ja artikli 8 kohaselt laekuva teabe jagamiseks riiklike reguleerivate asutuste, liikmesriikide pädevate finantsjärelevalveasutuste, riiklike konkurentsiasutuste, Euroopa Väärtpaberijärelevalve ja muude asjaomaste asutustega. Enne sellise mehhanismi loomist konsulteerib amet nimetatud asutustega.

2. Amet teeb lõikes 1 osutatud mehhanismi kättesaadavaks üksnes neile asutustele, kes on kasutusele võtnud süsteimid, mis võimaldavad ametil täita artikli 12 lõikes 1 sätestatud nõudeid.

3. Vastavalt kohaldatavatele liidu õigusaktidele tuletistehingute, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta teevad registreeritud või tunnustatud kauplemisteabehoidlad ametile kättesaadavaks nende poolt kogutud asjaomase teabe energia hulgimüügitoodete ja saastekvootide tuletisinstrumentide kohta.

Euroopa Väärtpaberijärelevalve edastab ametile energia hulgimüügitoodete kohta sõlmitud tehinguid käsitlevad aruanded, mis ta on saanud vastavalt direktiivi 2004/39/EÜ artikli 25 lõikele 3 või kohaldatavatele liidu õigusaktidele tuletistehingute, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta. Pädevad asutused, kellele esitatakse energia hulgimüügitoodete kohta sõlmitud tehinguid käsitlevaid aruandeid vastavalt direktiivi 2004/39/EÜ artikli 25 lõikele 3, edastavad kõnealused aruanded ametile.

Amet ning saastekvootide või saastekvootidega seotud tuletisinstrumentidega kauplemise üle järelevalve teostamise eest vastutavad asutused teevad omavahel koostööd ja loovad asjakohased mehhanismid, et anda ametile juurdepääs saastekvootide kohta sõlmitud tehinguid ja saastekvootidega seotud tuletisinstrumentide kohta sõlmitud tehinguid käsitlevatele andmetele, kui kõnealused asutused koguvad selliste tehingute kohta teavet.

Artikkel 11

Andmekaitse

Käesolev määrus ei piira liikmesriikide kohustusi seoses isikuandmete töötlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivile 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽¹⁾ ega ameti kohustusi seoses tema ülesannete täitmisel aset leidva isikuandmete töötlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽²⁾.

Artikkel 12

Töökindlus

1. Amet tagab artikli 4 lõike 2 ning artiklite 8 ja 10 kohaselt saadud teabe konfidentsiaalsuse, terviklikkuse ja kaitse. Amet võtab kõik vajalikud meetmed tema süsteemides säilitatava teabe kuritarvitamise ja sellele loata juurdepääsu vältimiseks.

Riiklikud reguleerivad asutused, liikmesriikide pädevad finantsjärelevalveasutused, riiklikud konkurentsiasutused, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ja muud asjaomased asutused tagavad artikli 4 lõike 2, artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 5 või artikli 10 kohaselt saadud teabe konfidentsiaalsuse, terviklikkuse ja kaitse ning võtavad meetmeid, et vältida sellise teabe kuritarvitamist.

Amet tuvastab operatsiooniriskide allikad ja töötab nende minimeerimiseks välja asjakohased süsteimid, kontrollid ja menetlused.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

2. Kui artiklist 17 ei tulene teisiti, võib amet otsustada teha üldsusele kättesaadavaks osa tema valduses olevast teabest tingimusel, et tundlikku äriteavet üksikute turuosaliste või üksiktehingute või üksikute kauplemiskohtade kohta ei avaldata ja see ei ole tuletatav.

Amet teeb oma mittetundlikku äriteavet sisaldava kauplemis-alase andmebaasi teaduslikel eesmärkidel kasutamiseks kättesaadavaks, tingimusel et kohaldatakse konfidentsiaalsuse nõudeid.

Teave avaldatakse või tehakse kättesaadavaks energia hulgimüügiturude läbipaistvuse parandamise huvides ja tingimusel, et see ei moonuta tõenäoliselt konkurentsi kõnealustel energiaturgudel.

Amet levitab teavet õiglasel viisil vastavalt läbipaistvatele eeskirjadele, mille ta koostab ja teeb üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 13

Turu kuritarvitamise vastase keelu rakendamine

1. Riiklikud reguleerivad asutused tagavad artiklites 3 ja 5 sätestatud keeldude ning artiklis 4 sätestatud kohustuse kohaldamise.

Iga liikmesriik tagab, et tema riiklikel reguleerivatel asutustel on kõnealuse ülesande täitmiseks vajalikud uurimis- ja jõustamisvolitused hiljemalt 29. juuni 2013. Nimetatud volitusi kasutatakse proportsionaalsel viisil.

Nimetatud volitusi kasutatakse:

- a) otse,
- b) koostöös teiste asutustega või
- c) suunates küsimuse pädevatele õigusasutustele.

Vajaduse korral võib riiklik reguleeriv asutus täita oma uurimisvolitusi koostöös artikli 8 lõike 4 punktis d osutatud reguleeritud turu, väärtpaberitehingute sobitamise süsteemi või muu isikuga, kelle ametialaseks tegevuseks on tehingute korraldamine.

2. Lõikes 1 osutatud uurimis- ja jõustamisvolitused piirduvad uurimise eesmärgiga. Neid täidetakse kooskõlas siseriikliku õigusega ja need sisaldavad õigust:

- a) omada juurdepääsu kõigile vajalikele dokumentidele hoolimata nende vormist ja saada nende dokumentide koopiad;
- b) nõuda teavet kõigilt asjaomastelt isikutelt, ka nendelt, kes on järjestikku seotud korralduste edastamise või asjaomaste

tehingute tegemisega, ja neid volitanud isikutelt, ning vajaduse korral kutsuda selliseid isikuid või volitavaid isikuid selgitusi andma;

- c) korraldada kohapeal kontrolle;
- d) nõuda olemasolevaid telefonikõnede salvestusi ja tõendeid andmete edastamise kohta;
- e) nõuda sellise tegevuse lõpetamist, mis on vastuolus käesoleva määruse või selle kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktide või rakendusaktidega;
- f) taotleda kohtult vara külmutamist või arestimist;
- g) taotleda, et kohus või pädev asutus kehtestaks kutsetegevuse ajutise keelu.

Artikkel 14

Edasikaebamise õigus

Liikmesriigid tagavad siseriiklikul tasandil selliste sobivate mehhanismide olemasolu, mille kohaselt reguleeriva asutuse otsusest mõjutatud isikul on õigus otsus edasi kaevata asjaomastest isikutest ja mis tahes valitsusest sõltumatule organile.

Artikkel 15

Nende isikute kohustused, kelle ametialaseks tegevuseks on tehingute korraldamine

Iga isik, kelle ametialaseks tegevuseks on energia hulgimüügitoode-odega seotud tehingute korraldamine, teavitab riiklikku reguleerivat asutust viivitamata, kui tal on põhjust kahtlustada, et tehinguga rikutakse artiklit 3 või 5.

Isikud, kelle ametialaseks tegevuseks on energia hulgimüügitoode-odega seotud tehingute korraldamine, kehtestavad artikli 3 või 5 rikkumise tuvastamiseks tõhusa korra ja menetlused ning kasutavad neid.

Artikkel 16

Koostöö liidu ja riiklikul tasandil

1. Ameti eesmärk on tagada, et riiklikud reguleerivad asutused täidavad oma käesolevast määrusest tulenevaid ülesandeid kooskõlastatud ja ühtsel viisil.

Amet avaldab vajaduse korral mittesiduvad suunised artiklis 2 sätestatud mõistete kohaldamise kohta.

Riiklikud reguleerivad asutused teevad koostööd nii ametiga kui ka omavahel, sh piirkondlikul tasandil, et täita oma käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi.

Liikmesriigi riiklikud reguleerivad asutused, pädevad finantsjärelevalveasutused ja riiklik konkurentsiasutus võivad luua asjakohased koostöövormid, et tagada tulemuslik ja tõhus uurimine ja jõustamine ning aidata kaasa sidusale ja ühtsele lähenemisviisile uurimise ja kohtumenetluste osas ning käesoleva määruse ja asjaomase finants- ja konkurentsioiguse jõustamisele.

2. Kui liikmesriigi reguleerival asutusel on põhjendatud alust kahtlustada, et samas liikmesriigis või mõnes teises liikmesriigis on toime pandud tegu, mis rikub käesolevat määrust, või et ollakse sellist tegu toime panemas, teatab ta sellest viivitamata võimalikult konkreetsel viisil ametile.

Kui riiklik reguleeriv asutus kahtlustab, et tema liikmesriigi energia hulgimüügiturgusid või energia hulgimüügitoodete hindasid mõjutavad teod on toime pandud teises liikmesriigis, võib ta paluda ametil võtta käesoleva artikli lõike 4 kohaseid meetmeid, ja kui sellised teod mõjutavad finantsinstrumente, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2003/6/EÜ artiklit 9, siis käesoleva artikli lõike 3 kohaseid meetmeid.

3. Selleks et tagada kooskõlastatud ja ühtne lähenemisviis turu kuritarvitamise suhtes energia hulgimüügiturgudel, on vaja teha järgmist:

a) kui riiklikul reguleerival asutusel on põhjendatud alust kahtlustada, et energia hulgimüügiturgudel on toime pandud tegu, mis kujutab endast turu kuritarvitamist direktiivi 2003/6/EÜ tähenduses, või et ollakse sellist tegu toime panemas, ja see tegu mõjutab finantsinstrumente, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artiklit 9, teatab ta sellest oma liikmesriigi pädevale finantsjärelevalveasutusele ja ametile; selleks otstarbeks võivad riiklikud reguleerivad asutused koos oma liikmesriigi pädeva finantsjärelevalveasutusega luua asjakohased koostöövormid;

b) kui ametil on põhjendatud alust kahtlustada, et energia hulgimüügiturgudel on toime pandud tegu, mis kujutab endast turu kuritarvitamist direktiivi 2003/6/EÜ tähenduses, või ollakse sellist tegu toime panemas, ja see tegu mõjutab finantsinstrumente, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artiklit 9, teatab ta sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja pädevale finantsjärelevalveasutusele;

c) kui liikmesriigi pädeva finantsjärelevalveasutusel on põhjendatud alust kahtlustada, et teise liikmesriigi energia hulgimüügiturgudel on toime pandud tegu, mis rikub artikleid 3 ja 5, või ollakse sellist tegu toime panemas, teatab ta sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja ametile;

d) kui riiklikul reguleerival asutusel on põhjendatud alust kahtlustada, et energia hulgimüügiturul on toime pandud tegu,

mis kujutab endast tõenäoliselt konkurentsioiguse rikkumist, või et ollakse sellist tegu toime panemas, teatab ta sellest oma liikmesriigi riiklikule konkurentsiasutusele, komisjonile ja ametile.

4. Kui amet muu hulgas esialgsete hinnangute või analüüside alusel kahtlustab, et käesolevat määrust on rikutud, on tal lõikes 1 sätestatud ülesannete täitmiseks järgmised volitused:

a) taotleda ühelt või mitmelt riiklikult reguleerivalt asutuselt kahtlustatava rikkumise kohta teavet;

b) taotleda ühelt või mitmelt riiklikult reguleerivalt asutuselt kahtlustatava rikkumise uurimise alustamist ja võtta asjakohased meetmed iga avastatud rikkumise heastamiseks. Kõik otsused, mis on seotud avastatud rikkumise heastamiseks võetavate asjakohaste meetmetega, kuuluvad asjaomase riikliku reguleeriva asutuse vastutusalasse;

c) kui ta leiab, et võimalikul rikkumisel on või on olnud piiriülene mõju, loob ta kõnealuste riiklike reguleerivate asutuste esindajatest uurimiserühma ja koordineerib seda uurimiserühma, kes peab välja selgitama, kas käesolevat määrust on rikutud ja millises liikmesriigis rikkumine toimus. Vajaduse korral võib amet taotleda ka ühe või mitme liikmesriigi pädeva finantsjärelevalveasutuse või mõne muu asjaomase asutuse esindajate uurimiserühmas osalemist.

5. Kui riiklik reguleeriv asutus saab lõike 4 punkti a kohase teabe esitamise taotluse või lõike 4 punkti b kohase uurimise alustamise taotluse, võtab ta viivitamata taotluse täitmiseks vajalikud meetmed. Kui kõnealune riiklik reguleeriv asutus ei suuda kohe esitada taotletud teavet, teavitab ta ametit viivitamata selle põhjustest.

Erandina esimesest lõigust võib riiklik reguleeriv asutus keelduda taotluse täitmisest, kui:

a) täitmine võib kahjustada taotluse saanud liikmesriigi suveräänsust või julgeolekut,

b) sama tegevuse ja samade isikute suhtes on juba algatatud kohtumenetlus taotluse saanud liikmesriigi asutustes või

c) taotluse saanud liikmesriigis on selliste isikute suhtes juba tehtud lõplik kohtuotsus seoses kõnealuse tegevusega.

Kõikidel sellistel juhtudel teavitab riiklik reguleeriv asutus nõuetekohaselt ametit ning esitab kõnealuse menetluse või kohtuotsuse kohta võimalikult üksikasjaliku teabe.

Riiklikud reguleerivad asutused osalevad lõike 4 punkti c kohaselt moodustatud uurimisrühmades, pakkudes neile vajalikku abi. Amet kooskõlastab uurimisrühma tööd.

6. Määruse (EÜ) nr 713/2009 artikli 15 lõike 1 viimast lauset ei kohaldata ameti suhtes juhul, kui see täidab käesoleva määrusega talle pandud ülesandeid.

Artikkel 17

Ametisaladus

1. Käesoleva määruse kohaselt saadud, vahetatud või edastatud konfidentsiaalse teabe suhtes kohaldatakse lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud ametisaladuse hoidmise tingimusi.

2. Ametisaladuse hoidmise kohustus on:

a) ametis töötaval või töötanud isikutel;

b) ameti volitatud audiitoritel ja ekspertidel;

c) riiklikes reguleerivates asutustes või muudes asjaomastes asutustes töötaval või töötanud isikutel;

d) riiklike reguleerivate asutuste või muude asjaomaste asutuste volitatud audiitoritel ja ekspertidel, kellel on vastavalt käesolevale määrusele õigus saada konfidentsiaalset teavet.

3. Ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvate kohtuasjade menetlemist, teisi käesoleva määruse sätteid või muid asjakohaseid liidu õigusakte, ei tohi lõikes 2 osutatud isikud konfidentsiaalset teavet, mis nad on saanud oma ametikohustuste täitmisel, teha teatavaks ühelegi teisele isikule või asutusele, välja arvatud niisugusel kokkuvõtlikul või üldistatud kujul, kus üksikuid turuosalisi või turukohti eraldi identifitseerida pole võimalik.

4. Ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvate kohtuasjade menetlemist, tohivad amet, riiklikud reguleerivad asutused, liikmesriikide pädevad finantsjärelevalveasutused, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning käesoleva määruse kohaselt konfidentsiaalset teavet saavad organid või isikud kasutada seda teavet üksnes oma ametikohustuste ja ülesannete täitmiseks; muud asutused, organid või isikud võivad kõnealust teavet kasutada üksnes sel kindlaksmääratud eesmärgil, milleks teave neile edastati, või siis haldus- või kohtumenetluste käigus, eriti kui need on seotud kõnealuste ülesannete täitmisega. Teavet vastuvõttev asutus võib seda kasutada ka muul eesmärgil, juhul kui on olemas ameti, riiklike reguleerivate asutuste, liikmesriikide pädevate finantsjärelevalveasutuste, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, teavet edastavate organite või isikute nõusolek.

5. Käesolev artikkel ei takista liikmesriigi asutusel kooskõlas siseriikliku õigusega vahetada või edastada konfidentsiaalset teavet, tingimusel et seda ei ole saadud teise liikmesriigi asutusest või ametilt käesoleva määruse alusel.

Artikkel 18

Karistused

Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavaid karistusi käsitlevad eeskirjad ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende täitmise tagamiseks. Ettenähtud meetmed ja karistused peavad olema tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed ning kajastama rikkumise olemust, kestust ja raskust, tarbijatele tekitatud kahju ning siseteabe põhjal kauplemisel ja turu manipuleerimisel saadavat võimalikku kasu.

Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 29. juuni 2013 ning teavitavad komisjoni viivitamata ka kõikidest järgnevatest neid sätteid mõjutavatest muudatustest.

Liikmesriigid näevad ette, et riiklik reguleeriv asutus võib avalikustada meetmed või karistused, mis on määratud käesoleva määruse rikkumise eest, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine tekitaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju.

Artikkel 19

Rahvusvahelised suhted

Kui see on vajalik käesolevas määruses sätestatud eesmärkide saavutamiseks ja ilma et see piiraks liikmesriikide ja liidu institutsioonide, sealhulgas Euroopa välisteenistuse vastavat pädevust, võib amet luua kontakte ja sõlmida halduskokkuleppeid järelevalveasutuste, rahvusvaheliste organisatsioonide ja kolmandate riikide haldusasutustega, eelkõige liidu energia hulgimüügiturgu mõjutavate asutustega, et edendada reguleeriva raamistiku ühtlustamist. Kõnealused kokkulepped ei loo liidule ja selle liikmesriikidele õiguslikke kohustusi ega takista liikmesriike ja nende pädevaid asutusi sõlmimast kahe- või mitmepoolseid kokkuleppeid kõnealuste järelevalveasutuste, rahvusvaheliste organisatsioonide või kolmandate riikide haldusasutustega.

Artikkel 20

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 6 osutatud volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 28. detsembrist 2011. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 6 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 6 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne nimetatud tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 21

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 22

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 8 lõiget 1, lõike 3 esimest lõiku ning lõikeid 4 ja 5 hakatakse kohaldama kuus kuud pärast kuupäeva, mil komisjon võtab vastu kõnealuse artikli lõigetes 2 ja 6 osutatud asjaomased rakendusaktid.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 25. oktoober 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
M. DOWGIELEWICZ

KOMISJONI AVALDUS

Komisjon leiab, et tehingutest teatamise künniseid artikli 8 lõike 2 punkti a tähenduses ning teabeesituse künniseid artikli 8 lõike 6 punkti a tähenduses ei saa kindlaks määrata rakendusaktidega.

Vajadusel esitab komisjon seadusandliku ettepaneku nende künniste kindlaksmääramiseks.

NÕUKOGU AVALDUS

Artiklis 8 ette nähtud meetmete suhtes on ELi seadusandja andnud komisjonile rakendusvolitused vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291. See on komisjonile õiguslikult siduv hoolimata komisjoni avaldusest artikli 8 lõike 2 punkti a ja artikli 8 lõike 6 punkti a kohta.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1228/2011,

16. november 2011,

millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 429/73, millega nähakse ette teatavate määruse (EMÜ) nr 1059/69 reguleerimisalasse kuuluvate ja Türgist pärinevate kaupade ühendusse importimise erisätted

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Liidu õiguse läbipaistvuse parandamine on oluline osa liidu institutsioonide rakendatavast parema õigusloome strateegiast. Sellega seoses on asjakohane jätta kehtivate õigusaktide hulgast välja need õigusaktid, millel ei ole enam tegelikku õigusmõju.

(2) Nõukogu määrus (EMÜ) nr 429/73 ⁽²⁾ võeti vastu, et määrata imporditollimaksude vähendatud püsikomponent põllumajandustoodetele, mis pärinevad Türgist ja on imporditud 23. novembril 1970. aastal alla kirjutatud Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsieerumislepingu lisaprotokollis raames.

(3) EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu 22. detsembri 1995. aasta otsusega nr 1/95 tolliliidu lõppetapi rakendamise

kohta ⁽³⁾ sätestatakse eeskirjad tollimaksude määramiseks Türgist pärinevatele ja Euroopa Liitu imporditavatele töödeldud põllumajandustoodetele. Sellest tulenevalt on määrus (EMÜ) nr 429/73 iganenuks muutunud.

(4) Seetõttu tuleks määrus (EMÜ) nr 429/73 õiguskindluse ja selguse huvides kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Määrus (EMÜ) nr 429/73 tunnistatakse kehtetuks.

2. Lõikes 1 osutatud õigusakti kehtetuks tunnistamine ei piira

a) lõikes 1 osutatud õigusakti alusel vastu võetud liidu õigusaktide jõusse jäämist ega

b) nende muudatuste kehtima jäämist, mida on lõikes 1 osutatud õigusakti alusel tehtud teistesse liidu õigusaktis, mida ei ole käesoleva määrusega kehtetuks tunnistatud.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 13. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. oktoobri 2011. aasta otsus.

⁽²⁾ EÜT L 59, 5.3.1973, lk 85.

⁽³⁾ EÜT L 35, 13.2.1996, lk 1.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1229/2011,**16. november 2011,****millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu teatavad iganenud õigusaktid ühise põllumajanduspoliitika valdkonnas**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 42 esimest lõiku ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse 1979. aasta ühinemisakti, eriti selle artiklit 60, artikli 61 lõiget 5 ja artikli 72 lõiget 1,

võttes arvesse 1985. aasta ühinemisakti, eriti selle artikli 234 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja vastavalt 1985. aasta ühinemisakti artikli 234 lõikes 3 sätestatud nõukogu ühehäälsuse nõudele ⁽²⁾,

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu õiguse läbipaistvuse parandamine on oluline osa liidu institutsioonide rakendatavast parema õigusloome strateegiast. Sellega seoses on asjakohane jätta kehtivate õigusaktide hulgast välja need õigusaktid, millel ei ole enam tegelikku õigusmõju.
- (2) Rida ühise põllumajanduspoliitikaga seotud määruseid, mis ametlikult siiski veel kehtivad, on iganenuks muutunud.
- (3) Nõukogu 17. oktoobri 1969. aasta määrusel (EMÜ) nr 2052/69 (toiduabi konventsiooni rakendamisest tulevate kulude ühendusepoolse rahastamise kohta) ⁽³⁾ ei ole enam õigusmõju, kuna selle määruse sisu on üle võetud hilisemate õigusaktidega.

(4) Nõukogu 20. juuli 1970. aasta määrusel (EMÜ) nr 1467/70 (milles määratakse kindlaks teatavad sekkumist reguleerivad üldeeskirjad toortubakaturul) ⁽⁴⁾ ei ole enam õigusmõju tubakasektoris alates 1992. aastast toimunud järjestikuste reformide tõttu.

(5) Nõukogu 16. detsembri 1975. aasta määrusel (EMÜ) nr 3279/75 (elustaimede ja lillekasvatustoodete mitteliikmesriikidest importimise suhtes üksikute liikmesriikide poolt kohaldatava käitluse ühtlustamise kohta) ⁽⁵⁾ ei ole enam õigusmõju, kuna selle määruse sisu on üle võetud hilisemate õigusaktidega.

(6) Nõukogu 17. mai 1977. aasta määrusega (EMÜ) nr 1078/77 (millega kehtestatakse piima ja piimatoodete turustamata jätmise ja lüpsikarja ümberkorraldamise eest makstavate lisatasude süsteem) ⁽⁶⁾ kehtestati meetmed, mida rakendati 1981. aastani, mistõttu on määrus kaotanud oma õigusmõju.

(7) Nõukogu 25. juuli 1978. aasta määrusega (EMÜ) nr 1853/78 (millega võetakse vastu riitsinuseemnete erimeetmeid käsitlevad üldeeskirjad) ⁽⁷⁾ sätestati meetmed nõukogu 19. detsembri 1977. aasta määruse (EMÜ) nr 2874/77 (milles sätestatakse riitsinuseemnete erimeetmed) ⁽⁸⁾ rakendamiseks; kuna määrus (EMÜ) nr 2874/77 kaotas kehtivuse 30. septembril 1984, on see kaotanud oma õigusmõju.

(8) Nõukogu 31. oktoobri 1978. aasta määrus (EMÜ) nr 2580/78 (millega pikendatakse oliiviõli 1977/78. majandusaastat, sätestatakse kõnealuse sektori jaoks erimeetmed ja muudetakse määrust (EMÜ) nr 878/77 põllumajanduses kohaldatavate vahetuskursside osas) ⁽⁹⁾ hõlmas üksnes turustusaastaid 1977/78 ja 1978/79 ning on seega kaotanud oma õigusmõju.

(9) Nõukogu 1. jaanuari 1981. aasta määrus (EMÜ) nr 1/81 (milles sätestatakse teraviljasektori ühinemiskompensatsioonide süsteemi üldeeskirjad) ⁽¹⁰⁾ oli ette nähtud kohaldamiseks üleminekuperioodil pärast Kreeka ühinemist Euroopa ühendustega ning on seega kaotanud oma õigusmõju.

(10) Nõukogu 30. juuni 1981. aasta määrusel (EMÜ) nr 1946/81 (investeeringutoetuste piiramise kohta piimatootmisel) ⁽¹¹⁾ ei ole enam õigusmõju, kuna selle määruse sisu on üle võetud hilisemate õigusaktidega.

⁽¹⁾ ELT C 107, 6.4.2011, lk 72.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. oktoobri 2011. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 263, 21.10.1969, lk 6.

⁽⁴⁾ EÜT L 164, 27.7.1970, lk 32.

⁽⁵⁾ EÜT L 326, 18.12.1975, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 131, 26.5.1977, lk 1.

⁽⁷⁾ EÜT L 212, 2.8.1978, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 332, 24.12.1977, lk 1.

⁽⁹⁾ EÜT L 309, 1.11.1978, lk 13.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 1, 1.1.1981, lk 1.

⁽¹¹⁾ EÜT L 197, 20.7.1981, lk 32.

- (11) Nõukogu 9. novembri 1982. aasta määrusega (EMÜ) nr 2989/82 (abi andmise kohta või tarbimiseks Taanis, Kreekas, Itaalias ja Luksemburgis) ⁽¹⁾ kehtestati üksnes ajutised meetmed, mistõttu on määrus kaotanud oma õigusmõju.
- (12) Nõukogu 26. oktoobri 1983. aasta määrus (EMÜ) nr 3033/83 (millega kaotatakse liköörveinidele kohaldatav ühinemiskompensatsioon) ⁽²⁾ oli ette nähtud kohaldamiseks üleminekuperioodil pärast Kreeka ühinemist ühendustega ning on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (13) Nõukogu 1. märtsi 1984. aasta määrus (EMÜ) nr 564/84 (investeeringutoetuste peatamise kohta piimatootmissektoris) ⁽³⁾ hõlmas üksnes 1984. aastat ja on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (14) Nõukogu 22. septembri 1987. aasta määrusega (EMÜ) nr 2997/87 (milles sätestatakse humala tootjatele 1986. aasta lõikusega seotud toetuse summad ja millega nähakse ette erimeetmed teatud tootmispiirkondadele) ⁽⁴⁾ sätestati erimeetmed, mis kehtisid kuni 1995. aastani, mistõttu on määrus kaotanud oma õigusmõju.
- (15) Nõukogu 24. mai 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 1441/88 (millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 822/87 veiniture ühise korralduse kohta) ⁽⁵⁾ andis nõukogule õiguse kohandada teatud Portugali Euroopa ühendustega ühinemisega seotud meetmeid ja on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (16) Nõukogu 13. juuni 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 1720/91 (millega muudetakse määrust nr 136/66/EMÜ õli- ja rasvaturu ühise korralduse kehtestamise kohta) ⁽⁶⁾ kehtestati mitmed õli- ja rasvaturu ühise korralduse erakorralised meetmed, mis kehtisid kuni 30. juuni 1992. aastani, ning määrus on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (17) Nõukogu 17. märtsi 1993. aasta määrusega (EMÜ) nr 740/93 (millega määratakse kindlaks ühenduse hüvitise, mida makstakse Portugalis piimatootmisest lõplikult loobumise eest) ⁽⁷⁾ sätestati erimeetmed, mida rakendati kuni 1996. aastani, mistõttu on määrus kaotanud oma õigusmõju.
- (18) Nõukogu 17. märtsi 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 741/93 (oliiviõli ühise sekkumishinna kohaldamise kohta Portugalis) ⁽⁸⁾ kohaldati üleminekuperioodil pärast Portugali ühinemist Euroopa ühendustega ja määrus on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (19) Nõukogu 17. märtsi 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 744/93 (milles sätestatakse muude toodete kui puu- ja köögiviljade Portugali tarnimist käsitlevate täiendavate kaubandusmehhanismide kohaldamise üldeeskirjad) ⁽⁹⁾ käsitles nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3817/92 (milles sätestatakse muude toodete kui puu- ja köögiviljade Hispaaniasse importimist käsitlevate täiendavate kaubandusmehhanismide kohaldamise üldeeskirjad) ⁽¹⁰⁾ kohaldamist Portugalile; kuna määrus (EMÜ) nr 3817/92 tunnistati hiljem kehtetuks, on see kaotanud oma õigusmõju.
- (20) Nõukogu 17. detsembri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 2443/96 (millega nähakse ette tootjate sissetulekute või veise- ja vasikalihaturu otsetoetuse lisameetmed) ⁽¹¹⁾ hõlmas üksnes 1997. aastat ja on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (21) Nõukogu 30. oktoobri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 2200/97 (ühenduse õuna-, pirni-, virsiku- ja nektariinitoodangu parandamise kohta) ⁽¹²⁾ kehtestati teatav erilisatase majandusaastaks 1997/1998 ja määrus on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (22) Nõukogu 22. oktoobri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2330/98 (millega nähakse ette hüvitise pakkumine teatavatele piima ja piimatoodete tootjatele, kelle tegevusele on ajutiselt seatud piirangud) ⁽¹³⁾ kehtestati üksnes ajutine erimeede ning määrus on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (23) Nõukogu 15. detsembri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2800/98 (üleminekumeetmete kohta ühises põllumajanduspoliitikas euro kasutuselevõtmiseks) ⁽¹⁴⁾ sätestati üleminekumeetmed ning määrus on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (24) Nõukogu 17. detsembri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2802/98 (põllumajandustoodete Venemaa Föderatsiooni tarnimise programmi kohta) ⁽¹⁵⁾ sätestati ühekordne meede ja määrus on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.
- (25) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 660/1999 (millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2075/92 ja määratakse kindlaks lehttubaka tagatiskünnised tubakasortide rühmade ja liikmesriikide järgi 1999., 2000. ja 2001. aasta saakide puhul) ⁽¹⁶⁾ hõlmas üksnes 1999., 2000. ja 2001. aasta saake ning on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.

⁽¹⁾ EÜT L 314, 10.11.1982, lk 25.

⁽²⁾ EÜT L 297, 29.10.1983, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 61, 2.3.1984, lk 34.

⁽⁴⁾ EÜT L 284, 7.10.1987, lk 19.

⁽⁵⁾ EÜT L 132, 28.5.1988, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 162, 26.6.1991, lk 27.

⁽⁷⁾ EÜT L 77, 31.3.1993, lk 5.

⁽⁸⁾ EÜT L 77, 31.3.1993, lk 7.

⁽⁹⁾ EÜT L 77, 31.3.1993, lk 11.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 387, 31.12.1992, lk 12.

⁽¹¹⁾ EÜT L 333, 21.12.1996, lk 2.

⁽¹²⁾ EÜT L 303, 6.11.1997, lk 3.

⁽¹³⁾ EÜT L 291, 30.10.1998, lk 4.

⁽¹⁴⁾ EÜT L 349, 24.12.1998, lk 8.

⁽¹⁵⁾ EÜT L 349, 24.12.1998, lk 12.

⁽¹⁶⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 10.

(26) Nõukogu 25. märtsi 2002. aasta määrus (EÜ) nr 546/2002 (millega määratakse kindlaks lehttubaka tagatiskünnised sordirühmade ja liikmesriikide kaupa 2002., 2003. ja 2004. aasta saakide puhul ja muudetakse määrust (EMÜ) nr 2075/92) ⁽¹⁾ hõlmas üksnes 2002., 2003., 2004. ja 2005. aasta saake ning on seetõttu kaotanud oma õigusmõju.

(27) Nõukogu 17. märtsi 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 527/2003 (millega lubatakse otsetarbimiseks pakkuda ja tarnida teatavaid Argentinast imporditud veine, mille puhul võib olla kasutatud määruses (EÜ) nr 1493/1999 sätestamata veinivalmistusviise) ⁽²⁾ sätestati erand, mis kehtis 31. detsembrini 2008, mistõttu on määrus kaotanud oma õigusmõju.

(28) Kõnealused iganenuks muutunud määrused tuleks õiguskindluse ja selguse huvides kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Määrused (EMÜ) nr 2052/69, (EMÜ) nr 1467/70, (EMÜ) nr 3279/75, (EMÜ) nr 1078/77, (EMÜ) nr 1853/78, (EMÜ)

nr 2580/78, (EMÜ) nr 1/81, (EMÜ) nr 1946/81, (EMÜ) nr 2989/82, (EMÜ) nr 3033/83, (EMÜ) nr 564/84, (EMÜ) nr 2997/87, (EMÜ) nr 1441/88, (EMÜ) nr 1720/91, (EMÜ) nr 740/93, (EMÜ) nr 741/93, (EMÜ) nr 744/93, (EÜ) nr 2443/96, (EÜ) nr 2200/97, (EÜ) nr 2330/98, (EÜ) nr 2800/98, (EÜ) nr 2802/98, (EÜ) nr 660/1999, (EÜ) nr 546/2002 ja (EÜ) nr 527/2003 tunnistatakse kehtetuks.

2. Lõikes 1 osutatud õigusaktide kehtetuks tunnistamine ei piira

a) lõikes 1 osutatud õigusakti alusel vastu võetud liidu õigusaktide jõusse jäämist ega

b) nende muudatuste kehtima jäämist, mida on lõikes 1 osutatud õigusaktide alusel tehtud teistesse liidu õigusaktis, mida ei ole käesoleva määrusega kehtetuks tunnistatud.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. BUZEK

Nõukogu nimel

eesistuja

W. SZCZUKA

⁽¹⁾ EÜT L 84, 28.3.2002, lk 4.

⁽²⁾ ELT L 78, 25.3.2003, lk 1.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1230/2011,**16. november 2011,****millega tunnistatakse kehtetuks teatavad nõukogu vananenud õigusaktid ühise kaubanduspoliitika valdkonnas**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 207,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu õiguse läbipaistvuse parandamine on oluline osa liidu institutsioonide rakendatavast parema õigusloome strateegiast. Sellega seoses on asjakohane jätta kehtivate õigusaktide hulgast välja need õigusaktid, millel ei ole enam tegelikku õigusmõju.
- (2) Mitu ühise kaubanduspoliitikaga seotud õigusakti, mis ametlikult siiski veel kehtivad, on iganenuks muutunud.
- (3) Nõukogu 16. mai 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 1471/88 (mis käsitleb teatavateks kasutusviisideks mõeldud maguskartuli ja maniokitärklise impordi suhtes kohaldatavat korda) ⁽²⁾ on kaotanud oma õigusmõju, kuna selle sisu on üle võetud hilisemate õigusaktidega.
- (4) Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 478/92 (millega avatakse Fääri saartelt pärit ja sealt toodava CN-koodi 2309 10 11 alla kuuluva jaemüügiks pakendatud koera- ja kassitoidu ning CN-koodi ex 2309 90 41 alla kuuluva jaemüügiks pakendatud kala-sööda iga-aastane ühenduse tariifikvoot) ⁽³⁾ oli ette nähtud tariifikvootide avamiseks 1992. aastal ja on seega kaotanud oma õigusmõju.
- (5) Nõukogu 26. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3125/92 (Bosnia ja Hertsegoviinast, Horvaatiast, Sloveeniast, Montenegrost, Serbiast ja endisest Jugoslaavia

Makedoonia Vabariigist pärit lamba- ja kitselihatoodete ühendusse importimise korra kohta) ⁽⁴⁾ käsitles ajutist olukorda ja on seega kaotanud oma õigusmõju.

- (6) Nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2184/96 (Egiptusest pärineva ja sealt toodava riisi sisseveo kohta ühendusse) ⁽⁵⁾ eesmärk oli vähendada rahvusvahelisest lepingust lähtuvat tollimaksu; hiljem asendati kõnealune leping Egiptusega 28. oktoobril 2009. aastal sõlmitud lepinguga, mis jõustus 1. juunil 2010. aastal, ning kõnealune määrus on seega kaotanud oma õigusmõju.
- (7) Nõukogu 12. detsembri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 2398/96 (millega avatakse Euroopa Ühenduse ja Iisraeli Riigi vahelise assotsiatsioonilepingu ja vahelepinguga ettenähtud Iisraelist pärineva kalkuniliha tariifikvoot) ⁽⁶⁾ on kaotanud oma õigusmõju, kuna see põhines assotsieerimislepingul, mis allkirjastati 1995. aastal ja mis asendati Iisraeliga 4. novembril 2009. aastal sõlmitud assotsieerimislepinguga, mis jõustus 1. jaanuaril 2010. aastal ja millega nähakse ette uued tariifikvoodid.
- (8) Nõukogu 29. juuli 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1722/1999 (Alžeerias, Marokost ja Egiptusest pärit kliide, peprede ja teatavate teraviljade tuulamise, jahvatamise või muu töötlemise tulemusel tekkinud töötlemisjääkide ja Marokost pärit kõva nisu importimise kohta) ⁽⁷⁾ on kaotanud oma õigusmõju, kuna see oli ette nähtud ajutise vahendina enne Alžeeriaga 22. aprillil 2002. aastal sõlmitud assotsieerimislepingut, mis jõustus 1. septembril 2005. aastal, Marokoga 26. veebruaril 1996. aastal sõlmitud assotsieerimislepingut, mis jõustus 1. märtsil 2000. aastal ning mille põllumajandust käsitlevaid lisasid muudeti 2003. ja 2005. aastal jõustunud lepingutega, ning enne Egiptusega 28. oktoobril 2009. aastal sõlmitud assotsieerimislepingut, mis jõustus 1. juunil 2010. aastal.
- (9) Nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2798/1999 (milles sätestatakse Tuneesiast pärit oliiviõli impordi üldeeskirjad ajavahemikuks 1. jaanuarist 31. detsembrini 2000 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 906/98) ⁽⁸⁾ kehtestati meede, mida kohaldati ainult 2000. aastal, määrus on seega kaotanud oma õigusmõju.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 13. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. oktoobri 2011. aasta otsus.

⁽²⁾ EÜT L 134, 31.5.1988, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 55, 29.2.1992, lk 2.

⁽⁴⁾ EÜT L 313, 30.10.1992, lk 3.

⁽⁵⁾ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 327, 18.12.1996, lk 7.

⁽⁷⁾ EÜT L 203, 3.8.1999, lk 16.

⁽⁸⁾ EÜT L 340, 31.12.1999, lk 1.

- (10) Nõukogu 24. jaanuari 2000. aasta määrus (EÜ) nr 215/2000 (millega uuendatakse aastaks 2000 meetmeid, mis on sätestatud määru (EÜ) nr 1416/95, millega kehtestatakse teatavatele töödeldud põllumajandussaadustele aastaks 1995 teatavad soodustused ühenduse tariifikvootide kujul) ⁽¹⁾ hõlmas üksnes 2000. aastat ja on seega kaotanud oma õigusmõju.
- (11) Nõukogu 26. aprilli 2004. aasta otsus 2004/910/EÜ (milles käsitletakse Euroopa Ühenduse ning Barbados, Belize'i, Côte d'Ivoire'i Vabariigi, Fidži, Guyana Vabariigi, Jamaica, Kenya Vabariigi, Kongo Vabariigi, Malawi Vabariigi, Madagaskari Vabariigi, Mauritiuse Vabariigi, Saint Christopher ja Nevis, Sambia Vabariigi, Suriname Vabariigi, Svaasimaa Kuningriigi, Zimbabwe Vabariigi, Tansaania Ühendvabariigi, Trinidad ja Tobago Vabariigi, Uganda Vabariigi ja India vahel 2003/2004 ja 2004/2005 tarneperioodiks toorreesuhkrule tagatud hindu käsitlevate lepingute sõlmimist kirjavahetuse teel) ⁽²⁾ oli ajutine iseloomuga ning on seega kaotanud oma õigusmõju.
- (12) Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1923/2004 (millega kehtestatakse Šveitsi Konföderatsiooni jaoks teatavatele töödeldud põllumajandussaadustele teatavad soodustused ühenduse tariifikvootide kujul) ⁽³⁾ kehtestati meede, mida kohaldati 1. maist 31. detsembrini 2004, mistõttu määrus on kaotanud oma õigusmõju.
- (13) Nõukogu 16. aprilli 2007. aasta otsus 2007/317/EÜ (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse nimel võetav seisukoht rahvusvahelises teraviljanõukogus 1995. aasta teraviljakaubanduse konventsiooni pikendamise kohta) ⁽⁴⁾ on kaotanud oma õigusmõju, kuna selle sisu on üle võetud hilisema õigusaktiga.
- (14) Rida teatavaid riike käsitlevaid õigusakte on muutunud iganenuks pärast nende riikide ühinemist liiduga.
- (15) Nõukogu 24. septembri 1998. aasta otsus 98/658/EÜ (ühelt poolt Euroopa Ühenduse, Euroopa Sõja- ja Terasühenduse ja Euroopa Aatomenergiaühenduse ning teiselt poolt Sloveenia Vabariigi vahelise kaubanduse ja kaubandusküsimusi käsitleva vahelepingu ja ühelt poolt Euroopa ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Sloveenia Vabariigi vahel sõlmitud Euroopa lepingu lisaprotokolli sõlmimise kohta) ⁽⁵⁾ on pärast Sloveenia ühinemist liiduga iganenuks muutunud.
- (16) Nõukogu 6. veebruari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 278/2003 (millega võetakse vastu ühepoolsed üleminekumeetmed seoses teatavate Poolast pärit töödeldud põllumajandussaaduste impordiga) ⁽⁶⁾ on pärast Poola ühinemist liiduga iganenuks muutunud.
- (17) Nõukogu 2. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 999/2003 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed teatavate Ungarist pärit töödeldud põllumajandussaaduste importimise ning teatavate põllumajandussaaduste Ungarisse eksportimise suhtes) ⁽⁷⁾ on pärast Ungari ühinemist liiduga iganenuks muutunud.
- (18) Nõukogu 2. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1039/2003 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed teatavate Eestist pärit töödeldud põllumajandussaaduste importimise ning teatavate põllumajandussaaduste Eestisse eksportimise suhtes) ⁽⁸⁾ on pärast Eesti ühinemist liiduga iganenuks muutunud.
- (19) Nõukogu 18. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1086/2003 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed teatavate Sloveeniast pärit töödeldud põllumajandussaaduste importimise ning teatavate põllumajandussaaduste Sloveeniasse eksportimise suhtes) ⁽⁹⁾ on pärast Sloveenia ühinemist liiduga iganenuks muutunud.
- (20) Nõukogu 18. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1087/2003 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed teatavate Läti pärit töödeldud põllumajandussaaduste importimise ning teatavate põllumajandussaaduste Lätisse eksportimise suhtes) ⁽¹⁰⁾ on pärast Läti ühinemist liiduga iganenuks muutunud.
- (21) Nõukogu 18. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1088/2003 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed teatavate Leedust pärit töödeldud põllumajandussaaduste importimise ning teatavate põllumajandussaaduste Leedusse eksportimise suhtes) ⁽¹¹⁾ on pärast Leedu ühinemist liiduga iganenuks muutunud.
- (22) Nõukogu 18. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1089/2003 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed teatavate Slovaki Vabariigist pärit töödeldud põllumajandussaaduste importimise ning teatavate põllumajandussaaduste Slovaki Vabariiki eksportimise suhtes) ⁽¹²⁾ on pärast Slovakkia ühinemist liiduga iganenuks muutunud.

⁽¹⁾ EÜT L 24, 29.1.2000, lk 9.

⁽²⁾ ELT L 391, 31.12.2004, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 331, 5.11.2004, lk 9.

⁽⁴⁾ ELT L 119, 9.5.2007, lk 30.

⁽⁵⁾ EÜT L 314, 24.11.1998, lk 6.

⁽⁶⁾ ELT L 42, 15.2.2003, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 146, 13.6.2003, lk 10.

⁽⁸⁾ ELT L 151, 19.6.2003, lk 1.

⁽⁹⁾ ELT L 163, 1.7.2003, lk 1.

⁽¹⁰⁾ ELT L 163, 1.7.2003, lk 19.

⁽¹¹⁾ ELT L 163, 1.7.2003, lk 38.

⁽¹²⁾ ELT L 163, 1.7.2003, lk 56.

(23) Nõukogu 18. juuni 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1090/2003 (millega võetakse vastu autonoomsed üleminekumeetmed teatavate Tšehhi Vabariigist pärit töödeldud põllumajandussaaduste importimise ning teatavate põllumajandussaaduste Tšehhi Vabariiki eksportimise suhtes) ⁽¹⁾ on pärast Tšehhi Vabariigi ühinemist liiduga iganenuks muutunud.

(24) Õiguskindluse ja selguse huvides tuleks kõnealused iganenuks muutunud õigusaktid kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Määrused (EMÜ) nr 1471/88, (EMÜ) nr 478/92, (EMÜ) nr 3125/92, (EÜ) nr 2184/96, (EÜ) nr 2398/96, (EÜ) nr 1722/1999, (EÜ) nr 2798/1999, (EÜ) nr 215/2000, (EÜ) nr 278/2003, (EÜ) nr 999/2003, (EÜ) nr 1039/2003, (EÜ) nr 1086/2003, (EÜ) nr 1087/2003, (EÜ) nr 1088/2003, (EÜ)

nr 1089/2003, (EÜ) nr 1090/2003, (EÜ) nr 1923/2004 ja otsused 98/658/EÜ, 2004/910/EÜ, 2007/317/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

2. Lõikes 1 osutatud õigusaktide kehtetuks tunnistamine ei piira

a) lõikes 1 osutatud õigusaktide alusel vastu võetud liidu õigusaktide jösse jäämist ega

b) nende muudatuste kehtima jäämist, mida on lõikes 1 osutatud õigusaktide alusel tehtud teistesse liidu õigusaktis, mida ei ole käesoleva määrusega kehtetuks tunnistatud.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ ELT L 163, 1.7.2003, lk 73.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1231/2011,**16. november 2011,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 378/2007 seoses ühise põllumajanduspoliitika raames ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise rakenduseeskirjadega**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 27. märtsi 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 378/2007 (milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad) ⁽³⁾ antakse komisjonile volitused kõnealuse määruse teatavate sätete rakendamiseks.

(2) Lissaboni lepingu jõustumise tulemusel tuleb määrusega (EÜ) nr 378/2007 komisjonile antud volitused Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291 vastavusse viia.

(3) Selleks et tagada asjaomastes liikmesriikides määruse (EÜ) nr 378/2007 rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused.

(4) Rakendamisvolitusi, mis käsitlevad erisätete vastuvõtmist otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise integreerimise kohta maaelu arengu programmitöösse ning otsetoetuste

vabatahtliku ümbersuunamise finantsjuhtimise kohta, tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes ⁽⁴⁾.

(5) Komisjon peaks, võttes arvesse nende aktide eripära, määrama rakendusaktidega kindlaks vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest tulenevad netosummad ilma määrust (EL) nr 182/2011 kohaldamata.

(6) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 378/2007 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 378/2007 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 4 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Vabatahtliku ümbersuunamise kohaldamisest tulenevad netosummad määrab komisjon kindlaks rakendusaktidega ilma artiklit 6a kohaldamata, lähtudes:”.

2. Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu erisätted vabatahtliku ümbersuunamise integreerimiseks maaelu arengu programmitöösse. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 6a lõikes 1 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu erisätted vabatahtliku ümbersuunamise finantsjuhtimiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 6a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

⁽¹⁾ ELT C 132, 3.5.2011, lk 87.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. oktoobri 2011. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 95, 5.4.2007, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

3. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 6a

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 1698/2005 alusel loodud maaelu arengu komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

2. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 1290/2005 alusel loodud põllumajandusfondide komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13)."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. novembri 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1232/2011,

16. november 2011,

**millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 428/2009, millega kehtestatakse ühenduse kord kahe-
suguse kasutusega kaupade ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimiseks**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt nõukogu 5. mai 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 428/2009, millega kehtestatakse ühenduse kord kahe-
suguse kasutusega kaupade ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimiseks, ⁽²⁾ tuleb kahe-
suguse kasutusega kaupu (sealhulgas tarkvara ja tehnoloogia) tõhusalt kontrollida, kui neid eksporditakse liidust või veetakse läbi liidu või kui neid tarnitakse kolmandasse riiki liidus elava või liidus asutatud vahendaja osutatud vahendusteenuse tulemusena.

(2) Soovitav on saavutada kontrolli ühtne ja järjekindel kohaldamine kogu liidus, et vältida ebaausat konkurentsi liidu eksportijate vahel, ühtlustada liidu üldiste ekspordilubade kohaldamisala ja nende kasutustingimusi liidu eksportijate hulgas ning tagada liidus tõhus ja tulemuslik julgeolekukontroll.

(3) Oma 18. detsembri 2006. aasta teatistes tegi komisjon ettepaneku luua uued liidu üldised ekspordiload, et edendada tööstusharu konkurentsivõimet ja võtta kasutusele kõikide liidu eksportijate jaoks teatavate konkreetsete kahe-
suguse kasutusega kaupade ekspordimisel teatavatesse konkreetsetesse sihtkohtadesse võrdne mänguruum, tagades samal ajal julgeoleku kõrge taseme ja rahvusvaheliste kohustuste täieliku täitmise.

(4) Määrus (EÜ) nr 428/2009 tunnistas nõukogu 22. juuni 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1334/2000, millega kehtestatakse ühenduse kord kahe-
suguse kasutusega kaupade ja

tehnoloogia ekspordi kontrollimiseks, ⁽³⁾ kehtetuks alates 27. augustist 2009. Määruse (EÜ) nr 1334/2000 asjakohaseid sätteid kohaldatakse siiski jätkuvalt ekspordilubade taotluste suhtes, mis esitati enne kõnealust kuupäeva.

(5) Selleks, et luua uued liidu üldised ekspordiload teatavate konkreetsete kahe-
suguse kasutusega kaupade ekspordimiseks teatavatesse konkreetsetesse sihtkohtadesse, on vaja muuta teatavaid määruse (EÜ) nr 428/2009 sätteid, lisades sellele uusi lisasid.

(6) Eksportija asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel peaks olema võimalus keelata määruses (EÜ) nr 428/2009, nagu muudetud käesoleva määrusega, sätestatud tingimustel liidu üldiste ekspordilubade kasutamine.

(7) Alates Lissaboni lepingu jõustumisest võtab relvaembargosid käsitlevaid otsuseid liidu ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames vastu nõukogu. Vastavalt protokolli nr 36 (üleminekusätete kohta) artiklile 9 säilib nõukogu poolt Euroopa Liidu lepingu V jaotise alusel enne Lissaboni lepingu jõustumist vastu võetud ühiste seisukohtade õiguslik toime kuni nende kehtetuks tunnistamise, tühi-
seks tunnistamise või muutmiseni aluslepingute kohaldamisel.

(8) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 428/2009 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 428/2009 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 punkt 9 asendatakse järgmisega:

„9. „liidu üldine ekspordiluba“- teatavatesse sihtriikidesse ekspordimise luba, mis antakse kõigile eksportijatele, kes täidavad Ila–IIIf lisas loetletud kasutustingimusi;”.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 27. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 27. oktoobri 2011. aasta otsus.

⁽²⁾ ELT L 134, 29.5.2009, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 159, 30.6.2000, lk 1.

2) Artikli 4 lõikes 2 asendatakse sõnad „vastavalt nõukogu ühisele seisukohale või ühismeetmele” sõnadega „vastavalt nõukogu otsusele või ühisele seisukohale”.

3) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva määrusega kehtestatakse teatava ekspordi puhul liidu üldine ekspordiluba, nagu on sätestatud IIa–IIc lisas.

Eksportija asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel on õigus keelata eksportijal kõnealuste lubade kasutamine, kui on põhjendatud kahtlus tema suutlikkuse kohta sellise loa tingimustest või ekspordikontrolli alaste õigusaktide sätetest kinni pidada.

Liikmesriikide pädevad asutused vahetavad teavet eksportijate kohta, kellelt on võetud õigus liidu üldist ekspordiluba kasutada, välja arvatud juhul, kui nad otsustavad, et eksportija ei püüa kahesuguse kasutusega kaupu läbi teise liikmesriigi ekspordida. Sellel otstarbel kasutatakse artikli 19 lõikes 4 osutatud süsteemi.”;

b) lõike 4 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) ei hõlma IIg lisas loetletud kaupu”;

c) lõike 4 punktis c asendatakse sõnad „vastavalt nõukogu ühisele seisukohale või ühismeetmele” sõnadega „vastavalt nõukogu otsusele või ühisele seisukohale”.

4) Artikli 11 lõike 1 esimeses lauses asendatakse viide II lisale viitega Ila lisale.

5) Artikli 12 lõike 1 punktis b asendatakse sõnad „ühise seisukoha või ühismeetme” sõnadega „otsuse või ühise seisukoha”.

6) Artikli 13 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kõik käesoleva artikli kohaselt nõutavad teatamised tehakse turvaliste elektrooniliste teabedastusvahendite teel, sealhulgas artikli 19 lõikes 4 osutatud süsteemi kaudu.”

7) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punktis a asendatakse sõnad „ühenduse üldist ekspordiluba” sõnadega „liidu üldist ekspordiluba”;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon seab, konsulteerides artikli 23 kohaselt asutatud kahesuguse kasutusega kaupade koordineerimisrühmaga, sisse turvalise ja krüpteeritud süsteemi teabevahetuseks liikmesriikide vahel ja vajaduse korral komisjoniga. Euroopa Parlamendile antakse teavet süsteemi eelarve, väljatöötamise, algse ja lõpliku ülesehituse ja toimimisviisi ning võrgukulude kohta.”

8) Artiklile 23 lisatakse järgmine lõige:

„3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile igal aastal kahesuguse kasutusega kaupade koordineerimisrühma tegevuse, kontrollide ja konsultatsioonide kohta aruande, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) (*) artikli 4 sätteid.

(*) EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.”

9) Artikkel 25 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 25

1. Iga liikmesriik teavitab komisjoni käesoleva määruse rakendamiseks vastu võetud õigus- ja haldusnormidest, sealhulgas artiklis 24 osutatud meetmetest. Komisjon edastab nimetatud teabe teistele liikmesriikidele.

2. Iga kolme aasta järel vaatab komisjon käesoleva määruse rakendamise läbi ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule selle rakendamise ja mõju hindamise põhjaliku aruande, mis võib sisaldada määruse muutmise ettepanekuid. Liikmesriigid esitavad komisjonile kogu asjakohase teabe, mida on vaja aruande koostamiseks.

3. Aruande eraldi osades käsitletakse:

a) kahesuguse kasutusega kaupade koordineerimisrühma ja selle tegevust. Teavet, mida komisjon annab kahesuguse kasutusega koordineerimisrühma kontrollide ja konsultatsioonide kohta, loetakse määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 kohaselt konfidentsiaalseks. Teavet peetakse igal juhul konfidentsiaalseks, kui on tõenäoline, et selle avaldamisel on teabe andjale või teabe allikale märkimisväärselt ebasoodne mõju;

b) artikli 19 lõike 4 kohaldamist ja antakse teada, millise etapini on jõutud liikmesriikide vahel ja komisjoniga toimuva teabevahetuse turvalise ja krüpteeritud süsteemi loomisel;

c) artikli 15 lõike 1 rakendamist;

d) artikli 15 lõike 2 rakendamist;

e) põhjalikku teavet, mis on esitatud meetmete kohta, mida liikmesriigid on artikli 24 kohaselt võtnud ja millest nad on komisjonile käesoleva artikli lõike 1 alusel teada andnud.

4. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2013 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse käesoleva määruse rakendamist, eritähelpanuga IIb lisa (liidu üldine ekspordiluba nr EU002) rakendamisele, lisades vajaduse korral seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks, eelkõige väikese väärtusega kaubasaadetiste osas.”

10) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 25a

Ilma et see piiraks vastastikuse haldusabi kokkulepete sätete või liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud tolliprotoкол-
lide kohaldamist, võib nõukogu volitada komisjoni pidama kolmandate riikidega läbirääkimisi lepingute sõlmimiseks, mis näevad ette käesolevas määruses käsitletavate kahe-
guse kasutusega kaupade ekspordi kontrollimise vastas-
tikust tunnustamist, eelkõige selleks, et vältida loa nõudmist liidu territooriumil toimuvaks re-ekspordiks. Need läbirää-
kimised toimuvad kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõikes 3 kehtestatud korraga ning vaja-
duse korral Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepin-
guga.”

11) II lisa nummerdatakse ümber IIa lisaks ja seda muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„LIIDU ÜLDINE EKSPORDILUBA NR EU001

(osutatud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 1)

Eksport Austraaliasse, Kanadasse, Jaapanisse, Uus-Mere-
maale, Norrasse, Šveitsi, sealhulgas Liechtensteini, ja
Ameerika Ühendriikidesse

Välja andnud: Euroopa Liit”;

b) 1. osa asendatakse järgmisega:

„1. osa

Käesolev üldine ekspordiluba hõlmab kõiki käesoleva
määruse I lisas esitatud kahe- ja kolme-
guse kasutusega kaupade, välja arvatud IIg lisas loetletud kaubad.”;

c) 2. osa jäetakse välja;

d) 3. osa nummerdatakse ümber 2. osaks ja seda muude-
takse järgmiselt:

i) esimeses lõigus asendatakse sõna „ühenduses”
sõnaga „liidus”;

ii) sõna „Šveits” asendatakse sõnadega „Šveits, seal-
hulgas Liechtenstein”;

iii) sõnad „ühenduse üldine ekspordiluba” asendatakse
kogu tekstis sõnaga „luba”, võttes arvesse viidatud
sõnade grammatilisi käändeid;

iv) sõnad „vastavalt nõukogu ühisele seisukohale või
ühismeetmele” asendatakse sõnadega „vastavalt
nõukogu otsusele või ühisele seisukohale”.

12) Lisatakse käesoleva määruse lisas esitatud IIb kuni IIg lisad.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmekümnendal päeval pärast selle
avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

LISA

„Ilb LISA

LIIDU ÜLDINE EKSPORDILUBA nr EU002

(osutatud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 1)

Kahesuguse kasutusega kaupade eksportimine teatavatesse sihtkohtadesse

Välja andnud: Euroopa Liit

1. osa. Kaubad

Käesolev üldine ekspordiluba hõlmab järgmisi käesoleva määruse I lisas esitatud kahesuguse kasutusega kaupu:

- 1A001
- 1A003
- 1A004
- 1C003 b-c
- 1C004
- 1C005
- 1C006
- 1C008
- 1C009
- 2B008
- 3A001a3
- 3A001a6-12
- 3A002c-f
- 3C001
- 3C002
- 3C003
- 3C004
- 3C005
- 3C006

2. osa. Sihtkohad

Käesolev luba kehtib kogu liidus eksportimisel järgmistesse sihtkohtadesse:

- Argentina
- Horvaatia
- Island
- Lõuna-Aafrika Vabariik
- Lõuna-Korea
- Türgi

3. osa. Kasutustingimused ja -nõuded

1. Käesoleva loa alusel ei ole lubatud eksportida, kui
 - 1) eksportijale on asukohaliikmesriigi pädevad asutused, kes on määratletud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 6, teatanud, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt
 - a) keemia-, tuuma- või bioloogiliste relvade või teiste tuumalõhkeseadmete arendamiseks, tootmiseks, töötlemiseks, kasutamiseks, hooldamiseks, ladustamiseks, avastamiseks, identifitseerimiseks või levitamiseks või selliste relvade kanderaketide arendamiseks, tootmiseks, hooldamiseks või ladustamiseks;
 - b) käesoleva määruse artikli 4 lõikes 2 määratletud sõjaliseks lõppkasutuseks riigis, mille suhtes kehtib relvaembargo vastavalt nõukogu otsusele või ühisele seisukohale või Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni otsusele või mille suhtes on kehtestatud relvaembargo ÜRO Julgeolekunõukogu siduva resolutsiooni alusel, või
 - c) selliste riigi sõjalise otstarbega kaupade nimekirjas sisalduvate kaupade osade või komponentidena, mis on asjaomase liikmesriigi territooriumilt eksporditud ilma selle liikmesriigi loata või vastuolus selle liikmesriigi õigusaktides sätestatud loaga;
 - 2) eksportija on oma hoolsuskohustusest lähtuvalt teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel alapunktis 1 osutatud otstarbel;
 - 3) asjaomaseid kaupu eksporditakse tollivabasse tsooni või vabalattu, mis asub käesoleva loaga hõlmatud sihtkohas.
2. Eksportijad peavad ühtse haldusdokumendi lahtrisse 44 märkima ELi viitenumbri X002 ja selle, et kaupu eksporditakse liidu üldise ekspordiloe EU002 alusel.
3. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele käesoleva loa esmakordselt kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi toimumise kuupäeva või asukohaliikmesriigi pädeva asutuse nõudmisel enne käesoleva loa esimest kasutamist. Liikmesriigid teatavad komisjonile teavitamise mehhanismi, mille nad käesoleva loa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

Käesoleva loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida käesoleva loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.

Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne käesoleva loa esimest kasutamist. Registreerimine toimub automaatselt ja pädev asutus teatab sellest eksportijale viivitamatult või igal juhul kümne tööpäeva jooksul, kui käesoleva määruse artikli 9 lõikest 1 ei tulene teisiti.

Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.

Ilc LISA

LIIDU ÜLDINE EKSPORDILUBA nr EU003
(osutatud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 1)
Parandatud või asendatud kaupade eksport
Välja andnud: Euroopa Liit

1. osa. Kaubad

1. Käesolev üldine ekspordiluba hõlmab kõiki käesoleva määruse I lisas esitatud kahesuguse kasutusega kaupu, välja arvatud punktis 2 loetletud kaubad:

- a) mis reimporditakse Euroopa Liidu tolliterritooriumile hooldamiseks, parandamiseks või asendamiseks ja mis eksporditakse või reeksportitakse lähteriiki ilma nende algseid tunnuseid muutmata viie aasta jooksul pärast algse ekspordiloa andmist, või
- b) mis eksporditakse lähteriiki, et asendada sama kvaliteediga ja sama kogus kaupu, mis reimporditi Euroopa Liidu tolliterritooriumile hooldamiseks, parandamiseks või asendamiseks viie aasta jooksul pärast algse ekspordiloa andmist.

2. Luba ei kehti järgmiste kaupade suhtes:

- a) kõik IIg lisas loetletud kaubad;
- b) kõik käesoleva määruse I lisa jaotistes D ja E esitatud kaubad;
- c) järgmised käesoleva määruse I lisas esitatud kaubad:

— 1A002a

— 1C012a

— 1C227

— 1C228

— 1C229

— 1C230

— 1C231

— 1C236

— 1C237

— 1C240

— 1C350

— 1C450

— 5A001b5

— 5A002a2 kuni 5A002a9

— 5B002 järgmised seadmed:

- a. spetsiaalselt punktides 5A002a2 kuni 5A002a9 esitatud seadmete arendamiseks või tootmiseks ettenähtud seadmed;

b. mõõteseadmed, mis on spetsiaalselt ette nähtud punktides 5A002a2 kuni 5A002a9 nimetatud infoturbe-funktsioonide hindamiseks või kinnitamiseks

- 6A001a2a1
- 6A001a2a5
- 6A002a1c
- 6A008l3
- 8A001b
- 8A001d
- 9A011

2. osa. Sihtkohad

Käesolev luba kehtib kogu liidus eksportimisel järgmistesse sihtkohtadesse:

Albaania	Mehhiko
Argentina	Montenegro
Bosnia ja Hertsegoviina	Maroko
Brasiilia	Venemaa
Tšiili	Serbia
Hiina (sealhulgas Hongkong ja Aomen)	Singapur
Horvaatia	Lõuna-Aafrika Vabariik
Endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik	Lõuna-Korea
Prantsusmaa ülemereterritooriumid	Tuneesia
Island	Türgi
India	Ukraina
Kasahstan	Araabia Ühendemiraadid

3. osa. Kasutustingimused ja -nõuded

1. Käesolevat luba võib kasutada üksnes juhul, kui esialgne eksport toimus liidu üldise ekspordiloo alusel või kui esialgse ekspordiloo on andnud esialgse eksportija asukohaliikmesriigi pädevad asutused, et eksportida kaupu, mida hiljem reimporditi Euroopa Liidu tolliterritooriumile hooldamiseks, parandamiseks või asendamiseks. Käesolev luba kehtib ainult algele lõppkasutajale toimuva ekspordi puhul.
2. Käesoleva loa alusel ei ole lubatud eksportida, kui
 - 1) eksportijale on asukohaliikmesriigi pädevad asutused, kes on määratletud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 6, teatanud, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt
 - a) keemia-, tuuma- või bioloogiliste relvade või teiste tuumalõhkeseadmete arendamiseks, tootmiseks, töötlemiseks, kasutamiseks, hooldamiseks, ladustamiseks, avastamiseks, identifitseerimiseks või levitamiseks või selliste relvade kanderaketide arendamiseks, tootmiseks, hooldamiseks või ladustamiseks;
 - b) käesoleva määruse artikli 4 lõikes 2 määratletud sõjaliseks lõppkasutuseks ostjariigis või sihtriigis, mille suhtes kehtib relvaembargo vastavalt nõukogu otsusele või ühisele seisukohale või Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni otsusele või mille suhtes on kehtestatud relvaembargo ÜRO Julgeolekunõukogu siduva resolutsiooni alusel, või

- c) selliste riigi sõjalise otstarbega kaupade nimekirjas sisalduvate kaupade osade või komponentidena, mis on asjaomase liikmesriigi territooriumilt eksporditud ilma selle liikmesriigi loata või vastuolus selle liikmesriigi õigusaktides sätestatud loaga;
- 2) eksportija on teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel alapunktis 1 osutatud otstarbel;
- 3) asjaomaseid kaupu eksporditakse tollivabasse tsooni või vabalattu, mis asub käesoleva loa hõlmatud sihtkohas;
- 4) esialgne luba on tühistatud, peatatud, muudetud või kehtetuks tunnistatud;
- 5) eksportija on oma hoolsuskohustusest lähtuvalt teadlik sellest, et kõnealuste kaupade lõppkasutus erineb esialgsel ekspordilool märgitust.
3. Käesoleva loa alusel mis tahes kaupade eksportimisel peavad eksportijad
- 1) tolliametile esitavasa ekspordideklaratsioonis märkima esialgse ekspordiloo viitenumbri ja loa andnud liikmesriigi nime, ELi viitenumbri X002 ja märkima ühtse haldusdokumendi lahtrisse 44 selle, et kaupu eksporditakse liidu üldise ekspordiloo EU003 alusel;
- 2) tolliametnike nõudmisel esitama tõendavad dokumendid kaupade liitu importimise kuupäeva kohta, kõikide liidus tehtud hoolduste, paranduste või asendamiste kohta ja selle kohta, et kaubad tagastatakse sellele lõppkasutajale ja sellesse riiki, kust need liitu imporditi.
4. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele käesoleva loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi toimumise kuupäeva või asukohaliikmesriigi pädeva asutuse nõudmisel enne käesoleva loa esimest kasutamist. Liikmesriigid teatavad komisjonile teavitamise mehhanismi, mille nad käesoleva loa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.
- Käesoleva loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida käesoleva loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.
- Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne käesoleva loa esimest kasutamist. Registreerimine toimub automaatselt ja pädev asutus teatab sellest eksportijale viivitamatult või igal juhul kümne tööpäeva jooksul, kui käesoleva määruse artikli 9 lõikest 1 ei tulene teisiti.
- Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.
5. Käesolev luba hõlmab parandamiseks, asendamiseks või hooldamiseks mõeldud kaupu. See võib hõlmata esialgsete kaupade mittesihilikku paremaks muutmist, nt kui kasutatakse nüüdisaegseid varuosasid või tehakse usaldusväärsuse või julgeoleku kaalutlustel parandusi hilisemate normide alusel, tingimusel, et kaupade funktsioone ei muudeta paremaks ega lisata kaupadele uusi või lisafunktsioone.
-

IIId LISA

LIIDU ÜLDINE EKSPORDILUBA nr EU004
(osutatud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 1)
Näitusele või messile ajutiselt eksporditav kaup
Välja andnud: Euroopa Liit

1. osa. Kaubad

Käesolev üldine ekspordiluba hõlmab kõiki käesoleva määruse I lisa esitatud kahesuguse kasutusega kaupu, välja arvatud

- a) kõik IIlg lisa loetletud kaubad;
- b) kõik käesoleva määruse I lisa jaotises D esitatud kaubad (see ei hõlma tarkvara, mis on vajalik seadmete nõuetekohaseks toimimiseks esitlemise eesmärgil);
- c) kõik käesoleva määruse I lisa jaotises E esitatud kaubad;
- d) järgmised käesoleva määruse I lisa esitatud kaubad:
 - 1A002a
 - 1C002.b.4
 - 1C010
 - 1C012.a
 - 1C227
 - 1C228
 - 1C229
 - 1C230
 - 1C231
 - 1C236
 - 1C237
 - 1C240
 - 1C350
 - 1C450
 - 5A001b5
 - 5A002a2 kuni 5A002a9
 - 5B002 järgmised seadmed:
 - a. spetsiaalselt punktides 5A002a2 kuni 5A002a9 esitatud seadmete arendamiseks või tootmiseks ettenähtud seadmed;
 - b. mõõteseadmed, mis on spetsiaalselt ette nähtud punktides 5A002a2 kuni 5A002a9 nimetatud infoturbefunktsioonide hindamiseks või kinnitamiseks
 - 6A001
 - 6A002a
 - 6A008l3
 - 8A001b
 - 8A001d
 - 9A011

2. osa. Sihtkohad

Käesolev luba kehtib kogu liidus eksportimisel järgmistesse sihtkohtadesse:

Albaania, Argentina, Horvaatia, Bosnia ja Hertsegoviina, Brasiilia, Tšiili, Hiina (sealhulgas Hongkong ja Aomen), endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik, Prantsusmaa ülemereterritooriumid, Island, India, Kasahstan, Mehhiko, Montenegro, Maroko, Venemaa, Serbia, Singapur, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Tuneesia, Türgi, Ukraina, Araabia Ühendemiraadid.

3. osa. Kasutustingimused ja -nõuded

1. Käesolev luba annab 1. osas nimetatud kaupade eksportimiseks loa tingimusel, et tegemist on ajutise ekspordiga näitusele või messile vastavalt punkti 6 määratlusele ning kaubad reimporditakse terviklikult ja muutusteta 120 päeva jooksul pärast esialgset eksporti Euroopa Liidu tolliterritooriumile tagasi.
2. Eksportija asukohaliikmesriigi pädev asutus, kes on määratletud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 6, võib eksportija taotlusel loobuda punktis 1 sätestatud kaupade reimportimise nõudest. Sellest nõudest loobumiseks kohaldatakse vastavalt käesoleva määruse artikli 9 lõikes 2 ja artikli 14 lõikes 1 sätestatud ühekordse loa menetlust.
3. Käesoleva loa alusel ei ole lubatud eksportida, kui
 - 1) eksportijale on asukohaliikmesriigi pädevad asutused teatanud, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt
 - a) keemia-, tuuma- või bioloogiliste relvade või teiste tuumalõhkeseadmete arendamiseks, tootmiseks, töötlemiseks, kasutamiseks, hooldamiseks, ladustamiseks, avastamiseks, identifitseerimiseks või levitamiseks või selliste relvade kanderaketide arendamiseks, tootmiseks, hooldamiseks või ladustamiseks;
 - b) käesoleva määruse artikli 4 lõikes 2 määratletud sõjaliseks lõppkasutuseks ostjariigis või sihtriigis, mille suhtes kehtib relvaembargo vastavalt nõukogu otsusele või ühisele seisukohale või Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni otsusele või mille suhtes on kehtestatud relvaembargo ÜRO Julgeolekunõukogu siduva resolutsiooni alusel, või
 - c) selliste riigi sõjalise otstarbega kaupade nimekirjas sisalduvate kaupade osade või komponentidena, mis on asjaomase liikmesriigi territooriumilt eksporditud ilma selle liikmesriigi loata või vastuolus selle liikmesriigi õigusaktides sätestatud loaga;
 - 2) eksportija on teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel punktis 1 osutatud otstarbel;
 - 3) asjaomaseid kaupu eksporditakse tollivabasse tsooni või vabalattu, mis asub käesoleva loaga hõlmatud sihtkohas;
 - 4) eksportija asukohaliikmesriigi pädev asutus on eksportijale teatanud või eksportija on muul viisil (nt tootjalt saadud teabe põhjal) teadlik sellest, et pädeva asutuse liigituse kohaselt on kõnealustel kaupadel riiklik salastusmargis, mis on võrdväärne salastusmargisega „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” või tähistab kõrgemat salastatuse taset;
 - 5) eksportija ei saa tagada kaupade tagastamist nende esialgsel kujul ühtegi osa või tarkvara eemaldamata, kopeerimata või levitamata või kui esitlusega on seotud tehnoloogiisiire;
 - 6) asjaomaseid kaupu eksporditakse eraesitluse või -näituse jaoks (nt ettevõttesisesed väljapanekusaalid);
 - 7) asjaomased kaubad kaasatakse tootmisprotsessi;
 - 8) asjaomaseid kaupu kasutatakse nende ettenähtud otstarbel, välja arvatud esitluse tõhusaks läbiviimiseks vajalik väike osa, ent ilma kolmandatele osapooltele konkreetsete testitulemuste kättesaadavaks tegemiseta;
 - 9) eksport toimub äritehingu tulemusel, eelkõige kui asjaomaseid kaupu müüakse, laenutatakse või liisitakse;

- 10) asjaomaseid kaupu hoitakse näitusel või messil ainult müümise, laenamise või liisimise eesmärgil, ilma et neid esitletaks või välja pandaks;
- 11) eksportija sõlmib kokkuleppe, mis takistab teda asjaomaseid kaupu kogu ajutise ekspordi vältel oma kontrolli all hoidmast.
4. Eksportijad peavad märkima ühtse haldusdokumendi lahtrisse 44 ELi viitenumbri X002 ja selle, et kaubad eksporditakse liidu üldise ekspordiloe EU004 alusel.
5. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele käesoleva loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi toimumise kuupäeva või asukohaliikmesriigi pädeva asutuse nõudmisel enne käesoleva loa esimest kasutamist. Liikmesriigid teatavad komisjonile teavitamise mehhanismi, mille nad käesoleva loa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.
- Käesoleva loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida käesoleva loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.
- Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne käesoleva loa esimest kasutamist. Registreerimine toimub automaatselt ja pädev asutus teatab sellest eksportijale viivitamatult või igal juhul kümne tööpäeva jooksul, kui käesoleva määruse artikli 9 lõikest 1 ei tulene teisiti.
- Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.
6. Käesoleva loa kohaldamisel tähendab „näitus” või „mess” konkreetse kestusega kaubandusüritust, kus eri osalejad esitlevad oma tooteid ärikülastajatele või üldsusele.
-

Ile LISA

LIIDU ÜLDINE EKSPORDILUBA nr EU005
(osutatud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 1)

Telekommunikatsioon

Välja andnud: Euroopa Liit

1. osa. Kaubad

Käesolev üldine ekspordiluba hõlmab järgmisi käesoleva määruse I lisas esitatud kahesuguse kasutusega kaupu.

a) Järgmised 5. kategooria 1. osas nimetatud kaubad:

- i) punktides 5A001b2, 5A001c ja 5A001d esitatud kaubad, sealhulgas spetsiaalselt nende jaoks ette nähtud või välja arendatud komponendid ja tarvikud;
- ii) punktides 5B001 ja 5D001 nimetatud kaubad, kui need on seotud katse-, kontrollimis- või tootmiseseadmetega, ning alapunktis i nimetatud kaupade jaoks ette nähtud tarkvara.

b) Punkti 5E001a alla kuuluv tehnoloogia, mida on vaja lõikes a nimetatud kaupade installeerimiseks, töötamiseks, hooldamiseks või parandamiseks ning mis on ette nähtud samale lõppkasutajale.

2. osa. Sihtkohad

Käesolev luba kehtib kogu liidus eksportimisel järgmistesse sihtkohtadesse:

Argentina, Hiina (sealhulgas Hongkong ja Aomen), Horvaatia, India, Venemaa, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Türgi, Ukraina.

3. osa. Kasutustingimused ja -nõuded

1. Käesoleva loa alusel ei ole lubatud eksportida, kui

- 1) eksportijale on asukohaliikmesriigi pädevad asutused, kes on määratletud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 6, teatanud, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt
 - a) keemia-, tuuma- või bioloogiliste relvade või teiste tuumalõhkeseadmete arendamiseks, tootmiseks, töötlemiseks, kasutamiseks, hooldamiseks, ladustamiseks, avastamiseks, identifitseerimiseks või levitamiseks või selliste relvade kanderakettide arendamiseks, tootmiseks, hooldamiseks või ladustamiseks;
 - b) käesoleva määruse artikli 4 lõikes 2 määratletud sõjaliseks lõppkasutuseks ostjariigis või sihtriigis, mille suhtes kehtib relvaembargo vastavalt nõukogu otsusele või ühisele seisukohale või Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni otsusele või mille suhtes on kehtestatud relvaembargo ÜRO Julgeolekunõukogu siduva resolutsiooni alusel;
 - c) selliste riigi sõjalise otstarbega kaupade nimekirjas sisalduvate kaupade osade või komponentidena, mis on asjaomase liikmesriigi territooriumilt eksporditud ilma selle liikmesriigi loata või vastuolus selle liikmesriigi õigusaktides sätestatud loaga, või
 - d) kasutuseks seoses Euroopa Liidu põhiõiguste hartas määratletud inimõiguste, demokraatlike põhimõtete või sõnavabaduse rikkumisega, kasutades pealtkuulamistehnoloogiaid ja digitaalseid andmeedastusseadmeid mobiiltelefonide ja tekstisõnumite jälgimiseks ning internetikasutuse suunatud seireks (näiteks seirekeskuste või ametlike pealtkuulamisjaamade kaudu);
- 2) eksportija on oma hoolsuskohustusest lähtuvalt teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel punktis 1 osutatud otstarbel;

- 3) eksportija on oma hoolsuskohustusest lähtuvalt teadlik sellest, et kõnealuseid kaupu reeksportitakse sihtriiki, mida ei ole nimetatud käesoleva lisa 2. osas, IIa lisa 2. osas või mis ei ole liikmesriik;
 - 4) asjaomased kaubad eksporditakse tollivabasse tsooni või vabalattu, mis asub käesoleva loaga hõlmatud sihtkohas.
2. Eksportijad peavad ühtse haldusdokumendi lahtrisse 44 märkima ELi viitenumbri X002 ja selle, et kaupu eksporditakse liidu üldise ekspordiloe EU005 alusel.
 3. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele käesoleva loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi toimumise kuupäeva või asukohaliikmesriigi pädeva asutuse nõudmisel enne käesoleva loa esimest kasutamist. Liikmesriigid teatavad komisjonile teavitamise mehhanismi, mille nad käesoleva loa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

Käesoleva loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida käesoleva loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.

Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne käesoleva loa esimest kasutamist. Registreerimine toimub automaatselt ja pädev asutus teatab sellest eksportijale viivitamatult või igal juhul kümne tööpäeva jooksul, kui käesoleva määruse artikli 9 lõikest 1 ei tulene teisiti.

Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.

If LISA

LIIDU ÜLDINE EKSPORDILUBA nr EU006
(osutatud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 1)

Kemikaalid

1. osa. Kaubad

Käesolev üldine ekspordiluba hõlmab järgmisi käesoleva määruse I lisas esitatud kaheksa kasutusega kaupu:

1C350:

1. tiodiglükool (111-48-8);
2. fosforoksükloriid (10025-87-3);
3. dimetüülmetüülfosfaat (756-79-6);
5. metüülfosfonüüldikloriid (676-97-1);
6. dimetüülfosfit (DMP) (868-85-9);
7. fosfortrikloriid (7719-12-2);
8. trimetüülfosfit (TMP) (121-45-9);
9. tionüükloriid (7719-09-7);
10. 3-hüdroksü-1-metüülpiperidiin (3554-74-3);
11. N,N-diisopropüül-β-aminoetüükloriid (96-79-7);
12. N,N-diisopropüül-β-aminoetaantiool (5842-07-9);
13. kinuklidiin-3-ool (1619-34-7);
14. kaaliumfluoriid (7789-23-3);
15. 2-kloroetanool (107-07-3);
16. dimetüülamiin (124-40-3);
17. dietüületüülfosfaat (78-38-6);
18. dietüül-N,N-dimetüülfosforamidaat (2404-03-7);
19. dietüülfosfit (762-04-9);
20. dimetüülamiinhüdrokloriid (506-59-2);
21. etüülfosfinüüldikloriid (1498-40-4);
22. etüülfosfonüüldikloriid (1066-50-8);
24. vesinikfluoriid (7664-39-3);
25. metüülbensilaat (76-89-1);
26. metüülfosfinüüldikloriid (676-83-5);
27. N,N-diisopropüül-β-aminoetanool (96-80-0);
28. pinakolüülalkohol (464-07-3);
30. trietüülfosfit (122-52-1);

31. arseentrikloriid (7784-34-1);
32. bensüülhape (76-93-7);
33. dietüülmetüülfosoniit (15715-41-0);
34. dimetüületüülfosonaat (6163-75-3);
35. etüülfosfinüüldifluoriid (430-78-4);
36. Metüülfosfinüüldifluoriid (753-59-3);
37. 3-kinoklidoon (3731-38-2);
38. fosforpentakloriid (10026-13-8);
39. pinakoloon (75-97-89);
40. kaaliumtsüaniid (151-50-8);
41. kaaliumbifluoriid (7789-29-9);
42. ammooniumvesinikfluoriid (1341-49-7);
43. naatriumfluoriid (7681-49-4);
44. naatriumbifluoriid (1333-83-1);
45. naatriumtsüaniid (143-33-9);
46. trietanoolamiin (102-71-6);
47. fosforpentasulfiid (1314-80-3);
48. diisopropüülamiin (108-18-9);
49. dietüülaminoetanool (100-37-8);
50. naatriumsulfiid (1313-82-2);
51. väävelmonokloriid (10025-67-9);
52. vääveldikloriid (10545-99-0);
53. trietanoolamiinhüdrokloriid (637-39-8);
54. N,N-diisopropüül-2-aminoetüülkloriidhüdrokloriid (4261-68-1);
55. metüülfosfoohape(993-13-5);
56. dimetüülmetüülfosonaat (683-08-9);
57. N,N-dimetüülaminofosforüüldikloriid (677-43-0);
58. triisoporüülfosfit (116-17-6);
59. etüüldietanoolamiin (139-87-7);
60. O,O-dietüülfosforotioaat (2465-65-8);
61. O,O-dietüülfosforoditioaat (298-06-6);
62. naatriumheksafluorosilikaat(16893-85-9);
63. metüülfosfontiohappe dikloriid (676-98-2).

1C450 a:

4. fosgeen: karbonüüldikloriid (75-44-5);
5. tsüaankloriid (506-77-4);
6. vesiniktsüaniid (74-90-8);
7. kloropikriin: trikloronitrometaan (76-06-2);

1C450 b:

1. kemikaalid, välja arvatud sõjaliste kaupade nimekirjas või punktis 1C350 nimetatud, mis sisaldavad fosforiaatomit, millega on seotud üks (normaal- või iso-) metüül-, etüül- või propüülrühm, kuid mitte enam süsinikuaatomeid;
2. N,N-dialküül[metüül, etüül, n-propüül- või isopropüül]-fosforamiidi dihalogeniidid, muud kui punktis 1C350.57 nimetatud N,N-dimetüülaminofosforüül-dikloriid;
3. dialküül[metüül, etüül, n-propüül või isopropüül]-N,N-dialküül[metüül, etüül, n-propüül või isopropüül]-fosforamidaadid, muud kui punktis 1C350 nimetatud dietüül-N,N-dimetüülfosforamidaat;
4. N,N-dialküül [metüül, etüül, n-propüül või isopropüül]aminoetüül-2-kloriidid ja vastavad protoneeritud soolad, muud kui punktis 1C350 nimetatud N,N-diisopropüül-(beta)-aminoetüülkloriidhüdrokloriid;
5. N,N-dialküül-[metüül, etüül, n-propüül või isopropüül]aminoetaan-2-oolid ja vastavad protoneeritud soolad; muud kui punktis 1C350 nimetatud N,N-diisopropüül-(beta)-aminoetanool (96-80-0) ja N,N-dietüülaminoetanool (100-37-8);
6. N,N-dialküül-[metüül, etüül, n-propüül või isopropüül]aminoetaan-2-tioolid ja vastavad protoneeritud soolad, muud kui punktis 1C350 nimetatud N,N-diisopropüül-(beta)-aminoetaantiool;
8. metüüldietanoolamiin (105-59-9).

2. osa. Sihtkohad

Käesolev luba kehtib kogu liidus eksportimisel järgmistesse sihtkohtadesse:

Argentina, Horvaatia, Island, Lõuna-Korea, Türgi, Ukraina.

3. osa. Kasutustingimused ja -nõuded

1. Käesoleva loa alusel ei ole lubatud eksportida, kui

- 1) eksportijale on asukohaliikmesriigi pädevad asutused, kes on määratletud käesoleva määruse artikli 9 lõikes 6, teatanud, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt
 - a) keemia-, tuuma- või bioloogiliste relvade või teiste tuumalõhkeseadmete arendamiseks, tootmiseks, töötlemiseks, kasutamiseks, hooldamiseks, ladustamiseks, avastamiseks, identifitseerimiseks või levitamiseks või selliste relvade kanderakettide arendamiseks, tootmiseks, hooldamiseks või ladustamiseks;
 - b) käesoleva määruse artikli 4 lõikes 2 määratletud sõjaliseks lõppkasutuseks ostjariigis või sihtriigis, mille suhtes kehtib relvaembargo vastavalt nõukogu otsusele või ühisele seisukohale või Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni otsusele või mille suhtes on kehtestatud relvaembargo ÜRO Julgeolekunõukogu siduva resolutsiooni alusel, või
 - c) selliste riigi sõjalise otstarbega kaupade nimekirjas sisalduvate kaupade osade või komponentidena, mis on asjaomase liikmesriigi territooriumilt eksporditud ilma selle liikmesriigi loata või vastuolus selle liikmesriigi õigusaktides sätestatud loaga;
- 2) eksportija on oma hoolsuskohustusest lähtuvalt teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel punktis 1 osutatud otstarbel;

- 3) eksportija on oma hoolsuskohustusest lähtuvalt teadlik sellest, et kõnealuseid kaupu reeksportitakse sihtriiki, mida ei ole nimetatud käesoleva lisa 2. osas, IIa lisa 2. osas või mis ei ole liikmesriik, või
 - 4) asjaomased kaubad eksporditakse tollivabasse tsooni või vabalattu, mis asub selle loaga hõlmatud sihtkohas.
2. Eksportijad peavad ühtse haldusdokumendi lahtrisse 44 märkima ELi viitenumbri X002 ja selle, et kaupu eksporditakse liidu üldise ekspordiloe EU006 alusel.
 3. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele käesoleva loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi toimumise kuupäeva või asukohaliikmesriigi pädeva asutuse nõudmisel enne käesoleva loa esimest kasutamist. Liikmesriigid teatavad komisjonile teavitamise mehhanismi, mille nad käesoleva loa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

Käesoleva loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida käesoleva loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.

Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne käesoleva loa esimest kasutamist. Registreerimine toimub automaatselt ja pädev asutus teatab sellest eksportijale viivitamatult või igal juhul kümne tööpäeva jooksul, kui käesoleva määruse artikli 9 lõikest 1 ei tulene teisiti.

Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.

*Ilg LISA***(Loetelu, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 9 lõike 4 punktis a ja käesoleva määruse IIa, IIc ja IId lisas)**

Kanded ei sisalda alati täielikke I lisas esitatud kaupade kirjeldusi ja nendega seotud märkusi. Täielik kaupade kirjeldus on esitatud üksnes I lisas.

Kauba nimetamine käesolevas lisas ei mõjuta I lisas esitatud tarkvara käsitleva üldmärguse kohaldamist.

— Kõik IV lisas esitatud kaubad.

— 0C001. Looduslik uraan, vaesestatud uraan või toorium metalli, sulami, keemilise ühendi või kontsentraadi kujul ja materjalid, mis sisaldavad mis tahes eelnevalt nimetatud ühendit või ühendeid.

— 0C002. Lõhustuvad erimaterjalid, muud kui IV lisas nimetatud.

— 0D001. Tarkvara, mis on spetsiaalselt ettenähtud või kohandatud 0-kategoorias nimetatud kaupade arendamiseks, tootmiseks või kasutamiseks, kuivõrd see on seotud punktiga 0C001 või punkti 0C002 IV lisast välja arvatud kaupadega.

— 0E001. Tuumatehnoloogia märkusele vastav tehnoloogia, mis on ette nähtud 0-kategoorias esitatud kaupade arendamiseks, tootmiseks või kasutamiseks, kuivõrd see on seotud punktiga 0C001 või punkti 0C002 alla kuuluvate IV lisast välja arvatud kaupadega.

— 1A102. Korduvküllastatud pürolüüsitud süsinik-süsinik-komponendid, mis on ette nähtud kasutamiseks punktis 9A004 esitatud kanderaketides või punktis 9A104 esitatud sondraketides.

— 1C351. Inimpatogeensed, zoonoosid ja toksiinid.

— 1C352. Loompatogeensed.

— 1C353. Geneetilised elemendid ja geneetiliselt muundatud organismid.

— 1C354. Taimpatogeensed.

— 1C450a.1. Amiton: O,O-dietüül-S-[2-(dietüülamino)etüül]fosforotiolaat (78-53-5) ja vastavad alküülitud või protoneeritud soolad.

— 1C450a.2. PFIB: 1,1,3,3,3-pentafluoro-2-(trifluorometüül)-1-propeen (382-21-8).

— 7E104. Tehnoloogia, mis on ette nähtud lennujuhtimise ja tõukejõu andmete integreerimiseks lennujuhtimissüsteemi, et optimeerida raketisüsteemide trajektoori.

— 9A009.a. Hübriidsed raketi tõukejõusüsteemid, mille koguimpulss on üle 1,1 MN.

— 9A117. Rakettmürskudes kasutatavad astmestusmehhanismid, eraldamismehhanismid ja astmete vaheseadmed.”

KOMISJONI AVALDUS

Komisjon kavatseb käesoleva määruse läbi vaadata hiljemalt 31. detsembriks 2013, eelkõige selles osas, mis on seotud hinnangu andmisega võimalusele kehtestada üldine ekspordiluba väikese väärtusega kaubasaadetistele.

EUROOPA PARLAMENDI, NÕUKOGU JA KOMISJONI AVALDUS VÄIKESE VÄÄRTUSEGA KAUBASAADETISTE KOHTA

Käesolev määrus ei mõjuta väikese väärtusega kaubasaadetiste üldisi riiklikke ekspordilubasid, mille liikmesriigid on väljastanud vastavalt määruse (EÜ) nr 428/2009 artikli 9 lõikele 4.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1233/2011,**16. november 2011,****mis käsitleb riiklikult toetatavate ekspordikrediitide suuniste rakendamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2001/76/EÜ ja 2001/77/EÜ**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 207,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ekspordikrediidiasutused aitavad kaasa maailmakaubanduse arengule, toetades ettevõtete eksporti ja investeerimist viisil, mis täiendab erasektori pakutavat finantseerimist ja kindlustust. Liit on osaline Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) kokkuleppes riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kohta (edaspidi „kokkulepe“). Kokkuleppega reguleeritakse finantseerimistingimusi, mida ekspordikrediidiasutused võivad pakkuda, et edendada võrdseid tingimusi riiklikult toetatavate ekspordikrediitide vallas.
- (2) Vastavalt nõukogu 22. detsembri 2000. aasta otsusele 2001/76/EÜ (millega asendatakse 4. aprilli 1978. aasta otsus teatavate suuniste rakendamise kohta riiklikult toetatavate ekspordikrediitide vallas) ⁽²⁾ ja nõukogu 22. detsembri 2000. aasta otsusele 2001/77/EÜ (projektide finantseerimise raamlepingu põhimõtete kohaldamise kohta riiklikult toetatava ekspordikrediidi vallas) ⁽³⁾ rakendatakse kokkuleppes sisalduvaid suuniseid ja projektide finantseerimise konkreetseid eeskirju liidus.
- (3) Kokkulepe soodustab ekspordikrediidiasutuste tegevuse kaudu kaudselt vaba ja õiglast kaubandust ja selliste ettevõtete investeerimist, kellel oleks muidu raskem kasutada erasektori pakutavaid krediitivõimalusi.
- (4) Liikmesriigid peaksid järgima liidu välistegevust reguleerivaid üldnorme, nagu demokraatia edendamine, inimõiguste austamine, arengupoliitika sidusus ja võitlus kliimamuutuse vastu, kui nad kehtestavad, arendavad edasi ja rakendavad oma riiklikke ekspordikrediidisüsteeme ja teostavad järelevalvet riiklikult toetatavate ekspordikrediititoimingute üle.
- (5) Kokkuleppe osalised osalevad jätkuvas protsessis, mille eesmärk on võimalikult vähendada turumoonutusi ja luua võrdsed võimalused, mille kohaselt ekspordikrediidiasutuste nõutavad garantiipreemiad on riskipõhised ja peaksid katma pikaajalises plaanis nende tegevuskulud ja kahjud ning olema kooskõlas WTO nõuetega. Selle eesmärgi saavutamiseks toimivad ekspordikrediidisüsteemid läbipaistvalt ja asutused annavad vastavalt aru OECD-le.
- (6) Ekspordikrediidiasutuste antav sihipärane ekspordikrediit saab aidata parandada liidu ettevõtete, sealhulgas ja samuti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete võimalust turule pääseda.
- (7) Kokkuleppe osalised ja Euroopa Liidu liikmesriigid otsustasid avaldada teatava teabe ekspordikrediitide kohta vastavalt OECD ja liidu läbipaistvuseeskirjadele, et pakkuda kokkuleppe osalistele ja liikmesriikidele võrdseid võimalusi.
- (8) Liit kohaldab läbipaistvuse ja aruandluskohustuse meetmeid, nagu on sätestatud I lisas.
- (9) Võttes arvesse tihenenu konkurentsi maailmaturgudel ning selleks, et vältida liidu ettevõtete sattumist ebasoodsasse konkurentsiolukorda, peaks komisjon liikmesriikidelt saadud läbirääkimisvolituste kohaselt toetama OECD jõupingutusi kokkuleppes mitteosalevate riikideni jõudmiseks. Komisjon peaks kasutama kahepoolseid ja mitmepoolseid läbirääkimisi, et kehtestada ülemaailmsed standardid riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kohta. Ülemaailmsed standardid selles valdkonnas on eeldus võrdsete võimaluste loomiseks maailmakaubanduses.
- (10) OECD riigid järgivad kokkulepet, kuid OECD-sse mittekuuluvad riigid ei osale kokkuleppes ning see võib anda nende riikide eksportijatele konkurentsieelise. Seepärast ergutatakse neid riike kokkulepet kohaldama, et tagada võrdsed võimalused ka ülemaailmsel tasandil.
- (11) Võttes arvesse ELi parema õigusloome poliitikat, mille eesmärk on lihtsustada ja tõhustada olemasolevaid õigusakte, keskenduvad komisjon ja liikmesriigid edaspidi kokkulepet läbi vaadates vajaduse korral ettevõtete ja riiklike haldusasutuste, sh ekspordikrediidiasutuste halduskoormuse vähendamisele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 13. septembri 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2011. aasta otsus.

⁽²⁾ EÜT L 32, 2.2.2001, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 32, 2.2.2001, lk 55.

- (12) Kokkuleppe osalised otsustasid muuta ja ratsionaliseerida kokkulepet. Nende kokku lepitud muudatused hõlmavad enamat kasutajasõbralikkust, asjakohaste rahvusvaheliste kohustuste omavahelise sidususe parandamist ja suurema läbipaistvuse saavutamist, eelkõige nende suhtes, kes ei ole kokkuleppe osalised. Samuti leppisid kokkuleppe osalised kokku, et kokkuleppe teksti inkorporeeritakse projektide finantseerimise eeskirjad, mis võeti kasutusele otsusega 2001/77/EÜ, ja eeskirjad laevadele antavate ekspordikrediitide kohta, mis võeti kasutusele nõukogu otsusega 2002/634/EÜ, ⁽¹⁾ millega muudeti otsust 2001/76/EÜ.
- (13) Muudetud otsus 2001/76/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks ja asendada käesoleva määrusega koos selle lisas oleva kokkuleppe konsolideeritud ja läbivaadatud tekstiga ning otsus 2001/77/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks.
- (14) Selleks et kokkuleppes esitatud suuniste muudatused kokkuleppe osaliste vahel kokkulepitul kujul sujuvalt ja kiiresti liidu õigusaktidesse sisse viia, peaks komisjon võtma vastu delegeeritud õigusakte II lisa muutmiseks, kui see on vajalik. Seega tuleks kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 anda komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte suunistes selliste muudatuste tegemiseks, milles kokkuleppe osalised on kokku leppinud. Eriti oluline on, et komisjon viiks oma ettevalmistustöö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kokkuleppe kohaldamine

Suuniseid, mis sisalduvad riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kokkuleppes, kohaldatakse liidus. Kokkuleppe tekst on esitatud käesoleva määruse lisana.

Artikkel 2

Volituste delegeerimine

Komisjon võtab vastavalt artiklile 3 vastu delegeeritud õigusakte II lisa muutmiseks seoses kokkuleppe osaliste vahel kokku lepitud muudatustega suunistes.

Kui II lisa tuleb muuta suunistesse tehtud muudatuste tõttu, milles kokkuleppe osalised on kokku leppinud, ning kui see on kiireloomulisuse tõttu hädavajalik, kohaldatakse käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide suhtes artiklis 4 sätestatud menetlust.

⁽¹⁾ EÜT L 206, 3.8.2002, lk 16.

Artikkel 3

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse käesolevas artiklis sätestatud tingimustel õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte.
2. Komisjonile antakse artiklis 2 nimetatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise volitused määramata ajaks alates 9. detsembrist 2011.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artiklis 2 sätestatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub ainult siis, kui Euroopa Parlament või nõukogu ei ole esitanud sellele vastuväiteid kahe kuu jooksul alates sellest, kui õigusakt Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tehti, või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne nimetatud ajavahe- miku möödumist komisjonile teatanud, et ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda ajavahemikku kahe kuu võrra pikendada.

Artikkel 4

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktid jõustuvad viivitamata ja neid kohaldatakse seni, kuni nende suhtes ei esitata lõike 2 kohaselt vastuväiteid. Kui delegeeritud õigusakt Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tehakse, esitatakse ühtlasi põhjendused kiirmenetluse kasutamise kohta.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada vastavalt artiklis 3 lõikes 5 osutatud menetlusele. Sellisel juhul tunnistab komisjon õigusakti viivitamata kehtetuks pärast seda, kui on saanud teate Euroopa Parlamendi või nõukogu otsuse kohta esitada vastuväiteid.

Artikkel 5

Läbipaistvus ja aruandlus

Liidus kohaldatavad läbipaistvuse ja aruandluse meetmed on sätestatud I lisas.

*Artikkel 6***Kehtetuks tunnistamine**

Otsused 2001/76/EÜ ja 2001/77/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

*Artikkel 7***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

I LISA

1. Iga liikmesriik esitab komisjonile iga-aastase tegevusaruande liidu tasandil läbipaistvuse parandamiseks, ilma et see piiraks riiklike ekspordikrediitkavade üle järelevalvet teostavate liikmesriikide asutuste õigusi. Liikmesriigid teatavad kooskõlas riikliku õigusraamistikuga varadest ja kohustustest, makstud nõuetest ja sissenõuetest, uutest kohustustest, riskidest ja garantiipreemiast. Kui tingimuslikud kohustused võivad tekkida seoses riiklikult toetatavate ekspordikrediititoimingutega, märgitakse need toimingud iga-aastasessse tegevusaruandesse.
2. Iga-aastases tegevusaruandes kirjeldavad liikmesriigid, kuidas arvestavad nende ekspordikrediidasutused riiklikult toetatavates ekspordikrediititoimingutes keskkonnariskidega, millega võivad kaasneda muud samalaadsed riskid.
3. Komisjon esitab nimetatud teabe alusel parlamendile aastaülevaate, milles hinnatakse ka ekspordikrediidasutuste vastavust liidu eesmärkidele ja kohustustele.
4. Komisjon esitab vastavalt oma pädevusele Euroopa Parlamendile aastaaruande läbirääkimiste kohta rahvusvahelise koostöö foorumites, milles komisjonile on antud volitus osaleda, et luua ülemaailmsed standardid riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kohta.

Esimene aruandlusperiood on käesoleva määruse kohaselt 2011. aasta.

II LISA

RIIKLIKULT TOETATAVATE EKSPORDIKREDIITIDE KOKKULEPE

SISUKORD

	Lehekülg
I PEATÜKK: ÜLDSÄTTED	52
1. EESMÄRK	52
2. STAATUS	52
3. OSALEMINE	52
4. MITTEOSALISTELE KÄTTESAADAV TEAVE	52
5. KOHALDAMISALA	52
6. SEKTORILEPPED	53
7. PROJEKTIDE FINANTSEERIMINE	53
8. KOKKULEPPEST TAGANEMINE	53
9. JÄRELEVALVE	53
II PEATÜKK: EKSPORDIKREDIIDI FINANTSEERIMISTINGIMUSED	53
10. SISSEMAKSE, MAKSIMAALNE RIIKLIK TOETUS JA KOHALIKUD KULUD	53
11. RIIKIDE LIIGITUS PIKIMA TAGASIMAKSETÄHTAJA MÄÄRAMISEKS	54
12. PIKIM TAGASIMAKSETÄHTAEG	54
13. TAGASIMAKSETÄHTAEG MUUDE JÕUJAAMADE PUHUL KUI TUUMAELEKTRIJAAMAD	54
14. PÕHISUMMA TAGASIMAKSMINE JA INTRESSI MAKSMINE	55
15. INTRESSIMÄÄRAD, GARANTIIPREEMIAMÄÄRAD JA MUUD TASUD	56
16. EKSPORDIKREDIIDI KEHTIVUSAEG	56
17. MEETMED KAHJUDE VÄLTIMISEKS VÕI PIIRAMISEKS	56
18. TINGIMUSTE KOHANDAMINE	56
19. FIKSEERITUD MIINIMUMINTRESSIMÄÄRAD RIIKLIKU FINANTSEERIMISTOETUSE PUHUL	56
20. TURUINTRESSI VIITEMÄÄRADE ARVUTAMINE	56
21. TURUINTRESSI VIITEMÄÄRADE KEHTIVUS	57
22. TURUINTRESSI VIITEMÄÄRADE KOHALDAMINE	57
23. GARANTIIPREEMIA KREDIIDIRISKI KATTEKS	57
24. ALAMMÄÄR RIIGI LAENURISKI JA RIIGI MAKSEJÕUETUSRISKI PUHUL	57
25. RIIGI LAENURISKIDE LIIGITAMINE	58
26. MITMEPOOLSETE JA PIIRKONDLIKE INSTITUTSIOONIDE LIIGITUS	59

	Lehekülg
27. RIIKLIKU EKSPORDIKREDIIDI PROTSENT JA KVALITEET	59
28. VALITUD RIIGI LAENURISKI ELEMENTIDE VÄLISTAMINE JA RIIGI RISKIDE VÄHENDAMISE MEETODID	60
29. GARANTIIPREEMIADE ALAMMÄÄRADE KEHTIVUSE LÄBIVAATAMINE RIIGI KREDIIDIRISKI JA RIIGI MAKSEJÕUETUSE RISKI PUHUL	61
III PEATÜKK: SEOTUD ABI KÄSITLEVAD SÄTTED	61
30. ÜLDPÕHIMÕTTED	61
31. SEOTUD ABI VORMID	61
32. SIDUSFINANTSEERIMINE	62
33. RIIGI VASTAVUS SEOTUD ABI TINGIMUSTELE	62
34. PROJEKTI VASTAVUS TINGIMUSTELE	63
35. MIINIMUMSOODUSTUSTASE	63
36. ERANDID RIIGI VÕI PROJEKTI VASTAVUSEST SEOTUD ABI TINGIMUSTELE	64
37. SEOTUD ABI SOODUSTUSTASEME ARVUTAMINE	64
38. SEOTUD ABI KEHTIVUSAEG	65
39. TINGIMUSTE KOHANDAMINE	65
IV PEATÜKK: MENETLUSED	66
1. JAGU: EKSPORDIKREDIIDI JA KAUBANDUSEGA LIITUVA ABI ÜHTNE KORD	66
40. TEATISED	66
41. TEAVE RIIKLIKU TOETUSE KOHTA	66
42. TINGIMUSTE KOHANDAMISE KORD	66
43. ERIKONSULTATSIOONID	66
2. JAGU: EKSPORDIKREDIIDI MENETLUSED	67
44. EELNEV TEATAMINE KOOS ARUTELUGA	67
45. EELNEV TEATAMINE ILMA ARUTELUTA	67
3. JAGU: KAUBANDUSEGA LIITUVAST ABIST TEATAMISE MENETLUSED	67
46. EELNEV TEATAMINE	67
47. VIIVITAMATU TEATAMINE	68
4. JAGU: KONSULTEERIMISMENETLUSED SEOTUD ABI PUHUL	68
48. KONSULTEERIMISE EESMÄRK	68
49. KONSULTEERIMISE ULATUS JA AEG	68
50. KONSULTATSIOONIDE TULEMUSED	69
5. JAGU: TEABEVAHETUS EKSPORDIKREDIIDI JA KAUBANDUSEGA LIITUVA ABI PUHUL	69

	Lehekülg
51. KONTAKTASUTUSED	69
52. JÄRELEPÄRIMISTE ULATUS	69
53. VASTUSTE ULATUS	69
54. SUULISED KONSULTATSIOONID	69
55. ÜHISSEISUKOHA MENETLEMINE JA VORM	70
56. ÜHISSEISUKOHA ETTEPANEKULE VASTAMINE	70
57. ÜHISSEISUKOHA HEAKSKIITMINE	70
58. LAHKARVAMUS ÜHISSEISUKOHA PUHUL	71
59. ÜHISSEISUKOHA JÕUSTUMINE	71
60. ÜHISSEISUKOHA KEHTIVUS	71
6. JAGU: MIINIMUMINTRESSIMÄÄRADEST TEATAMIST KÄSITLEVAD RAKENDUSSÄTTED	71
61. MIINIMUMINTRESSIMÄÄRADEST TEATAMINE	71
62. INTRESSIMÄÄRADE JÕUSTUMINE	71
63. INTRESSIMÄÄRADE VIIVITAMATA MUUTMINE	71
7. JAGU: LÄBIVAATUSED	72
64. KOKKULEPPE KORRALINE LÄBIVAATAMINE	72
65. MIINIMUMINTRESSIMÄÄRADE LÄBIVAATAMINE	72
66. GARANTIIPREEMIADE ALAMMÄÄRADE JA SEOTUD KÜSIMUSTE LÄBIVAATAMINE	72
I LISA: SEKTORILEPE LAEVADE EKSPORDIKREDIIDI KOHTA	73
II LISA: SEKTORILEPE TUUMAELEKTRIJAAMA EKSPORDIKREDIIDI KOHTA TUUMAELEKTRIJAAM	76
III LISA: SEKTORILEPE TSIVIILÕHUSÕIDUKITE EKSPORDIKREDIIDI KOHTA	78
IV LISA: SEKTORILEPE EKSPORDIKREDIIDI, TAASTUVATE ENERGIAALLIKATE JA VEEPROJEKTIDE KOHTA, KEHTIB KATSEAJAL KUNI 30. JUUNINI 2007	89
V LISA: TEAVE, MIS TULEB TEATISTES ESITADA	92
VI LISA: GARANTIIPREEMIADE ALAMMÄÄRADE ARVUTAMINE	97
VII LISA: RIIGI LAENURISKIDE LIIGITUSE KOHALDAMIST PUUDUTAVAD KRITERIUMID JA TINGIMUSED, KUI GARANT ASUB KOLMANDAS RIIGIS VÕI ON MITMEPOOLNE VÕI PIIRKONDLIK INSTITUTSIOON	99
VIII LISA: KRITERIUMID JA TINGIMUSED, MIS REGULEERIVAD RIIGI LAENURISKI VÄHENDAMIST/VÄLISTAMIST GARANTIIPREEMIADE ALAMMÄÄRADE ARVUTAMISEL	101
XI LISA: ARENGUABI KVALITEEDI HINDAMISE KRITERIUMID	108
X LISA: PROJEKTIDE FINANTSEERIMISE TEHINGUTE SUHTES KOHALDATAVAD TINGIMUSED	109
XI LISA: MÕISTETE LOETELU	111

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

1. Eesmärk

- a) Riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kokkuleppe (edaspidi „kokkulepe”) põhieesmärk on luua raamistik riiklikult toetatava ekspordikrediidi korrahasele kasutamisele.
- b) Kokkuleppega püütakse soodustada võrdseid võimalusi riikliku toetuse osas, nagu määratletud punkti 5 alapunktis a, et edendada eksportijatevahelist konkurentsi, mis põhineks pigem eksporditavate kaupade ja teenuste kvaliteedil ja hinnal kui soodsaimatel riiklikult toetatavatel finantseerimistingimustel.

2. Staatus

Kokkulepe, mis töötati välja OECD raames, jõustus algselt 1978. aasta aprillis ja selle kestus on määramata. Tegemist on suulise kokkuleppega osaliste vahel; see ei ole OECD õigusakt, ⁽¹⁾ kuigi OECD sekretariaat (edaspidi „sekretariaat”) aitab seda hallata.

3. Osalemine

Kokkuleppe osalised on hetkel: Austraalia, Kanada, Euroopa Liit, Jaapan, Korea, Uus-Meremaa, Norra, Šveits ja Ameerika Ühendriigid. Olemasolevad osalised võivad osalisteks kutsuda teisi OECD liikmeid ja muid riike.

4. Mitteosalistele kättesaadav teave

- a) Osalised kohustuvad jagama mitteosalistega teavet riiklikku toetust käsitlevate teatiste kohta, nagu sätestatud punkti 5 alapunktis a.
- b) Osaline saadab konkurentsiolukorras oleva mitteosalise taotlusel mitteosalisele vastuse riiklikuks toetuseks pakutavate finantseerimistingimuste kohta vastastikkuse põhimõtte alusel samal moel, nagu ta vastaks osalise taotlusele.

5. Kohaldamisala

Kokkulepet kohaldatakse igasuguse avaliku halduse asutuse poolt või nimel kaupade ja/või teenuste väljaveoks antava riikliku toetuse, sealhulgas kapitaliliisingu suhtes, mille tagasimaksetähtaeg on vähemalt kaks aastat.

- a) Riikliku toetust võib anda mitmes vormis:

1) ekspordikrediidi tagatis või kindlustus (täiemahuline garantii);

2) riiklik finantseerimistoetus:

— otselaen/finantseerimine ja refinantseerimine või

— intressitoetus;

3) mis tahes kombinatsioon eespool nimetatutest.

- b) Kokkulepet kohaldatakse seotud abi suhtes; IV peatükis sätestatud korda kohaldatakse ka kaubandusega liituva sidumata abi suhtes.

- c) Kokkulepet ei kohaldata sõjalise varustuse ega põllumajandustoodete ekspordi suhtes.

- d) Riiklikku toetust ei anta, kui on selgeid tõendeid, et leping on eelkõige soodsamate tagasimaksetingimuste saamiseks sõlmitud ostjaga, kes ei asu kaupade tegelikus sihtriigis.

⁽¹⁾ Nagu on määratletud OECD konventsiooni punktis 5.

6. Sektorilepped

a) Kokkuleppe koosseisu kuuluvad järgmised sektorilepped:

- laevad (I lisa),
- tuumaelektrijaamad (II lisa),
- tsiviilõhusõidukid (III lisa),
- taastuvate energiaallikate ja veega seotud projektid (IV lisa).

b) Sektorileppe osaline võib kohaldada selle leppe riiklikku toetust käsitlevaid sätteid kõnealuse sektorileppega hõlmatud kaupade ja/või teenuste ekspordi suhtes. Kui sektorilepe ei sisalda kokkuleppe sättele vastavat sätet, kohaldab sektorileppe osaline kokkuleppe sätet.

7. Projektide finantseerimine

- a) Osalised võivad kohaldada X lisas sätestatud tingimusi kaupade ja/või teenuste ekspordi suhtes nende tehingute puhul, mis vastavad X lisa 1. liites sätestatud kriteeriumidele.
- b) Punkti a ei kohaldata tsiviilõhusõidukite sektorileppega hõlmatud kaupade ja teenuste ekspordi suhtes.

8. Kokkuleppest taganemine

Osaline võib kokkuleppest taganeda, teatades sellest kirjalikult sekretariaadile välksidevahendite, nt OECD sidusinfo-süsteemi (OLIS) abil. Taganemine jõustub 180 kalendripäeva pärast seda, kui sekretariaat on teatise kätte saanud.

9. Järelevalve

Sekretariaat kontrollib kokkuleppe rakendamist.

II PEATÜKK

EKSPORDIKREDIIDI FINANTSEERIMISTINGIMUSED

Ekspordikrediidi finantseerimistingimused hõlmavad kõiki käesolevas peatükis ette nähtud sätteid, mida tuleb tõlgendada nende omavahelises seoses.

Kokkuleppes sätestatakse piirangud tingimuste suhtes, mille korral võib riiklikku toetust anda. Osalised nõustuvad, et teatavate kaubandus- või tööstussektorite suhtes kohaldatakse traditsiooniliselt rangemaid finantseerimistingimusi, kui kokkuleppes ette nähtud. Osalised järgivad ka edaspidi selliseid tavapäraseid finantseerimistingimusi, eelkõige põhimõtet, mille kohaselt tagasimaksetähtaeg ei ületa kaupade kasutusaega.

10. Sissemakse, maksimaalne riiklik toetus ja kohalikud kulud

- a) Osalised kohustavad riiklikult toetatavate kaupade ja teenuste ostjaid tegema sissemakseid vähemalt 15 protsendi ulatuses ekspordilepingu väärtusest IX lisas määratletud krediitähitaja alguses või enne seda. Sissemaksete suuruse määramisel võib ekspordilepingu väärtust võrdeliselt vähendada, kui tehing hõlmab kolmanda riigi kaupu ja teenuseid, mida riiklikult ei toetata. Lubatud on finantseerimine/kindlustus 100 % ulatuses garantiipreemiast. Garantiipreemia võib arvata ekspordilepingu väärtuse hulka või mitte. Kõnealusteks sissemakseteks ei peeta pärast krediitähitaja algust tehtud garantiipreemiaid.
- b) Selliseid sissemakseid võib riiklikult toetada üksnes tavapäraste krediitähitajaeelsete riskide suhtes võimaldatava kindlustuse või garantii vormis.
- c) Välja arvatud punktides b ja d sätestatu, ei anna osalised riiklikku toetust rohkem kui 85 % ekspordilepingu väärtusest, kaasa arvatud kolmandate riikide tarned, kuid välja arvatud kohalikud kulud.

d) Osalised võivad anda riiklikku toetust kohalike kulude katteks tingimusel, et:

- 1) punktide c ja d kohaselt osutatava riikliku toetuse kogusumma ei tohi olla suurem kui 100 % ekspordilepingu väärtusest. Seega ei tohi toetatavate kohalike kulude summa ületada sissemakse summat;
- 2) seda ei anta tingimustel, mis on asjakohaseks eksporditehinguks kokkulepitutest soodsamad või vähem kitsendavad;
- 3) punkti 11 alapunktis a määratletud I kategooria riikide puhul piirdub see täiemahulise garantiiga.

11. Riikide liigitus pikima tagasimaksetähtaja määramiseks

- a) I kategooriasse kuuluvad need riigid, mis on liigitatud Maailmapanga künnisloendisse ⁽¹⁾. Kõik muud riigid kuuluvad II kategooriasse. Maailmapank arvutab liigitusväärtuse igal aastal uuesti. Riik läheb ühest kategooriast teise alles pärast seda, kui talle Maailmapanga määratud liigitus on jäänud kahel järjestikusel aastal samaks.
- b) Riikide liigitamisel rakendatakse järgmisi tegevuskriteeriume ja menetlusi.
 - 1) Kokkuleppekohane liigitus määratakse kindlaks RKT alusel elaniku kohta, mille on välja arvutanud Maailmapank oma laenuvõtjariikide liigituse koostamiseks.
 - 2) Juhul kui Maailmapangal ei ole RKT arvutamiseks elaniku kohta piisavalt teavet, palutakse tal hinnata, kas asjakohase riigi RKT elaniku kohta ületab kehtiva künnise või jääb sellest allapoole. Riik liigitatakse selle hinnangu põhjal, kui osalised ei otsusta teisiti.
 - 3) Kui riik liigitatakse ümber punkti 11 alapunkti a kohaselt, jõustub ümberliigitus kaks nädalat pärast seda, kui sekretariaat on Maailmapanga eespool nimetatud andmete põhjal tehtud järeldused edastanud kõikidele osalistele.
 - 4) Juhul kui Maailmapank täpsustab näitajaid, ei arvestata selliseid täpsustusi kokkuleppe kohaldamisel. Sellest hoolimata võib riigi liigitust muuta ühiseisukohaga ja osalised kaaluvad pooldavalt muudatust, mis tuleneb näitajate vigadest või väljajäänud andmetest, mis on tagantjärele kindlaks tehtud samal kalendriaastal, kui sekretariaat näitajad esimest korda osalistele saatis.

12. Pikim tagasimaksetähtaeg

Ilma et see piiraks punkti 13 kohaldamist, sõltub pikim tagasimaksetähtaeg punkti 11 kohasest sihtriigi liigitusest.

- a) I kategooria riikide puhul on pikim tagasimaksetähtaeg viis aastat, kusjuures punktis 45 sätestatud eelneva teatamise menetluse rakendamisel on võimalik kokku leppida kuni kaheksa ja poole aasta pikkuses tähtajas.
- b) II kategooria riikide puhul on pikim tagasimaksetähtaeg kümme aastat.
- c) Lepingu puhul, mis hõlmab rohkem kui ühte sihtriiki, peaksid osalised püüdma jõuda punktides 55–60 sätestatud korras ühiseisukohale, et leppida kokku sobivates tingimustes.

13. Tagasimaksetähtaeg muude jõujaamade puhul kui tuumaelektrijaamad

- a) Muude jõujaamade puhul kui tuumaelektrijaamad, on pikim tagasimaksetähtaeg 12 aastat. Kui osaline kavatseb toetada pikemat kui punktis 12 ette nähtud tagasimaksetähtaega, teatab ta sellest ette punktis 45 sätestatud korras.

⁽¹⁾ Tuginedes Maailmapanga riikide klassifikatsiooni iga-aastasele läbivaatamisele, kasutatakse riigi kategooriasse liigitamiseks rahvusliku kogutoodangu (RKT) künnist. Selle künnise võib leida OECD veebisaidilt (www.oecd.org/ech/xcred).

b) Muud jõujaamad kui tuumaelektrijaamad on täielikud elektrijaamad või selle osad, mis ei toimi tuumkütuse abil, kaasa arvatud kõik koostisosad, seadmed, vahendid ja teenused (sh töötajate koolitamine), mida on otseselt vaja selliste elektrijaamade ehitamiseks ja kasutuselevõtuks. Sinna hulka ei kuulu kulud, mille eest vastutab tavaliselt ostja, nt kulud, mis on seotud maaparanduse, teede, ehituslinnakute, elektriliinide, jaotlate ja veevarustusega, samuti kulud, mis tulenevad ametlikust heakskiitmise korrast ostja riigis (nt krundikasutusluba, kütuselaadimis-luba), välja arvatud

1) juhtudel, kui jaotla ja elektrijaama ostja on üks ja sama isik, on algse jaotla pikim tagasimaksetähtaeg sama kui muu jõujaama kui tuumaelektrijaama puhul (st 12 aastat) ja

2) alajaamade, trafode ja alumise pingekünnisega 100 kV ülekandeliinide puhul on pikim tagasimaksetähtaeg sama kui muu jõujaama kui tuumaelektrijaama puhul.

14. Põhisumma tagasimaksmine ja intressi maksmine

a) Ekspordikrediidi põhisumma makstakse tagasi võrdsete osamaksetena.

b) Põhisumma makstakse tagasi ja intresse makstakse vähemalt iga kuue kuu järel, kusjuures põhisumma ja intressi esimene osamakse tuleb teha hiljemalt kuus kuud pärast krediitähitaja algust.

c) Liisingutehingute toetuseks antava ekspordikrediidi puhul võib punktis a sätestatud põhisumma võrdsete tagasimaksete asemel kohaldada põhisumma võrdsete tagasimaksete ja intressi kombinatsiooni.

d) Erakorralisel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhul võib ekspordikrediiti anda muudel tingimustel kui eespool punktides a–c sätestatud. Kõnealuse toetuse andmist selgitatakse tasakaalustamatusega võlgnikule kättesaadavate rahaliste vahendite ajastuses ning võrdse, kord poolaastas toimuva tagasimaksmise graafiku alusel saada oleva võlteeninduse profiiliga ning see peab vastama järgmistele kriteeriumidele:

1) ükski põhisumma üksik tagasimakse või põhisumma tagasimaksete jada kuuekuulise perioodi jooksul ei tohi ületada 25 % krediidi põhisummast;

2) põhisumma tagasimaksmine toimub mitte harvem kui iga 12 kuu järel. Põhisumma esimene tagasimakse sooritatakse hiljemalt 12 kuud pärast krediitähitaja algust ja vähemalt 2 % krediidi põhisummast peab olema tagasi makstud 12 kuud pärast krediitähitaja algust;

3) intressi makstakse vähemalt iga 12 kuu järel, kusjuures intressi esimene makse tuleb teha hiljemalt kuus kuud pärast krediitähitaja algust;

4) keskmine kaalutud tagasimakseperiood ei tohi olla pikem kui

— riiklike ostjatega (või riigi maksejõuetusrisi tagasimaksegarantiiga) tehtavate tehingute puhul neli ja pool aastat I kategooria riikide ning viis ja veerand aastat II kategooria riikide puhul;

— mitteriiklike ostjatega (ja ilma riigi maksejõuetusrisi tagasimaksegarantiita) tehtavate tehingute puhul viis aastat I kategooria riikide ning kuus aastat II kategooria riikide puhul;

— olenemata kahes eelmises taandes ette nähtud sätetest muu jõujaama kui tuumaelektrijaama toetamisega seotud tehingute puhul vastavalt punktile 13 kuus ja veerand aastat;

5) osaline esitab vastavalt punktile 45 eelneva kirjaliku teatise, milles selgitatakse alapunktide a–c kohaselt toetuse mitteandmise põhjust.

e) Pärast krediitähitaja algust tasumisele kuuluvat intressi ei kapitaliseerita.

15. Intressimäärad, garantiipreemiamäärad ja muud tasud

- a) Intressid ei sisalda
- 1) garantiipreemiaid ega muid makseid tarnijakrediidi või finantskrediidi kindlustamiseks või garanteerimiseks;
 - 2) ekspordikrediidiga seotud pankade teenustasusid ega vahendustasusid, välja arvatud kogu tagasimaksetähtaja jooksul pangale makstavad aasta- või poolaastatasud, ega
 - 3) impordiriigi kehtestatud kinnipeetavaid makse.
- b) Kui riiklikku toetust antakse otsekrediidi või -finantseerimise või refinantseerimise vormis, võib garantiipreemia lisada intressi nimiväärtusele või võtta seda eraldi maksena; kumbki tegur tuleb osalistele teatamisel eraldi välja tuua.

16. Ekspordikrediidi kehtivusaeg

Üksiku ekspordikrediidi või -krediidiliini finantseerimistingimused, välja arvatud punktis 21 sätestatud turuintressi viitemäärade (CIRR, Commercial Interest Reference Rate) kehtivusaeg, kehtestatakse enne lõpliku kulukohustuse võtmist kõige rohkem kuueks kuuks.

17. Meetmed kahjude vältimiseks või piiramiseks

Kokkulepe ei takista ekspordikrediidiga tegelevatel asutustel ega finantseerimisasutustel leppida kokku kokkuleppes ette nähtust vähem kitsendavates finantseerimistingimustes, kui seda tehakse pärast lepingu sõlmimist (kui ekspordikrediidileping ja seotud dokumendid on juba jõustunud) ja kui selle eesmärk on üksnes vältida või piirata kahjusid, mis tulenevad sündmustest, mis võivad põhjustada maksmatajätmist või nõuete tekkimist.

18. Tingimuste kohandamine

Võttes arvesse osalise rahvusvahelise kohustusi ning kooskõlas kokkuleppe eesmärgiga võib osaline punktis 42 sätestatud korras kohandada tingimusi osalise või mitteosalise pakutud finantseerimistingimustega. Käesoleva punktiga kooskõlas ette nähtud finantseerimistingimusi loetakse vastavaks I, II peatüki ning vajaduse korral I, II, III, IV ja X lisa sätetele.

19. Fikseeritud miinimumintressimäärad riikliku finantseerimistoetuse puhul

- a) Osalised, kes annavad riiklikku toetust fikseeritud intressimääraga laenudeks, kohaldavad miinimumintressimääradena asjakohaseid turuintressi viitemäärasid (CIRR). Turuintressi viitemäärad on intressimäärad, mis on kindlaks määratud järgmiste põhimõtete alusel:
- 1) turuintressi viitemäärad peaksid esindama asjakohase vääringu koduturul kehtivaid laenude lõplikke turuintressimäärasid;
 - 2) turuintressi viitemäärad peaksid võimalikult täpselt vastama esmajärguliste kodumaiste laenuvõtjate suhtes kohaldatavale intressimäärale;
 - 3) turuintressi viitemäärad peaksid põhinema sellise laenu finantseerimiskuludel, millel on kindel intressimäär;
 - 4) turuintressi viitemäärad ei tohiks moonutada kodumaised konkurentsitingimusi ja
 - 5) turuintressi viitemäärad peaksid võimalikult täpselt vastama esmajärgulistele välismaistele laenuvõtjatele kättesaadavale intressimäärale.
- b) Riikliku finantseerimistoetuse andmine ei korva ega hüvita osaliselt ega täielikult asjakohast krediidiriski garantiipreemiat, mida võetakse tagasimaksmata jätmise riski katteks vastavalt punkti 23 sätetele.

20. Turuintressi viitemäärade arvutamine

- a) Alguses valib iga osaline, kes soovib kehtestada turuintressi viitemäära, oma vääringu jaoks ühe kahest järgmisest põhiintressimäärade süsteemist:
- 1) kuni viieaastase tagasimaksetähtaja puhul kolmeaastaste riigivõlakirjade tootlus, kuni kaheksa ja poole aasta pikkuse tagasimaksetähtaja puhul viieaastaste riigivõlakirjade tootlus ning üle kaheksa ja poole aasta pikkuse tagasimaksetähtaja puhul seitsmeaastaste riigivõlakirjade tootlus või

2) kõikide tagasimaksetähtaegade puhul viieaastaste riigivõlakirjade tootlus.

Põhiintressimäärasüsteemi erandid lepitakse osaliste vahel kokku.

- b) Turuintressi viitemäär on iga osalise põhiintressimäärast 100 baaspunkti võrra suurem, kui osalised ei lepi kokku teisiti.
- c) Ülejäänud osalised rakendavad konkreetse vääringu suhtes kehtestatud turuintressi viitemäära juhul, kui nad otsustavad finantseerida nimetatud vääringus.
- d) Osaline võib vahetada oma põhiintressimäärasüsteemi, teatades sellest kuus kuud ette ja olles eelnevalt konsulteerinud teiste osalistega.
- e) Osaline või mitteosaline võib taotleda turuintressi viitemäära kindlaksmääramist mitteosaleja vääringus. Huvitatud mitteosalisega konsulteerides võib osaline või sekretariaat kõnealuse mitteosalise nimel teha ettepaneku turuintressi viitemäära arvutamiseks selles vääringus, rakendades punktide 55–60 kohast ühiseisukoha menetlust.

21. Turuintressi viitemäärade kehtivus

Tehingu suhtes kohaldatav intressimäär kinnitatakse kõige rohkem 120 päevaks. Kui riikliku finantseerimistoetuse tingimused kinnitatakse enne lepingu sõlmimise päeva, suurendatakse turuintressi viitemäära 20 baaspunkti võrra.

22. Turuintressi viitemäärade kohaldamine

- a) Kui riiklikku finantseerimistoetust antakse ujuva intressimääraga laenude puhul, ei lubata pankadel ega muudel finantseerimisasutustel pakkuda laenu kehtivusajal võimalust kohaldada turuintressi viitemäära (esialgse lepingu sõlmimisel kehtiv) või lühiajalist turuintressimäära, sõltuvalt sellest, kumb on madalam.
- b) Laenu või selle mis tahes osa vabatahtliku ennetähtaegse tagasimaksmise korral hüvitab laenuvõtja riiklikku finantseerimistoetust andnud valitsusasutusele kõik kulud ja kahjud, mis tulenevad kõnealusest ennetähtaegsest tagasimaksmisest, sealhulgas valitsusasutuse poolt fikseeritud määraga raha sissevoolu ennetähtaegsest tagasimaksmisest tingitud katkestusega seotud kulud.

23. Garantiipremia krediidiriski katteks

Osalised nõuavad lisaks intressitasudele sisse garantiipremia, et katta ekspordikrediidi tagasimaksmata jätmise riski. Osaliste kohaldatavad garantiipremiamäärad on riskipõhised, ühtlustuvad ning piisavad, et katta pikaajalisi halduskulusid ja kahjusid.

24. Alammäär riigi laenuriski ja riigi maksejõuetusriski puhul

Osalised nõuavad sisse vähemalt riigi maksejõuetusriski ja laenuriski garantiipremia alammäära (MPR, Minimum Premium Rate), olenemata sellest, kas ostja/laenuvõtja on eraõiguslik või avalik-õiguslik isik.

- a) Kohaldatav garantiipremia alammäär arvutatakse järgmiste tegurite järgi:
 - kohaldatav riigi laenuriskide liigitus, mis on sätestatud punktis 25;
 - kas riikliku ekspordikrediidi garantii piirdub rangelt punkti 25 alapunktis a määratletud riigi laenuriskiga;
 - riskiperiood (st riskihorisont ehk HOR);
 - riikliku ekspordikrediidi garantii punktis 27 sätestatud protsent ja kvaliteet ja
 - riigi laenuriskide vähendamise/välistamise mis tahes meetod, mida kohaldatakse kooskõlas punktiga 28.
- b) Garantiipremia alammäärad väljendatakse protsentides krediidi põhisummast nii, nagu nõutaks garantiipremiad täies ulatuses sisse krediidi esimesel väljavõtkuupäeval. Garantiipremia alammäärade arvutamiseks kasutatava matemaatilise valemi selgitus on toodud VI lisas.

- c) Punktis 25 sätestatud 0 kategooriasse liigitatud riikide puhul ei ole garantiipremia alammäärasid kehtestatud, kuid osalised ei kohalda garantiipremia määrasid, mis löövad alla eraturul kehtivad hinnad.
- d) 7. kategooriasse kuuluvate „suurima riskiga” riikide puhul nõutakse põhimõtteliselt sellele kategooriale kehtestatud garantiipremiate alammääradele juurdemaksmist; kõnealused garantiipremiamäärad määrab riiklikku toetust andev osaline.
- e) Tehingu garantiipremia alammäära arvutamisel kohaldatakse riigi laenuriskide puhul ostja riigi liigitust, välja arvatud järgmistel juhtudel:
- tagatise muutumatu, tingimusteta, nõudmisel põhineva, õiguslikult kehtiva ja jõustatava garantii kujul võla täieliku tagasimakse kohustuse kohta krediidi kogu kehtivusajaks annab kolmandas riigis asuv üksus, kes on garanteeritud võla suurust arvestades usaldusväärne, mis juhul võib riigi laenuriskide liigitusena kohaldada garandi asukohariigi liigitust, või
 - punktis 26 sätestatud mitmepoolne või piirkondlik institutsioon tegutseb tehingu puhul laenuvõtja või garandina, mis juhul võib riigi laenuriski liigitusena kohaldada konkreetse asjaomase mitmepoolse või piirkondliku institutsiooni liigitust.
- f) Kriteeriumid ja tingimused, mis reguleerivad riigi laenuriskide liigituse kohaldamist vastavalt olukordadele, mida kirjeldatakse punkti 24 alapunkti e esimeses ja teises taandes, on sätestatud VII lisas.
- g) Kui riiklik toetus piirub rangelt punkti 25 alapunktis a määratletud riigi laenuriskiga, st ostja/laenuvõtja riski kate on täielikult välistatud, vähendatakse garantiipremia alammäära 10 % võrra – seda väljendatakse matemaatilise valemiga, mida kasutatakse garantiipremia alammäärade arvutamiseks VI lisas.
- h) Garantiipremia alammäära arvutamisel kasutatav riskiperioodi pikkus on pool väljamaksetähtajast pluss terve tagasimaksetähtaeg ning eeldab korrapäraselt ekspordikrediidi tagasimakseprofiili, st tagasimaksmist kord poolaastas võrdsete põhisumma osamaksetena, millele kuue kuu möödumisel krediititähtaja algusest lisandub kogunenud intress. Mittestandardse tagasimakseprofiiliga ekspordikrediidi puhul arvutatakse samaväärne tagasimakseperiood (mida väljendatakse kord poolaastas tehtavate võrdsete osamaksetena) järgmise valemi abil: samaväärne tagasimakseperiood = (tagasimakseperioodi kaalutud keskmine pikkus $-0,25$) / $0,5$.
- i) Osaline, kes kohaldab garantiipremia alammäära eespool alapunkti e esimeses taandes viidatud juhul, mille puhul garantiipremia määr on ostja riigi suhtes kohaldatavast garantiipremia alammäärast madalam, teatab sellest punkti 44 alapunkti a kohaselt ette. Osaline, kes kohaldab garantiipremia alammäära punkti 24 alapunkti a teises taandes või punkti 24 alapunktis g viidatud juhul, teatab sellest punkti 45 alapunkti a kohaselt ette.

25. Riigi laenuriskide liigitamine

Riigid liigitatakse vastavalt tõenäosusele, kas nad maksavad oma välisvõlga (st riigi laenurisk).

a) Riigi laenuriski viis tegurit on järgmised:

- üldine tagasimaksete moratorium, mille kuulutab välja ostja/laenuvõtja/garandi riigi valitsus või selle asutus, mille kaudu tagasimakse sooritatakse;
- väljaspool teate saatnud osalise riiki toimuvad poliitilised sündmused ja/või tekkivad majandusraskused või väljaspool teate saatnud osalise riiki võetud seadusandlikud/halduslikud meetmed, mis takistavad või viivitavad krediidi suhtes juba makstud vahendite ülekandmist;
- ostja/laenuvõtja riigis vastu võetud õigusnormid, mille kohaselt kohalikus vääringus tehtud tagasimakseid käsitatakse võla kustutamisenä, olenemata sellest, et vahetuskursside kõikumise tõttu ei kata sellised tagasimakse krediidivääringusse ümber arvestatuna vahendite ülekandmise päeval enam võlasummat;
- kõik muud mõne muu riigi valitsuse meetmed või otsused, mis takistavad krediidi tagasimaksmist, ja
- vääramatu jõud, mis ilmneb väljaspool teate saatnud osalise riiki, st sõda (sh kodusõda), sundvõõrandamine, riigipööre, ülestõus, rahvarahutused, keeristormid, üleujutused, maavärinad, vulkaanipursked, hiidlained ja tuumaõnnetused.

- b) Riigid liigitatakse ühte kaheksast riigi riskikategooriast (0–7). Garantiipremia alammäärad on kehtestatud 1.–7. kategooria kohta, kuid mitte 0 kategooria kohta, kuna riigi laenuriski taset loetakse selle kategooria riikide puhul tähtsusetuks.
- c) Maailmapanga poolt kord aastas RKT alusel ühe inimese kohta määratletud suure sissetulekuga OECD riigid liigitatakse kategooriasse 0.
- Garantiipremia alammäärade kohaldamisel jääb iga tänu suure sissetulekuga riigi staatusele kategooriasse 0 liigitatud OECD riik kategooriasse 0, kuni see langeb kahel järjestikusel aastal suurele sissetulekule vastava RKT künnisest madalamale – sel ajal tuleb riigi liigitus vastavalt punkti 25 alapunktidele d–f läbi vaadata.
 - Iga OECD riik, mis on kahel järjestikusel aastal suure sissetuleku künnisest kõrgemal, liigitatakse määratluse kohaselt kategooriasse 0. Kõnealune liigitus jõustub kohe pärast seda, kui sekretariaat on edastanud teabe riigi staatuse kohta vastavalt Maailmapanga määratlusele.
 - Kategooriasse 0 võib liigitada ka muid riike, mille riskitaset loetakse sarnaseks.
- d) Kõik riigid peale suure sissetulekuga OECD riikide ⁽¹⁾ liigitatakse riigi laenuriskide liigitamise korra kohaselt, mis seisneb järgmises:
- riigi laenuriskide hindamise mudel (edaspidi mudel), mille kasutamisel saadakse riigi laenuriski kvantitatiivne hinnang, mille aluseks on iga riigi puhul kolm riskiindikaatorite rühma: osaliste maksekogemused, finantsolukord ja majanduslik olukord. Mudeli menetlused koosnevad eri järkudest, nagu kolme riskinäitajate rühma hindamine ning nende rühmade ühendamine ja paindlik kaalumise;
 - mudeli abil saadud tulemuste kvalitatiivne hindamine riikhaaval, et võtta arvesse poliitilist riski ja/või muid mudeliga täielikult või osaliselt hõlmamata riskitegureid. Vajaduse korral võib see viia kvantitatiivsel mudelil põhineva hinnangu korrigeerimiseni, et kajastada riigi laenuriski lõpphinnangut.
- e) Riigi laenuriskide liigitust jälgitakse pidevalt ja vaadatakse vähemalt kord aastas läbi ning sekretariaat teatab viivitamata riigi laenuriskide liigitamise korrast tulenevatest muutustest. Kui riik liigitatakse ümber riigi laenuriski madalamasse või kõrgemasse kategooriasse, kohaldavad osalised hiljemalt viis tööpäeva pärast seda, kui sekretariaat on teatanud ümberliigitamisest, garantiipremia määra, mis vastab riigi laenuriski uue kategooriaga seostatud garantiipremia alammäärade tasemele või on sellest kõrgem.
- f) Sekretariaat avaldab kohaldatava riigi laenuriskide liigituse.

26. Mitmepoolsete ja piirkondlike institutsioonide liigitus

Mitmepoolseid ja piirkondlikke institutsioone liigitatakse ja vaadatakse läbi vastavalt vajadusele; sekretariaat avalikustab kõnealused kohaldatavad liigitused.

27. Riikliku ekspordikrediidi protsent ja kvaliteet

Garantiipremia alammäärad diferentseeritakse, et võtta arvesse osaliste pakutavate ekspordikrediidi toodete kvaliteedi ja garantiikatte protsendi erinevust, nagu sätestatud VI lisas. Diferentseerimine põhineb eksportija seisukohal (eksportijale/finantseerimisasutusele pakutavate toodete erinevast kvaliteedist tuleneva konkurentsi kõrvaldamiseks).

- a) Ekspordikrediidi toote kvaliteet sõltub sellest, kas tegemist on kindlustus-, garantii- või otselaenu-/finantseerimistoote, ning kindlustustoodete puhul sellest, kas intresside kate tagatakse ooteajal (st ajavahemikul ostja/laenuvõtja suhtes kehtiva maksetähtpäeva ja selle päeva vahel, mil kindlustaja on kohustatud eksportijale/finantseerimisasutusele tagasimakse tegema) ilma juurdemakseta.

⁽¹⁾ Haldusotstarbel ei pruugita liigitada mõningaid riike, mis üldiselt ei saa riiklikult toetatavat ekspordikrediiti.

b) Kõik osaliste pakutavad ekspordikrediidi tooted liigitatakse ühte järgmisest kolmest tooterühmast:

- standardtasemest allpool olev toode, st kindlustus, mis ei kata intresse ooteajal, ja kindlustus, mis katab intressid ooteajal asjakohase juurdemakse eest;
- standardtoode, st kindlustus, mis katab intressid ooteajal juurdemakseta, ja otselaen või -finantseerimine, ja
- standardtasemest parem toode, st garantii.

28. Valitud riigi laenuriski elementide välistamine ja riigi riskide vähendamise meetodid

Osalisel võivad VIII lisas sätestatud erikriteeriumide ja -tingimuste kohaselt välistada riigi laenuriski teatavad elemendid või kasutada punkti 28 alapunktis b loetletud riigi laenuriski vähendamise meetodeid, mille tulemuseks on madalamad kohaldatavad garantiipremia alammäärad tänu riigi laenuriskide vähendamise/välistamise teguri (MEF, Country Risk Mitigation/Exclusion Factor) rakendamisele garantiipremia alammäärade valemis. MEF määratakse kindlaks järgmiselt.

a) Seoses valitud riigi laenuriski elementide välistamisega riikliku ekspordikrediidi garantiist:

- olukordades, kus garantiist arvatakse tervikuna välja ainult esimesed kolm riigi laenuriski elementi, nagu sätestatud punkti 25 alapunktis a, võib kohaldatav MEF olla 0,5;
- olukordades, kus garantiist arvatakse tervikuna välja ainult neljas ja viies riigi laenuriski element, nagu sätestatud punkti 25 alapunktis a, võib kohaldatav MEF olla 0,2.

b) Seoses järgmiste riigi laenuriskide vähendamise meetoditega on kohaldatav garantiipremia alammäär ning kriteeriumid ja tingimused, mille kohaselt võib MEFi kohaldada, sätestatud VIII lisas:

- *offshore*-futuuri voostruktuur kombinatsioonis *offshore*-tingdeponeerimiskontoga,
- vabalt vahetatav *offshore*-tagatis,
- varadel põhinev *offshore*-tagatis,
- *offshore*-varadega tagatud ja varadel põhinev rahastamine,
- kaasfinantseerimine rahvusvaheliste finantseerimisasutustega,
- rahastamine kohalikus vääringus,
- kolmanda riigi kindlustus või tingimuslik garantii,
- võlgnik, kes esindab riigiga võrreldes paremat riski.

c) Rohkem kui ühe punkti 28 alapunktis b kirjeldatud riigi laenuriskide vähendamise meetodi kohaldamine ei avalda kohaldatavale MEFile otsest kumulatiivset mõju. Asjakohase MEFi valimisel riigi laenuriskide vähendamise meetodite kajastamiseks võetakse arvesse kahe või enama meetodi võimaliku kattumise mõju identsetele riigi laenuriskidele. Kattumise korral võetakse asjakohase kohaldatava MEFi kindlaksmääramisel arvesse üksnes parima kvaliteediga tagatist.

d) Osaline, kes kohaldab garantiipremia alammäära punkti 28 alapunktides a–c viidatud juhtudel, teatab sellest punkti 44 alapunkti a kohaselt ette.

e) Riigi laenuriskide vähendamise meetodite loend punkti 28 alapunktis b ei ole lõplik. Osalisel jälgivad ja vaatavad punkti 66 kohaselt läbi nende meetodite, sealhulgas VIII lisas sätestatud kohaldatavate kriteeriumide, tingimuste, asjaolude ja MEFi, kasutamise seotud kogemused.

29. Garantiipreemiate alammäärade kehtivuse läbivaatamine riigi krediidiriski ja riigi maksejõuetuse riski puhul

- a) Garantiipreemiate alammäärade piisavuse hindamiseks ja vajaduse korral suurenduste või vähenduste võimaldamiseks kasutatakse rööpselt kolme garantiipreemiaandmete allikat (PFT, Premium Feedback Tool), et jälgida ja kohendada garantiipreemiate alammäärasid.
- b) Tekkepõhine PFT ja kassapõhine PFT on raamatupidamismeetodid, mis hindavad garantiipreemia alammäärade kehtivust koondnäitajate, riigi laenuriski kategooria ja riskiperioodi pikkuse alusel vastavalt osaliste tegelikele tulemustele seoses garantiipreemia alammääradega seotud ekspordikrediidi riigi laenuriski ja maksejõuetuse riskiga.
- c) Kolmas PFT koosneb neljast eraturu näitajate kogumist, ⁽¹⁾ mis annavad teavet riigi laenuriski ja riigi maksejõuetuse riski hindade kohta turul.

III PEATÜKK**SEOTUD ABI KÄSITLEVAD SÄTTED****30. Üldpõhimõtted**

- a) Osalised on kokku leppinud, et nende ekspordikrediidi ja seotud abi poliitika peaksid teineteist täiendama. Ekspordikrediidi poliitika peaks lähtuma avatud konkurentsist ja turujõudude vabast toimimisest. Seotud abi poliitikaga tuleks ette näha vajalikud välisvahendid riikidele, valdkondadele või projektidele, mida turu kaudu ei rahastata või mille puhul selline võimalus on väike. Seotud abi poliitika peaks tagama parima kulude ja tulude suhte, vähendama võimalikult palju kaubanduse moonutamist ja aitama neid vahendeid arengu seisukohast tõhusalt kasutada.
- b) Seotud abi käsitlevad kokkuleppe sätteid ei kehti mitmepoolsete või piirkondlike institutsioonide abistamisprogrammide kohta.
- c) Need põhimõtted ei piira OECD arenguabikomitee (DAC) seisukohti seotud ja sidumata abi kvaliteedi kohta.
- d) Osaline võib nõuda lisateavet mis tahes vormis oleva abi seotuse kohta. Kui ei ole kindel, kas teatav finantseerimismeede kuulub XI lisas sätestatud seotud abi määratluse alla, esitab doonorriik tõendeid selle kohta, et abi on XI lisa määratluse kohaselt tegelikult „sidumata”.

31. Seotud abi vormid

Seotud abi võib olla järgmine:

- a) riiklik arenguabilaen, nagu on määratletud „OECD arenguabikomitee juhtpõhimõtetes sidusfinantseerimise ning seotud ja osaliselt sidumata riikliku arenguabi kohta (1987)”;
- b) riiklik arenguabiannetus, nagu on määratletud „OECD arenguabikomitee juhtpõhimõtetes sidusfinantseerimise ning seotud ja osaliselt sidumata riikliku arenguabi kohta (1987)”, ja
- c) muu avaliku sektori rahaline vahend, mis hõlmab annetusi ja laene, kuid mitte kokkuleppekohast riiklikult toetatavat ekspordikrediiti, või
- d) mis tahes õiguslik või tegelik ühend, mis koosneb vähemalt kahest eespool nimetatud vahendist ja mis on doonorriigi, laenuandja või laenuvõtja valduses, ja/või järgmised finantseerimisvahendid:
 - 1) ekspordikrediit, mida toetatakse riiklikult otsekrediidi või -finantseerimise, refinantseerimise, intressitoetuse, garantii või kindlustuse vormis ja millele kohaldatakse kokkulepet, ja
 - 2) muud rahalised vahendid turutingimustel või peaaegu turutingimustel või sissemaksed ostjalt.

⁽¹⁾ Eraturu näitajad on järgmised: riigi võlakirjad, võrdleva analüüsi (*read-across*) meetod, veksliturg ja sündikaatlaen.

32. Sidusfinantseerimine

a) Sidusfinantseerimine võib toimuda mitmesugusel kujul, nagu segakrediit, segafinantseerimine, ühisfinantseerimine, paralleelne finantseerimine või omavahel seotud üksiktehingud. Nende kõikide põhijooned on järgmised:

- soodusosa, mis on õiguslikult või tegelikult seotud soodustusteta osaga;
- osa finantseerimisest või kogu finantseerimine on tegelikult seotud abi ja
- soodusvahendid, mis on kättesaadavad üksnes siis, kui saaja võtab vastu ka soodustusteta osa.

b) Tegeliku seose ehk ühenduse määravad kindlaks sellised tegurid nagu:

- mitteametlike kokkulepete olemasolu abi saava riigi ja doonorriigi asutuste vahel;
- doonorriigi kavatsus suurendada finantseerimise vastuvõetavust riikliku arenguabi kasutamise teel;
- kogu finantseerimise tegelik sidumine hankimisega doonorriigist;
- riikliku arenguabi seotus ning pakumiste tegemise ja lepingu sõlmimise viis iga finantseerimistehingu puhul või
- kõik muud arenguabikomitee või osaliste tuvastatud toimingud, mille puhul vähemalt kaks finantseerimisvahendit on omavahel tegelikult seotud.

c) Järgmised tavad ei välista tegeliku seose või ühenduse olemasolu:

- lepingu jaotamine osadeks ühe lepingu koostisosadest eraldi teatamise teel;
- mitmes järgus finantseeritavate lepingute jaotamine osadeks;
- lepingu omavahel seotud osadest teatamata jätmine ja/või
- finantseerimise osalisest mitteseotusest tulenev teatamata jätmine.

33. Riigi vastavus seotud abi tingimustele

a) Seotud abi ei saa riigid, kellel ei ole vastavalt oma RKT-le elaniku kohta õigust saada Maailmapangalt laenu 17 aastaks. Maailmapank arvutab selle künnise igal aastal uuesti ⁽¹⁾. Riik liigitatakse ümber alles pärast seda, kui talle Maailmapanga määratud liigitus on jäänud kahel järjestikusel aastal samaks.

b) Riikide liigitamisel rakendatakse järgmisi kriteeriume ja menetlusi.

- 1) Kokkuleppekohane liigitus määratakse kindlaks RKT alusel elaniku kohta, mille on välja arvutanud Maailmapank oma laenuvõtjariikide liigituse koostamiseks. Sekretariaat avalikustab selle liigituse.
- 2) Juhul kui Maailmapangal ei ole RKT arvutamiseks elaniku kohta piisavalt teavet, palutakse tal hinnata, kas asjakohase riigi RKT elaniku kohta ületab kehtiva künnise või jääb sellest allapoole. Riik liigitatakse selle hinnangu põhjal, kui osalised ei otsusta teisiti.

⁽¹⁾ Tuginedes Maailmapanga riikide klassifikatsiooni iga-aastasele läbivaatamisele, kasutatakse seotud abi nõuetele vastavuse hindamiseks rahvusliku kogutoodangu (RKT) künnist. Selle künnise võib leida OECD veebisaidilt (www.oecd.org/ech/xcred).

- 3) Kui riigi vastavus seotud abi tingimustele muutub punkti 33 alapunkti a kohaselt, jõustub ümberliigitus kaks nädalat pärast seda, kui sekretariaat on eespool nimetatud Maailmapanga andmete põhjal tehtud järeldused edastanud kõikidele osalistele. Enne ümberliigituse jõustumise päeva ei või äsja tingimused täitnud riigile teatada seotud abi finantseerimisest; pärast kõnealust jõustumispäeva ei või äsja kõrgemasse kategooriasse liigitatud riigile teatada seotud abi finantseerimisest, välja arvatud üksiktehingud, mis on hõlmatud varem võimaldatud krediidiiniga ja millest võib teatada krediidiini lõppemiseni (mis toimub hiljemalt üks aasta pärast kõnealust jõustumispäeva).
- 4) Juhul kui Maailmapank täpsustab näitajaid, ei arvestata selliseid täpsustusi kokkuleppe kohaldamisel. Sellest hoolimata võib riigi liigitust muuta ühiseisukohaga kooskõlas punktides 55–60 sätestatud asjakohaste menetlustega ja osalised kaaluvad pooldavalt muudatust, mis tuleneb näitajate vigadest või väljajäänud andmetest, mis on tagantjärele kindlaks tehtud samal kalendriaastal, kui sekretariaat näitajad esimest korda osalistele saatis.
- 5) Olenemata seotud abi saamise nõuetele vastavate ja mittevastavate riikide liigitusest peaksid osalised vältima mis tahes seotud abi krediidi, välja arvatud otsesed annetused, toidu- ja humanitaarabi ning abi, mis on mõeldud tuuma- ja muude suurte tööstusõnnetuste tagajärgede leevendamiseks või nende vältimiseks, andmist Valgevene, Bulgaariale, Rumeeniale, Vene Föderatsioonile ja Ukrainale. Kui neist mõne riigi RKT inimese kohta peaks kolmel järjestikusel aastal ületama Maailmapanga 17aastaste laenude nõuetele mittevastavuse künnise, kohaldatakse riigi sobivuse suhtes kõnealuse krediidi saamiseks eespool toodud punkti 33 alapunkti a ja alapunkti b punkte 1–4 ning kõiki muid kokkuleppe seotud abi käsitlevaid sätteid⁽¹⁾.

34. Projekti vastavus tingimustele

- a) Seotud abi ei võimaldata riiklikele ega eraprojektidele, mis üldjuhul oleksid majanduslikult tasuvad turu või kokkuleppe tingimustel finantseerimise korral.
- b) Sellise abi tingimustele vastavus sõltub
 - sellest, kas projekt on majanduslikult mittetasuv, st turupõhimõtetest lähtuva asjakohase hinnakujundusega ei suudeta saada tulu, mis kataks halduskulud ja võimaldaks kasutatavat kapitali teenindada (esimene võtmeküsimus), või
 - sellest, kas teistelt osalistelt saadud teabe alusel on põhjust järeldada, et projekti finantseerimine turu või kokkuleppe tingimustel on ebatõenäoline (teine võtmeküsimus). Seoses rohkem kui 50 miljoni SDRi suuruste projektidega pööratakse abi asjakohasuse üle otsustamisel erilist tähelepanu turu või kokkuleppe tingimustele vastava finantseerimise eeldatavale võimalikkusele.
- c) Alapunktis b esitatud põhiküsimuste abil püütakse kirjeldada, kuidas peaks projekti hindama, et otsustada, kas projekti tuleks finantseerida sellisest abist või turu või kokkuleppe tingimustele vastavast ekspordikrediidist. Punktides 48–50 kirjeldatud konsulteerimise käigus tekivad eeldatavasti aja jooksul kogemused, mille abil saab eelnevalt täpsemalt määratleda nende kahe projektiliigi vahelise piiri nii ekspordikrediiti kui ka abi andvate asutuste jaoks.

35. Miinimumsoodustustase

Osalised ei anna seotud abi, mille soodustustase on alla 35 % või vähim arenenud riigist abisaaja puhul 50 %, välja arvatud allpool sätestatud juhtudel, mis on vabastatud ka punkti 47 alapunktis a sätestatud teatamismenetlustest:

- a) tehniline abi: seotud abi, milles riikliku arenguabi osa seisneb üksnes tehnilises koostöös, mille väärtus on kas väiksem kui 3 % tehingu koguväärtusest või väiksem kui ühe miljoni ühiku suurune laenueriõigus (SDR), olenevalt sellest, kumb summa on väiksem, ja

⁽¹⁾ Punkti 33 alapunkti b punkti 5 kohaldamisel võib humanitaarabiks pidada tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamist. Tuuma- või suurema tööstusliku õnnetuse korral, mis põhjustab tõsist piiriülest saastet, võivad asjasse puutuvad osalised anda seotud abi selle tagajärgede kõrvaldamiseks või leevendamiseks. Niisuguse õnnetuse toimumise märkimisväärse riski korral teatavad potentsiaalselt asjasse puutuvad osalised, kes kavatsevad selle toimumise vältimiseks abi anda, sellest punkti 46 kohaselt ette. Teised osalised suhtuvad pooldavalt seotud abi menetluste kiirendamisse kooskõlas konkreetsete asjaoludega.

- b) väikeprojektid: tootmisvahendite hanked, mille väärtus on väiksem kui üks miljon SDRi ja mida finantseeritakse täielikult arenguabiannetustest.

36. Erandid riigi või projekti vastavusest seotud abi tingimustele

- a) Punktide 33 ja 34 sätteid ei kehti seotud abi kohta, mille soodustustase on 80 protsenti või rohkem, välja arvatud seotud abi, mis on osa punktis 32 kirjeldatud sidusfinantseerimisest.
- b) Punkti 34 sätteid ei kehti seotud abi kohta, mille väärtus on väiksem kui kahe miljoni ühiku suurune laenueriõigus (kaks miljonit SDRi), välja arvatud seotud abi, mis on osa punktis 32 kirjeldatud sidusfinantseerimisest.
- c) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni määratletud vähim arenenud riikidele seotud abi andmise suhtes ei kohaldata punktide 33 ja 34 sätteid.
- d) Ilma et see piiraks punktide 33 ja 34 kohaldamist, võib osaleja erandkorras anda toetust ühel järgmistest viisidest:
- kohaldades XI lisas määratletud ja punktides 55–60 kirjeldatud ühisseisukoha menetlust või
 - esitades sellised abistamispõhjused, mida märkimisväärne osa osalistest toetab punktide 48 ja 49 kohaselt, või
 - saates punkti 50 kohaselt kirja OECD peasekretärile, mille puhul osalised eeldavad, et sellised juhtumid on erandlikud ja harvad.

37. Seotud abi soodustustaseme arvutamine

Seotud abi soodustustaseme arvutamisel kasutatakse sama meetodit, mida arenguabikomitee kasutab annetusesa puhul, ainult et järgmiste erinevustega.

- a) Teatavas vääringus oleva laenu soodustustaseme arvutamiseks kasutatav diskontomäär (diferentseeritud diskontomäär) muutub iga aasta 15. jaanuaril ja see muutus arvutatakse järgmiselt.

- Keskmine turuintressi viitemäär + marginaal.

Marginaal (M) sõltub tagasimaksetähtajast (T) järgmiselt:

T	M
alla 15 aasta	0,75
15 aastat kuni alla 20 aasta	1,00
20 aastat kuni alla 30 aasta	1,15
30 aastat ja rohkem	1,25

- Kõikide vääringute puhul arvutatakse keskmine turuintressi viitemäär nii, et leitakse eelnenud aasta 15. augusti ja jooksva aasta 14. veebruari vaheliste igakuiste turuintressi viitemäärade keskmine. Sel viisil leitud määr, sealhulgas marginaal, ümardatakse lähima kümne baaspunkti. Kui mõnel vääringul on mitu turuintressi viitemäära, kasutatakse arvutamisel seda, mis kehtib punkti 20 alapunktis a esitatud pikima tagasimaksetähtaja puhul.

- b) Soodustustaseme arvutamiseks kasutatav tähtpäev on XI lisas määratletud krediititähtaja algus.
- c) Sidusfinantseerimise üldise soodustustaseme arvutamisel lähtutakse sellest, et järgmiste krediitide, rahaliste vahendite ja maksete soodustustase on null:
- kokkuleppega kooskõlas olev ekspordikrediit;
 - muud turuintressimääradega või peaaegu turuintressimääradega rahalised vahendid;

— muud avaliku sektori rahalised vahendid, mille soodustustase on punktis 35 lubatud miinimumtasemest madalam, välja arvatud kohandamisjuhud, ja

— sissemakse ostjalt.

Soodustustaseme arvutamisel võetakse arvesse krediitidõtaja alguses või enne seda tehtud makseid, mida ei peeta sissemakseteks.

- d) Diskontomäär kohandamisel: tingimuste kohandamisel abi finantseerimisega tähendab täielik kohandamine kohandamist sama soodustustasemega, mis oli esialgsel pakkumisel ja mis on ümber arvutatud kohandamise ajal kehtiva diskontomäära alusel.
- e) Soodustustaseme arvutamisel võetakse kohalikke kulusid ja hankeid kolmandatest riikidest arvesse üksnes siis, kui neid finantseerib doonorriik.
- f) Finantseerimise üldise soodustustaseme leidmiseks korrutatakse finantseerimismeetme iga osa nimiväärtus vastava soodustustasemega, liidetakse tulemused ja jagatakse saadud summa osade nimiväärtuste kogusummaga.
- g) Konkreetse abistamislaenu diskontomääraks on teatamise ajal kehtiv määr. Viivitamatu teatamise korral on diskontomääraks siiski laenu tingimuste kinnitamise ajal kehtiv määr. Diskontomäära muutumine laenu tähtajal ei muuda laenu soodustustaset.
- h) Kui enne lepingu sõlmimist vahetatakse vääringut, muudetakse teatist. Soodustustaseme arvutamisel kasutatavaks diskontomääraks on muutmise päeval kehtiv määr. Muuta ei ole vaja, kui teine võimalik vääring ja kogu vajalik teave soodustustaseme arvutamiseks on märgitud esialgses teatises.
- i) Olenemata alapunktist g on abistamiskrediidiliini raames sooritatavate üksiktehingute soodustustaseme arvutamisel kasutatavaks diskontomääraks algselt selle krediidiliini kohta teatatud määr.

38. Seotud abi kehtivusaeg

- a) Osalised ei kehtesta seotud abi tingimusi kauemaks kui kaheks aastaks, olgu see abi seotud üksiktehingute finantseerimise või abistamisprotokolli, -krediidiliini või samasuguse kokkuleppega. Abistamisprotokolli, -krediidiliini või samasuguse kokkuleppe korral algab kehtivusaeg sellele allakirjutamise päeval, millest teatatakse punkti 47 kohaselt; krediidiliini pikendamisest teatatakse nii, nagu oleks tegemist uue tehinguga, ning teatele lisatakse selgitav märkus selle kohta, et tegemist on pikendamisega ja et krediidiliini pikendatakse tingimustel, mis on lubatud pikendamisest teatamise ajal. Üksiktehingute, sealhulgas abistamisprotokolli, -krediidiliini või samasuguse kokkuleppe alusel teatatavate üksiktehingute korral algab kehtivusaeg päeval, mil nõusolekust teatatakse, sõltuvalt asjaoludest kas punkti 46 või 47 kohaselt.
- b) Kui riik kaotab esimest korda õiguse saada Maailmapangalt 17aastasi laene, piirdub olemasolevate ja uute seotud abi käsitlevate protokollide ja krediidiliinide kehtivusaeg ühe aastaga, mis algab punkti 33 alapunkti b kohase ümberliigitamise päevast.
- c) Selliseid protokolle ja krediidiliine on võimalik pikendada üksnes tingimustel, mis on kokkuleppe punktide 33 ja 34 sätetega kooskõlas pärast

— riikide ümberliigitamist ja

— kokkuleppe sätete muutmist.

Nendel asjaoludel võib olemasolevaid tingimusi kohaldada punktis 37 sätestatud diskontomäära muutmisest olenemata.

39. Tingimuste kohandamine

Võttes arvesse osalise rahvusvahelisi kohustusi ja kooskõlas kokkuleppe eesmärgiga võib osaline punktis 42 sätestatud korras kohandada tingimusi osalise või mitteosalise pakutud finantseerimistingimustega.

IV PEATÜKK

MENETLUSED

1. jagu: ekspordikrediitide ja kaubandusega liituva abi ühtne kord

40. Teatised

Kokkuleppe menetlustega ette nähtud teatised koostatakse vastavalt V lisale, need hõlmavad selles lisas sisalduvat teavet ja nende ärakirjad saadetakse sekretariaadile.

41. Teave riikliku toetuse kohta

- a) Kui osaline nõustub andma riiklikku toetust, millest ta on teatanud punktides 44–47 sätestatud menetluste kohaselt, teatab ta sellest kõikidele teistele osalistele ja märgib teatise viitenumbri asjakohasele võlaausaldajate teavitussüsteemi (CRS) vormile 1C.
- b) Punktide 52–54 kohases teabevahetuses teatab osaline teistele osalistele nendest krediiditingimustest, millistel ta kavatseb toetada teatavat tehingut, ja ta võib nõuda teistelt osalistelt samalaadset teavet.

42. Tingimuste kohandamise kord

- a) Enne tingimuste kohandamist osalise või mitteosalise vastavalt punktidele 18 ja 39 oletatavalt pakutavate finantseerimistingimustega teeb osaline kõik mõistlikud pingutused, kasutades vajaduse korral sealhulgas punktis 54 kirjeldatud suulisi konsultatsioone, eesmärgiga veenduda, et kõnealuseid tingimusi toetatakse riiklikult, ning täidab järgmisi tingimusi.
 - 1) Osaline teatab kõikidele teistele osalistele tingimustest, mille korral ta kavatseb toetust anda, järgides sama teavitamise korda, mis on nõutav tingimuste kohandamise korral. Tingimuste kohandamisel mitteosalise puhul järgib tingimusi kohandav osaline sama teatamismenetlust, mis oleks nõutav juhul, kui kohandatud tingimusi pakuks osaline.
 - 2) Olenemata eespool toodud punktist 1, kui kohaldatav teavitamiskord nõuaks, et tingimusi kohandav osaline ei avalikustaks oma kohustust enne lõpliku pakkumise lõpptähtaega, teatab tingimusi kohandav osaline võimalikult ruttu oma kavatsusest.
 - 3) Kui teatamise algatanud osaline muudab oma kavatsust anda toetust teatatud tingimustel või loobub sellisest kavatsusest, teatab ta sellest viivitamata kõikidele teistele osalistele.
- b) Osaline, kes kavatseb pakkuda identseid finantseerimistingimusi neile, kellele on teatatud vastavalt punktidele 44 ja 45, võib seda teha siis, kui siinkohal sätestatud ooteaeg on läbi saanud. Osaline teatab võimalikult varakult oma kavatsusest.

43. Erikonsultatsioonid

- a) Osaline, kellel on mõistlik alus arvata, et teise osalise (teatamise algatanud osalise) pakutavad finantseerimistingimused on kokkuleppes ette nähtud tingimustest soodsamad, teatab sellest sekretariaadile; sekretariaat teeb kõnealuse teabe kohe kättesaadavaks.
- b) Teatamise algatanud osaline selgitab oma pakkumise finantseerimistingimusi kahe tööpäeva jooksul pärast teabe väljastamist sekretariaadi poolt.
- c) Pärast teatamise algatanud osalise selgitust võib iga osaline taotleda sekretariaadilt selle küsimuse arutamiseks osaliste spetsiaalse nõupidamiskoosoleku korraldamist viie tööpäeva jooksul.
- d) Riikliku toetusega seotud finantseerimistingimused ei jõustu enne osaliste spetsiaalse nõupidamiskoosoleku tulemuste selgumist.

*2. jagu: ekspordikrediidi menetlused***44. Eelnev teatamine koos aruteluga**

- a) Osaline teatab kõikidele teistele osalistele vähemalt kümme kalendripäeva enne nõusoleku andmist, kui kohaldatav garantiipremia alammäär on kindlaks määratud vastavalt punkti 24 alapunkti e esimesele taande või punktile 28 kooskõlas kokkuleppe V lisaga. Kui mõni teine osaline teeb kõnealuse ajavahemiku jooksul ettepaneku aruteluks, ootab teatamise algatanud osaline veel kümme kalendripäeva. Kui kohaldatav garantiipremia alammäär pärast riskide vähendamist/välistamist on väiksem või võrdne 75 protsendiga garantiipremia alammäärast, mis tuleneks ostja riigi laenu riski liigituse kohaldamisest ilma riskide vähendamise või välistamiseta, siis teatab teate esitanud osaline sellest kõikidele teistele osalistele vähemalt 20 kalendripäeva enne mis tahes nõusoleku andmist.
- b) Osaline teatab kõigile teistele osalistele oma lõplikust otsusest pärast arutelu, et hõlbustada saadud kogemuste läbivaatamist vastavalt punktile 66. Osalised säilitavad andmeid oma kogemuste kohta seoses garantiipremiamäärade, millest on teatatud vastavalt eespool toodud alapunktile a.

45. Eelnev teatamine ilma aruteluta

- a) Osaline teatab kõikidele teistele osalistele vähemalt kümme kalendripäeva enne nõusoleku andmist kooskõlas kokkuleppe V lisaga oma kavatsusest
- 1) anda I kategooria riigi puhul toetust tagasimaksetähtaja puhul, mis on pikem kui viis aastat, kuid mitte pikem kui kaheksa ja pool aastat;
 - 2) anda toetust muu elektri jaama puhul kui tuumaelektri jaam, kusjuures tagasimaksetähtaeg ületab asjakohast punktis 12 sätestatud ülemmäära, kuid mitte punkti 13 alapunktis a sätestatud 12 aastat;
 - 3) anda toetust vastavalt punkti 14 alapunktile d;
 - 4) kohaldada garantiipremiamäära kooskõlas punkti 24 alapunkti e teise taandega;
 - 5) kohaldada garantiipremiamäära kooskõlas punkti 24 alapunktiga g.
- b) Kui teatamise algatanud osaline muudab oma kavatsust anda kõnealuse tehinguga seoses toetust või loobub sellisest kavatsusest, teatab ta sellest viivitamata kõikidele teistele osalistele.

*3. jagu: kaubandusega liituvast abist teatamise menetlused***46. Eelnev teatamine**

- a) Osaline teatab eelnevalt oma kavatsusest riiklikult toetada
- kaubandusega liituvat sidumata abi, mille väärtus on vähemalt kaks miljonit SDRi ja soodustustase väiksem kui 80 protsenti;
 - kaubandusega liituvat sidumata abi, mille väärtus on väiksem kui kaks miljonit SDRi ja annetusosa (arengu-abikomitee määratluse järgi) väiksem kui 50 protsenti;
 - kaubandusega liituvat seotud abi, mille väärtus on vähemalt kaks miljonit SDRi ja soodustustase väiksem kui 80 protsenti, või
 - kaubandusega liituvat seotud abi, mille väärtus on vähem kui kaks miljonit SDRi ja soodustustase väiksem kui 50 protsenti, välja arvatud punkti 35 alapunktides a ja b sätestatud juhtudel.
- b) Eelnev teatis edastatakse vähemalt 30 tööpäeva enne pakkumistähtaja lõppu või nõusoleku andmise kuupäeva, sõltuvalt sellest, kumb saabub varem.
- c) Kui teatamise algatanud osaline muudab oma kavatsust anda toetust teatatud tingimustel või loobub sellisest kavatsusest, teatab ta sellest viivitamata kõikidele teistele osalistele.
- d) Käesoleva punkti sätteid kohaldatakse seotud abi suhtes, mis on osa punktis 32 kirjeldatud sidusfinantseerimisest.

47. Viivitamatu teatamine

- a) Osaline teatab kõikidele teistele osalistele viivitamata, st kahe tööpäeva jooksul, nõusoleku andmisest, kui ta annab riiklikku toetust seotud abi puhul, mille väärtus on
- vähemalt kaks miljonit SDRI ja soodustustase 80 protsenti või rohkem või
 - vähem kui kaks miljonit SDRI ja soodustustase 50 protsenti või rohkem, välja arvatud punkti 35 alapunktides a ja b sätestatud juhtudel.
- b) Samuti teatab osaline viivitamata kõikidele teistele osalistele abistamisprotokolli, krediidiilini või samasuguse kokkuleppe allkirjastamisest.
- c) Eelnevalt ei ole vaja teatada, kui osaline kavatseb finantseerimistingimusi kohandada tingimustega, millest on viivitamata teatatud.

4. jagu: konsulteerimismenetlused seotud abi puhul

48. Konsulteerimise eesmärk

- a) Osaline, kes soovib selgitust seotud abi võimalike kaubanduslike põhjuste kohta, võib nõuda täieliku abi laadi hinnangu (kirjeldatud IX lisas) esitamist.
- b) Lisaks sellele võib osaline taotleda punkti 49 kohast konsulteerimist teiste osalistega. Selline konsulteerimine hõlmab ka punktis 54 kirjeldatud suulisi konsultatsioone, kus arutatakse
- kõigepealt seda, kas abipakkumine täidab eespool toodud punktide 33 ja 34 nõudeid, ja
 - vajaduse korral seda, kas abipakkumine on põhjendatud, isegi kui punktide 33 ja 34 nõuded ei ole täidetud.

49. Konsulteerimise ulatus ja aeg

- a) Konsulteerimise käigus võib osaline nõuda muu hulgas järgmist teavet:
- üksikasjaliku teostatavusuuringu või projekti eelhindamise tulemused;
 - kas on olemas konkureeriv soodustusteta finantseerimist või abi finantseerimist hõlmav pakkumine;
 - projekti eeldatav välisvääringutulu või -sääst;
 - kas tehakse koostööd mitmepoolsete organisatsioonidega, näiteks Maailmapangaga;
 - rahvusvahelise võistupakkumise (ICB) võimalus, eriti kui doonorriigi tarnija on teinud soodsaima pakkumise;
 - mõju keskkonnale;
 - erasektori osalus ja
 - soodus- või abikrediidist teatamise aeg (nt kuus kuud enne pakkumistähtaaja lõppu või nõusoleku andmise kuupäeva).
- b) Pärast konsulteerimise lõpulejõudmist teatab sekretariaat mõlema punktis 48 esitatud küsimuse vastustest kõikidele osalistele vähemalt kümme tööpäeva enne pakkumistähtaaja lõppu või nõusoleku andmise kuupäeva, olenevalt sellest, kumb saabub varem. Kui konsulteerivad osalejad on lahkarvamusel, palub sekretariaat teistel osalistel avaldada oma arvamust viie tööpäeva jooksul. Sekretariaat vahendab need arvamused teatise saatnud osalisele, kes peaks oma abipakkumist uuesti kaaluma, kui pakkumine ei leia märkimisväärset toetust.

50. Konsultatsioonide tulemused

- a) Doonorriik, kes soovib projekti ellu viia märkimisväärse toetuse puudumisest olenemata, teatab oma kavatsusest teistele osalistele eelnevalt, kuid mitte hiljem kui 60 kalendripäeva pärast konsultatsiooni lõppu ehk eesistuja lõppjärelduse vastuvõtmist. Samuti saadab doonorriik OECD peasekretariaadile kirja, milles ta esitab konsultatsiooni tulemused ja selgitab esmajärgulisi kaubandusega mitteseotud riiklikke huve, mis sunnivad teda niiviisi toimima. Osalised eeldavad, et sellised juhtumid on erandlikud ja harvad.
- b) Doonorriik teatab viivitamata osalistele, et ta on saanud OECD peasekretariaadile kirja, mille ärakirja ta lisab oma teatisele. Doonorriik ega ükski teine osaline ei anna nõusolekut seotud abi kohta enne, kui kõnealuse teatise saatmisest osalistele on möödunud kümme tööpäeva. Projektide puhul, millel leiti konsultatsioonide käigus olevat konkureerivaid turutingimustel põhinevaid pakkumisi, pikeneb kõnealune tähtaeg kümnele tööpäevale viieteistkümnenele.
- c) Sekretariaat jälgib konsultatsioonide kulgu ja tulemusi.

5. jagu: teabevahetus ekspordikrediitide ja kaubandusega liituva abi puhul

51. Kontaktasutused

Kogu teabevahetus toimub igas riigis olevate määratud kontaktasutuste vahel välksidevahendite (nt OLIS) abil ja seda käsitletakse salajasena.

52. Järelepärimiste ulatus

- a) Osaline võib küsida mõnelt teiselt osaliselt, kuidas too suhtub mõnda kolmandasse riiki, mõne kolmanda riigi asutusse või teatavasse äritegevusviisi.
- b) Osaline, kellelt taotletakse riiklikku toetust, võib saada mõnele teisele osalisele järelepärimise, mis sisaldab soodsaimate krediiditingimusi, mille korral järelepäriv osaline oleks valmis toetust andma.
- c) Kui järelepärimine saadetakse rohkem kui ühele osalisele, loetletakse selles saajad.
- d) Igast järelepärimisest saadetakse sekretariaadile ärakiri.

53. Vastuste ulatus

- a) Osaline, kellele saadetakse järelepärimine, vastab seitsme kalendripäeva jooksul ja annab nii palju teavet kui võimalik. Vastuses esitatakse võimalikult täpselt otsus, mille osaline tõenäoliselt langetab. Vajaduse korral järgneb täiendav vastus niipea kui võimalik. Igast vastusest saadetakse ärakiri teistele järelepärimise saajatele ja sekretariaadile.
- b) Kui vastus järelepärimisele muutub hiljem asjakohatuks mis tahes põhjusel, näiteks seetõttu, et
 - on esitatud taotlus või taotlust on muudetud või see on tagasi võetud või
 - kaalutakse muid tingimusi,

läkitatakse viivitamata uus vastus, millest saadetakse ärakiri kõikidele järelepärimise saajatele ja sekretariaadile.

54. Suulised konsultatsioonid

- a) Osaline nõustub kümne tööpäeva jooksul suuliste konsultatsioonide taotlustega.
- b) Suuliste konsultatsioonide taotlus esitatakse osalistele ja mitteosalistele. Konsultatsioonid toimuvad pärast kümne tööpäeva pikkuse tähtaja lõppu niipea kui võimalik.
- c) Osaliste eesistuja kooskõlastab sekretariaadiga vajalikud järelemeetmed, nt ühiseisukoha. Sekretariaat teeb konsultatsiooni tulemused viivitamata kättesaadavaks.

55. Ühisseisukoha menetlemine ja vorm

- a) Ühisseisukoha ettepanekud suunatakse üksnes sekretariaadile. Sekretariaat saadab ühisseisukoha ettepaneku kõikidele osalistele ja seotud abi puhul ka kõikidele arenguabikomitee kontaktasutustele. Ettepaneku tegijat OLISI teadetetahvilil (Bulletin Board) olevasse ühisseisukohtade registrisse ei märgita. Sekretariaat võib ettepaneku tegija nime nõudmise korral siiski suuliselt avaldada mõnele osalisele või arenguabikomitee liikmele. Sekretariaat peab selliste nõuete kohta arvestust.
- b) Ühisseisukoha ettepanekule märgitakse kuupäev ja ettepanek esitatakse järgmise vormi kohaselt:
- viitenumber, millele järgneb sõna „ühisseisukoht“;
 - impordiriigi ja ostja nimi;
 - projekti nimi või võimalikult täpne kirjeldus, et projekti oleks võimalik kindlaks teha;
 - ettepaneku teinud riigi kavandatud tingimused;
 - ühisseisukoha ettepanek;
 - teadaolevate konkureerivate pakkujate riikkondsus ja nimi;
 - kaubanduslike ja finantseerimispakkumiste esitamise lõpptähtpäev ja pakkumisvõistluse number, kui see on teada;
 - muu asjakohane teave, sealhulgas ühisseisukoha ettepaneku tegemise põhjused, projekti käsitlevate uuringute olemasolu ja/või eriasjaolud.
- c) Punkti 33 alapunkti b punkti 4 kohaselt tehtud ühisseisukoha ettepanek suunatakse sekretariaadile ja selle ärakiri saadetakse kõikidele osalistele. Ühisseisukoha ettepaneku teinud osaline esitab täieliku selgituse selle kohta, miks tema arvates tuleks teatav riik liigitada punkti 33 alapunktis b sätestatust erineval viisil.
- d) Sekretariaat teeb kokkulepitud ühisseisukohad avalikkusele kättesaadavaks.

56. Ühisseisukoha ettepanekule vastamine

- a) Vastused antakse 20 kalendripäeva jooksul, kuigi osalisi kutsutakse vastama ühisseisukoha ettepanekule võimalikult kiiresti.
- b) Vastuses võib olla taotlus lisateabe saamiseks, heakskiit ja tagasilükkamine, ühisseisukoha muudatusettepanek või alternatiivettepanek.
- c) Osalist, kes teatab, et tal puudub seisukoht, kuna eksportija ega abi saava riigi asutused ei ole projekti toetamise küsimuses tema poole pöördunud, loetakse ühisseisukoha ettepaneku heaks kiitnuks.

57. Ühisseisukoha heakskiitmine

- a) 20 kalendripäeva pärast teatab sekretariaat kõikidele osalistele, mis on ühisseisukoha ettepanekust saanud. Kui kõik osalised ei ole ühisseisukoha ettepanekut heaks kiitnud, kuid ükski osaline ei ole seda ka tagasi lükanud, jääb ettepanek lahtiseks veel kaheksaks kalendripäevaks.
- b) Pärast seda lisatähtaega loetakse osaline, kes ei ole ühisseisukoha ettepanekut sõnaselgelt tagasi lükanud, ühisseisukoha heaks kiitnuks. Sellest olenemata võib iga osaline, sealhulgas ettepaneku teinud osaline, seada ühisseisukoha ettepanekule oma heakskiidu andmise tingimuseks, et selle kiidab sõnaselgelt heaks veel vähemalt üks osaline.

- c) Kui osaline ei kiida heaks ühte või mitut ühisseisukoha osa, kiidab ta vaikselt heaks kõik muud ühisseisukoha osad. Sellise osalise heakskiitmise tõttu võivad teised osalised muuta oma hoiakut ettepandud ühisseisukoha suhtes. Kõik osalised võivad pakkuda ühisseisukohaga hõlmamata tingimusi või kohandada oma tingimusi selliste tingimustega.
- d) Ühisseisukohta, mida ei ole heaks kiidetud, võib uuesti kaaluda punktides 55 ja 56 sätestatud menetluste kohaselt. Sellisel juhul ei ole osaliste algsed otsused neile siduvad.

58. Lahkarvamus ühisseisukoha puhul

Kui ettepaneku teinud osaline ja muudatus- või alternatiivettepaneku teinud osaline ei jõua kaheksa kalendripäeva pikkuse lisatähtaja jooksul ühisseisukoha suhtes kokkuleppele, võivad nad seda tähtaega omavahelisel kokkuleppel pikendada. Sekretariaat teatab sellistest pikendamisest kõikidele osalistele.

59. Ühisseisukoha jõustumine

Sekretariaat teatab kõikidele osalistele kas ühisseisukoha jõustumisest või selle tagasilükkamisest; ühisseisukoht jõustub kolmandal kalendripäeval pärast sellist teadaannet. Sekretariaat teeb OLISi kaudu kättesaadavaks pidevalt ajakohastatava loendi vastuvõetud või veel otsustamata ühisseisukohtadest.

60. Ühisseisukoha kehtivus

- a) Vastuvõetud ühisseisukoht kehtib kaks aastat alates selle jõustumisest, kui sekretariaadile ei teatata, et ühisseisukoht ei ole enam asjakohane ja et kõik osalised jagavad seda arvamust. Ühisseisukoht kehtib veel kaks aastat, kui osaline taotleb pikendamist 14 kalendripäeva jooksul enne algse kehtivustähtaja lõppu. Järgmistest pikendamisest võib kokku leppida samas korras. Punkti 33 alapunkti b punkti 4 kohaselt vastu võetud ühisseisukoht kehtib seni, kuni saadakse Maailmapanga andmed järgmise aasta kohta.
- b) Sekretariaat jälgib ühisseisukohtade seisundi arengut ja hoiab osalisi kursis, milleks ta peab OLISis loendit kehtivate ühisseisukohtade seisundi kohta. Muu hulgas teeb sekretariaat järgmist:

- lisab uusi ühisseisukohti, kui osalised on need heaks kiitnud;
- muudab kehtivustähtaja lõppemispäeva, kui mõni osaline taotleb pikendamist;
- jätab välja ühisseisukohad, mille kehtivustähtaeg on lõppenud;
- avaldab kord kvartalis loendi ühisseisukohtadest, mille kehtivustähtaeg lõpeb järgmises kvartalis.

6. jagu: miinimumintressimäärade teatamist käsitlevad rakendussätted

61. Miinimumintressimäärade teatamine

- a) Punkti 20 sätete kohaselt kindlaks määratavatest väeringute turuintressi viitemäärade teatatakse välksidevahendite abil vähemalt kord kuus sekretariaadile, kes edastab need kõikidele osalistele.
- b) Selline teatis peab jõudma sekretariaati hiljemalt viis päeva pärast saadetava teabega hõlmatud kuu lõppu. Seejärel teatab sekretariaat kohaldatavatest määrade viivitamata kõikidele osalistele ja teeb need avalikkusele kättesaadavaks.

62. Intressimäärade jõustumine

Kõik turuintressi viitemäärade muudatused jõustuvad järgneva kuu viieteistkümnendal päeval.

63. Intressimäärade viivitamata muutmine

Kui turusuundumuste tõttu on vaja muuta mõnda turuintressi viitemäära kuu keskel, jõustub muudetud määr kümme päeva pärast seda, kui teatis muudatuse kohta on jõudnud sekretariaati.

7. jagu: läbivaatused

64. Kokkuleppe korraline läbivaatamine

- a) Osalised vaatavad korrapäraselt läbi kokkuleppe toimimise. Läbivaatusel uurivad osalised muu hulgas teatamis-menetlusi, eristatud diskontomäärade süsteemi rakendamist ja toimimist, seotud abi käsitlevaid eeskirju ja menet-lusi, tingimuste kohandamist, varasemaid kohustusi ja kokkuleppe osaliste ringi laiendamise võimalusi.
- b) See läbivaatus põhineb osaliste kogemustel ja nende ettepanekutel parandada kokkuleppe toimimist ja tõhusust. Osalised võtavad arvesse kokkuleppe eesmärgi ning valitsevat majandus- ja rahandusolukorda. Teave ja ettepa-nekud, mida osalised soovivad selleks läbivaatuseks edastada, peavad jõudma sekretariaati hiljemalt 45 kalendri-päeva enne läbivaatuse kuupäeva.

65. Miinimumintressimäärade läbivaatamine

- a) Osalised vaatavad korrapäraselt läbi turuintressi viitemäärade kindlaksmääramise süsteemi eesmärgiga tagada, et teatatud määrad kajastavad valitsevaid turutingimusi ja vastavad nende määrade kehtestamise aluseks olevatele eesmärkidele. Sellised läbivaatused hõlmavad ka nende määrade kohaldamisel neile lisatavaid marginaale.
- b) Osaline võib esitada eesistujale põhjendatud taotluse erakorraliseks läbivaatuseks, kui ta leiab, et ühe või mitme vääringu turuintressi viitemäär ei kajasta enam valitsevaid turutingimusi.

66. Garantiipreemiate alammäärade ja seotud küsimuste läbivaatamine

Osalised vaatavad korrapäraselt täielikult läbi garantiipreemiaid käsitlevad eeskirjad ja menetlused. Sellised läbivaatused hõlmavad järgmist:

- a) riigi laenuriskide hindamismudeli menetlusi, et uurida kogemuste põhjal mudeli sobivust;
 - b) riigi laenuriskide ja riigi maksejõuetuse riskide garantiipreemia alammäärasid, et kohandada neid aja jooksul ja seega tagada, et need vastavad täpselt riskile, võttes arvesse kolme garantiipreemiaandmete allikat: tekke- ja kassapõhised raamatupidamisandmed ja vajaduse korral eraturu näitajad;
 - c) garantiipreemia alammäärade eristust, milles võetakse arvesse osaliste pakutavate ekspordikrediidi toodete kvaliteedi ja garantiiprotsendi erinevust, ja
 - d) riskide vähendamise ja/või välistamise rakendamisega seotud kogemusi, mis on sätestatud punktis 28, ning konkreetsete lubatud riskide vähendamise/välistamise tegurite pidevat kehtivust ja asjakohasust. Läbivaatuse hõlbustamiseks esitab sekretariaat aruanded kõikide teatiste kohta.
-

I LISA

SEKTORILEPE LAEVADE EKSPORDIKREDIITIDE KOHTA

I PEATÜKK

SEKTORILEPPE KOHALDAMISALA

1. Osalemine

Sektorileppe osalised on Austraalia, Euroopa Liit, Jaapan, Korea ja Norra.

2. Kohaldamisala

Käesolev kõnealust kokkulepet täiendav sektorilepe sätestab konkreetsed suunised riiklikult toetatavate ekspordikrediitide määramiseks, mis on seotud järgmiste ekspordilepingutega.

- a) Igale uuele 100 tonnise kogumahutavusega ja suuremale merelaevale, mida kasutatakse kauba või reisijate veoks, samuti muudele eriotstarbelistele laevadele ja ujuvvahenditele (näiteks kalapüügilaevadele, kala töötlevatele baaslaevadele, jäämurdjatele ning iseseisvalt liikuvatele põhjasüvendajatele, mis on varustatud statsionaarse käitusseadmega, juhtimissüsteemiga (rooliseadmega) ja avamerel vajalike navigatsiooniseadmetega), puksiirilaevadele võimsusega 365 kW ja üle selle ning laevade lõpetamata, ujuvil ja liikuvatele korpustele. Sektorilepe ei hõlma sõjalaevu. Ujuvdokke ja merel paiknevaid liikuvüksuseid sektorilepe ei hõlma, kuid probleemide tekkimise korral seoses nimetatud üksustele ekspordikrediitide taotlemisega võivad sektorileppe osalised (edaspidi „osalised”) pärast iga osalise põhjendatult esitatud taotluse läbivaatamist otsustada sellele oma toetuse andmise.
- b) Laevade ümberehitus. Laeva ümberehitus tähendab üle 1 000 tonnise kogumahutavusega merelaeva igasugust ümberehitamist tingimusel, et ümberehituse tulemusena muudetakse põhjalikult lastiplaani, laeva kere konstruktsiooni või käitusseadme süsteemi.
- c) 1) Ehkki hõljukitüüpi veesõidukid pole sektorileppega hõlmatud, lubatakse leppeosalistel võimaldada ekspordikrediite hõljuklaevadele võrdsetel tingimustel sektorileppes valdavalt sisalduvate sätetega. Osalised kohustuvad kasutama seda võimalust mõõdukalt ning mitte lubama niisuguseid krediidingimusi hõljuklaevadele juhtudel, kui pole kindlaks tehtud, et sektorilepingu tingimuste varjus ei pakuta mingit konkurentsi.
- 2) Sektorileppe mõistet „hõljuk” määratletakse järgmiselt: see on vähemalt 100 tonnine amfiibsõiduk, mis on võimeline liikuma ja on juhitud propeller- või turboventilaatormootorite või muude samalaadsete seadmete abil ning mis toetub täielikult sõiduki alt välja surutavale õhule, mis moodustab sõiduki elastse seelikuga ääristatud ruumis sõiduki aluspõhja ning maa- või veepinna vahele jääva õhkpadja.
- 3) Ollakse seisukohal, et ekspordikrediitide lubamist võrdsetel tingimustel nendega, mida valdavalt lubatakse käesolevas sektorileppes, tuleks piirata niisuguste hõljuklaevade suhtes, mida kasutatakse mere- ja muudel kui maismaamarsruutidel, välja arvatud siis, kui lõppsadama ehitised asuvad veest kõige rohkem ühe kilomeetri kaugusel.

II PEATÜKK

EKSPORDIKREDIITI JA SEOTUD ABI KÄSITLEVAD SÄTTED

3. Pikim tagasimaksetähtaeg

Pikim tagasimaksetähtaeg on riigi liigitusest olenemata kaksteist aastat pärast krediidi/abi saamist.

4. Sularahamaksed

Leppeosalised nõuavad krediidi/abi kättesaamisel vähemalt 20protsendilist sularahamakset lepingujärgsest hinnast.

5. Põhisumma tagasimaksmine

Ekspordikrediidi põhisumma makstakse tagasi võrdsete osamaksetena regulaarsete ajavahemike järel, mis on tavaliselt kuus kuud ja kõige rohkem 12 kuud.

6. Minimaalne garantiipreemia

Kokkuleppe üldsätteid garantiipreemia alammäära suhtes ei rakendata seni, kuni käesoleva sektorileppe osalised on asjakohased üldsätted veel kord üle vaadanud.

7. Abi

Iga abi osutada sooviv osaline peab lisaks kokkuleppe üldsätete täitmisele kinnitama, et kõnealune laev ei tööta tagasimakse tähtajani jääva aja jooksul registrisse kandmata, et sellele on tehtud vajalik kindlustus, et lõppomaniku elukoht asub laeva vastu võtvas riigis, et laeva ei rakendata välismaiste huvide toetamiseks ning ei võeta ette laeva müüki ilma selle riigi valitsuse heakskiiduta.

III PEATÜKK

MENETLUSED

8. Teatamine

Läbipaistvuse eesmärgil esitab iga leppeosaline lisaks käesoleva kokkuleppe ja Maailmapanga / Berni Liidu / OECD kreditori aruandlussüsteemi üldsätete täitmise kohta iga-aastase teabe selle süsteemi riiklike toetuste sätete täitmise ja käesoleva sektorileppe rakendamise meetodite kohta, sealhulgas ka kehtivate skeemide kohta.

9. Läbivaatamine

- a) Sektorilepet kontrollitakse igal aastal või ükskõik missuguse osalise taotlusel OECD laevaehituse töörühmaga seoses ning kokkuleppeosalistele esitatakse sellekohane ettekanne.
- b) Kõnealuse kokkuleppe ja käesoleva sektorileppe vahelise selguse ja järjepidevuse hõlbustamiseks ning arvesse võttes laevaehitustööstuse omapära, peavad käesoleva sektorileppe ja kokkuleppe osalised vastavalt vajadusele omavahel nõu ning koordineerivad vastavalt oma tegevust.
- c) Kokkuleppeosaliste otsuse korral kokkulepet muuta vaatavad sektorileppe osalised (leppeosalised) niisuguse otsuse läbi ja kaaluvad selle asjakohasust käesoleva sektorileppe suhtes. Käesolevas sektorileppes vaadeldavaid kokkuleppe muudatusi seni ei kohaldata. Juhul kui osalised nimetatud muudatuste tegemisega kokkuleppes nõustuvad, teatavad nad sellest kokkuleppeosalistele kirjalikult. Juhul kui osalised ei saa nõustuda nimetatud muudatuste tegemisega kokkuleppes, kuna nende kohaldamine puudutab laevaehitust, siis teavitavad nad oma vastuväidetest kokkuleppeosalisi ning asuvad küsimusele lahenduse leidmiseks viimastega nõu pidama. Juhul kui kahe grupi vahel ei suudeta saavutada ühtki kokkulepet, jäävad valdavateks osaliste seisukohad, mis puudutavad muudatuste kohaldamist laevaehituse suhtes.
- d) „Kaubandusliku laevaehituse ja remondi tööstusharus normaalsete konkurentsitingimuste loomise lepingu” jõustumisel lõpeb käesoleva sektorileppe kehtivus osaliste suhtes, kellelt nõuti laevadele antava ekspordikrediidi 1994. aasta lepingu (C/WP6(94)6) seaduslikku rakendamist. Kõnealused osalised töötavad kohese läbivaatamise nimel, et viia 1994. aasta lepe käesoleva sektorileppega vastavusse.

*Liide***EDASPIDISE TÖÖGA SEOTUD KOHUSTUSED**

Lisaks kokkuleppe sätetele edaspidise töö suhtes, nõustuvad sektorileppes osalised järgmisega.

- a) Välja arendama näidisloetelu laevatüüpidest, mida üldiselt peetakse kaubanduslikult ebatasuvaks, võttes arvesse kokkuleppes kindlaks määratud valdkondi seotud abi kohta.
 - b) Üle kontrollima kokkuleppe sätteid vähima garantiipremia suhtes kavatsusega need sisse võtta käesolevasse sektorileppesse.
 - c) Vastavalt arengusuundadele arutama asjakohaste rahvusvaheliste läbirääkimiste käigus mõne muu korra kehtestamist vähimate intressimäärade kohta, sealhulgas spetsiaalsete turuintressi viitemäärade (CIRR) ja kõikuvate intressimäärade kohta.
 - d) Arutama põhisumma tagasimaksmise iga-aastaste osamaksete kohaldatavust.
-

II LISA

SEKTORILEPE TUUMAELEKTRIIJAAMA EKSPORDIKREDIITIDE KOHTA

I PEATÜKK

SEKTORILEPE KOHALDAMISALA

1. Kohaldamisala

- a) Käesolev sektorilepe, mis täiendab kokkulepet,
- sisaldab erisuuniseid, mis kehtivad riiklikult toetatava ekspordikrediidi puhul, mis on seotud ekspordilepingutega, mis käsitlevad täielikke tuumaelektrijaamu või nende osi, kaasa arvatud kõik sellised koostisosad, seadmed, vahendid ja teenused, sealhulgas töötajate koolitamine, mida on otseselt vaja selliste tuumaelektrijaamade ehitamiseks ja kasutuselevõtuks. Samuti sisaldab see tuumakütuse puhul antavat toetust käsitlevaid tingimusi;
 - ei kehti kulude kohta, mille eest vastutab tavaliselt ostja, eelkõige on need kulud, mis on seotud maaparanduse, teede, ehituslinnakute, elektriliinide, jaotlate ja veevarustusega, samuti kulud, mis tulenevad ostja riigis ametlikust heakskiitmise korrast (nt krundikasutusluba, ehitusluba, kütuselaadimisluba), välja arvatud
 - juhtudel, kui jaotla ja elektrijaama ostja on üks ja sama isik ning leping sõlmitakse seoses kõnealuse elektrijaama algse jaotlaga, on algse jaotla pikim tagasimaksetähtaeg ja minimaalsed intressimäärad samad kui tuumaelektrijaama puhul (st 15 aastat ja turuintressi eriviitemäärad);
 - ei kohaldata alajaamade, transformaatorite ja ülekandeliinide suhtes.
- b) Käesolevat sektorilepet kohaldatakse ka olemasoleva tuumaelektrijaama moderniseerimise suhtes juhtudel, kui moderniseerimise üldmaksumus on 80 miljonit SDRi või rohkem (X kategooria) ja jaama kasutusiga pikeneb tõenäoliselt vähemalt 15 aasta võrra. Kui üks neist kriteeriumidest on täitmata, kohaldatakse kokkuleppe tingimusi.
- c) Tuumaelektrijaamade tegevuse lõpetamiseks antava riikliku toetuse suhtes kohaldatakse kokkuleppe, mitte aga sektorileppe tingimusi. Tegevuse lõpetamine on tuumaelektrijaama sulgemine või lammutamine. Tagasimaksetähtaegu võidakse lühendada või pikendada kokkuleppe punktides 55–60 sätestatud ühisseisukoha menetluse abil.

2. Läbivaatamine

Osalisel vaataval sektorileppe sätteid korrapäraselt läbi.

II PEATÜKK

EKSPORDIKREDIITI JA SEOTUD ABI KÄSITLEVAD SÄTTED

3. Pikim tagasimaksetähtaeg

Pikim tagasimaksetähtaeg on riigi liigitusest olenemata 15 aastat.

4. Põhisumma tagasimaksmine ja intressi maksmine

- a) Ekspordikrediidi põhisumma makstakse tagasi võrdsete osamaksetena.
- b) Põhisumma makstakse tagasi ja intresse makstakse vähemalt iga kuue kuu järel, kusjuures põhisumma ja intressi esimene osamakse tuleb teha hiljemalt kuus kuud pärast krediititähtaaja algust.
- c) Liisingutehingute toetuseks antava ekspordikrediidi puhul võib punktis a sätestatud põhisumma võrdsete tagasimaksete asemel kohaldada põhisumma võrdsete tagasimaksete ja intressi kombinatsiooni.

5. Miinimumintressimäärad

- a) Osaline, kes annab riiklikku toetust otsefinantseerimise, refinantseerimise või intressitoetuse vormis, kohaldab miinimumintressimäärasid; osaline kohaldab asjakohast turuintressi eriviitemäära (SCIRR). Kui kindel turuintressi eriviitemäär kehtestatakse alguses kõige rohkem 15 aastaks lepingu sõlmimise päevast, piirdub ka igasugune riiklik toetus, mida antakse laenu järelejäänud tähtajaks, garantiide või intressitoetusega laenu pikendamise ajal kehtiva asjakohase turuintressi eriviitemäära suhtes.

- b) Kui riiklikku finantseerimistoetust antakse tuumaelektrijaama varustuse osatarneteks, mille puhul tarnija ei vastuta kasutuselevõtu eest, on miinimumintressimääraks käesoleva sektorileppe punktist 6 tulenev turuintressi eriviitemäär. Valikuvõimalusena võib osaline pakkuda asjakohast turuintressi viitemäära kokkuleppe punkti 20 kohaselt, tingimusel et lepingu sõlmimise päeva ja lõppmakse päeva vaheline aeg ei ole pikem kui kümme aastat.

6. Turuintressi eriviitemäära arvutamine

Turuintressi eriviitemäär on asjakohasele vääringule vastavast turuintressi viitemäärast 75 baaspunkti võrra suurem, välja arvatud Jaapani jeeni turuintressi eriviitemäär, mille puhul suurendus on 40 baaspunkti. Kui mõnel vääringul on mitu turuintressi viitemäära, kasutatakse arvutamisel seda turuintressi viitemäära, mis kehtib kokkuleppe punkti 20 alapunkti a esimeses taandes esitatud pikima tagasimaksetähtaja puhul.

7. Kohalikud kulud ja intressi kapitaliseerimine

Kokkuleppe punkti 10 alapunkti d ei kohaldata, kui riiklikku finantseerimistoetust antakse turuintressi eriviitemäära põhjal. Riiklik finantseerimistoetus, mida antakse nii kohalikeks kuludeks kui ka kogunenud intressi kapitaliseerimiseks enne krediititähta algust muu intressimääraga kui turuintressi eriviitemäär, ei tohi katta rohkem kui 15 protsenti ekspordilepingu väärtusest.

8. Riiklik toetus tuumkütuse puhul

- a) Pikim tagasimaksetähtaeg ei ületa algse kütuselaadungi puhul nelja aastat tarnimispäevast. Osaline, kes annab riiklikku finantseerimistoetust algse kütuselaadungi puhul, kohaldab miinimumintressimäärasid; osaline kohaldab asjakohast turuintressi viitemäära. Algne kütuselaadung ei sisalda rohkem kui alguses paigaldatavat tuumareaktori südamikku ja kahte hilisemat uuesti laaditavat kogust, mis moodustavad kokku kõige rohkem kaks kolmandikku südamikust.
- b) Tuumkütuse hilisema uuestilaadimise puhul on pikim tagasimaksetähtaeg kuus kuud. Kui erandlikel asjaoludel peetakse sobivaks pikemaid tähtaegu, mis ei ületa siiski kahte aastat, kohaldatakse kokkuleppe punktis 44 sätestatud korda. Osaline, kes annab riiklikku finantseerimistoetust tuumkütuse hilisemaks uuestilaadimiseks, kohaldab miinimumintressimäärasid; osaline kohaldab asjakohast turuintressi viitemäära.
- c) Riiklikku toetust eraldi uraanirikastusteenuste osutamiseks ei anta tuumkütuse suhtes kohaldatavatest soodsamatel tingimustel.
- d) Kasutatud kütuse ümbertöötamise ja käitlemise (sh jäätmete kõrvaldamise) eest tasutakse sularahas.
- e) Osalised ei anna tasuta tuumkütust ega osuta tasuta teenuseid.

9. Abi

Osalised ei anna abi, välja arvatud juhul, kui see on sidumata annetuse vormis.

III PEATÜKK

MENETLUSED

10. Eelnev konsulteerimine

Pidades silmas eeliseid, mis võivad tuleneda tuumaelektrijaamadega seotud tingimuste suhtes üksmeelele jõudmisest, lepivad osalised kokku, et eelnevalt konsulteeritakse kõikidel juhtudel, mil kavatakse anda riiklikku toetust.

11. Eelnev teatamine

- a) Osaline, kes algatab eelneva konsultatsiooni, teatab kõikidele teistele osalistele vähemalt kümme tööpäeva enne lõpliku otsuse tegemist tingimustest, mille korral ta kavatseb kokkuleppe V lisa kohaselt toetust anda.
- b) Ükski osaline ei langeta toetatavate tingimuste üle lõplikku otsust alapunktis a nimetatud kümne tööpäeva pikkuse tähtaja jooksul, vaid vahetab kõikide teiste konsulteerivate osalistega viie päeva jooksul teavet tehingule sobivate krediiditingimuste kohta, et jõuda selliste tingimuste suhtes üksmeelele.
- c) Kui sel viisil ei jõuta üksmeelele kümne päeva jooksul pärast algse teate saamist, lükkuvad kõikide konsulteerivate osaliste lõplikud otsused edasi veel kümne tööpäeva võrra, mille jooksul püütakse jõuda üksmeelele suulistel konsultatsioonidel.

III LISA

SEKTORILEPE TSIVIILÕHUSÕIDUKITE EKSPORDIKREDIITIDE KOHTA

1. OSA

UUED SUURED ÕHUSÕIDUKID JA NENDE MOOTORID

I PEATÜKK

KOHALDAMISALA1. *Vorm ja kohaldamisala*

- a) Kokkulepet täiendava sektorileppe 1. osas sätestatakse erisuunised, mida kohaldatakse liites loetletud uute suurte tsiviilõhusõidukite ja sellistesse õhusõidukitesse paigaldatavate mootorite müügi või liisinguga seotud riiklikult toetatava ekspordikrediidi suhtes. Uus õhusõiduk on tootjale kuuluv õhusõiduk, st õhusõiduk, mida ei ole tarnitud või varem kasutatud ettenähtud otstarbeks – pileti ostnud reisijate ja/või kauba vedamiseks. See ei välistaks osalise antavat toetust uute õhusõidukite puhul asjakohastel tingimustel seoses selliste tehingutega, mille puhul on kõnealuse osalise eelneval teadmisel kehtestatud ajutised kaubanduslikud finantskokkulepped, sest riikliku toetuse andmine viibis. Sellistel juhtudel on tagasimaksetähtaeg, sealhulgas „krediiditähataja algus” ja „lõpliku tagasimaksmise kuupäev”, samad, nagu need oleksid olnud, kui õhusõiduki müügiks või liisinguks oleks saadud riiklikku toetust alates õhusõiduki esmase kohaletoometamise kuupäevast.
- b) I peatüki tingimusi kohaldatakse ka mootoritele ja varuosadele, kui need moodustavad osa algsest õhusõidukitellimusest, kui käesoleva sektorileppe 3. osa punktist 33 ei tulene teisiti. Neid ei kohaldata lennusimulaatorite suhtes, mille kohta kehtivad kokkuleppe tingimused.

2. *Eesmärk*

Sektorileppe käesoleva osa eesmärk on saavutada tasakaal, mis kõikidel turgudel

- võrdsustab osaliste konkureerivad finantseerimistingimused;
- kaotab osaliste finantseerimistingimuste mõju konkureerivate õhusõidukite valikul ja
- välistab konkurentsi moonutamise.

II PEATÜKK

EKSPORDIKREDIITI JA ABI KÄSITLEVAD SÄTTED3. *Sissemaksed*

- a) Osalised nõuavad, et sissemaksena makstaks vähemalt 15 protsenti õhusõiduki koguhinnast, mis sisaldab õhusõiduki kere ja paigaldatud mootorite hinda ning sektorileppe 3. osa punktis 33 osutatud ulatuses varumootorite ja varuosade hinda.
- b) Selliseid sissemakseid võib riiklikult toetada üksnes tavapäraste krediidielsete riskide suhtes võimaldatava kindlustuse või garantii vormis, st täiemahulise garantiina.

4. *Pikim tagasimaksetähtaeg*

Pikim tagasimaksetähtaeg on 12 aastat.

5. *Lubatud vääringud*

Riikliku finantseerimistoetuse puhul on lubatud vääringuteks Ameerika Ühendriikide dollar, euro ja Ühendkuningriigi nael.

6. *Põhisumma tagasimaksmine*

- a) Ekspordikrediidi põhisumma makstakse tavaliselt tagasi võrdsete ja korrapäraste osamaksetena, mis tehakse vähemalt iga kuue kuu järel, kusjuures esimene osamakse tehakse hiljemalt kuus kuud pärast krediiditähataja algust. Liisingu puhul võib sellist tagasimaksmise korda kohaldada kas ainult põhisumma või põhisumma ja intresside kombinatsiooni suhtes.

b) Osaline, kes kavatseb toetada põhisumma tagasimaksmist teistsugustel tingimustel, kui alapunktis a sätestatud, täidab järgmisi tingimusi:

- 1) ükski üksik tagasimakse või tagasimaksete jada kuuekuulise perioodi jooksul ei tohi ületada 25 % tagasimaksetähtajal tagasimaksmisele kuuluvast põhisummast;
- 2) osaline teatab sellest ette.

7. Intresside maksmine

- a) Intress üldjuhul kapitaliseeritakse tagasimakseperioodil.
- b) Intressi makstakse vähemalt iga kuue kuu järel, kusjuures esimene makse tuleb teha hiljemalt kuus kuud pärast krediitidähtaja algust.
- c) Osaline, kes kavatseb toetada intressi maksmist teistsugustel tingimustel kui alapunktides a ja b sätestatud, teatab sellest ette.

8. Miinimumintressimäärad

- a) Osalised, kes annavad riiklikku finantseerimistoetust, mis ei ületa 85 protsenti käesoleva sektorileppe punkti 3 alapunktis a osutatud õhusõiduki koguhinnast, kohaldavad miinimumintressimäärasid kuni 62,5 protsendi ulatuses õhusõiduki koguhinnast järgmiselt:

— kuni kümneaastaste tagasimaksetähtaegade puhul TB10 + 120 baaspunkti;

— üle 12aastaste tagasimaksetähtaegade puhul TB10 + 175 baaspunkti;

— kusjuures TB10 tähendab asjakohases vääringus (v.a euro) oleva kümneaastase riigivõlakirja tootlust muutu-matu tagasimaksetähtaja korral arvatuna kahe eelnenud kalendrinädala keskmisena. Euro puhul tähendab TB10 tootlust euro tootluskõvera kümneaastase tähtajaga, mille on välja arvutanud Eurostat euro turuintressi viitemäära kehtestamiseks, võttes aluseks kahe eelmise kalendrinädala keskmise. Kõikide vääringute puhul kohaldatakse eespool määratud marginaale.

- b) Eespool alapunktis a määratud kindlate miinimumintressimäärade korral võib õhusõiduki koguhinnast finantseerida kõige rohkem 62,5 protsenti, kui laenu makstakse tagasi kogu laenu tähtaja jooksul, ja 42,5 protsenti, kui laenu makstakse tagasi laenu tähtaja viimastes lõikudes. Osalised võivad kasutada ükskõik kumba tagasimakseviisi, võttes arvesse asjakohast ülempiiri. Sellist osalist finantseerimist pakkunud osaline teatab teistele osalistele summa, intressimäära, intressimäära kinnitamise päeva, intressimäära kehtivusaja ja tagasimakseviisi. Osalised uurivad neid kahte ülempiiri iga käesoleva sektorileppe punkti 17 kohase läbivaatuse käigus, et selgitada, kas üks ülempiir on teisest soodsam, ja kohandada soodsamat ülempiiri parema tasakaalu saavutamiseks.

- c) Pidades kinni alapunktis a piiritletud 85 protsendi suurusest ülemmäära

- 1) võivad osalised anda täiendavat riiklikku finantseerimistoetust Private Export Funding Corporationi (PEFCO) antavaga võrreldaval viisil. Iga kahe nädala järel edastatakse korrapäraselt teistele osalistele andmed PEFCOst laenu võtmise kulude ja PEFCO laenuintresside kohta, mis ei sisalda riiklikke garantiitasusid ja mis kehtivad kindla intressimääraga finantseerimise korral teatavatel kuupäevadel tehtavate viivitamatute väljamaksete või lepingupakkumiste ja võistupakkumiste puhul. Sellist osalist finantseerimist pakkunud osaline teatab teistele osalistele summa, intressimäära, intressimäära kinnitamise päeva, intressimäära kehtivusaja ja tagasimakseviisi. Osaline, kes kohandab oma tingimusi kõnealuse finantseerimisega, mida pakub mõni muu osaline, võtab eeskju kõikidest tingimustest, välja arvatud käesoleva sektorileppe punkti 8 kohane pakkumiste kehtivusaeg;

- 2) kohaldavad kõik osalised teatatud intressimäärasid niikaua, kui 24kuulise väljamaksetähtaja korral kohaldatav intressimäär ei ületa TB10 rohkem kui 225 baaspunkti. Kui 24kuulise väljamaksetähtaja korral kohaldatav intressimäär ületab piiri TB10 pluss 225 baaspunkti, võivad osalised kõnealuse väljamaksetähtaja suhtes kohaldada intressimäära TB10 pluss 225 baaspunkti ja kõiki vastavaid intressimäärasid ning konsulteerivad viivitamata alalise lahenduse leidmiseks.

- d) Miinimumintressimäärad sisaldavad krediidikindlustusmaksid ja garantiitasusid. Intressimäär ei sisalda siiski lepingu- ega haldustasu.

9. Intressimäärade korrigeerimine

Käesoleva sektorileppe punktis 8 sätestatud miinimumintressimäärad vaadatakse läbi iga kahe nädala järel. Kui asjakohases vääringus olevate riigivõlakirjade keskmine tootlus muutumatu tagasimaksetähtaja korral on muutunud mis tahes kahe nädalase ajavahemiku lõpuks vähemalt kümne baaspunkti võrra, kohandatakse miinimumintressimäärasid eespool märgitud baaspunktide vahe võrra ja ümberarvutatud määr ümardatakse lähima viie baaspunktini.

10. Ekspordikrediidi/intressimäära pakkumiste kehtivusaeg

Käesoleva sektorileppe punkti 8 kohaste miinimumintressimäärade pakkumiste kehtivusaeg ei ületa kolme kuud.

11. Intressimäära pakkumiste tegemine ja intressimäärade valik

- a) Osalised võivad anda riiklikku finantseerimistoetust käesoleva sektorileppe punktide 8 ja 9 kohaselt intressimääraga, mis kehtib päeval, mil tehakse intressimäärapakkumine asjakohase õhusõiduki suhtes, tingimusel et pakkumine võetakse vastu käesoleva sektorileppe punkti 10 kohase kehtivusaja jooksul. Kui intressimäära pakkumist ei võeta sel viisil vastu, võib teha uusi pakkumisi, kuid mitte hiljem kui asjakohase õhusõiduki tarnekuupäeval.
- b) Intressimäära pakkumise võib vastu võtta ja intressimäära valida mis tahes ajal lepingu allkirjastamise ja asjakohase õhusõiduki tarnekuupäeva vahel. Laenuvõtja intressimääravalik on lõplik.

12. Toetus täiemahulise garantii vormis

Osalised võivad anda riiklikku toetust üksnes garantii või kindlustuse vormis, st täiemahulise garantiina, arvestades käesoleva sektorileppe punkti 8 alapunktis a piiritletud 85 protsendi suurust ülemmäära. Iga osaline, kes annab sellist toetust, teatab teistele osalistele summa, tähtaja, vääringu, tagasimakseviisi ja intressimäärad.

13. Viide konkurentsile

Kui riiklik toetus mõjutab konkurentsi, võib käesoleva sektorileppe I liites olevas suurte tsiviilõhusõidukite loendis nimetatud õhusõidukite suhtes, mis võistlevad muude õhusõidukitega, kohaldada samu krediiditingimusi.

14. Tagatis tagasimakseriski suhtes

Osalised võivad teiste osalistega nõu pidamata otsustada tagatise, mis on nende arvates tagasimakseriski puhul asjakohane. Kui teised osalised seda nõuavad või kui seda peetakse vajalikuks, esitavad nad siiski üksikasjalikud andmed sellise tagatise kohta.

15. Mudeli muutmine

Osalised lepivad kokku, et kui kindlaksmääratud intressimäära pakkumine on tehtud või vastu võetud teatavat liiki õhusõiduki kohta, ei saa selles sisalduvaid tingimusi üle kanda teist liiki õhusõidukile, mille mudelinimetuse on teistsugune.

16. Liising

Osalised võivad käesoleva sektorileppe 1. osa muid tingimusi täites anda toetust kapitaliliisingule samadel alustel kui müügilepingu puhul.

17. Abi

Osalised ei anna abi, välja arvatud juhul, kui see on sidumata annetuse vormis. Osalised kaaluvad siiski pooldavalt võimalikke taotlusi humanitaareesmärkidel seotud abi andmist käsitleva ühiseisukoha vastuvõtmiseks.

III PEATÜKK

MENETLUSED

18. Eelnev teatamine, kohandamine ja teabevahetus

Sektorileppe käesoleva osa puhul kehtivad kokkuleppes sätestatud eelneva teatamise, kohandamise ja teabevahetuse menetlused. Lisaks võivad osalised taotleda konsultatsiooni, kui on põhjust arvata, et mõni teine osaline pakub riiklikult toetatavat krediiti tingimustel, mis ei vasta sektorileppele. Järgitakse kokkuleppe punktis 54 sätestatud korda, välja arvatud see, et konsultatsioon peetakse kümne päeva jooksul.

19. *Läbivaatamine*

Osalistes vaadatakse käesoleva sektorileppe menetlused ja sätted korrapäraselt läbi, et ühtlustada neid turutingimustega. Sellest olenemata võib läbivaatust nõuda mis tahes ajal, kui turutingimused või finantseerimistavad muutuvad märkimisväärselt.

2. OSA

KÕIK UUED ÕHUSÕIDUKID, VÄLJA ARVATUD SUURED ÕHUSÕIDUKID

IV PEATÜKK

KOHALDAMISALA20. *Vorm ja kohaldamisala*

Kokkulepet täiendava sektorileppe 2. osas sätestatakse erisuunised, mida kohaldatakse sektorileppe 1. osaga hõlmatu uute õhusõidukite müügi või liisinguga seotud riiklikult toetatava ekspordikrediidi suhtes. Seda ei kohaldata hõljukite ega lennusiimulaatorite suhtes, mille kohta kehtivad kokkuleppe tingimused.

21. *Osaliste panus*

Käesoleva osa sätted kujutavad endast soodsaimaid tingimusi, mida osalistes võivad riiklikku toetust andes pakkuda. Osalistes järgivad siiski eri liiki õhusõidukite puhul ka edaspidi tavapäraseid turutingimusi ja teevad kõik endast sõltuvalt, et neid tingimusi säilitada.

22. *Õhusõidukite kategooriad*

Osalistes on kokku leppinud, et õhusõidukid liigitatakse järgmiselt:

- A-kategooria: gaasiturbiinmootoriga õhusõidukid, sealhulgas helikopterid (nt turboreaktiiv-, -propeller- ja -ventilaatormootoriga õhusõidukid), milles on tavaliselt 30–70 istekohta;
- B-kategooria: muud gaasiturbiinmootoriga õhusõidukid, sealhulgas helikopterid;
- C-kategooria: muud õhusõidukid, sealhulgas helikopterid.

A- ja B-kategooria õhusõidukite näidisloend on esitatud I liites.

V PEATÜKK

EKSPORDIKREDIITI JA ABI KÄSITLEVAD SÄTTED23. *Pikim tagasimaksetähtaeg*

Pikim tagasimaksetähtaeg sõltub õhusõiduki kategooriast, mis määratakse kindlaks käesoleva sektorileppe punktis 22 sätestatud alustel.

- a) A-kategooria õhusõidukite puhul on pikim tagasimaksetähtaeg kümme aastat.
- b) B-kategooria õhusõidukite puhul on pikim tagasimaksetähtaeg seitse aastat.
- c) C-kategooria õhusõidukite puhul on pikim tagasimaksetähtaeg viis aastat.

24. *Põhisumma tagasimaksmine*

a) Ekspordikrediidi põhisumma makstakse tavaliselt tagasi võrdsete ja korrapärase osamaksetena, mis tehakse vähemalt iga kuue kuu järel, kusjuures esimene osamakset tehakse hiljemalt kuus kuud pärast krediidiandja algust. Liisingu puhul võib sellist tagasimaksmist korda kohaldada kas ainult põhisumma või põhisumma ja intresside kombinatsiooni suhtes.

b) Osaline, kes kavatseb toetada põhisumma tagasimaksmist teistsugustel tingimustel kui alapunktis a sätestatud, täidab järgmisi tingimusi.

- 1) Ükski üksik tagasimakse või tagasimaksete jada kuuekuulise perioodi jooksul ei tohi ületada 25 % tagasimaksetähtajal tagasimaksmisele kuuluvast põhisummast.
- 2) Osaline teatab sellest ette.

25. Intresside maksmine

- a) Intress üldjuhul kapitaliseeritakse tagasimakseperioodil.
- b) Intressi makstakse vähemalt iga kuue kuu järel, kusjuures esimene makse tuleb teha hiljemalt kuus kuud pärast krediidi tähtaaja algust.
- c) Osaline, kes kavatseb toetada intressi maksmist teistsugustel tingimustel kui alapunktides a ja b sätestatud, teatab sellest ette.
- d) Intressid ei sisalda
 - 1) garantiipreemiaid ega muid makseid tarnijakrediidi või finantskrediidi kindlustamiseks või garanteerimiseks. Kui riiklikku toetust antakse otsekrediidi või -finantseerimise või refinantseerimise vormis, võib garantiipreemia lisada intressi nimiväärtusele või võtta seda eraldi maksena; kumbki tegur tuleb osalistele teatamisel eraldi välja tuua;
 - 2) muid ekspordikrediidiga seotud pankade teenustasusid ega vahendustasusid, välja arvatud kogu tagasimakse-tähtaja jooksul pangale makstavad aasta- või poolaastatasud, ega
 - 3) impordiriigi kehtestatud kinnipeetavaid makse.

26. Miinimumintressimäärad

Osalisel, kes annavad riiklikku finantseerimistoetust, kohaldavad miinimumintressimäärasid; osalisel kohaldavad kokkuleppe punktis 20 sätestatud asjakohast turuintressi viitemäära.

27. Kindlustusmaksed ja garantiitasud

Osalisel ei loobu kindlustusmaksetest ega garantiitasudest osaliselt ega täielikult.

28. Abi

Osalisel ei anna abi, välja arvatud juhul, kui see on sidumata annetuse vormis. Osalisel kaaluvad siiski pooldavalt võimalikke taotlusi humanitaarereformidele seotud abi andmist käsitleva ühisreisikoha vastuvõtmiseks.

VI PEATÜKK**MENETLUSED****29. Eelnev teatamine, kohandamine ja teabevahetus**

Kui riiklik toetus mõjutab konkurentsi ostu-müügi või liisingu vallas, kohaldatakse nende õhusõidukite suhtes, mis konkureerivad mõnda muusse kategooriasse kuuluvate või sektorileppe muude osadega hõlmatud õhusõidukitega teatava ostu-müügi- või liisingutehingu osas, samu tingimusi kui selliste muude õhusõidukite suhtes. Sektorileppe käesoleva osa puhul kehtivad kokkuleppes sätestatud eelneva teatamise, kohandamise ja teabevahetuse menetlused. Lisaks võivad osalisel taotleda konsultatsiooni, kui on põhjust arvata, et mõni teine osaline pakub riiklikult toetatavat krediiti tingimustel, mis ei vasta sektorileppele. Järgitakse kokkuleppe punktis 54 sätestatud korda, välja arvatud see, et konsultatsioon peetakse kümne päeva jooksul.

30. Läbivaatamine

Osalisel vaatavad käesoleva sektorileppe menetlused ja sätted korrapäraselt läbi, et ühtlustada neid turutingimustega. Sellest olenemata võib läbivaatust nõuda mis tahes ajal, kui turutingimused või finantseerimistavad muutuvad märkimisväärselt.

3. OSA**KASUTATUD ÕHUSÕIDUKID, VARUMOOTORID JA -OSAD, HOOLDUS- JA TEENINDUSLEPINGUD****VII PEATÜKK****KOHALDAMISALA****31. Vorm ja kohaldamisala**

Kokkulepet täiendava sektorileppe 3. osas sätestatakse erisüüsed, mida kohaldatakse riiklikult toetatava ekspordikrediidi suhtes, mis on seotud kasutatud õhusõidukite, varumootorite ja -osade müügi ja liisingu ning uute ja kasutatud õhusõidukite hooldus- ja teeninduslepingutega. Seda ei kohaldata hõljukite ega lennusimulaatorite suhtes, mille kohta kehtivad kokkuleppe tingimused. Kohaldatakse käesoleva sektorileppe 1. ja 2. osa asjakohaseid sätteid, kui järgnevalt ei sätestata teisiti.

32. Kasutatud õhusõidukid

Osalisel ei anna toetust sektorileppes uute õhusõidukite kohta sätestatust soodsamate krediitingimuste korral. Järgmised eeskirjad kehtivad üksnes kasutatud õhusõidukite kohta.

a) Õhusõiduki vanus (aastates)		Harilik pikim tagasimaksetähtaeg		
	Suured õhusõidukid	A-kategooria	B-kategooria	C-kategooria
1	10	8	6	5
2	9	7	6	5
3	8	6	5	4
4	7	6	5	4
5–10	6	6	5	4
üle 10	5	5	4	3

Esitatud tähtjad vaadatakse läbi, kui uute õhusõidukite puhul muudetakse pikimaid tagasimaksetähtaegu.

- b) Osalisel kohaldavad käesoleva sektorileppe punktide 24 ja 25 sätteid.
- c) Osalisel, kes annavad riiklikku finantseerimistoetust, kohaldavad miinimumintressimäärasid; osalisel kohaldavad kokkuleppe punktis 20 sätestatud asjakohast turuintressi viitemäära.

33. Varumootorid ja -osad

- a) Kui varumootorid ja -osad moodustavad osa algsest õhusõidukitellimusest, võib neid finantseerida samadel tingimustel kui õhusõidukit. Sellistel juhtudel võtavad osalisel siiski arvesse ka õhusõidukite, sealhulgas soetatavate, kindlalt tellitud ja juba omandatud õhusõidukite koguarvu liikide lõikes järgmistel alustel:

- esimese viie sama liiki õhusõiduki puhul õhulaevastikus: 15 protsenti õhusõiduki hinnast, st kere ja paigaldatud mootorite hinnast, ja
- kuuenda ja iga järgmise sama liiki õhusõiduki puhul õhulaevastikus: 10 protsenti õhusõiduki hinnast, st kere ja paigaldatud mootorite hinnast.

- b) Kui varumootoreid ja -osi ei tellita üheskoos õhusõidukiga, on pikim tagasimaksetähtaeg uute varumootorite puhul viis aastat ja muude varuosade puhul kaks aastat.

- c) Olenemata alapunktist b võivad osalisel ületada viieaastast pikimat tagasimaksetähtaega kuni kolme aasta võrra, kui

- tehingu vähim lepinguline väärtus on suurem kui 20 miljonit Ameerika Ühendriikide dollarit või
- tehing hõlmab vähemalt nelja uut varumootorit.

Iga kahe aasta järel vaadatakse lepinguline väärtus läbi ja seda korrigeeritakse vastavalt hinnatõusudele.

- d) Osalisel jätavad endale õiguse muuta oma tavasid ja kohandada neid võistlevate osaliste tavade seoses varumootorite ja -osade eest tehtava põhisumma esimese tagasimakse ajaga.

34. Hooldus- ja teeninduslepingud

Osalisel võivad hooldus- ja teeninduslepingute puhul pakkuda kuni kaheaastase tagasimaksetähtajaga riiklikku finantseerimistoetust.

VIII PEATÜKK

MENETLUSED

35. *Eelnev teatamine, kohandamine ja teabevahetus*

Sektorileppe käesoleva osa puhul kehtivad kokkuleppes sätestatud eelneva teatamise, kohandamise ja teabevahetuse menetlused. Lisaks võivad osalised taotleda konsultatsiooni, kui on põhjust arvata, et mõni teine osaline pakub riiklikult toetatavat krediiti tingimustel, mis ei vasta sektorileppele. Järgitakse kokkuleppe punktis 54 sätestatud korda, välja arvatud see, et konsultatsioon peetakse kümne päeva jooksul.

36. *Läbivaatamine*

Osalised vaatavad käesoleva sektorileppe menetlused ja sätted korrapäraselt läbi, et ühtlustada neid turutingimustega. Sellest olenemata võib läbivaatust nõuda mis tahes ajal, kui turutingimused või finantseerimistavad muutuvad märkimisväärselt.

I liide

NÄIDISLOEND

Sektorilepe hõlmab kõiki muid samasuguseid õhusõidukeid, mis võidakse tulevikus kasutusele võtta, ja need lisatakse sobival ajal asjakohasesse loendisse. Need loendid ei ole lõplikud ja näitavad üksnes seda, millisesse kategooriasse tuleb teatavat liiki õhusõidukid kahtluse korral kanda.

SUURED TSIVILÕHUSÕIDUKID

Valmistaja	Nimetus
Airbus	A 300
Airbus	A 310
Airbus	A 318
Airbus	A 319
Airbus	A 320
Airbus	A 321
Airbus	A 330
Airbus	A 340
Boeing	B 737
Boeing	B 747
Boeing	B 757
Boeing	B 767
Boeing	B 777
Boeing	B 707, 727
British Aerospace	RJ70
British Aerospace	RJ85
British Aerospace	RJ100
British Aerospace	RJ115
British Aerospace	BAe146
Fairchild Dornier	728 Jet
Fairchild Dornier	928 Jet
Fokker	F 70
Fokker	F 100
Lockheed	L-100
McDonnell Douglas	seeria MD-80
McDonnell Douglas	seeria MD-90
McDonnell Douglas	MD-11
McDonnell Douglas	DC-10
McDonnell Douglas	DC-9
Lockheed	L-1011
Ramaero	1.11-495

A-KATEGOORIA ÕHUSÕIDUKID

Gaasiturbiinmootoriga õhusõidukid, milles on tavaliselt 30–70 istekohta, sealhulgas helikopterid (nt turboreaktiiv-, -propeller- ja -ventilaatormootoriga õhusõidukid). Kui töötatakse välja uus suur gaasiturbiinmootoriga õhusõiduk, milles on üle 70 istekoha, konsulteeritakse taotluse korral viivitamata, et leppida kokku, kas selline õhusõiduk tuleks konkurentsiolekorda silmas pidades liigitada käesolevasse kategooriasse või hõlmata käesoleva sektorileppe 1. osaga.

Valmistaja	Nimetus
Aeritalia	G 222
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 42
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 72
Aerospatiale/MBB	C160 Transall
De Havilland	Dash 8
De Havilland	Dash 8 - 100
De Havilland	Dash 8 - 200
De Havilland	Dash 8 - 300
Boeing Vertol	234 Chinook
Broman (USA)	BR 2000
British Aerospace	BAe ATP
British Aerospace	BAe 748
British Aerospace	BAe Jetstream 41
British Aerospace	BAe Jetstream 61
Canadair	CL 215T
Canadair	CL 415
Canadair	RJ
Casa	CN235
Dornier	DO 328
EH Industries	EH-101
Embraer	EMB 120 Brasilia
Embraer	EMB 145
Fairchild Dornier	528 Jet
Fairchild Dornier	328 Jet
Fokker	F 50
Fokker	F 27
Fokker	F 28
Gulfstream America	Gulfstream I-4
LET	610
Saab	SF 340
Saab	2000
Short	SD 3-30
Short	SD 3-60
Short	Sherpa

B-KATEGOORIA ÕHUSÕIDUKID

Muud gaasiturbiinmootoriga õhusõidukid, sealhulgas helikopterid.

Valmistaja	Nimetus
Aerospatiale	AS 332
Agusta	A 109, A 119
Beech	1900
Beech	Super King Air 300
Beech	Starship 1
Bell Helicopter	206B
Bell Helicopter	206L
Bell Helicopter	212
Bell Helicopter	230
Bell Helicopter	412
Bell Helicopter	430
Bell Helicopter	214
Bombardier/Canadair	Global Express
British Aerospace	BAe Jetstream 31
British Aerospace	BAe 125
British Aerospace	BAe 1000
British Aerospace	BAe Jetstream Super 31
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 1000
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 800
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	King Air 350
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	sari Beechjet 400
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Starship 2000A
Bell	B 407
Canadair	Challenger 601-3A
Canadair	Challenger 601-3R
Canadair	Challenger 604
Casa	C 212-200
Casa	C 212-300
Cessna	Citation
Cessna	seeriad 441 Conquest III ja Caravan 208
Claudius Dornier	CD2
Dassault Breguet	Falcon
Dornier	DO 228-200
Embraer	EMB 110 P2
Embraer/FAMA	CBA 123
Eurocopter	AS 350, AS 355, EC 120, AS 365, EC 135

Valmistaja	Nimetus
Eurocopter	B0105LS
Fairchild	Merlin/300
Fairchild	Metro 25
Fairchild	Metro III V
Fairchild	Metro III
Fairchild	Metro III A
Fairchild	Merlin IVC-41
Gulfstream America	Gulfstream II, III, IV ja V
IAI	Astra SP ja SPX
IAI	Arava 101 B
Learjet	seeriad 31A, 35A, 45 ja 60
MBB	BK 117 C
MBB	BO 105 CBS
McDonnell Helicopter System	MD 902, MD 520, MD 600
Mitsubishi	Mu2 Marquise
Piaggio	P 180
Pilatus Britten-Norman	BN2T Islander
Piper	400 LS
Piper	T 1040
Piper	PA-42-100 (Cheyenne 400)
Piper	PA-42-720 (Cheyenne III A)
Piper	Cheyenne II
Reims	Cessna-Caravan II
SIAI-Marchetti	SF 600 Canguro
Short	Tucano
Westland	W30

IV LISA

SEKTORILEPE EKSPORDIKREDIITIDE, TAASTUVATE ENERGIAALLIKATE JA VEEPROJEKTIDE KOHTA, KEHTIB KATSEAJAL KUNI 30. JUUNINI 2007

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED**1. Kohaldamisala**

Kokkulepet täiendavas sektorileppes sätestatakse finantseerimistingimused, mida võib kohaldada taastuvate energiaallikate ja veeprojektide lepingutega seotud riiklikult toetatava ekspordikrediidi suhtes; toetuskõlblike sektorite ulatus on sätestatud 1. liites.

II PEATÜKK

EKSPORDIKREDIIDI FINANTSEERIMISTINGIMUSED**2. Pikim tagasimaksetähtaeg**

Pikim tagasimaksetähtaeg on kokkuleppe punktis 11 sätestatud riigi liigitusest olenemata 15 aastat.

3. Põhisumma tagasimaksmine ja intressi maksmine

- a) Ekspordikrediidi põhisumma makstakse tagasi võrdsete osamaksetena.
- b) Põhisumma makstakse tagasi ja intresse makstakse vähemalt iga kuue kuu järel, kusjuures põhisumma ja intressi esimene osamakse tuleb teha hiljemalt kuus kuud pärast krediitidähtaja algust.
- c) Liisingutehingute toetuseks antava ekspordikrediidi puhul võib punktis a sätestatud põhisumma võrdsete tagasimaksete asemel kohaldada põhisumma võrdsete tagasimaksete ja intressi kombinatsiooni.

4. Fikseeritud miinimumintressimäärad riikliku finantseerimistoetuse puhul

Osaline, kes annab riiklikku toetust otsefinantseerimise, refinantseerimise või intressitoetuse vormis, kohaldab järgmisi miinimumintressimäärasid:

- a) kuni 12aastase (kaasa arvatud) tagasimaksetähtaja korral kohaldab osaline asjakohast turuintressi viitemäära (CIRR) kooskõlas kokkuleppe punktiga 20;
- b) rohkem kui 12aastaste ja kuni 14aastaste (kaasa arvatud) tagasimaksetähtaegade korral suurendatakse turuintressi viitemäära iga vääringu puhul 20 baaspunkti võrra;
- c) rohkem kui 14aastase tagasimaksetähtaja korral kohaldatakse kõigi vääringute puhul asjakohast turuintressi eriviitemäära (SCIRR) kooskõlas sektorileppe punktiga 5.

5. Turuintressi eriviitemäära arvutamine

Turuintressi eriviitemäär on asjakohasele vääringule vastavast turuintressi viitemäärast 75 baaspunkti võrra suurem, välja arvatud Jaapani jeeni turuintressi eriviitemäär, mille puhul suurendus on 40 baaspunkti. Kui mõnel vääringul on mitu turuintressi viitemäära, kasutatakse arvutamisel seda turuintressi viitemäära, mis kehtib kokkuleppe punkti 20 alapunkti a esimeses taandes esitatud pikima tagasimaksetähtaja puhul.

III PEATÜKK

MENETLUSED**6. Eelnev teatamine ilma aruteluta**

Osaline teatab kõikidele teistele osalistele vähemalt kümme kalendripäeva enne käesoleva sektorileppe kohaldamisalasse kuuluva nõusoleku andmist kooskõlas kokkuleppe V lisaga.

IV PEATÜKK

LÄBIVAATAMINE

7. Katseag ja järelevalve

- a) Käesolevas sektorileppes sätestatud tingimused kehtivad kaheaastase katseaja jooksul, st 1. juulist 2005 kuni 30. juunini 2007. Kaheaastase katseaja jooksul vaatavad osalised käesoleva sektorileppe toimimise läbi, et vaagida saadud kogemusi.
 - b) Kõnealuste finantseerimistingimuste kohaldamine lõpetatakse katseaja lõpul, kui osalised ei lepi kokku kas
 - katseaja jätkamises, tehes vajalikke parandusi/muudatusi, või
 - kokkuleppe finantseerimistingimuste kinnitamises, tehes vajalikke parandusi/muudatusi.
 - c) Sekretariaat annab nende finantseerimistingimuste rakendamise kohta aru.
-

1. liide

TOETUSKÕLBLIKUD SEKTORID

Käesolevas sektorileppes sätestatud finantseerimistingimustele vastavad järgmised taastuvate energiaallikate ja veega seotud valdkonnad alates 1. juulist 2005 tingimusel, et nende mõju käsitletakse kooskõlas OECD 2003. aasta soovitusega keskkonda ja riiklikult toetatavaid ekspordikrediite käsitlevate ühiste lähenemisviiside kohta ⁽¹⁾ (mida on hiljem muutnud OECD ekspordikrediidi ja krediitidagatiste tööühma (ECG) liikmed ning kinnitanud OECD nõukogu):

- a) tuuleenergia;
- b) maasoojusenergia;
- c) tõusu- ja mõõnaenergia;
- d) laineenergia;
- e) fotogalvaaniline päikeseenergia;
- f) päikese soojusenergia;
- g) ookeanide soojusenergia;
- h) bioenergia: kõik jätkusuutlikud biomassil, prügilagaasil, reoveekäitlusrajatise gaasil ja biogaasil põhinevad energiarajatised. Biomass – põllumajanduslikust tootmisest (kaasa arvatud taimsed ja loomsed ained), metsatööstusest ja sellega seotud tootmisest pärit toodete, jäätmete ja jääkide bioloogiliselt lagunev fraktsioon ning tööstus- ja olmejäätmete bioloogiliselt lagunev fraktsioon;
- i) inimtarbeks mõeldud veevarustuse ja reoveekäitlusrajatistega seotud projektid:
 - infrastruktuur kodumajapidamiste varustamiseks joogiveega, st vee puhastamine joogivee saamiseks ja jaotusvõrk (sealhulgas lekketõrje);
 - reovee kogumise ja käitlemise rajatised, st kodumajapidamiste ja tööstusliku reovee ja kanalisatsioonijääkide kogumine ja käitlemine, sealhulgas kõnealuse tegevusega seotud protsessid vee korduskasutamiseks ja ringlussevõtuks ning sette käitlemiseks;
- j) hüdroenergia.

⁽¹⁾ OECD soovitus kohaldatakse samuti projektide puhul, mis ei vasta kõnealuste finantseerimistingimuste nõuetele.

V LISA

TEAVE, MIS TULEB TEATISTES ESITADA

Allpool I jaos loetletud teave esitatakse kõigis kokkuleppe (sealhulgas selle lisade) kohaselt edastatavates teatistes. Lisaks sellele esitatakse vajaduse korral teatise konkreetsele tüübile vastavalt II jaos ette nähtud teave.

I. TEAVE, MIS TULEB ESITADA KÕIGI TEATISTE PUHUL**a) Põhiline teave**

- 1) Teatist esitav riik
- 2) Teatise esitamise kuupäev
- 3) Teatist esitava asutuse/ameti nimi
- 4) Viitenumber
- 5) Esialgne teatis või eelmise teatise muudetud versioon (vajaduse korral muudetud versiooni number)
- 6) Osamakse number (vajaduse korral)
- 7) Krediidiliini viitenumber (vajaduse korral)
- 8) Kokkuleppe punkt(id), mille alusel teatis esitatakse
- 9) Kohandatava teatise viitenumber (vajaduse korral)
- 10) Kohandatava toetuse kirjeldus (vajaduse korral)

b) Ostja/laenuvõtja/garandi andmed

- 11) Ostja/laenuvõtja riik
- 12) Ostja/laenuvõtja nimi
- 13) Ostja/laenuvõtja asukoht
- 14) Ostja/laenuvõtja staatus
- 15) Garandi riik (vajaduse korral)
- 16) Garandi nimi (vajaduse korral)
- 17) Garandi asukoht (vajaduse korral)
- 18) Garandi staatus (vajaduse korral)

c) Teave eksporditavate kaupade ja/või teenuste ja projekti kohta

- 19) Eksporditavate kaupade ja/või teenuste kirjeldus
- 20) Projekti kirjeldus (vajaduse korral)
- 21) Projekti asukoht (vajaduse korral)
- 22) Pakkumismenetluse lõpptähtaeg (vajaduse korral)
- 23) Krediidiliini aegumise kuupäev (vajaduse korral)

- 24) Toetatava(te) lepingu(te) väärtus tegeliku väärtusena (kõigi krediidiinide ja projektide rahastamise tehingute või üksikute vabatahtlike tehingute lõikes) või vastavalt järgmisele skaalale miljonites SDRides:

Kategooria	Alates	Kuni
I:	0	1
II:	1	2
III:	2	3
IV:	3	5
V:	5	7
VI:	7	10
VII:	10	20
VIII:	20	40
IX:	40	80
X:	80	120
XI:	120	160
XII:	160	200
XIII:	200	240
XIV:	240	280
XV:	280	(*)

(*) Märkida SDR 40 miljoni kordsete arv, mis ületab 280 miljonit SDR, nt 410 miljonit SDR märgitakse kui kategooria XV + 4.

- 25) Lepingu(te) vääring

- d) Riikliku ekspordikrediidi toetuse finantseerimistingimused

- 26) Krediidi väärtus; tegelik väärtus krediidiinide ja projektide rahastamise tehingute või üksikute vabatahtlike tehingutega seotud teatiste puhul või vastavalt SDR-skaalale

- 27) Krediidi vääring

- 28) Sissemakse (protsentidena toetatavate lepingute koguväärtusest)

- 29) Kohalikud kulud (protsentidena toetatavate lepingute koguväärtusest)

- 30) Krediiditähataja algus ja viide punkti 10 kohaldatavale alapunktile

- 31) Tagasimakseperioodi kestus

- 32) Intressimäära baas

- 33) Intressimäär või -marginaal

II. TÄIENDAV TEAVE, MIS TULEB VAJADUSE KORRAL ESITADA ERISÄTETEGA SEOTUD TEATISTE PUHUL

- a) Kokkulepe, punkti 14 alapunkti d punkt 5

- 1) Tagasimaksegraafik

- 2) Tagasimaksesagedus

- 3) Krediiditähataja alguse ja põhisumma esimese tagasimakse vaheline aeg

- 4) Enne krediiditähataja algust kapitaliseeritud intressi määr

- 5) Tagasimakseperioodi kaalutud keskmine pikkus
- 6) Selgitus toetuse mitteandmise põhjuse kohta kooskõlas punkti 14 alapunktidega a–c
- b) Kokkulepe, punktid 24 ja 28
 - 1) Ostja/laenuvõtja riigi või mitmepoolse/piirkondliku institutsiooni riigi laenuriski liigitus
 - 2) Väljamaksetähtaja pikkus
 - 3) Riigi laenuriski garantiimäär protsentides
 - 4) Garantii kvaliteet (st standardtasemest allpool, standardtasemel, standardtasemest parem)
 - 5) Ostja/laenuvõtja riigi laenuriskide liigitusel põhinev garantiipremia alammäär ilma kolmandate riikide garantiideta, mitmepoolse/piirkondliku asutuse osaluseta ja/või riskide vähendamiseta/välistamiseta
 - 6) Kohaldatav garantiipremia alammäär
 - 7) Tegelikult kohaldatav garantiipremiamäär (väljendatuna garantiipremia alammäära vormis protsendina põhisummast)
- c) Kokkulepe, punkti 24 alapunkti e esimene taane
 - 1) Garandi riigi laenuriski liigitus
 - 2) Kinnitus selle kohta, et garantii katab kõik viis punkti 25 alapunktis a loetletud riigi laenuriski kogu krediidi-perioodi vältel
 - 3) Märge selle kohta, kas riski kogusumma (st põhisumma ja intress) on garantiiga kaetud
 - 4) Kinnitus selle kohta, et garant on garanteeritud võla suurust arvestades usaldusväärne
 - 5) Kinnitus selle kohta, et garantii on õiguslikult kehtiv ja kolmanda riigi jurisdiktsioonis jõustatav
 - 6) Märge selle kohta, kas garandi ja ostja/laenuvõtja vahel on mingeid finantssidemeid
 - 7) Juhul, kui garandi ja ostja/laenuvõtja vahel on sidemed:
 - sidemete tüüp (nt ema- ja tütarettevõtte, tütar- ja emaettevõtte, ühisomand)
 - kinnitus selle kohta, et garant on õiguslikult ja rahaliselt sõltumatu ja suudab täita ostja/laenuvõtja maksekohustuse
 - kinnitus selle kohta, et garanti ei mõjuta sündmused, eeskirjad või riiklikud sekkumised ostja/laenuvõtja riigis
- d) Kokkulepe, punkt 28
 - 1) Kasutatav riskide vähendamise/välistamise meetod
 - 2) Kohaldatav MEF
 - 3) Täielik selgitus selle kohta, millised riigi laenuriskid on üksiktehingu puhul kas üle kantud või kõrvaldatud või siis piiratud või välistatud, ja selgitus selle kohta, kuidas selline riigi krediidiriskide ülekandmine/kõrvaldamine või piiramine/välistamine õigustab MEFi kohaldamist.
- e) Kokkulepe, punktid 46 ja 47
 - 1) Seotud abi vorm (st arenguabi või segakrediit või sidusfinantseerimine)
 - 2) Seotud ja osaliselt sidumata abi finantseerimise üldine soodustustase, mis on arvutatud punkti 37 kohaselt

- 3) Soodustuse arvutamiseks kasutatav diferentseeritud diskontomäär
 - 4) Sularahamaksete käsitlemine soodustustaseme arvutamisel
 - 5) Krediidiliinide kasutamise piirangud
- f) II lisa, punkt 10
- 1) Tagasimaksegraafik
 - 2) Tagasimaksesagedus
 - 3) Krediiditähataja alguse ja põhisumma esimese tagasimakse vaheline aeg
 - 4) Kohalike kulude toetus: maksetingimused ja toetuse laad
 - 5) Projekti rahastatav osa (ja vajaduse korral eraldi andmed kütuselaadungite kohta)
 - 6) Muu asjakohane teave (sealhulgas viited seonduvatele juhtudele)
- g) IV lisa, punkt 6
- 1) Projekti põhjalikum kirjeldus, mis hõlmab ekspordikrediiti, taastuvaid energiaallikaid ja veeprojekte käsitleva sektorileppe 1. liites nimetatud konkreetset sektorit (IV lisa).
 - 2) Täielik selgitus eriliste finantseerimistingimuste vajalikkuse kohta.
 - 3) Seoses intressimääraga teave turuintressi viitemäärast kõrgemale jääva juurdemakse taseme kohta, mille puhul kehtib ekspordikrediiti, taastuvenergiat ja veeprojekte käsitleva sektorileppe punkti 4 alapunkt b või c (IV lisa).
- h) X lisa, punkt 5
- 1) Selgitus projektide finantseerimise tingimuste esitamise kohta
 - 2) Lepingu väärtus „võtmed kätte” lepingu, allhankalepingute osakaalu jms taustal
 - 3) Projekti põhjalikum kirjeldus
 - 4) Enne krediititähataja algust antava garantii tüüp
 - 5) Poliitilise riskiga seotud garantii protsent enne krediititähataja algust
 - 6) Kommertsriskiga seotud garantii protsent enne krediititähataja algust
 - 7) Pärast krediititähataja algust antava garantii tüüp
 - 8) Poliitilise riskiga seotud garantii protsent pärast krediititähataja algust
 - 9) Kommertsriskiga seotud garantii protsent pärast krediititähataja algust
 - 10) Ehitusperioodi pikkus (vajaduse korral)
 - 11) Väljamaksetähataja pikkus
 - 12) Tagasimakseperioodi kaalutud keskmine pikkus
 - 13) Tagasimaksegraafik
 - 14) Tagasimaksesagedus
 - 15) Krediititähataja alguse ja põhisumma esimese tagasimakse vaheline aeg

- 16) Krediidiperioodi keskpaigaks tagasi makstud põhisumma protsent
- 17) Enne krediiditähtaja algust kapitaliseeritud intressi määr
- 18) Muud ekspordikrediidi agentuurile laekunud tasud, nt kulukohustuste tasud (mittekohustuslikud, välja arvatud suure sissetulekuga OECD riikides asuvate ostjatega tehtavate tehingute puhul)
- 19) Garantiipreemiamäär (mittekohustuslik, välja arvatud suure sissetulekuga OECD riikides läbiviidavate projektide puhul)
- 20) Kinnitus (ja vajaduse korral selgitus) selle kohta, et tehing hõlmab järgmist või seda iseloomustab:
 - teatava majandusüksuse finantseerimine nii, et laenuandja on nõus laenu tagasimaksmisega majandusüksuse rahavoogudest ja tuludest ning sellega, et laenu tagatiseks on majandusüksuse vara;
 - teatavaks projektiks asutatud sõltumatu (õiguslikult ja majanduslikult) äriühinguga tehtavate eksporditehingute finantseerimine seoses investeerimisega projektidesse, mis toodavad ise tulu;
 - asjakohane riskijagamine projekti osaliste, näiteks eraõiguslike või krediidikõlblike avalik-õiguslike osanike, eksportijate, võlausaldajate ja ostjate vahel, samuti piisava omakapitali olemasolu;
 - projekti rahavoost piisab kogu tagasimaksetähtaja vältel tegevuskulude ja võõrvahenditest tulenevate võla-teeninduskulude katmiseks;
 - projekti tuludest arvatakse kõigepealt maha tegevus- ja võla-teeninduskulud;
 - mitteriiklik ostja/laenuvõtja, kellel puudub riiklik tagasimaksegarantii;
 - projekti tulul/varal on varadel põhinevad tagatised, nt loovutamiskohustused, pandid, tulukontod;
 - pärast projekti lõpetamist ei saada toetust eraosanike/-aktsionäride finantseerijalt/projekti finantseerijalt või saadakse sellist toetust piiratud ulatuses.
- i) X lisa, punkt 5, projektid suure sissetulekuga OECD riikides
 - 1) Projekti võlasündikaadi kogusumma, mis hõlmab riiklikke ja eraõiguslikke laenajaid
 - 2) Eraõiguslike laenuvõtjate võlasündikaadi kogusumma
 - 3) Osaliste antava võlasündikaadi protsent
 - 4) Kinnitus järgmise kohta:
 - seoses osalemisega laenusündikaadis eraõiguslike finantseerimisasutustega, kes ei saa riiklikku ekspordikrediidi toetust, on osaline kogu laenuperioodi ajal samaväärse (*pari passu*) staatusega vähemusosalejaks;
 - eespool punktis 19 märgitud garantiipreemiamäär ei löö alla saadaolevat eraturu finantseerimist ning on kooskõlas vastavate määradega, mida kohaldavad teised sündikaadis osalevad eraõiguslikud finantseerimisasutused.

VI LISA

GARANTIIPREEMIADE ALAMMÄÄRADE ARVUTAMINE

Eksportikrediidi suhtes kohaldatava garantiipreemia alammäära (MPR) arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$MPR = ((a \times HOR) + b) \times (PC/0,95) \times QPF \times PCF \times (1-MEF) \times BRF$$

kus:

- a ja b on kohaldatava riigi laenuriski kategooriaga seostatavad koefitsiendid
- HOR on riskiperioodi pikkus
- PC garantiimäär protsentides
- QPF on toote kvaliteedi tegur
- PCF on protsentuaalse garantiimäära tegur
- MEF on riigi laenuriskide vähendamise/välistamise tegur
- BRF on ostja riski garantii tegur

Koefitsientide a ja b väärtused saadakse järgmisest tabelist:

	Riigi laenuriski kategooria							
	0	1	2	3	4	5	6	7
a	–	0,100	0,225	0,392	0,585	0,780	0,950	1,120
b	–	0,350	0,350	0,400	0,500	0,800	1,200	1,800

Riskiperioodi pikkus (HOR) arvutatakse järgmiselt.

Standardsete tagasimakseprofiilide (st põhisumma võrdse suurusega tagasimaksed kaks korda aastas) puhul:

$$HOR = (\text{väljamaksetähtaja pikkus} \times 0,5) + \text{tagasimaksetähtaja pikkus}$$

Mittestandardse tagasimakseprofiili puhul arvutatakse samaväärne tagasimakseperiood (mida väljendatakse kord poolaastas tehtavate võrdsete osamaksetena) järgmise valemiga abil:

$$HOR = (\text{tagasimaksetähtaja kaalutud keskmine pikkus} - 0,25) / 0,5$$

Aastate või kuude kasutamine valemis ei oma arvutamisel tähtsust eeldusel, et väljamaksetähtaja ja tagasimaksetähtaja puhul kasutatakse sama ühikut.

Garantiimäära protsentides (PC) väljendatakse kümnendväärtusena (st 95 % väljendatakse kujul 0,95)

Toote kvaliteedi tegur (QPF) saadakse järgmisest tabelist:

Toote kvaliteet	Riigi laenuriski kategooria							
	0	1	2	3	4	5	6	7
standardtasemest allpool	–	0,9965	0,9935	0,9850	0,9825	0,9825	0,9800	0,9800
standardtasemel	–	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000
standardtasemest parem	–	1,0035	1,0065	1,0150	1,0175	1,0175	1,0200	1,0200

Protsentuaalse garantiimäära tegur (PCF) arvutatakse järgmiselt:

$PC \leq 0,95$, $PCF = 1$

$PC > 0,95$, $PCF = 1 + ((PC - 0,95) / 0,05) \times$ protsentuaalse garantiimäära koefitsient

	Riigi laenuriski kategooria							
	0	1	2	3	4	5	6	7
garantiiprotse- ndi koefitsient	–	0,00000	0,00337	0,00489	0,01639	0,03657	0,05878	0,08598

Riigi laenuriskide vähendamise/välistamise tegur (MEF) arvutatakse järgmiselt.

Ekspordikrediit ilma riigi laenuriskide vähendamiseta, $MEF = 0$

Ekspordikrediit riigi laenuriskide vähendamisega, MEF arvutatakse VIII lisas sätestatud kriteeriumide kohaselt.

Ostja riski garantii tegur (BRF) arvutatakse järgmiselt.

Kui ostja riski garantii on täielikult välistatud, siis $BRF = 0,90$

Kui ostja riski garantii ei ole välistatud, siis $BRF = 1$

VII LISA

RIIGI LAENURISKIDE LIIGITUSE KOHALDAMIST PUUDUTAVAD KRITEERIUMID JA TINGIMUSED, KUI GARANT ASUB KOLMANDAS RIIGIS VÕI ON MITMEPOOLNE VÕI PIIRKONDLIK INSTITUTSIOON**EESMÄRK**

Käesolevas lisas sätestatakse riigi laenuriskide liigituse kohaldamist puudutavad kriteeriumid ja tingimused, kui garant on kolmandas riigis või mitmepoolne või piirkondlik institutsioon, punkti 24 alapunkti e esimeses ja teises taandes kirjeldatud olukordade puhul.

KOHALDAMINE

Riigi laenuriskide liigitus, kui garant asub kolmandas riigis

Juhtum 1: tagatis riski kogusumma katteks

Kui tagatis garantii vormis ostja/laenuvõtja riigist väljaspool asuvalt üksuselt antakse kogu riskisumma (st põhisumma ja intressi) katteks, võib kohaldada garandi asukohariigi laenuriskide liigitust, kui täidetud on järgmised tingimused.

- Garantii katab terve krediidiperioodi.
- Garantii on lõplik, tingimusteta ja saadaval nõudmise korral.
- Garantii on õiguslikult kehtiv ja garandi riigi jurisdiktsioonis jõustatav.
- Garantii on ostja/laenuvõtja riigi viie laenuriski katteks.
- Garant on garanteeritud võla suurust arvestades usaldusväärne.
- Garandi suhtes kohaldatakse tema asukohariigi rahanduskontrolli ja ülekandeid käsitlevaid eeskirju.
- Kui garant on tagatud üksuse tütarettevõtja/emaettevõtja, määravad osalised iga juhtumi puhul kindlaks, kas 1) tütarettevõtja/emaettevõtja omavahelist seost ja emaettevõtja juriidiliste kohustuste taset arvestades on tütarettevõtja/emaettevõtja juriidiliselt ja rahaliselt sõltumatu ning saaks oma maksekohustusi täita; 2) tütarettevõtjat/emaettevõtjat võivad mõjutada kohalikud sündmused/eeskirjad või riiklik sekkumine ja 3) peakontor loeks end kohustuste täitmata jätmise korral vastutavaks.

Juhtum 2: rahaliselt piiratud tagatis

Kui tagatis garantii vormis ostja/laenuvõtja riigist väljaspool asuvalt üksuselt antakse piiratud riskisumma (st põhisumma ja intressi) katteks, võib garantiiga kaetud laenuosa suhtes kohaldada garandi asukohariigi laenuriskide liigitust. Lisaks 1. juhtumi puhul loetletud kriteeriumidele võib garandi riigi liigitust kohaldada üksnes juhul, kui tagatud summa (põhisumma pluss vastav intress) on kas 1) suurem või võrdne 10 protsendiga põhisummast, millele on liidetud vastav intress, või 2) viie miljoni SDRiga, millele on liidetud vastav intress, kui tehing on suurem kui 50 miljonit SDRi.

Garanteerimata osa suhtes kohaldatakse ostja riigi laenuriski liigitust.

Riigi laenuriskide liigitus, kui garant on mitmepoolne või piirkondlik institutsioon

Juhtum 1: tagatis riski kogusumma katteks

Kui tagatis garantii vormis liigitatud mitmepoolselt või piirkondlikult institutsioonilt antakse kogu riskisumma (st põhisumma ja intressi) katteks, võib kohaldada mitmepoolse või piirkondliku institutsiooni riigi laenuriskide liigitust, kui täidetud on järgmised tingimused.

- Garantii katab terve krediidiperioodi.
- Garantii on lõplik, tingimusteta ja saadaval nõudmise korral.

- Garantii on ostja/laenuvõtja riigi viie laenuriski katteks.
- Garandil on kogu laenusummaga seotud õiguslik kohustus.
- Tagasimaksed tehakse otse krediidiandjale.

Juhtum 2: rahaliselt piiratud tagatis

Kui tagatis garantii vormis liigitatud mitmepoolsest või piirkondlikult institutsioonilt antakse piiratud riskisumma (st põhisumma ja intressi) katteks, võib garantiiga kaetud laenuosa suhtes kohaldada mitmepoolse või piirkondliku institutsiooni riigi laenuriskide liigitust. Lisaks 1. juhtumi puhul loetletud kriteeriumidele võib mitmepoolse või piirkondliku institutsiooni liigitust kohaldada üksnes juhul, kui tagatud summa (põhisumma pluss vastav intress) on kas 1) suurem või võrdne 10 protsendiga põhisummast, millele on liidetud vastav intress, või 2) viie miljoni SDRiga, millele on liidetud vastav intress, kui tehing on suurem kui 50 miljonit SDRi.

Garanteerimata osa suhtes kohaldatakse ostja riigi laenuriski liigitust.

Juhtum 3: mitmepoolne või piirkondlik institutsioon laenuvõtjana

Kui laenuvõtjaks on liigitatud mitmepoolne või piirkondlik institutsioon, võib riigi laenuriski liigitusena kohaldada selle mitmepoolse või piirkondliku institutsiooni liigitust.

Mitmepoolsete ja piirkondlike institutsioonide liigitus

Mitmepoolsed ja piirkondlikud institutsioonid kuuluvad liigitamisele juhul, kui institutsioon on üldiselt vabastatud oma asukohariigi rahanduskontrolli ja ülekandeid käsitlevatest eeskirjadest. Niisugused institutsioonid liigitatakse riigi laenuriski kategooriasse 0–7, hinnates iga juhtumi puhul eraldi riski olemust ja võttes arvesse seda, kas

- institutsioon on seadusjärgselt ja rahaliselt sõltumatu;
- kõik institutsiooni varad on riigistamisest või konfiskeerimisest puutumatud;
- institutsioonil on täielik vabadus vahendeid üle anda ja konverteerida;
- institutsiooni suhtes ei kohaldata selle asukohariigis valitsuse sekkumist;
- institutsioonil on maksupuutumatus ja
- kõigil selle liikmesmaadel on kohustus anda institutsiooni kohustuste täitmiseks lisakapitali.

Hindamisel tuleb arvesse võtta ka ajaloolisi makseandmeid seoses riigi laenuriskidega seotud kohustuste täitmata jätmisega kas selle asukohariigis või ostja/laenuvõtja riigis ning mis tahes muid tegureid, mida võidakse hindamisprotsessis asjakohaseks lugeda.

Liigitatud mitmepoolsete ja piirkondlike institutsioonide nimekiri ei ole suletud ning osaline võib vastavalt eespool loetletud kaalutlustele nimetada läbivaatamiseks institutsiooni. Osalised teevad mitmepoolsete ja piirkondlike institutsioonide nimekirjad avalikkusele kättesaadavaks.

VIII LISA

KRITEERIUMID JA TINGIMUSED, MIS REGULEERIVAD RIIGI LAENURISKI VÄHENDAMIST/VÄLISTAMIST GARANTIIPREEMIADE ALAMMÄÄRADE ARVUTAMISEL**EESMÄRK**

Käesolev lisa annab ülevaate kokkuleppe punkti 28 alapunktis b loetletud riigi laenuriskide vähendamise/välistamise meetodite kasutamisest; selle hulka kuuluvad kriteeriumid, tingimused ja eriasjaolud, mis kehtivad nende kasutamise ja kohaldatavate MEFide suhtes.

ÜLDINE KOHALDAMINE

Kõigi kokkuleppe punkti 28 alapunktis b loetletud riigi laenuriskide vähendamise/välistamise meetodite puhul:

- loetletud MEFid on maksimum, mida võiks ette näha parimate tingimuste korral ning mida tuleks konkreetsest juhtumist lähtuvalt põhjendada;
- osalised teevad kindlaks, kas tagatiste süsteemi saab nende õigus-/kohtukeskkonnas seaduslikult jõustada;
- riigi laenuriskide vähendamise/välistamise meetodite kasutamisest tulenev MPR ei löö alla eraturu hindasid samalaadsete asjaolude korral;
- juhul, kui tehingut rahastatakse rööpselt teistest allikatest, käsitletakse seoses riikliku ekspordikrediidiga hoitavaid tagatise vähemalt samaväärsena (*pari passu*) sama tagatisega, mis on seotud teiste allikatega.

KONKREETNE KOHALDAMINE

1) Offshore-futuuride voostruktuur kombinatsioonis offshore-tingdeponeerimiskontoga

Määratlus

Kirjalik dokument, näiteks leping või tagatise vabastamine või usaldusleping, pitseeritud ja toimetatud kolmanda isiku kätte, st isikule, kes ei ole kõnealuse instrumendi osapool, mis jääb kuni teatavate tingimuste täitmiseni nimetatud kolmanda isiku kätte hoiule ning seejärel toimetatakse tema poolt jõustumiseks teisele osapoolle. Kui järgmised kriteeriumid on täidetud ning kaalutakse loetletud täiendavaid tegureid, võib see meetod vähendada või kõrvaldada ülekanderiskid, peamiselt kõrgema riskiga riikide kategoorias.

Kriteeriumid

- Tingdeponeerimiskonto on seotud valuutakasumi teenimise projektiga ning tingdeponeerimiskontole laekuvad rahavood tulenevad projektist endast ja/või muudest ekspordilaekumistest.
- Tingdeponeerimiskonto asub *offshore*-riigis, st paikneb väljaspool ostja/laenuvõtja riiki, kus ülekande- või muud riigi laenuriskid on väga piiratud (st 0 kategooriasse liigitatud riigis).
- Tingdeponeerimiskonto asub esimese järgu pangas, mida ei kontrolli ei otseselt ega kaudselt ostja/laenuvõtja või ostja/laenuvõtja riigi huvid.
- Konto rahastamine kindlustatakse pikaajaliste või muude asjakohaste lepingutega.
- Konto kaudu ostja/laenuvõtjale laekuvate tuluallikate kombinatsioon (st tulevad projektist endast ja/või teistest allikatest) on vabalt vahetatavas vääringus ja võib mõistlikult eeldada, et sellest kokku piisab võla teenindamiseks kogu krediitiperioodi vältel, ning laekub ühelt või mitmelt krediitivõimeliselt väliskliendilt, mille riigi riskitase on ostja/laenuvõtja riigiga võrreldes parem (st üldjuhul 0 kategooriasse liigitatud riigid).
- Ostja/laenuvõtja annab välismaistele klientidele tagasivõtmatalt juhised maksta otse kontole (st makseid ei edastata ostja/laenuvõtja kontrolli all oleva konto või selle riigi kaudu).
- Rahalised vahendid, mida tuleb kontrol hoida, on võrdsed vähemalt kuue kuu võlateeninduskuludega. Kui projekti finantseerimise raames kohaldatakse paindlikke tagasimaksetingimusi, tuleb kontrol hoida summat, mis on samaväärne kuue kuu tegeliku võlateenindusega niisugustel paindlikel tingimustel; see summa võib aja jooksul sõltuvalt võlateeninduse profiilist varieeruda.

- Ostja/laenuvõtja on piiratud juurdepääs kontole (st alles pärast krediidile vastavate võlteeninduskulude tasumist).
- Kontrol hoiustatavad tulud eraldatakse laenuandjale kui otsesele kasusaajale kogu krediidi perioodiks.
- Konto avamiseks on saadud kõik vajalikud seaduslikud load kohalikelt ja muudelt asjakohastelt ametiasutustelt.
- Tingdeponeerimiskonto ja lepingusuhted ei või olla tingimuslikud ja/või tühistatavad ja/või piiratud kestusega.

Täiendavad tegurid, millega tuleb arvestada

Meetodi kohaldamisel võetakse konkreetsest juhtumist lähtuvalt arvesse eespool nimetatud parameetreid ning muu hulgas järgmist:

- riik, ostja/laenuvõtja (st avalik-õiguslik või eraõiguslik), sektor, haavatavus seoses asjaomaste tarbekaupade või teenustega, sealhulgas nende kättesaadavusega kogu krediidi perioodi vältel, kliendid;
- õigusstruktuurid: nt kas mehhanism on ostja/laenuvõtja või tema riigi mõju suhtes piisavalt immuunne;
- mil määral kohaldatakse selle meetodi suhtes valitsuse sekkumist, pikendamist või tühistamist;
- kas konto oleks piisavalt kaitstud projektiga seotud riskide eest;
- kontole suunduvate rahavoogude suurus ja piisava rahavoo säilitamise mehhanism;
- olukord seoses Pariisi klubiga (nt võimalik vabastus);
- riigi laenuriskide, ülekanderisk välja arvatud, võimalik mõju;
- kaitse riskide vastu konto asukohariigis;
- lepingud klientidega, sealhulgas nende laad ja kestus, ning
- oodatava välistulu üldsumma võrreldes krediidi kogusummaga.

Kohaldatav MEF

Maksimaalne kohaldatav MEF on 0,20, välja arvatud järgmistel juhtudel.

Erijuhtum 1: maksimaalne kohaldatav MEF on 0,40, kui täidetud on kõik alltoodud täiendavad kriteeriumid:

- krediidiandjal on esmase prioriteediga huvid tingdeponeerimiskonto ja pikaajaliste lepingute suhtes;
- ostja/laenuvõtja on eraõiguslik üksus, millest rohkem kui 80 % kuulub eraomandisse;
- kas prognoositava LLCRI (Loan Life Coverage Ratio) keskmine tase on vähemalt 2,5:1 või prognoositava LLCRI keskmine tase on vähemalt 2,0:1 ja prognoositav ADSCR (Annual Debt Service Coverage Ratio) on pärast krediidi tähtaja algust pidevalt vähemalt 1,0 ⁽¹⁾;
- tingdeponeerimiskontol on raha vähemalt 12 eelseisva kuu võlteeninduseks, kusjuures kontole lisatakse raha pärast iga mahakannet nimetatud summast.

⁽¹⁾ LLCRI ja ADSCRi arvutused tehakse vastavalt konventsioonidele, mida üldjuhul kohaldavad ettenägelikud rahvusvahelised laenuandjad, et luua finantsasjade sulgemisel või selle lähenemisel pärast äritegevuse täielikku (tehnilist ja majanduslikku) analüüsi kokkuleppeline (kesksele stsenaariumile vastav) panganduspretsedent.

Erijuhtum 2: maksimaalne kohaldatav MEF on 0,30, kui täidetud on kõik alltoodud täiendavad kriteeriumid:

- keskmine LLCR on vähemalt 1,75:1 või tingdeponeerimiskontol on raha vähemalt üheksa eelseisva kuu võlteeninduseks, kusjuures kontole lisatakse raha pärast iga mahakannet nimetatud summast.

2) Vabalt vahetatav offshore-tagatis

Määratlus

Tagatis ostja/laenuvõtja aktsionäri või ostja/laenuvõtja enda esimese või teise järgu prioriteetsusega *offshore*-pantide või *offshore*-riigis asuvate väärtpaberite loovutamise kohustuste või *offshore*-kontol hoiustatava raha kujul.

Kriteeriumid

- Väärtpabereid määratletakse kui avalikult noteeritud aktsiaid ja võlakirju, mis on emiteeritud väljaspool ostja/laenuvõtja riiki paiknevas parema riskitasemega riigis asuvate üksuste poolt ning millega kaubeldakse 0 kategooriasse liigitatud riikide börsidel.
- Raha määratletakse kui hoiuseid 0 kategooriasse liigitatud riikide vabalt vahetatavates vääringutes või võlakirju kõnealustes vabalt vahetatavates vääringutes, mis on emiteeritud 0 kategooriasse liigitatud riikide poolt.
- Tagatis on tingimusteta ja lõplik kogu krediidiiperioodi vältel.
- Tagatise asukohariik esindab ostja/laenuvõtja riigiga võrreldes paremat riski ning liigitatakse üldjuhul 0 kategooriasse.
- Tagatis on väljaspool ostja/laenuvõtja käeulatust ja jurisdiktsiooni.
- Tagatiste usaldatavusnormatiivide kohaselt hinnatud prognoositav turuväärtus vastab kogu tagasimakseperioodil tasumata võla summale, mis on tagatisega kaetud.
- Rahaline hoius või tagatiste usaldatavusnormatiividele vastav väärtus (mis peaks katma nii põhisumma kui ka intressi) 1) ei ole väiksem kui 10 % põhisummast, millele on liidetud vastav intress, või on 2) viie miljoni SDRi suurune põhisumma, millele on liidetud vastav intress, kui tehingusumma on üle 50 miljoni SDRi.
- Tagatise saab seaduslikult ja tingimusteta realiseerida juhul, kui kohustused jäetakse täitmata (st riigi laenuriskide puhul ostja/laenuvõtja riigis).
- Tagatiste või rahalise hoiuse realiseerimistulu saab vabalt konverteerida krediidi vääringusse või mõnda teise vabalt vahetatavas vääringusse.
- Kohustuste täitmata jätmise korral kantakse väärtpaberid üle otse krediidiandjale või rahaline hoius makstakse vastavas summas otse krediidiandjale.

Täiendavad tegurid, millega tuleb arvestada

Meetodi kohaldamisel üldjuhul kõigi riikide, ostjate/laenuvõtjate ja sektorite suhtes võetakse konkreetsest juhtumist lähtuvalt arvesse eespool nimetatud parameetreid ning muu hulgas järgmist:

- väärtpaberite või rahalise hoiuse omandiõiguse (riikliku või eraõigusliku) mõju, nt seoses kõnealuse tagatise realiseerimise tõenäosusega riiklike võlgnike korral;
- väärtpaberite tulevane väärtus ja realiseerimise tõenäosus seoses üksuse, sektori ja riigiga, kust need pärinevad;
- õiguskeskkond.

Kohaldatav MEF

Kohaldatav konkreetne MEF:

- kajastab potentsiaalse hajutamise astet, mis sõltub muu hulgas varade jätkuvast väärtusest ja võimalikest ebakindlastest aspektidest seoses tagatise realiseerimisega;

- määratakse konkreetsest juhtumist lähtuvalt, et see kajastaks muu hulgas antud tagatise väärtust seoses krediidi põhisumma väärtusega ning kohaldatavat riigi laenuriskide liigitust tagatise asukohariigis.

Rahalise tagatise väärtuseks võetakse kuni 80 % ja aktsiate või võlakirjade väärtuseks võetakse kuni 35 % nende usaldatavusnormatiivide kohaselt hinnatud väärtusest.

3) Varadel põhinev offshore-tagatis

Määratlus

Tagatis välismaal asuva reaalarva (st kinnisvara) esmase prioriteediga hüpoteegina.

Kriteeriumid

- Tagatis on tingimusteta ja lõplik kogu krediidiperioodi vältel.
- Reaalvaradel on usaldatavusnormatiivide kohaselt hinnatud prognoositav turuväärtus ning need kujutavad omaniku jaoks olulist aktsiasalust. See prognoositav väärtus vastab tagasimakseperioodil ostja/laenuvõtja tasumata võla summale.
- Tagatise saab seaduslikult ja tingimusteta realiseerida juhul, kui kohustused jäetakse täitmata (nt riigi laenuriskide puhul ostja/laenuvõtja riigis).
- Tulu saab konverteerida krediidi vääringusse või mõnda muusse vabalt vahetatavas vääringusse.
- Kohustuste täitmatajätmise korral makstakse vastav tulu või eraldatakse otse krediidiandjale.
- Riik, kus tagatist saab jõustada, kuulub ostja/laenuvõtja riigiga võrreldes paremasse riskikategooriasse, st üldjuhul on see liigitatud parima riskiga kategooriasse.

Täiendavad tegurid, millega tuleb arvestada

Meetodi kohaldamisel üldjuhul kõigi riikide, ostjate/laenuvõtjate ja sektorite suhtes võetakse konkreetsest juhtumist lähtuvalt arvesse eespool nimetatud parameetreid ning muu hulgas järgmist:

- reaalvarade omandiõiguse (kas riiklik või eraõiguslik) mõju, nt seoses kõnealuse tagatise realiseerimise tõenäosusega riiklike omanike korral;
- reaalvara laad (nt sektor), mis võib mõjutada nende väärtuse jätkuvust ja realiseerimise tõenäosust;
- õiguskeskond.

Kohaldatav MEF

Kohaldatav konkreetne MEF:

- kajastab potentsiaalse hajutamise astet, mis sõltub muu hulgas varade jätkuvast väärtusest ja võimalikest ebakindlast aspektidest seoses tagatise realiseerimisega, ja
- määratakse konkreetsest juhtumist lähtuvalt, et see kajastaks muu hulgas antud tagatise väärtust seoses krediidi põhisumma väärtusega ning kohaldatavat riigi laenuriskide liigitust tagatise asukohariigis.

Kõnealuse meetodi kohaldamisest tuleneva garantiipremia alammäära ja vähendamise puudumisel kehtiva garantiipremia alammäära ja vara asukohariigi laenuriskide liigituse kohaldamisest tuleneva garantiipremia alammäära vahest.

Järgmistel asjaoludel kehtib mõju hindadele allpool väljatoodud alustel:

- tagatissumma (mis peaks katma nii põhisumma kui ka intressi) on piiratud ühtsetel alustel kogu krediidiperioodiks ja 1) ei ole väiksem kui 10 % põhisummast, millele on liidetud vastav intress, või 2) viie miljoni SDRine põhisumma, millele on liidetud vastav intress, kui tehingusumma on üle 50 miljoni SDRi; sel juhul arvestatakse mõju hindadele proportsionaalselt, lähtudes garanteeritud põhisummast/krediidi põhisummast;

- tagatissumma (mis peaks katma nii põhisumma kui ka intressi) on piiratud mitteühtsetel alustel kogu krediidi-perioodiks ja 1) ei ole väiksem kui 10 % põhisummast, millele on liidetud vastav intress, või 2) viie miljoni SDRine põhisumma, millele on liidetud vastav intress, kui tehingusumma on üle 50 miljoni SDRi. Sel juhul arvestatakse mõju hindadele proportsionaalselt, lähtudes kaalutud keskmise kestuse kontseptsioonist.

4) Offshore-varadega tagatud ja varadel põhinev rahastamine

Määratlus

Tagatis *offshore*-liisingu või vallasvara esmase prioriteediga hüpoteegina, mis vastab järgmistele tingimustele:

- 1) seda ei kasutata riigi laenuriskide vastuvõetavaks muutmiseks (nt suure riskiga kategooriatesse kuuluvate riikide puhul) või
- 2) see on seotud eeskätt ostja/laenuvõtja või liisinguandja riskidega.

Kriteeriumid

- Varad on üldjuhul tehinguga otseselt seotud.
- Varad on identifitseeritavad ja mobiilsed või ülekantavad ning krediidiandja, tema esindaja või volinik saab neid väljaspool ostja/laenuvõtja või liisinguandja riiki füüsiliselt ja juriidiliselt välja nõuda / konfiskeerida.
- Tagatis on kogu krediidi-perioodi vältel lõplik ja tingimusteta.
- Varadel on usaldatavusnormatiivide kohaselt hinnatud prognoositav turuväärtus, mis vastab tagasimakseperioodil tasumata võla summale.
- Tagatis on registreeritud *offshore* vastuvõetavas jurisdiktsioonis.
- Varasid saab vabalt müüa ning pakkuda võimalusi nende kasutamiseks väljaspool ostja/laenuvõtja või liisinguandja riiki.
- Tulu saab konverteerida krediidi vääringusse või mõnda muusse vabalt vahetatavasse vääringusse.
- Tagatise realiseerimise korral makstakse tulu otse krediidiandjale.

Täiendavad tegurid, millega tuleb arvestada

Meetodit kohaldatakse eelkõige nt õhusõidukite, laevade ja naftaplatvormide suhtes, mis on esmajoones ette nähtud kasutamiseks väljaspool ostja/laenuvõtja või liisinguandja riiki, seda võib aga kohaldada kõigi riikide, ostjate/laenuvõtjate ja sektorite suhtes, võttes konkreetselt juhtumist lähtuvalt arvesse eespool nimetatud parameetreid ning muu hulgas järgmist:

- varade laad, mis võib mõjutada nende täielikku mobiilsust, võimalust neid välja nõuda väljaspool ostja/laenuvõtja või liisinguandja riiki ning nende kavandatavat kaubanduslikku turuväärtust;
- varade arestimise, vedamise, renoveerimise ja edasimüümise kulud ning kuni edasimüümiseni kogunevad intressikulud;
- võimalus arestida varasid prima riskiga riikides, mis pakuvad sobivat õiguskeskkonda.

Kohaldatav MEF

Kohaldatav konkreetne MEF:

- kajastab riigi potentsiaalse laenuriski leevendamise astet, mis sõltub muu hulgas varade jätkuvast väärtusest ja võimalikest ebakindlast aspektidest seoses nende rahvusvahelise sissenõutavusega;
- määratakse kindlaks konkreetselt juhtumist lähtuvalt ja
- ei tohi olla suurem kui 0,10, või õhusõiduki puhul 0,20.

Juhul, kui tagatissumma (mis peaks katma nii põhisumma kui ka intressi) on piiratud ühtsetel alustel kogu krediidi-perioodiks ja 1) ei ole väiksem kui 10 % põhisummast, millele on liidetud vastav intress, või 2) viie miljoni SDRI suurune põhisumma, millele on liidetud vastav intress, kui tehingusumma on üle 50 miljoni SDRI, lähtutakse MEF arvutamisel sellest, et see kajastaks tagatise summat võrreldes garanteeritud põhisummaga / krediidi põhisummaga.

5) Kaasfinantseerimine rahvusvaheliste finantseerimisasutustega

Määratlus

Eksportikrediiti (st kindlustus/garantii/laen) kaasfinantseeritakse koos rahvusvahelise finantsasutusega, kes on osaliste poolt garantiipremia arvutamise seoses liigitatud.

Kriteeriumid

- Rahvusvahelisel finantsasutusel on eelistatud krediidiandja staatus.
- Rahvusvaheline finantsasutus on hinnanud projekti, selle tehnilisi, majanduslikke ja rahalisi tahke ning riigi riskikeskkonda.
- Rahvusvahelist finantsasutust loetakse jälgivat projekti täitmist ja tagasimaksmist.

Täiendavad tegurid, millega tuleb arvestada

Meetodi kohaldamisel kõigi riikide/ostjate/laenuvõtjate ja sektorite suhtes, kus rahvusvaheline finantsasutus võib oma staatuse ja põhimõtete kohaselt sekkuda, võetakse konkreetselt juhtumist lähtuvalt arvesse eespool nimetatud parameetreid ning projekti seisukohast muu hulgas, kas

- osalise ja rahvusvahelise finantsasutuse vahel on projekti ja selle rahastamise hindamise ja käimalükkamise protsessi käigus kujunenud tihedad suhted;
- osaline on saanud rahvusvaheliselt finantsasutusest *pari passu* ja risttehingute kohustuslike maksete katkemise (*cross-default*) klauslite eelse krediidi kogu summa ja tähtaja ulatuses;
- neid klausleid ja koostööd osalise ja rahvusvahelise finantsasutuse vahel kohaldatakse ka juhul, kui kahe krediidi tähtajagraafik ei ole paralleelne, ja
- samasugust rahvusvahelise finantsasutusega seotud korda kohaldatakse osalise mis tahes konkureeriva pakkumise suhtes.

Kohaldatav MEF

Maksimaalne kohaldatav MEF ei tohi olla suurem kui 0,05.

6) Rahastamine kohalikus vääringus

Määratlus

Konverteeritavates ja kohalikes, välja arvatud vabalt vahetatavates, vääringutes sõlmitud leping ja kohalikul tasandil toimuv rahastamine, mis kõrvaldab või vähendab ülekanderiski. Kahe esimese riigi laenuriski esinemine ei mõjutaks põhimõtteliselt esmast võlakohustust kohalikus vääringus.

Kriteeriumid

- Eksportikrediidi agentuuri vastutust ja nõuete tasumist või tasumist otselaenuandjale väljendatakse ja see toimub läbivalt kohalikus vääringus.
- Ülekanderisk üldjuhul eksportikrediidi agentuuri ei ohusta.
- Asjade normaalse käigu korral ei kehti nõue, mille kohaselt kohalikus vääringus hoiused tuleb konverteerida vabalt vahetatavasse vääringusse.
- Laenuvõtja tagasimakse tema enda vääringus ja oma riigis on laenukohustuse nõuetekohane täitmine.
- Kui laenuvõtja sissetulek on kohalikus vääringus, siis on laenuvõtja kaitstud ebasoodsate kursimuutuste eest.
- Ülekande-eeskirjad laenuvõtja riigis ei tohiks mõjutada laenuvõtja tagasimaksekohustusi, mis jäävad kohalikkude vääringusse.

- Kohustuste täitmata jätmise järel, millest tulenevalt toimub nõuete tasumine kohalikus vääringus, teisendatakse kõnealuse nõude väärtus, nagu laenulepingus sõnaselgelt sätestatud, samaväärseks summaks vabalt vahetatavas vääringus. Nõuete tasumine toimub kohalikus vääringus vastukaaluks nõude tasumiseks tehtava makse väärtusele vabalt vahetatavas vääringus makse tegemise ajal.
- Ostja/laenuvõtja kohalikus vääringus tagasimaksete teisendamise eest kannab vastutust kindlustatud osapool, kes kannab ka kohalikus vääringus laekumiste devalveerimisest või kursitõusust tulenevat valuutavahetusrisiki. (Samas kui otselaenuandja võib olla otseselt mõjutatav vääringukõikumistest, ei ole see seotud riigi laenuriskide ega ostja/laenuvõtja riskidega).

Täiendavad tegurid, millega tuleb arvestada

Meetodit kohaldatakse selektiivselt konverteeritavate ja likviidsete vääringute suhtes, kui tegemist on stabiilse majandusega. Osalev ekspordikrediidi agentuur peaks olema võimeline täitma oma kohustuse tasuda oma vääringus väljendatud nõuded juhul, kui kohalik vääring muutub pärast ekspordikrediidi agentuuri poolset kohustuse võtmist kas mitteüleantavaks või mittekonverteeritavaks. (Otselaenuandja on sellele riskile aga avatud.)

Tasumata summa (mitte terve laenuväärtuse) teisendamine samaväärseks summaks vabalt vahetatavas vääringus jätkaks laenuvõtja kanda ikkagi jätkuva kohustuse kohalikus vääringus, ehkki tähtajatu väärtusega, seoses tasumata summa samaväärse väärtusega vabalt vahetatavas vääringus. Laenuvõtja poolt kohalikus vääringus tehtav makse oma võlgnevuse tasumiseks peab olema samaväärne nõudemakse väärtusega vabalt vahetatavas vääringus nõudemakse tegemise ajal.

Kohaldatav MEF

Kohaldatav konkreetne MEF määratakse kindlaks iga juhtumi puhul eraldi, kuid kui kolm esimest riigi laenuriski on konkreetselt välistatud, on suurim MEF 0,50. Kui risk on üksnes vähendatud, st mitte selgelt välistatud, on suurim MEF 0,35.

7) Kolmanda riigi kindlustus või tingimuslik garantii

8) Võlgnik, kes esindab riigiga võrreldes paremat riski

Käesoleva lisa meetodite 7 ja 8 kasutamise asjus peavad osalised veel aru.

IX LISA

ARENGUABI KVALITEEDI HINDAMISE KRITERIUMID**ABIST RAHASTATAVATE PROJEKTIDE ARENGU KVALITEEDI HINDAMISE KRITERIUMID**

OECD arengubikomitee on viimastel aastatel välja töötanud hulga hindamisaluseid eesmärgiga tagada, et arengumaades ellu viidavad projektid, mida finantseeritakse täielikult või osaliselt riiklikust arengubist, aitavad arengule kaasa. Põhiliselt sisalduvad need

- arengubikomitee põhimõtetes projektide hindamiseks (DAC Principles for Project Appraisal, 1988);
- arengubikomitee juhtpõhimõtetes sidusfinantseerimise ning seotud ja osaliselt sidumata riikliku arenguabi kohta (DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance, 1987);
- riikliku arengubiga seotud heades hanketavades (Good Procurement Practices for Official Development Assistance, 1986).

PROJEKTI KOKKUSOBIVUS ABI SAAVA RIIGI ÜLDISTE INVESTEERIMISEELISTUSTEGA (PROJEKTI VALIK)

Kas projekt sisaldub abi saava riigi rahandus- ja planeerimiskeskastuste heakskiidetud programmides, mis käsitlevad investeerimist ja riiklikke kulutusi?

(Märkida poliitiline dokument, milles projekti nimetatakse, näiteks abi saava riigi investeerimiskava.)

Kas projekti kaasfinantseerib mõni rahvusvaheline arenguabi finantseerimise asutus?

Kas on olemas tõendeid, et mõni rahvusvaheline arenguabi finantseerimise asutus või mõni muu arengubikomitee liige on kaalunud projekti finantseerimist ja lükanud selle tagasi arenguaspekti ebaolulisuse tõttu?

Kas erasektori projekti puhul on abi saava riigi valitsus selle heaks kiitnud?

Kas projekt on hõlmatud sellise riikidevahelise kokkuleppega, mis võimaldab doonorriigil võtta abi saavas riigis laialdamaid abimeetmeid?

PROJEKTIDE ETTEVALMISTAMINE JA HINDAMINE

Kas projekt on ette valmistatud, kavandatud ja hinnatud selliste normide ja kriteeriumide kohaselt, mis on kooskõlas arengubikomitee põhimõtetega projektide eelhindamiseks (DAC Principles for Project Appraisal – PPA)? Asjakohased põhimõtted on projektide hindamisel seotud järgmiste aspektidega:

- a) majanduslikud aspektid (PPA, punktid 30–38);
- b) tehnilised aspektid (PPA, punkt 22);
- c) finantsaspektid (PPA, punktid 23–29).

Kas tulutoovate projektide puhul, eriti kui toodang on suunatud konkurentsipõhisele turule, jõuavad abi finantseerimisel tehtud soodustused raha lõppkasutajani? (PPA, punkt 25).

- a) Institutsiooniliste tegurite hinnang (PPA, punktid 40–44).
- b) Sotsiaalaspektide ning kulude ja tulude jagunemise analüüs (PPA, punktid 47–57).
- c) Keskkonnategurite hinnang (PPA, punktid 55–57).

HANKEMENETLUSED

Millist hankemenetlust järgmistest kasutatakse? (Mõisted on määratletud riikliku arengubiga seotud heade hanketavade põhimõtetes.)

- a) Rahvusvaheline võistupakkumine (III hankepõhimõte ja selle 2. lisa: tulemusliku rahvusvahelise võistupakkumise miinimumtingimused).
- b) Siseriiklik võistupakkumine (IV hankepõhimõte).
- c) Mitteametlik võistlus või otseläbirääkimised (V hankepõhimõte, A või B osa).

Kas on kavas kontrollida tarnete hinda ja kvaliteeti? (PPA, punkt 63)

X LISA

PROJEKTIDE FINANTSEERIMISE TEHINGUTE SUHTES KOHALDATAVAD TINGIMUSED

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED**1. Kohaldamisala**

- a) Käesolevas lisas sätestatakse tingimused, mida osalised võivad toetada 1. liites sätestatud nõuetelevastavuse kriteeriumidele vastavate projektide finantseerimise tehingute puhul.
- b) Kui käesolevas lisas puudub vastav säte, kohaldatakse kokkuleppe tingimusi.

II PEATÜKK

FINANTSEERIMISTINGIMUSED**2. Pikim tagasimaksetähtaeg**

Pikim tagasimaksetähtaeg on 14 aastat, välja arvatud juhul, kui osaliste antav riiklik ekspordikrediit moodustab rohkem kui 35 % sündikaadist suure sissetulekuga OECD riigi projektis, siis on pikim tagasimaksetähtaeg kümme aastat.

3. Põhisumma tagasimaksmine ja intressi maksmine

Ekspordikrediidi põhisumma võib tagasi maksta ebavõrdsete osamaksetena ning põhisumma ja intressi võib maksta harvemate osamaksetena kui kord poolaastas, kui täidetud on järgmised tingimused.

- a) Ükski põhisumma üksik tagasimakse või põhisumma tagasimaksete jada kuuekuulise perioodi jooksul ei tohi ületada 25 % krediidi põhisummast.
- b) Põhisumma esimene tagasimakse sooritatakse hiljemalt 24 kuud pärast krediititähtaaja algust ja vähemalt 2 % krediidi põhisummast peab olema tagasi makstud 24 kuud pärast krediititähtaaja algust.
- c) Intressi makstakse vähemalt iga 12 kuu järel, kusjuures intressi esimene makse tuleb teha hiljemalt kuus kuud pärast krediititähtaaja algust.
- d) Tagasimakseperioodi kaalutud keskmine pikkus ei ole pikem kui seitse ja veerand aastat, välja arvatud juhul, kui osaliste antav riiklik ekspordikrediit moodustab rohkem kui 35 % sündikaadist suure sissetulekuga OECD riigi projektis, siis on tagasimakseperioodi kaalutud keskmine kuni viis ja veerand aastat.
- e) Osaline teatab sellest käesoleva lisa punkti 5 kohaselt ette.

4. Fikseeritud miinimumintressimäärad

Kui osalised annavad riiklikku toetust fikseeritud intressimääraga laenudeks:

- a) tagasimaksetähtajal kuni 12 aastat (kaasa arvatud) kohaldatakse osalised asjakohast turuintressi viitemäära (CIRR), mis on arvutatud vastavalt kokkuleppe punktile 20;
- b) rohkem kui 12aastaste tagasimaksetähtaegade korral suurendatakse turuintressi viitemäära iga vääringu puhul 20 baaspunkti võrra.

III PEATÜKK

MENETLUSED**5. Eelnev teatamine projektide finantseerimise tehingute puhul**

Osaline teatab kõikidele osalistele vähemalt kümme kalendripäeva enne nõusoleku andmist oma kavatsusest anda toetust vastavalt käesoleva lisa tingimustele. Teatis esitatakse kokkuleppe V lisa kohaselt. Kui mõni osaline taotleb selle perioodi ajal toetatavate tingimuste kohta selgitust, ootab teate esitav osaline enne nõusoleku andmist veel kümme kalendripäeva.

1. liide

NÕUETELEVASTAVUSE KRITERIUMID PROJEKTIDE FINANTSEERIMISE TEHINGUTE PUHUL

I. Põhikriteeriumid

Tehing puudutab järgmist või seda iseloomustab järgmine.

- a) Teatava majandusüksuse finantseerimine nii, et laenuandja on nõus laenu tagasimaksmisega majandusüksuse raha-voogudest ja tuludest ning sellega, et laenu tagatiseks on majandusüksuse vara.
- b) Teatavaks projektiks asutatud sõltumatu (õiguslikult ja majanduslikult) äriühinguga tehtavate eksporditehingute finantseerimine seoses investeerimisega projektidesse, mis toodavad ise tulu.
- c) Asjakohane riskijagamine projekti osaliste, näiteks eraõiguslike või krediitkõlblike avalik-õiguslike osanike, eksportijate, võlausaldajate ja ostjate vahel, samuti piisava omakapitali olemasolu.
- d) Projekti rahavoost piisab kogu tagasimaksetähtaja vältel tegevuskulude ja võõrvahenditest tulenevate võlateeninduskulude katmiseks.
- e) Projekti tuludest arvatakse kõigepealt maha tegevus- ja võlateeninduskulud.
- f) Mitteriiklik ostja/laenuvõtja, kellel puudub riiklik tagasimaksegarantii (välja arvatud täitmisgarantiid, nt ostukohustuskokkulepped).
- g) Projekti tulul/varal on varadel põhinevad tagatised, nt loovutamiskohustused, pandid, tulukontod.
- h) Pärast projekti lõpetamist ei saada toetust eraosanike/-aktsionäride finantseerijalt/projekti finantseerijalt või saadakse sellist toetust piiratud ulatuses.

II. Täiendavad kriteeriumid projektide finantseerimise tehingute puhul suure sissetulekuga OECD riikides

Tehing puudutab järgmist või seda iseloomustab järgmine.

- a) Osalemine laenusündikaadis eraõiguslike finantseerimisasutustega, kes ei saa riiklikku ekspordikrediidi toetust, milles
 - 1) osaline on kogu laenuperioodi ajal *pari passu* staatusega vähemusosalejaks ja
 - 2) osaliste antav ekspordikrediit moodustab vähem kui 50 % sündikaadist.
- b) Mis tahes riikliku toetuse garantiipreemiamäärad, mis ei löö alla saadaolevat eraturu finantseerimist ning on kooskõlas vastavate määradega, mida kohaldavad teised sündikaadis osalevad eraõiguslikud finantseerimisasutused.

XI LISA

MÕISTETE LOETELU

Kokkuleppes kasutatakse järgmisi mõisteid.

- a) Nõusolek: mis tahes vormis avaldus, millega teatatakse abi saavale riigile, ostjale, laenuvõtjale, eksportijale või finantseerimisasutusele tahtest või kavatsusest anda riiklikku toetust.
- b) Ühisseisukoht: osalistevaheline käsituslepe teatava tehingu kohta või teatavate asjaolude puhul riikliku toetuse konkreetsete finantseerimistingimuste kohta. Vastuvõetud ühisseisukohas sisalduvad eeskirjad asendavad kokkuleppe eeskirju üksnes ühisseisukohas nimetatud tehingu või asjaolude puhul.
- c) Seotud abi soodustustase: annetuste puhul on soodustustase 100 protsenti. Laenude puhul on soodustustase laenu nimiväärtuse ja laenuvõtja tehtavate tulevaste laenuteenindusmaksete nüüdisväärtusest maha arvatud summa vahe. See vahe väljendatakse protsentides laenu nimiväärtusest.
- d) Ekspordilepingu väärtus: ekspordilepingu väärtus on eksporditavate kaupade ja/või teenuste eest ostja või ostja nimel makstav kogusumma, välja arvatud edaspidi määratletud kohalikud kulud. Liisingu puhul on välja arvatud see osa liisingumaksest, mis võrdub intressiga.
- e) Lõplik kulukohustus: ekspordikrediidi tehingu puhul (üksiktehingu või krediidiliini kujul) eksisteerib lõplik kulukohustus siis, kui osaline nõustub kas vastastikuse kokkuleppe või ühepoolse aktiga täpsete ja täielike finantseerimistingimustega.
- f) Intressitoetus: valitsuse ja pankade või muude finantseerimisasutuste omavaheline kokkulepe, mis võimaldab finantseerida ekspordi turuintressi viitemäära tasemel oleva või sellest kõrgema fikseeritud intressimääraga.
- g) Krediidiliin: ükskõik missugune ekspordikrediidi raamistik, mis hõlmab mitut tehingut, mis võivad olla, kuid ei pea olema seotud kindla projektiga.
- h) Kohalikud kulud: kulutused kaupadele ja teenustele ostja riigis, mida on vaja kas ekspordilepingu täitmiseks või sellise projekti lõpuleviimiseks, mille osaks on ekspordileping. Nende hulka ei kuulu vahendustasu, mida makstakse eksportija esindajale ostja riigis.
- i) Täiemahuline garantii: valitsuse poolt või nimel antav riiklik toetus üksnes ekspordikrediidi garantii või kindlustuse vormis, st mille juurde ei kuulu riiklik finantseerimistoetus.
- j) Tagasimaksetähtaeg: ajavahemik, mis algab käesolevas lisas määratletud krediiditähtaja algusega ja lõpeb lepingujärgsel põhisumma lõppmakse kuupäeval.
- k) Krediiditähtaja algus
 - 1) Osad või komponendid (vahetooted), sealhulgas seotud teenused: osade või komponentide puhul ei ole krediiditähtaja algus hilisem kui kaupade ostjapoolse vastuvõtmise tegelik kuupäev või kaupade (sealhulgas vajaduse korral teenuste) ostjapoolse vastuvõtmise kaalutud keskmine kuupäev või teenuste puhul arvete kliendile esitamise kuupäev või teenuste kliendipoolse vastuvõtmise kuupäev.
 - 2) Kvaasikapitalikaubad, sealhulgas seotud teenused – masinad või seadmed, üldjuhul võrdlemisi madala ühikuväärtusega, mis on mõeldud kasutamiseks tööstuslikus protsessis või tootmise või kaubanduse otstarbel: kvaasikapitalikaupade puhul ei ole krediiditähtaja algus hilisem kui kaupade ostjapoolse vastuvõtmise tegelik kuupäev või kaupade ostjapoolse vastuvõtmise kaalutud keskmine kuupäev, või kui eksportijal on kasutuselevõtmise kohustus, siis algab tähtaeg kasutuselevõtmisel, või teenuste puhul arvete kliendile esitamise kuupäev või teenuse kliendipoolse vastuvõtmise kuupäev. Teenuste osutamise lepingu puhul, mille kohaselt teenuse osutaja vastutab kasutuselevõtmise eest, algab krediiditähtaeg hiljemalt kasutuselevõtmise päeval.

- 3) Tootmisvahendid ja projektiteenused – hinnalised masinad või sisseseade, mis on ette nähtud kasutamiseks tööstuslikus protsessis või tootmise või äri otstarbel:
- selliste tootmisvahendite müügilepingu puhul, mis koosnevad eraldi kasutatavatest osadest, algab krediititähtaeg tegelikul päeval, mil ostja võtab kauba tegelikult oma valdusse, või kaalutud keskmisel kuupäeval, millal ostja võtab kauba tegelikult oma valdusse;
 - täielike käitiste või tehaste tootmisvahendite müügilepingu puhul, kui tarnija ei vastuta kasutuselevõtmise eest, algab krediititähtaeg hiljemalt päeval, mil ostja peab kõik lepingu alusel tarnitavad tootmisvahendid (v.a varuosad) tegelikult oma valdusse võtma;
 - kui eksportija ei vastuta kasutuselevõtmise eest, algab krediititähtaeg hiljemalt kasutuselevõtmise hetkel;
 - teenuste puhul algab krediititähtaeg hiljemalt arvete kliendile esitamise või kliendi poolt teenuse vastuvõtmise kuupäeval. Teenuste osutamise lepingu puhul, mille kohaselt teenuse osutaja vastutab kasutuselevõtmise eest, algab krediititähtaeg hiljemalt kasutuselevõtmise päeval.
- 4) Terviklikud vabrikud või tehased – hinnalised komplektsed tootmisüksused, mis nõuavad tootmisvahendite kasutamist:
- terviklike käitiste või tehaste tootmisvahendite müügilepingu puhul, kui tarnija ei vastuta kasutuselevõtmise eest, algab krediititähtaeg hiljemalt päeval, kui ostja kõik lepingu alusel tarnitavad tootmisvahendid (v.a varuosad) tegelikult oma valdusse võtab;
 - ehituslepingute puhul, mille kohaselt töövõtja ei vastuta kasutuselevõtmise eest, algab krediititähtaeg hiljemalt päeval, mil ehitamine jõuab lõpule;
 - mis tahes lepingu puhul, mille kohaselt tarnija või töövõtja vastutab kasutuselevõtmise eest, algab krediititähtaeg hiljemalt päeval, mil tarnija või töövõtja on lõpetanud paigaldus- või ehitustööd ja töövalmiduse kindlakstegemiseks vajalikud eelkatsetused. Seejuures ei ole oluline see, kas rajatis antakse nimetatud ajal lepingu tingimuste kohaselt ostjale üle või mitte, ega see, kas on olemas mõni jätkuv kohustus, mis tarnijal või tööettevõtjal võib olla, nt tõrgeteta toimimise tagamine või kohalike töötajate koolitamine;
 - kui lepinguga nähakse ette projekti eri osade teostamine eraldi, algab krediititähtaeg iga eri osa krediititähtaega viimasel alguspäeval või nende alguspäevade keskmisel päeval või juhul, kui tarnija leping ei kata kogu projekti, vaid ühte olulist osa sellest, võib krediititähtaega alguseks lugeda päeva, mis on kogu projekti puhul asjakohane;
 - teenuste puhul algab krediititähtaeg hiljemalt arvete kliendile esitamise või kliendi poolt teenuse vastuvõtmise kuupäeval. Teenuste osutamise lepingu puhul, mille kohaselt teenuse osutaja vastutab kasutuselevõtmise eest, algab krediititähtaeg hiljemalt kasutuselevõtmise päeval.
- l) Seotud abi: abi, mis on sisuliselt (õiguslikult või tegelikult) seotud doonorriigist ja/või piiratud hulga riikidest kaupade ja/või teenuste hankimisega; selle hulka kuuluvad laenud, annetused või sidusfinantseerimine, mille soodustase on suurem kui null protsenti.
- See määratlus kehtib olenemata sellest, kas „sidumine” toimub abi saava riigi ja doonorriigi vahelise ametliku lepingu või mis tahes vormis mitteametliku kokkuleppe alusel, või sellest, kas finantseerimine hõlmab kokkuleppe punktis 31 sätestatud vorme, mida ei saa vabalt ja täielikult kasutada abi saavast riigist, sisuliselt kõikidest muudest arengumaadest ja osalistest riikidest tehtud ostude finantseerimiseks, või meetmeid, mis on arenguabikomitee või osaliste arvates sellise sidumisega samaväärsed.
- m) Sidumata abi: abi, mis hõlmab laenusid või toetusi, mille laekumised on täielikult ja vabalt saadaval finantshangeteks mis tahes riigist.
- n) Tagasimakseperioodi kaalutud keskmine kestus: aeg, mis kulub krediidi põhisummast poole tagasimaksmiseks. Seda arvutatakse krediititähtaega alguse ja põhisumma iga tagasimakse vahele jääva summaarse aja (aastates) väärtusena, mida on kaalutud igal tagasimaksekuupäeval tagasi makstud osaga põhisummast.
-

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/89/EL,

16. november 2011,

millega muudetakse direktiive 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ seoses finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendava järelevalvega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiviga 2002/87/EÜ (milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediitiasutuste, kindlustusseltside ja investimisühingute täiendavat järelevalvet) ⁽³⁾ on antud pädevatele asutustele finantssektoris täiendavad volitused ja vahendid mitmest reguleeritud üksusest, mis tegutsevad finantsturu eri sektorites, koosnevate kontsernide järelevalveks. Niisuguseid kontserne (finantskonglomeraate) ohustavad riskid (kontserniriskid), mis hõlmavad levikuriske (riskide levimine kontserni ühest osast teise), riskide kontsentreerumist (sama tüüpi risk materialiseerub kontserni eri osades samal ajal), mitme eri juriidilise isiku juhtimise keerukust, võimalikku huvide konflikti ning küsimust, kuidas jaotada seaduses ette nähtud kapital selliste reguleeritud üksuste vahel, mis on finantskonglomeraadi osad, et vältida kapitali mitmekordset

kasutamist. Finantskonglomeraatide suhtes tuleks seega kohaldada täiendavat järelevalvet lisaks üksiku üksuse, konsolideeritud või kontserni järelevalvele, ilma et see oleks dubleeriv või mõjutaks kontserni ning seda olenevata kontserni õiguslikust struktuurist.

- (2) On asjakohane tagada ühelt poolt direktiivi 2002/87/EÜ ja teiselt poolt nõukogu direktiivide 73/239/EMÜ, ⁽⁴⁾ 92/49/EMÜ ⁽⁵⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide 98/78/EÜ, ⁽⁶⁾ 2002/83/EÜ, ⁽⁷⁾ 2004/39/EÜ, ⁽⁸⁾ 2005/68/EÜ, ⁽⁹⁾ 2006/48/EÜ, ⁽¹⁰⁾ 2006/49/EÜ, ⁽¹¹⁾ 2009/65/EÜ, ⁽¹²⁾ 2009/138/EÜ ⁽¹³⁾ ja 2011/61/EL ⁽¹⁴⁾ eesmärkide vaheline kooskõla, et võimaldada kindlustus- ja pangakontsernide asjakohast täiendavat järelevalvet, kaasa arvatud juhul, kui nad kuuluvad segafinantsvalduse struktuuri.

⁽⁴⁾ Nõukogu 24. juuli 1973. aasta esimene direktiiv 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3).

⁽⁵⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiiv 98/78/EÜ kindlustusandjate gruppi kuuluvate kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside täiendava järelevalve kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiiv 2005/68/EÜ edasikindlustuse kohta (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1).

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/49/EÜ investimisühingute ja krediitiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 201).

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

⁽¹⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investimisfondide valitsejate kohta (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

⁽¹⁾ ELT C 62, 26.2.2011, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 5. juuli 2011. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2011. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

- (3) On vaja, et finantskonglomeraadid määratakse kogu liidus kindlaks vastavalt neid ohustavate kontserniriskide ulatusele, tuginedes ühistele suunistele, mille annavad välja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽²⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ⁽³⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve) kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 56 Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee („ühiskomitee“) kaudu. Samuti on oluline, et täiendava järelevalve kohaldamisalast väljaarvamisele esitatavaid nõudeid kohaldatakse riskipõhiselt vastavalt kõnealustele suunistele. See on eriti oluline suuremate rahvusvaheliselt tegutsevate finantskonglomeraatide puhul.
- (4) Kontserniriskide ulatuslik ning piisav jälgimine suurtes ja keerukates rahvusvaheliselt tegutsevates finantskonglomeraatides ning niisuguste kontsernide kontserniülese kapitalipoliitika järelevalve on võimalik ainult siis, kui pädevad asutused koguvad järelevalve raames teavet ning kavandavad järelevalvemeetmeid ulatuses, mis ületab nende riigisiseseid volitusi. Seepärast on vaja, et pädevad asutused koordineeriks rahvusvaheliselt tegutsevate finantskonglomeraatide täiendavat järelevalvet nende pädevate asutuste vahel, keda peetakse finantskonglomeraadi täiendava järelevalve puhul kõige olulisemaks. Finantskonglomeraatide asjaomaste pädevate asutuste kolleegium peaks toimima vastavalt direktiivi 2002/87/EÜ täiendavale laadile ning sellisena ei tohiks see dubleerida ega asendada, vaid peaks pigem lisama väärtust nende finantskonglomeraatide panganduse ja kindlustuse allkontsernide olemasolevate kolleegiumide tegevusele. Finantskonglomeraadi kolleegium tuleks luua üksnes siis, kui ei ole loodud panganduse ega kindlustuse valdkondlikku kolleegiumi.
- (5) Asjakohase regulatiivse järelevalve tagamiseks on vajalik, et Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused“) ja ühiskomitee teostaksid vajaduse korral järelevalvet piiriülesest tegutsevate pankade, kindlustusandjate ja finantskonglomeraatide õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri üle, hõlmates kõik reguleeritud üksused, reguleerimata tütarettevõtjad ja olulised filiaalid, ning et sellekohane teave oleks kättesaadav.
- (6) Et tagada finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste tulemuslik täiendav järelevalve – eriti juhul, kui selle mõne tütarettevõtja peakontor asub kolmandas riigis –, peaksid ettevõtjad, mille suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, hõlmama kõiki ettevõtjaid, eeskätt krediitiasutusi, mille registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ja millel oleks vaja tegevusluba, kui selle registrijärgne asukoht oleks liidus.
- (7) Suurte, keerukate ja rahvusvaheliselt tegutsevate finantskonglomeraatide täiendav järelevalve vajab liidu tasemel koordineerimist, et aidata finantsteenuste siseturul luua stabiilsust. Seetõttu on pädevatel asutustel tarvis kokku leppida, millist järelevalve käsitlust tuleks selliste finantskonglomeraatide puhul kohaldada. Kujundamaks ühist käsitlust, peaksid Euroopa järelevalveasutused vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 56 andma ühiskomitee kaudu välja järelevalve puhul rakendatava ühise lähenemisviisi ühised suunised, et tagada sellega pangandust, kindlustust, väärtapabereid ja finantskonglomeraate käsitlevates direktiivides järelevalvevahendite ja -volituste ulatuslik ja ettenägelik raamistik. Suunised, mis direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt välja antakse, peaksid kajastama sellekohase järelevalve täiendavat laadi ning täiendama valdkondlikku järelevalvet, mis on ette nähtud direktiividega 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ, 98/78/EÜ, 2002/83/EÜ, 2004/39/EÜ, 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL.
- (8) On tõeliselt vajalik jälgida ja kontrollida võimalikke kontserniriske, mis finantskonglomeraatidel tekivad teistes äriühingutes osalemise tulemusel. Selliste juhtumite jaoks, kus direktiiviga 2002/87/EÜ ette nähtud konkreetsed järelevalvevolitused on ebapiisavad, tuleks järelevalveasutustel välja töötada alternatiivsed meetodid, et käsitleda asjaomaseid riske ja võtta neid vajalikul määral arvesse, eelistatavalt võiksid seda tööd teha Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu. Kui osalus on ainus finantskonglomeraadi kindlaksmääramise element, tuleks järelevalveasutustel lubada hinnata, kas kontsern puutub kokku kontserniriskidega, ning loobuda täiendava järelevalve nõudest, kui see on asjakohane.
- (9) Teatavate kontsernistruktuuride suhtes puudusid järelevalveasutustel praeguse kriisi ajal volitused, sest asjaomaste direktiividega sätestatud kord oli sundinud neid valima valdkondliku või täiendava järelevalve vahel. Kuigi direktiiv 2002/87/EÜ tuleks uuesti täielikult läbi vaadata seoses finantskonglomeraate käsitleva tööga G20s, tuleks vajalikud järelevalvevolitused sätestada niipea kui võimalik.
- (10) Asjakohane on tagada direktiivi 2002/87/EÜ ja direktiivi 98/78/EÜ eesmärkide vaheline sidusus. Seetõttu tuleks direktiivi 98/78/EÜ muuta, et määratleda ja lisada segafinantsvaldusettevõtja mõiste. Selleks et tagada õigeaegne ja ühtne järelevalve, tuleks muuta direktiivi 98/78/EÜ,

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

⁽²⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

⁽³⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

olenemata sellest, et peatselt hakatakse kohaldama direktiivi 2009/138/EÜ, mida tuleks samal eesmärgil muuta.

- (11) Kui finantskonglomeraadi panganduse ja kindlustuse alarühmades peaks stressiteste korraldama regulaarselt, on finantskonglomeraadi kui terviku puhul stressitestide vajalikkus, parameetrid ja ajastus direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt nimetatava koordinaatori otsustada. Euroopa järelevalveasutuste poolt mõnes sektoris tehtavate kogu liitu hõlmavate stressitestide puhul peaks ühiskomitee ülesandeks olema tagada, et niisugused testid toimuksid kõikides sektorites sidusalt. Seepärast peaksid Euroopa järelevalveasutused töötama ühiskomitee kaudu välja täiendavad parameetrid kogu liitu hõlmavate stressitestide jaoks, hõlmates spetsiifilisi kontserniriske, mis finantskonglomeraate tavaliselt ohustavad, ning avaldama nende testide tulemused, kui see on valdkonna õigusaktidega lubatud. Arvesse tuleks võtta varasemate kogu liitu hõlmavate stressitestide kogemusi. Näiteks tuleks stressitestides arvesse võtta finantskonglomeraatide likviidsuse ja maksevõime riski.

- (12) Komisjon peaks edaspidi töötama välja finantskonglomeraatide järelevalve sidusa ja põhjaliku süsteemi. Direktiivi 2002/87/EÜ eelolev täielik läbivaatamine peaks hõlmama reguleerimata üksusi, eelkõige eriotstarbelisi varakogumeid, ning töötama välja riskipõhise erandite kohaldamise korra, mida järelevalveasutused võivad finantskonglomeraadi kindlaksmääramisel kasutada, piirates samas niisuguste erandite kasutamist. Võttes arvesse valdkonnade direktiive, tuleks läbivaatamisel arvestada ka süsteemselt olulisi finantskonglomeraate, mille suurus, omavaheline seotus või keerukus muudavad nad eriti kaitsetuks. Sellised konglomeraadid tuleks kindlaks määrata analoogselt finantsstabiilsuse nõukogu ja Baseli pangajärelevalve komitee väljatöötatavate standarditega. Komisjon peaks kaaluma regulatiivmeetmete võtmist selles valdkonnas.

- (13) Asjakohane on tagada ühtsus direktiivi 2002/87/EÜ ja direktiivi 2006/48/EÜ eesmärkide vahel. Seetõttu tuleks direktiivi 2006/48/EÜ muuta, et lisada segafinantsvaldusettevõtja mõiste ja see määratleda.

- (14) Järelevalvevolituste taastamine segafinantsvaldusettevõtjate tasandil eeldab, et kõnealusel tasandil kohaldatakse korraga direktiivide 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ

või 2009/138/EÜ teatavaid sätteid. Need sätted võivad olla üksteisega samaväärsed, eelkõige seoses järelevalvemenetluse kvalitatiivsete elementidega. Näiteks on direktiivides 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ esitatud identsed valdusettevõtjate sobiva ja nõuetekohase haldamise eeskirjad. Selleks et vältida kõnealuste sätete kattumist ja tagada tõhus kõrgeima tasandi järelevalve, peaks järelevalveasutustel olema võimalik kohaldada teatavaid sätteid ainult üks kord, järgides samal ajal kõigi muude kohaldatavate direktiivide samaväärseid sätteid. Kui sätete sõnastus ei ole identne, tuleks neid käsitada samaväärsena, kui need on sisult sarnased, eelkõige riskipõhise järelevalve seisukohast. Samaväärsuse hindamisel peaksid järelevalveasutused kolleegiumide raames kontrollima, kas iga kohaldatava direktiivi puhul on reguleerimisala kaetud ja eesmärgid saavutatud ilma järelevalvestandardites mööndusi tegemata. Samaväärsust peaks saama hinnata järelevalveraamistike ja -tavade muutmise käigus. Seetõttu peaks samaväärsuse hindamine olema avatud ja arenev protsess. See protsess peaks võimaldama juhtumipõhiseid lahendusi, nii et arvesse võetaks teatava kontserni kõiki asjakohaseid erijooni. Selleks et tagada ühe teatava kontserni järelevalveraamistiku järjepidevus ja luua võrdsed võimalused kõigile liidu finantskonglomeraatidele, on vajalik teha asjakohast järelevalvealast koostööd. Sel eesmärgil peaksid Euroopa järelevalveasutused töötama ühiskomitee raames välja suunised, mille eesmärk on lähendada samaväärsuse hindamisi, ning tegema tööd siduvate tehniliste standardite kehtestamiseks.

- (15) Selleks et parandada finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendavat järelevalvet, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte direktiivi 2002/87/EÜ tehniliseks kohandamiseks kõnealuse direktiivi mõistete, terminoloogia ühtlustamise ja arvutusmeetodite osas. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

- (16) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendava järelevalve parandamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning direktiivi ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (17) Seepärast tuleks direktiivi 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 98/78/EÜ muudatused

Direktiivi 98/78/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt j asendatakse järgmisega:

„j) „segakindlustusvaldusettevõtja” – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, edasikindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustus- või edasikindlustusandja;”;

b) lisatakse järgmine punkt: „m) „segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses;”.

2) Artikli 2 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kõigi kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes, kelle emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja, kohaldatakse täiendavat järelevalvet nii, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 2 ning artiklites 6, 8 ja 10.”

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 2a

Segafinantsvaldusettevõtjate suhtes kohaldamise tase

1. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/87/EÜ alusel samaväärseid sätteid, eelkõige riskipõhise järelevalve tähenduses, võib täiendava järelevalve eest vastutav pädev asutus pärast teiste asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist kohaldada kõnealuse segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi 2002/87/EÜ asjakohast sätet.

2. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2006/48/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib

täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus kokkuleppel pangandus- ja kindlustusteenuste sektori konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutusega otsustada, et kohaldatakse üksnes selle direktiivi samaväärset sätet, mis käsitleb direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt määratud olulisimat sektorit.

3. Täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus teavitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) lõigete 1 ja 2 kohaselt tehtud otsustest. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 (***) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee („ühiskomitee”) kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ja reguleerivate tehniliste standardite eelnõud, mille nad esitavad komisjonile kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud reguleerivad tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(***) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

4) Artikli 3 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Täiendav järelevalve artikli 2 tähenduses ei tähenda mingil juhul, et pädev asutus peab teostama järelevalvet kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segakindlustusvaldusettevõtja üle eraldi.”

5) Artikli 4 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate kindlustus- või edasikindlustusandjate emaettevõtja on üks ja seesama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, segafinantsvaldusettevõtja või segakindlustusvaldusettevõtja, võivad liikmesriikide pädevad asutused kokku leppida, kes neist vastutab täiendava järelevalve eest.”

6) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

Kindlustusvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad, kolmandate riikide kindlustusandjad ja kolmandate riikide edasikindlustusandjad

1. Artikli 2 lõikega 2 seoses nõuavad liikmesriigid täiendada järelevalve meetodi kohaldamist vastavalt II lisale. Arvutus hõlmab kõiki kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja sidusettevõtjaid.

2. Kui lõikes 1 osutatud arvutuse põhjal ilmneb, et kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõulisus on ohus või võib ohtu sattuda, võtab pädev asutus kõnealuse kindlustusandja või edasikindlustusandja suhtes vajalikke meetmeid.”

7) I ja II lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisale.

Artikkel 2

Direktiivi 2002/87/EÜ muudatused

Direktiivi 2002/87/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklid 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga nähakse ette eeskirjad selliste reguleeritud üksuste täiendavaks järelevalveks, mis on saanud tegevusloa vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6, direktiivi 2002/83/EÜ (*) artiklile 4, direktiivi 2004/39/EÜ (**) artiklile 5, direktiivi 2005/68/EÜ (***) artiklile 3, direktiivi 2006/48/EÜ (****) artiklile 6, direktiivi 2009/65/EÜ (*****) artiklile 5, direktiivi 2009/138/EÜ (*****) artiklile 14 või direktiivi 2011/61/EL (*****) artiklile 6–11 ning mis kuuluvad finantskonglomeraati.

Käesoleva direktiiviga muudetakse ka vastavate valdkondade eeskirju, mida kohaldatakse nende direktiividega reguleeritud üksustele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „krediidiasutus” – krediidiasutus direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõike 1 tähenduses;
- 2) „kindlustusandja” – kindlustusandja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktide 1, 2 või 3 tähenduses;

- 3) „investeeringisühing” – investeeringisühing direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeeringisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) (*****) artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud ettevõtjad või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja direktiivi 2004/39/EÜ kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

- 4) „reguleeritud üksus” – krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeeringisühing, varahaldusettevõtja või alternatiivse investeeringufondi valitseja;

- 5) „varahaldusettevõtja” – fondivalitseja direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja nimetatud direktiivi kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

- 5a) „alternatiivse investeeringufondi valitseja” – alternatiivse investeeringufondi valitseja direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktide b, l ja ab tähenduses või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja nimetatud direktiivi kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

- 6) „edasikindlustusandja” – edasikindlustusandja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 4, 5 või 6 tähenduses või eriotstarbeline varakogum direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 26 tähenduses;

- 7) „valdkondade eeskirjad” – liidu õigusaktid, milles käsitletakse reguleeritud üksuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet, eelkõige direktiivid 2004/39/EÜ, 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2009/138/EÜ;

- 8) „finantssektor” – ühest või mitmest järgmisest üksusest koosnev sektor:

- a) krediidiasutus, finantseerimisasutus või krediidiasutuse abiettevõtja direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punkti 1, 5 või 21 tähenduses (edaspidi ühiselt „pangandussektor”);
- b) kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 1, 2, 4 või 5 või artikli 212 lõike 1 punkti f tähenduses (edaspidi ühiselt „kindlustussektor”);

- c) investeerimisühing direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses (edaspidi ühiselt „investeerimisteenuste sektor”);
- 9) „emaettevõtja” – emaettevõtja nõukogu 13. juuni 1983. aasta seitsmenda direktiivi 83/349/EMÜ (konsolideeritud aastaaruannete kohta) (*****) artikli 1 tähenduses või iga ettevõtja, kellel on pädevate asutuste arvates valitsev mõju mõne teise ettevõtja üle;
- 10) „tütarettevõtja” – tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 tähenduses või iga ettevõtja, kelle üle emaettevõtjal on pädevate asutuste arvates valitsev mõju, või niisuguste tütarettevõtjate kõik tütarettevõtjad;
- 11) „osalus” – osalus nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ (mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) (*****) artikli 17 esimese lause tähenduses või äriühingus vähemalt 20 % hääleõiguse või kapitali otsene või kaudne omamine;
- 12) „kontsern” – ettevõtjate rühm, mis koosneb emaettevõtjast, selle tütarettevõtjatest ja üksustest, milles emaettevõtjal või selle tütarettevõtjatel on osalus, või ettevõtjad, mis on üksteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 mõistes, ning kõik nende allkontsernid;
- 12a) „kontroll” – direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 määratletud suhe emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel või samalaadne suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;
- 13) „määratlemisväärtuse seos” – olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud kontrolli või osaluse tõttu, või olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on sama isikuga kontrollisuhete tõttu alaliselt seotud;
- 14) „finantskonglomeraat” – kontsern või allkontsern, mille eesotsas on reguleeritud üksus või milles vähemalt üks kontserni või allkontserni tütarettevõtjatest on reguleeritud üksus, ning mis vastab järgmistele tingimustele:
- a) kui kontserni või allkontserni eesotsas on reguleeritud üksus,
- i) on see üksus finantssektori üksuse emaettevõtja, finantssektori üksuses osalust omav üksus või üksus, mis on finantssektori üksusega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses,
- ii) tegutseb vähemalt üks kontserni või allkontserni kuuluv üksus kindlustussektoris ja vähemalt üks pangandus- või investeerimisteenuste sektoris, ja
- iii) on kontserni või allkontserni kuuluvate ja kindlustussektoris tegutsevate üksuste ning pangandus- ja investeerimisteenuste sektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud või koondatud toimingud märkimisväärsed käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 2 või 3 tähenduses, või
- b) kui kontserni või allkontserni eesotsas ei ole reguleeritud üksus,
- i) toimub kontserni või allkontserni tegevus peamiselt finantssektoris käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses,
- ii) tegutseb vähemalt üks kontserni või allkontserni kuuluv üksus kindlustussektoris ja vähemalt üks pangandus- või investeerimisteenuste sektoris ja
- iii) kontserni või allkontserni kuuluvate ja kindlustussektoris tegutsevate üksuste ning pangandus- ja investeerimisteenuste sektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud või koondatud toimingud on märkimisväärsed käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 2 või 3 tähenduses;
- 15) „segafinantsvaldusettevõtja” – emaettevõtja, välja arvatud reguleeritud üksus, mis moodustab koos oma tütarettevõtjatega, millest vähemalt üks on liidus asuva registrijärgse asukohaga reguleeritud üksus, ja muude üksustega finantskonglomeraadi;
- 16) „pädevad asutused” – liikmesriikide siseriiklikud asutused, kellele on õigus- või haldusnormidega antud volitused teostada järelevalvet krediitiasutuste, kindlustusandjate, edasikindlustusandjate, investeerimisühingute, varahaldusettevõtjate või alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate üle kas individuaalselt või kontserni tasandil;

17) „asjaomased pädevad asutused” –

- a) liikmesriikide pädevad asutused, mis vastutavad sektoris kontserni tasandil järelevalve eest, mida teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste ning eelkõige sektori lõpliku emaettevõtja üle;
- b) artikli 10 kohaselt määratud koordinaator, kui see erineb punktis a osutatud asutustest;
- c) vajaduse korral muud pädevad asutused punktides a ja b osutatud asutuste arvamusel;

18) „kontsernisesed tehingud” – kõik tehingud, mille puhul finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud üksused sõltuvad oma kohustuste täitmisel otseselt või kaudselt teistest samasse kontserni kuuluvatest ettevõtjatest või mõnest muust füüsilisest või juriidilisest isikust, kellel on kõnealusesse kontserni kuuluvate ettevõtjatega märkimisväärne seos, olenevata sellest, kas need kohustused on lepingulised või lepinguvälised ja kas nende eest on lubatud tasu või mitte;

19) „riskikontsentratsioon” – kõik riskipositsioonid, millega kaasnev võimalik kahju on piisavalt suur, et ohustada finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste maksevõimelisust või üldist finantsseisundit, ükskõik, kas neid on põhjustanud vastaspoole risk/krediidirisk, investeerimisrisk, kindlustusrisk, tururisk, muud riskid või nende riskide kombinatsioon või vastastikune mõju.

Kuni reguleerivate tehniliste standardite jõustumiseni, mis on vastu võetud vastavalt artikli 21a lõike 1 punktile b, võetakse punkti 17 alapunktis c osutatud arvamuses eelkõige arvesse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste turuosa teistes liikmesriikides, eriti kui see on suurem kui 5 %, ja teistes liikmesriikides tegutsevate reguleeritud üksuste olulisust finantskonglomeraadis.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiiv 2005/68/EÜ edasikindlustuse kohta (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).

(****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediidiastutuste asutamise ja tegevuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtipaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

(*****) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

(*****) EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

(*****) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.”

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Sedastamaks, et kontserni tegevus toimub peamiselt finantssektoris artikli 2 punkti 14 alapunkti b alapunkti i tähenduses, peaks kontserni reguleeritud ja reguleerimata finantssektori üksuste bilansimaht moodustama rohkem kui 40 % kogu kontserni bilansimahust.

2. Selleks, et toiminguid eri finantssektorites võiks lugeda märkimisväärseks artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunkti iii või punkti 14 alapunkti b alapunkti iii tähenduses, ei tohiks iga finantssektori puhul kõnealuse finantssektori bilansimahu suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste bilansimahuga ning sama finantssektori maksejõulisuse nõuete suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste kõigi maksejõulisuse nõuetega olla suuremad kui 10 %.

Käesoleva direktiivi rakendamisel on finantskonglomeraadi väikseim finantssektor see sektor, mille keskmine väärtus on kõige väiksem, ning finantskonglomeraadi kõige olulisem finantssektor on see, mille keskmine on suurim. Keskmise arvutamisel ning väikseima ja olulisima finantssektori kindlakstegemisel käsitletakse pangandussektorit ja investeerimisteenuste sektorit koos.

Varahaldusettevõtjad lisatakse sektorile, millesse nad kontserniseselt kuuluvad. Kui nad ei kuulu kontserniseselt ainult ühte sektorisse, lisatakse nad väikseimale finantssektorile.

Alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad lisatakse sektorile, millesse nad kontserniseselt kuuluvad. Kui nad ei kuulu kontserniseselt ainult ühte sektorisse, lisatakse nad väikseimale finantssektorile.

3. Eeldatakse, et valdkonnaülesed toimingud on samuti märkimisväärsed artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunkti iii või punkti 14 alapunkti b alapunkti iii tähenduses, kui kontserni väikseima finantssektori bilansimaht on suurem kui 6 miljardit eurot.

Kui kontserni puhul ei ole käesoleva artikli lõikes 2 osutatud künnis saavutatud, võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel otsustada, et kontserni ei käsitata finantskonglomeraadina. Nad võivad ka otsustada, et artiklite 7, 8 ja 9 sätteid ei kohaldata, kui nad leiavad, et kontserni kaasamine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse või selliste sätete kohaldamine ei ole vajalik või et see oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Käesoleva lõike kohastest otsustest teatatakse teistele pädevatele asutustele ja pädevad asutused avalikustavad need, välja arvatud erandjuhtudel.

3a. Kui kontsern saavutab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud künnise, kuid väikseim sektor ei ületa 6 miljardit eurot, võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel otsustada, et kontserni ei käsitata finantskonglomeraadina. Nad võivad ka otsustada, et artiklite 7, 8 ja 9 sätteid ei kohaldata, kui nad leiavad, et kontserni kaasamine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse või selliste sätete kohaldamine ei ole vajalik või et see oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Käesoleva lõike kohastest otsustest teatatakse teistele pädevatele asutustele ja pädevad asutused avalikustavad need, välja arvatud erandjuhtudel.”;

b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) jätta artikli 6 lõikes 5 osutatud juhtudel üksus suhtarvude arvutamisel kõrvale, välja arvatud juhul, kui üksus on liikmesriigist kolinud kolmandasse riiki ja on tõendeid, et üksuse asukohta muudeti järelevalve vältimiseks.”;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„c) jätta kõrvale üks osalus või mitu osalust väikseimas sektoris, kui sellised osalused on finantskonglomeraadi määratlemise otsustav element ja need osalused kokku on täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast väheolulised.”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõigete 1 ja 2 kohaldamiseks võivad asjaomased pädevad asutused erandjuhtudel ja ühisel nõusolekul asendada bilansimahul põhineva kriteeriumi ühe või mitme järgmise parameetriga või lisada neist ühe või mitu, kui nad leiavad, et need parameetrid on käesoleva

direktiivi kohase täiendava järelevalve jaoks eriti olulised: tulude struktuur, bilansivälised toimingud, kogu valitsetav vara.”;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 (***) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve”) (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused”) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee”) kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid käesoleva artikli lõigete 2, 3, 3a, 4 ja 5 kohaldamisel.

9. Pädevad asutused hindavad täiendava järelevalve kohaldamisest loobumist igal aastal uuesti ning vaatavad läbi käesolevas artiklis sätestatud kvantitatiivsed näitajad ja finantskontsernide suhtes kohaldatavad riskipõhised hinnangud.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(***) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks

— teevad pädevad asutused, kes on andnud tegevusloa kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele, tihedat koostööd,

— kui pädev asutus leiab, et kõnealuselt pädevalt asutusest tegevusloa saanud reguleeritud üksus kuulub kontserni, mille puhul võib tegemist olla finantskonglomeraadiga, mida ei ole käesoleva direktiivi kohaselt veel kindlaks määratud, edastab see pädev asutus oma seisukoha teistele asjaomastele pädevatele asutustele ja ühiskomiteele.”;

b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Koordinaator teavitab ka pädevaid asutusi, kes on andnud tegevusloa kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele, segafinantsvaldusettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi pädevaid asutusi ning ühiskomiteed.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Ühiskomitee avaldab oma veebisaidil artikli 2 punkti 14 kohaselt kindlaks määratud finantskonglomeraatide loetelu ja ajakohastab seda. See teave tehakse hüperlingi kaudu kättesaadavaks Euroopa järelevalveasutuste veebisaitidel.

Iga artiklis 1 osutatud ja finantskonglomeraati kuuluva reguleeritud üksuse nimi kantakse loetellu, mille ühiskomitee avaldab oma veebisaidil ja hoiab ajakohasena.”

4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kõik reguleeritud üksused, mille emaettevõtja on liidus asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja;”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui reguleeritud üksuse suhtes ei kohaldata täiendavat järelevalvet vastavalt lõikele 2 ja tema emaettevõtja on reguleeritud üksus või segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub kolmandas riigis, kohaldatakse tema suhtes täiendavat järelevalvet finantskonglomeraadi tasandil artiklis 18 sätestatud ulatuses ja viisil.”;

c) lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Sellise täiendava järelevalve kohaldamiseks peab vähemalt üks üksus olema artiklis 1 osutatud reguleeritud üksus ning täidetud peavad olema artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunktis ii või alapunkti b alapunktis ii või artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunktis iii või alapunkti b alapunktis iii osutatud tingimused. Asjaomased pädevad asutused teevad oma otsuse, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalve eesmärgi.”

5) Artikli 6 lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Lõike 2 esimeses lõigus osutatud kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel hõlmatakse järgmised üksused täiendava järelevalvega vastavalt I lisale:

- a) krediidasutus, finantseerimisasutus või krediidasutuse abiettevõtja;
- b) kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja;
- c) investeerimisühing;
- d) segafinantsvaldusettevõtja.

4. Kui finantskonglomeraadi täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel kasutatakse käesoleva direktiivi

I lisas osutatud 1. meetodit (raamatupidamise konsolideerimine), kasutatakse kontserni kuuluvate üksuste omavahendite ja maksevõimelisuse nõuete arvutamiseks vastavaid valdkondade eeskirju konsolideerimise vormi ja ulatuse kohta, nagu on sätestatud eelkõige direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 133 ja 134 ning direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 221.

Kui kasutatakse I lisas osutatud 2. meetodit (mahaarvamine ja liitmine), võetakse arvutamisel arvesse märgitud kapitali suhtelist osa, mis kuulub otseselt või kaudselt emaettevõtjale või ettevõtjale, kellel on osalus kontserni teises üksuses.”

6) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid seada koguselisi piiranguid, lubada oma pädevatel asutustel seada koguselisi piiranguid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks seoses võimalike riskikontsentratsioonidega finantskonglomeraadi tasandil.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid täiendava järelevalve kohaldamisel riskikontsentratsioonile, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõigetes 1–4. Vältimaks dubleerimist tagavad suunised, et käesolevas artiklis sätestatud järelevalvemeetmete kohaldamine on ühtlustatud direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 106–118 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 244 kohaldamisega. Nad annavad välja konkreetsed ühised suunised käesoleva artikli lõigete 1–4 kohaldamiseks finantskonglomeraadis omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguõigus takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.”

7) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid seada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid, lubada pädevatel asutustel seada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kontsernisestest tehingute puhul.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid kontsernisiseste tehingute üle täiendava järelevalve kohaldamisel, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõigetes 1–4. Vältimaks dubleerimist tagavad suunised, et käesolevas artiklis sätestatud järelevalvemeetmete kohaldamine on ühtlustatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 245 kohaldamisega. Nad annavad välja konkreetseid ühised suunised käesoleva artikli lõigete 1–4 kohaldamiseks finantskonglomeraadis omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguga takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.”

8) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et kõigil artikli 5 kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud ettevõtjatel on piisavad sisekontrolli mehhanismid täiendava järelevalve teostamiseks vajalike andmete ja teabe hankimiseks.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksused esitaksid finantskonglomeraadi tasandil pädevale asutusele regulaarselt oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri üksikasjad, hõlmates kõiki kontserni kuuluvaid reguleeritud üksusi, mittereguleeritud tütarettevõtjaid ja olulisi filiaale.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksused avalikustaksid finantskonglomeraadi tasandil igal aastal oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kirjelduse (kas täielikult või võrdväärsele teabele viidates).”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„6. Pädevad asutused ühtlustavad käesolevas artiklis sätestatud sisekontrollimehhanismide ja riskijuhtimistoidingute täiendava järelevalve kohaldamise direktiivi 2006/48/EÜ artikli 124 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohase järelevalvemenetlusega. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid täiendava järelevalve kohaldamise korral käesolevas artiklis sätestatud sisekontrollimehhanismidele ja riskijuhtimistoidingutele ning tagada kooskõla järelevalvemenetlusega, mis on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artikliga 124 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikliga 248. Nad annavad välja konkreetseid ühised suunised käesoleva artikli kohaldamiseks finantskonglomeraadis

omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguga takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.”

9) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9b

Stressitestimine

1. Liikmesriigid võivad nõuda, et koordinaator tagaks finantskonglomeraatide asjakohase ja korrapärase stressitestimise. Nad nõuavad, et asjaomased pädevad asutused teeksid koordinaatoriga igakülgset koostööd.

2. Kogu liitu hõlmavate stressitestide puhul võivad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu ja koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1092/2010 (finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta) (*) asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga töötada välja täiendavad parameetrid, mis hõlmavad finantskonglomeraatidega seonduvaid spetsiifilisi riske, vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, määrusele (EL) nr 1094/2010 ja määrusele (EL) nr 1095/2010. Koordinaator teeb stressitesti tulemused teatavaks ühiskomiteele.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.”

10) Artikli 10 lõike 2 punkti b muudetakse järgmiselt:

a) alapunkti ii esimene lõik asendatakse järgmisega:

„ii) kui vähemalt kahe liidus asuva registrijärgse asukohaga reguleeritud üksuse emaettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja üks kõnealustest üksustest on saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud reguleeritud üksuse pädev asutus.”;

b) alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii) kui vähemalt kahe liidus asuva registrijärgse asukohaga reguleeritud üksuse emaettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja ükski kõnealustest üksustest ei ole tegevusloa saanud liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid pädev asutus, kes andis tegevusloa olulisimas finantssektoris tegutseva suurima bilansimahuga reguleeritud üksusele.”;

11) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet teostama usaldatud koordinaatori olemasolu ei mõjuta pädevate asutuste valdkondade eeskirjadega ette nähtud ülesandeid ja kohustusi, ilma et see piiraks konkreetsete järelevalvealaste volituste ja kohustuste delegerimise võimalust vastavalt liidu seadusandlikele aktidele.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesolevas jaos nõutav koostöö ning käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 ning artiklis 12 loetletud ülesannete täitmine ning vajaduse korral asjakohane koordineerimine ja koostöö kolmandate riikide asjaomaste järelevalveasutustega toimub, tingimusel et kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid ja järgitakse liidu õigust, direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 kohaselt loodud kolleegiumide kaudu.

Lõike 1 teises lõigus osutatud koordineerimiskord tuuakse eraldi välja kirjalikus koordineerimiskorras, mis kehtestatakse direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131 või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohaselt. Koordinaator kui direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 kohaselt moodustatud kolleegiumi juht otsustab, millised muud pädevad asutused osalevad kolleegiumi koosolekul või mõnes muus tegevuses.”

12) Artikli 12 lõike 1 teise lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kontserni õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri, sealhulgas kõigi finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste, mittereguleeritud tütarettevõtjate ja oluliste filiaalide, lõpliku emaettevõtja tasandil olulise osaluse omanike, samuti kontserni reguleeritud üksuste pädevate asutuste üksik-asjad;”.

13) Artiklile 12a lisatakse järgmine lõige:

„3. Koordinaatorid esitavad ühiskomiteele artikli 9 lõikes 4 ja artikli 12 lõike 1 teise lõigu punktis a osutatud teavet. Ühiskomitee teeb pädevatele asutustele kättesaadavaks teabe finantskonglomeraatide õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.”

14) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 12b

Ühised suunised

1. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised finantskonglomeraatide riskipõhise hindamise kohta pädeva asutuse poolt. Kõnealused ühised suunised tagavad eelkõige, et riskipõhise hindamise juures kasutatakse finantskonglomeraatide kontserniriskide hindamiseks asjakohaseid meetodeid.

2. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on arendada järelevalvetavasid, mille abil on võimalik segafinantsvaldusettevõtjate täiendava järelevalvega asjakohaselt täiendada kontserni järelevalvet vastavalt direktiividele 98/78/EÜ ja 2009/138/EÜ või vajaduse korral konsolideeritud järelevalvet vastavalt direktiivile 2006/48/EÜ. Sellised suunised võimaldavad järelevalvet laiendada kõigile asjakohastele riskidele, välistades samas järelevalve ja usaldatavusnormatiivide täitmise kontrolli võimaliku kattumise.”

15) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Emaettevõtjad kolmandas riigis”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädevad asutused võivad rakendada muid meetodeid, millega tagatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste asjakohane täiendav järelevalve. Koordinaator kiidab need meetodid pärast muude asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist heaks. Eelkõige võivad pädevad asutused nõuda liidus asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja asutamist ning kohaldada käesoleva direktiivi sätteid kõnealuse valdusettevõtja juhitud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste suhtes. Pädevad asutused tagavad, et nende meetoditega saavutatakse käesolevas direktiivis ette nähtud täiendava järelevalve eesmärk, ning teavitavad sellest teisi asjaomaseid pädevaid asutusi ja komisjoni.”

16) Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Koostöö kolmandate riikide pädevate asutustega

Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 39 lõikeid 1 ja 2, direktiivi 98/78/EÜ artiklit 10a ja direktiivi 2009/138/EÜ artiklit 264 kohaldatakse *mutatis mutandis* finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendava järelevalve teostamise vahendeid käsitlevate kokkulepete läbirääkimistel ühe või mitme kolmanda riigiga.”

17) III peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA RAKENDUSMEETMED”.

18) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

Komisjonile antud volitused

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 21c vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiivi tehniliseks kohandamiseks järgmistes valdkondades:

- a) artiklis 2 sätestatud mõistete sisu täpsustamine, et võtta käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse finantsturu arengusuundi;
- b) käesoleva direktiivi terminoloogia kohandamine ja määratluste sõnastamine kooskõlas reguleeritud üksusi ja seotud küsimusi käsitlevate liidu uute õigusaktidega;
- c) I lisas sätestatud arvutusmeetodite täpsem kirjeldamine, et võtta arvesse finantsturgude ja usaldatavusnormatiivide arengut.

Need meetmed ei hõlma komisjonile delegeeritud ja antud volituste sisu seoses artiklis 21a loetletud küsimustega.”

19) Artikli 21 lõiked 2, 3 ja 5 jäetakse välja.

20) Artiklit 21a muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 esimesele lõigule lisatakse järgmine punkt:

„d) artikli 6 lõige 2, et tagada aruannete esitamise ühtne vorm (koos juhistega), sagedus ja vajaduse korral kuupäevad.”;

- b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Artiklite 2, 7 ja 8 ning II lisa järjepideva kohaldamise tagamiseks töötavad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et sõnastada täpsemalt artiklis 2 sätestatud määratlused ja kooskõlastada vastavalt artiklitele 7 ja 8 ning II lisale vastu võetud õigusnormid.

Ühiskomitee esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2015.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.”;

- c) lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigid kehtestavad käesolevas artiklis osutatud arvutuste esitamise ühtse vormi ning määravad kindlaks esitamise sageduse ja tähtpäevad kahe aasta jooksul alates mis tahes rakenduslike tehniliste standardite vastuvõtmisest vastavalt lõike 2 punktile a.”

21) III peatükki lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 21b

Ühised suunised

Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühiseid suuniseid, millele on osutatud artikli 3 lõikes 8, artikli 7 lõikes 5, artikli 8 lõikes 5, artikli 9 lõikes 6, artikli 11 lõike 1 kolmandas lõigus, artiklis 12b ja artikli 21 lõikes 4, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 56 sätestatud korraga.

Artikkel 21c

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 20 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates 9. detsembrist 2011. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nelja-aastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 20 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse selles otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõus-
tunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 20 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.”

22) Artikli 30 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kuni valdkondade eeskirjade täiendava koostööstamise näevad liikmesriigid ette varahaldusettevõtjate hõlmamise

a) krediitiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega või kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusandjate täiendava järelevalvega;

b) käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalvega, kui kontserni puhul on tegemist finantskonglomeraadiga, ning

c) finantskonglomeraadi määramise protsessis vastavalt artikli 3 lõikele 2.”

23) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 30a

Alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad

1. Kuni valdkondade eeskirjade täiendava koostööstamise näevad liikmesriigid ette alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate hõlmamise

a) krediitiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega või kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusandjate täiendava järelevalvega;

b) käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalvega, kui kontserni puhul on tegemist finantskonglomeraadiga, ning

c) finantskonglomeraadi määramise protsessis vastavalt artikli 3 lõikele 2.

2. Lõike 1 kohaldamiseks otsustavad liikmesriigid või annavad oma pädevatele asutustele volitused otsustada, milliste valdkondade (pangandussektori, kindlustussektori või investeerimisteenus sektori) eeskirjade kohaselt hõlmata alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad lõike 1 punktis a osutatud konsolideeritud või täiendava järelevalvega. Käesoleva lõike rakendamisel kohaldatakse alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate suhtes finantsasutuste hõlmamise vormi ja sisu käsitlevaid asjaomaseid valdkondade eeskirju *mutatis mutandis*. Lõike 1 punktis b osutatud täiendava järelevalve teostamisel käsitletakse alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid osana sektoriga, millega nad on hõlmatud tulenevalt lõike 1 punktist a.

Kui alternatiivse investeerimisfondi valitseja kuulub finantskonglomeraati, tõlgendatakse käesoleva direktiivi rakendamisel kõiki viiteid reguleeritud üksustele ja pädevatele asutustele ning asjaomastele pädevatele asutustele sellisel,

nagu hõlmaksid nad vastavalt alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate järelevalve eest vastutavaid pädevaid asutusi. See kehtib ka lõike 1 punktis a osutatud kontsernide puhul *mutatis mutandis*.”

24) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisale.

Artikkel 3

Direktiivi 2006/48/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/48/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artiklit 39 ja artikleid 124–143 kohaldatakse finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ja segavaldusettevõtjate suhtes, mille peakontor asub liidus.”

2) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) punktid 14–17 asendatakse järgmisega:

„14) „liikmesriigis ematettevõtjana tegutsev krediitiasutus” – krediitiasutus, millel on krediitiasutusest või finantseerimisasutusest tütarettevõtja või millel on sellises asutuses osalus ja mis ise ei ole mõne teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

15) „liikmesriigis ematettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – finantsvaldusettevõtja, mis ise ei ole mõne samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

15a) „liikmesriigis ematettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja, mis ise ei ole mõne samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

16) „Euroopa Liidus ematettevõtjana tegutsev krediitiasutus” – ematettevõtjana tegutsev krediitiasutus, mis ei ole mõne teise mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või mis tahes liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

17) „Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, mis ei ole mõne mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse ega mõnes liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

17a) „Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – emaaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, mis ei ole mõne mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse ega mõnes liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;”;

b) lisatakse järgmine punkt:

„19a) „segafinantsvaldusettevõtja” – direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 15 määratletud segafinantsvaldusettevõtja;”;

c) punkt 48 asendatakse järgmisega:

„48) „konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus” – pädev ametiasutus, kes vastutab Euroopa Liidus emaaettevõtjatena tegutsevate krediitiasutuste ja Euroopa Liidus emaaettevõtjatena tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrollitavate krediitiasutuste konsolideeritud järelevalve eest;”.

3) Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalvet) teavitatakse igast tegevusloast. Iga tegevusloa saanud krediitiasutuse nimi kantakse loetellu, mille Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab ja ajakohastab oma veebisaidil. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus esitab asjaomastele pädevatele asutustele ja Euroopa Pangandusjärelevalvele kogu konsolideerimisgrupiga seotud teabe vastavalt artikli 12 lõikele 3, artikli 22 lõikele 1 ja artikli 73 lõikele 3, eelkõige konsolideerimisgrupi õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.”

4) Artiklit 39 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kolmandas riigis asutatud krediitiasutused, mille krediitiasutusena, finantsvaldusettevõtjana või segafinantsvaldusettevõtjana tegutsevate emaaettevõtjate peakontor on liidus;”;

b) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) liikmesriikide pädevatele ametiasutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada konsolideeritud finantsseisundil põhinevat järelevalvet liidus asuvate

krediitiasutuste, finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate üle, mille tütarettevõtjad on kolmandas riigis asutatud krediidi- või finantseerimisasutused või mis omavad sellistes äriühingutes osalust;”.

5) Artikli 69 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võivad kasutada lõikes 1 sätestatud võimalust, kui emaaettevõtja on krediitiasutusega samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, tingimusel et selle suhtes kohaldatakse samasugust järelevalvet nagu krediitiasutuste suhtes ja eelkõige artikli 71 lõikes 1 sätestatud nõudeid.”

6) Artikli 71 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ilma et see piiraks artiklite 68, 69 ja 70 kohaldamist, täidab krediitiasutus, mis on liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all, artiklites 75, 120 ja 123 ning 5. jaos sätestatud kohustusi artiklis 133 ette nähtud ulatuses ja viisil vastavalt kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud finantsseisundile.

Kui liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all on mitu krediitiasutust, kohaldatakse esimest lõiku üksnes selle krediitiasutuse suhtes, mille üle teostatakse konsolideeritud järelevalvet vastavalt artiklitele 125 ja 126.”

7) Artikli 72 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Krediitiasutused, mida kontrollib Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, täidavad 5. peatükis sätestatud kohustusi vastavalt kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud finantsseisundile.

Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate olulised tütarettevõtjad avaldavad XII lisa 1. osa punktis 5 ette nähtud teabe individuaalselt või osaliselt konsolideeritult.”

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 72a

1. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/87/EÜ alusel samaväärseid norme, eelkõige riskipõhise järelevalve tähenduses, võib konsolideeriv järelevalveasutus pärast tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavate teiste pädevate asutustega konsulteerimist kohaldada kõnealuse segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi 2002/87/EÜ asjaomast sätet.

2. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi ja direktiivi 2009/138/EÜ alusel samaaegseid norme, eelkõige riskipõhise järelevalve tähenduses, võib konsolideeriv järelevalveasutus kokkuleppel kindlustussektori konsolideerimisgrupi järelevalvajaga kohaldada kõnealuse segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud kõige olulisemat finantssektorit reguleeriva direktiivi sätet.

3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“) käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt tehtud otsustest. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve“) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee“) kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille nad esitavad komisjonile kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

9) Artikli 73 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad ametiasutused nõuavad, et tütarettevõtjana tegutsevad krediidasutused kohaldavad käesoleva direktiivi artiklite 75, 120 ja 123 ning 5. jao nõudeid osaliselt konsolideeritud alusel, kui kõnealustel krediidasutustel või nende emaettevõtjal, kui nimetatud emaettevõtjaks on finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, on kolmandas riigis tütarettevõtjana asutatud krediidasutus või finantseerimisasutus või direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 lõikes 5 määratletud varahaldusettevõtja või tal on sellises ettevõttes osalus.”

10) Artikli 80 lõike 7 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) vastaspool on asutus või finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutus, varahaldusettevõtja või krediidasutuse abiettevõtja, mille suhtes kohaldatakse asjakohaseid usaldatavusnormatiive;”.

11) Artiklit 84 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad, Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad kasutavad IRB meetodit ühtsetel alustel, võivad pädevad ametiasutused lubada, et emaettevõtja ja tütarettevõtjad vastavad VII lisa 4. osas sätestatud miinimumnõuetele ühise arvestuse põhjal.”;

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui IRB meetodit soovivad kasutada Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad, teevad nende erinevate juriidiliste isikute pädevad asutused artiklite 129–132 kohaselt tihedat koostööd.”

12) Artikli 89 lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) krediidasutuse riskipositsioonid, mis on seotud vastaspoollega, kes on tema emaettevõtja, tütarettevõtja või emaettevõtja tütarettevõtja, tingimusel et vastaspool on krediidasutus, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutus, varahaldusettevõtja või krediidasutuse abiettevõtja, mille suhtes kohaldatakse asjakohaseid usaldatavusnormatiive, või seotud ettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses, ning riskipositsioonid artikli 80 lõikes 8 esitatud nõuetele vastavate krediidasutuste vahel;”.

13) Artikli 105 lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Kui täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit soovivad kasutada Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad, teevad nende erinevate juriidiliste isikute pädevad ametiasutused artiklite 129–132 kohaselt tihedat koostööd. Asjaomane taotlus sisaldab X lisa 3. osas loetletud punkte.

4. Kui Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad kasutavad täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit ühtsetel alustel, võivad pädevad ametiasutused lubada, et emaettevõtja ja tütarettevõtjad vastavad X lisa 3. osas sätestatud aktsepteeritavuse kriteeriumidele ühise arvestuse põhjal.”

14) Artikli 122a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev krediidi-asutus või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või mõni selle tütarettevõtja laenu aluse väljastaja või tehingu korraldajana väärtpaberistab riskipositsioone mitme krediidi-asutuse, investeerimisühingu või muu finantseerimisasutuse suhtes, mis on hõlmatud konsolideeritud järelevalvega, võib lõikes 1 osutatud nõuet täita asjaomase Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva krediidi-asutuse, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud andmetele tuginedes. Käesolevat lõiget kohaldatakse üksnes juhul, kui krediidi-asutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused, mis tekitasid väärtpaberistatud riskipositsioonid, on võtnud kohustuse täita lõikes 6 sätestatud nõudeid ning anda laenu aluse väljastajale või tehingu korraldajale ja Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale krediidi-asutusele, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale finantsvaldusettevõtjale või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale segafinantsvaldusettevõtjale õigel ajal teavet, et täita lõikes 7 osutatud nõudeid.”

15) Artikli 125 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui krediidi-asutuse emaeettevõtja on liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev ametiasutus, kes andis sellele krediidi-asutusele artikli 6 alusel tegevusloa.”

16) Artikkel 126 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 126

1. Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate krediidi-asutuste emaeettevõtja on üks ja sama liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või üks ja sama liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või üks ja sama Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või üks ja sama Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostab konsolideeritud järelevalvet krediidi-asutuse üle pädev ametiasutus, kes on selleks volitatud liikmesriigis, kus see finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud.

Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate krediidi-asutuste emaeettevõtjaks on mitu finantsvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat, mille peakontorid on erinevates liikmesriikides, kusjuures krediidi-asutused asuvad igas kõnealuses liikmesriigis, teostab pädev ametiasutus konsolideeritud järelevalvet selle krediidi-asutuse üle, mille bilansimaht on suurim.

2. Kui mitme liidus tegevusluba omava krediidi-asutuse emaeettevõtjaks on üks ja sama finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja ükski nendest krediidi-asutustest ei ole tegevusluba saanud liikmesriigis, kus kõnealune

finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutati, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev ametiasutus, kes andis tegevusloa suurima kogubilansi mahuga krediidi-asutusele, keda loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olevaks krediidi-asutuseks.

3. Teatavatel juhtudel võivad pädevad ametiasutused kokkuleppeliselt vabastada krediidi-asutuse lõigetes 1 ja 2 osutatud nõuete täitmisest, kui nende kohaldamine ei oleks asjakohane, võttes arvesse krediidi-asutusi ja nende tegevuse suhtelist olulisust eri riikides, ja määrata konsolideeritud järelevalvet teostama mõne muu pädeva ametiasutuse. Sellisel juhul annavad pädevad ametiasutused enne vabastuse suhtes kokkuleppele jõudmist Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale krediidi-asutusele, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale finantsvaldusettevõtjale, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale segafinantsvaldusettevõtjale või suurima kogubilansi mahuga krediidi-asutusele võimaluse esitada oma seisukoht.

4. Pädevad ametiasutused teatavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele kõikidest lõike 3 kohaldamisalasse kuuluvatest vabastustest.”

17) Artiklit 127 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vajaduse korral võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid, et võtta finantsvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad konsolideeritud järelevalve alla. Ilma et see piiraks artikli 135 kohaldamist, ei tähenda finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja finantsseisundi konsolideeritus mingil juhul, et pädevatelt ametiasutustelt nõutakse järelevalve teostamist eraldi iga finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja üle.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid näevad ette, et konsolideeritud järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused võivad tütarettevõtjatelt, mille krediidi-asutuse, finantsvaldusettevõtjana või segafinantsvaldusettevõtjana tegutsev emaeettevõtja ei ole võetud konsolideeritud järelevalve alla, nõuda artiklis 137 osutatud teavet. Sellisel juhul kohaldatakse kõnealuses artiklis sätestatud teabe edastamise ja kontrolli korda.”

18) Artiklit 129 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„1. Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevate krediidi-asutuste ja Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrolli all olevate krediidi-asutuste konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus täidab lisaks käesoleva direktiivi sätetest tulenevatele kohustustele järgmisi ülesandeid:”;

b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„2. Kui Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev krediitiasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad ühiselt esitavad taotluse artikli 84 lõikes 1, artikli 87 lõikes 9, artiklis 105 ja III lisa 6. osas osutatud loa saamiseks, konsulteerivad pädevad ametiasutused omavahel, et otsustada, kas taotletud luba anda ja millistel tingimustel seda tuleks teha.”;

c) lõikes 3:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus ning Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste, Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühise otsuseni artiklite 123 ja 124 kohaldamise osas, et teha kindlaks kontserni konsolideeritud omavahendite piisavus selle finantsseisundi ja riskiprofiili seisukohast ning omavahendite vajalik määr artikli 136 lõike 2 kohaldamiseks nii iga pangakontserni üksuse suhtes eraldi kui ka konsolideeritud alusel.”;

ii) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Vastavalt Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused teevad otsuse artiklite 123 ja 124 ning artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta individuaalselt või osaliselt konsolideeritud alusel pärast seda, kui nad on nõuetekohaselt arvesse võtnud konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse esitatud seisukohti ja reservatsioone. Kui mis tahes asjaomane pädev ametiasutus on kõnealuse asja nelja kuu jooksul suunanud Euroopa Pangandusjärelevalvele vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19, lükkab pädev ametiasutus oma otsuse tegemise edasi ja ootab ära otsuse, mille Euroopa Pangandusjärelevalve teeb nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt, ja teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Asja ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast nelja kuu möödumist ega pärast ühisele otsusele jõudmist.”;

iii) üheksas lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus osutatud ühist otsust ja ühise otsuse puudumise korral kooskõlas neljanda ja viienda lõiguga tehtud otsust ajakohastatakse igal aastal või erandlike asjaolude korral juhul, kui Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus esitab konsolideeritud järelevalve eest vastutavale asutusele kirjaliku ja täielikult põhjendatud taotluse ajakohastada otsust artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta. Viimasel juhul võib ajakohastamise läbi viia kahepoolset konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse ja taotluse esitanud pädeva asutuse vahel.”

19) Artikli 131a lõike 2 kuues lõik asendatakse järgmisega:

„Järelevalvekolleegiumides võivad osaleda järgmised järelevalveasutused:

a) Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate, Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused ning

b) pädevad ametiasutused vastuvõtvas liikmesriigis, kus on rajatud artiklis 42a osutatud olulised filiaalid,

c) vajaduse korral keskpangad ja

d) vajaduse korral kolmandate riikide pädevad asutused, kelle suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on kõigi pädevate asutuste arvates samaväärsed artiklite 44–52 kohaste nõuetega.”

20) Artikli 132 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Eelkõige edastavad pädevad ametiasutused, kes vastutavad Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste, Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrolli all olevate krediitiasutuste konsolideeritud järelevalve eest, teiste liikmesriikide pädevatele ametiasutustele, kes teostavad järelevalvet kõnealuste emaaettevõtjate tütarettevõtjate üle, kogu asjaomase teabe. Asjaomase teabe ulatuse määramiseks võetakse arvesse kõnealuste tütarettevõtjate olulisust nende liikmesriikide finantsüsteemis.”;

b) kuuenda lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kontserni õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri, sealhulgas kõigi kontserni kuuluvate reguleeritud üksuste, reguleerimata üksuste, reguleerimata tütarettevõtjate ja oluliste filiaalide, emaettevõtjate ning kontserni reguleeritud üksuste pädevate asutuste üksikasjad kooskõlas artikli 12 lõikega 3, artikli 22 lõikega 1 ja artikli 73 lõikega 3;”.

21) Artikkel 135 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 135

Liikmesriigid nõuavad, et tegelikult finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tegevust juhtivatel isikutel oleks piisavalt hea maine ja piisavad kogemused nende ülesannete täitmiseks.”

22) Artikli 139 lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid lubavad lõikes 2 osutatud teabe vahetamist oma pädevate ametiasutuste vahel, tingimusel et finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, finantseerimisasutuste või krediitiasutuse abiettevõtjate puhul ei tähenda teabe kogumine või omamine mingil juhul, et pädevatel ametiasutustel oleks järelevalve teostamise õigus nende asutuste või ettevõtjate üle eraldi.”

23) Artiklit 140 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediitiasutus, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja kontrollib üht või mitut tütarettevõtjat, mis on kindlustusandjad, või teisi tegevusloa nõudega seotud investeerimisteenuseid osutavaid ettevõtjaid, teevad pädevad ametiasutused ja asutused, keda riik on volitanud järelevalve teostamiseks kindlustusandjate või teiste investeerimisteenuseid osutavate ettevõtjate üle, tihedat koostööd. Ilma et see piiraks nende pädevust, annavad kõnealused asutused üksteisele teavet, mis nende ülesannete täitmist tõenäoliselt lihtsustab ja mis võimaldab jälgida nende järelevalve all olevate ettevõtjate tegevust ning üldist finantsseisundit.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutavad pädevad asutused koostavad artikli 71 lõikes 2 osutatud finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate nimekirja. Need nimekirjad edastatakse teiste liikmesriikide pädevatele ametiasutustele, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja komisjonile.”

24) Artiklid 141 ja 142 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 141

Kui käesoleva direktiivi kohaldamisel soovivad ühe liikmesriigi pädevad ametiasutused erijuhtudel kontrollida mõnes teises liikmesriigis asuva krediitiasutuse, finantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutuse, krediitiasutuse abiettevõtja, segavaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, artiklis 137 osutatud tütarettevõtja või artikli 127 lõikes 3 osutatud tütarettevõtjaga seotud teabe vastavust, taotlevad nad selle kontrollimist selle teise liikmesriigi pädevate ametiasutuste poolt. Asutustel, kes on sellise taotluse saanud, tuleb oma pädevuse piires teabe vastavust ise kontrollida või lubada seda teha taotluse esitanud asutusel, audiitoril või eksperdil. Taotluse esitanud pädev asutus võib kontrollis osaleda, kui ta ise kontrolli ei teosta.

Artikkel 142

Ilma et see piiraks liikmesriigi karistusõiguse sätete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et artiklite 124–141 ja käesoleva artikli ülevõtmiseks jõustatud õigus- või haldusnorme rikkuvate finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ja segavaldusettevõtjate või nende tegelike juhtide suhtes võib rakendada karistusi või meetmeid, mille eesmärk on lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused. Tagamaks, et need karistused või meetmed annaksid soovitava tulemuse, teevad pädevad ametiasutused tihedat koostööd, eriti kui finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja keskne juhtimine või peamine tegevuskoht ei asu samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht.”

25) Artiklit 143 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediitiasutuse suhtes, mille emaettevõtja on krediitiasutus või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, mis asub kolmandas riigis, ei kohaldata konsolideeritud järelevalvet vastavalt artiklitele 125 ja 126, kontrollivad pädevad ametiasutused, kas kolmanda riigi pädevad ametiasutused kohaldavad krediitiasutuse suhtes konsolideeritud järelevalvet, mis on samaväärne käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetest lähtuva järelevalvega.

Emaettevõtja või Euroopa Liidus tegevusloa saanud reguleeritud üksuse taotluse korral või omal algatusel teeb kontrolle pädev ametiasutus, kes vastutaks konsolideeritud järelevalve eest, kui kohaldataks lõike 3 sätteid. See pädev ametiasutus konsulteerib muude asjaomaste pädevate ametiasutustega.”;

b) lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Eelkõige võivad pädevad ametiasutused nõuda, et asutatakse liidus asuva peakontoriga finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, ning kohaldada konsolideeritud järelevalvet käsitlevaid sätteid kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud aruannete suhtes.”

26) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 146a

Liikmesriigid nõuavad, et krediitdiasutused avalikustaksid igal aastal pangakontserni tasandil, kas täielikult või viidates võrdväärsele teabele, oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kirjelduse.”

27) X lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi III lisale.

Artikkel 4

Direktiivi 2009/138/EÜ muudatused

Direktiivi 2009/138/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 212 lõike 1 punktid f ja g asendatakse järgmisega:

„f) „kindlustusvaldusettevõtja” – emettevõtja, kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja ning kelle peamine tegevus on märkimisväärse osaluse soetamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad, või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad, kusjuures vähemalt üks nendest tütarettevõtjatest on kindlustus- või edasikindlustusandja;

g) „segakindlustusvaldusettevõtja” – emettevõtja, kes ei ole kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, edasikindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustus- või edasikindlustusandja;

h) „segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses.”

2) Artikli 213 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatakse järelevalvet järgmistele isikutele:

a) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes omavad osalust vähemalt ühes kindlustusandjas, edasikindlustusandjas,

kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, vastavalt artiklitele 218–258;

b) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on liidus, vastavalt artiklitele 218–258;

c) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on kolmandas riigis, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, vastavalt artiklitele 260–263;

d) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, vastavalt artiklile 265.

3. Lõike 2 punktides a ja b osutatud juhtudel, kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, on sellise reguleeritud üksuse või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtja või on ise reguleeritud üksus või segafinantsvaldusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist otsustada mitte teostada käesoleva direktiivi artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega käesoleva direktiivi artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või neid mõlemat kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.

4. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2002/87/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist otsustada, et asjaomase segafinantsvaldusettevõtja tasandil kohaldatakse üksnes direktiivi 2002/87/EÜ samaväärset sätet.

5. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2006/48/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja kokkuleppel pangandus- ja kindlustusteenuste sektori konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutusega otsustada, et kohaldatakse üksnes selle direktiivi samaväärset sätet, mis reguleerib direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt määratud kõige olulisemat sektorit.

6. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) lõigete 4 ja 5 kohaselt tehtud otsustest. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning määrusega (EL) nr 1095/2010 (***) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberitur Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberitur Järelevalve”) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee („ühiskomitee”) kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille nad esitavad komisjonile kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(***) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

3) Artikli 214 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 213 kohane konsolideerimisgrupi järelevalve ei tähenda, et järelevalveasutused peavad teostama järelevalvet kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segakindlustusvaldusettevõtja üle eraldi, ilma et see piiraks artikli 257 kohaldamist kindlustusvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate puhul.”

4. Artikli 215 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on ise sellise teise kindlustus- või edasikindlustusandja või teise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja, kelle peakontor on liidus, kohaldatakse artikleid 218–258 ainult sellise lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja tasandil, kelle peakontor on liidus.

2. Kui lõikes 1 osutatud lõplik kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja, kelle peakontor on liidus, on

sellise ettevõtja tütarettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja, pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist, otsustada mitte teostada artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või mõlemat kõnealuse lõpliku emaettevõtja tasandil.”

5) Artikli 216 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor on liidus, kuid ei asu samas liikmesriigis kui artiklis 215 osutatud liidu tasandi lõpliku emaettevõtja peakontor, võivad liikmesriigid lubada oma järelevalveasutustel pärast konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja kõnealuse liidu tasandi lõpliku emaettevõtjaga konsulteerimist teostada lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvet riigi tasandil.”

6) Artikkel 219 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 219

Arvutamise sagedus

1. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja tagab, et artikli 218 lõigetes 2 ja 3 osutatud arvutused teeb kas osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vähemalt kord aastas.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja esitab asjakohased andmed ja kõnealuse arvutuse tulemused konsolideerimisgrupi järelevalvajale või kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- ega edasikindlustusandja, esitab need kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ning kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja jälgivad konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude täitmist pidevalt. Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil erineb oluliselt konsolideerimisgrupi kohta viimati esitatud solventsuskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, arvutatakse konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue viivitamata uuesti ja esitatakse konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Kui on tõendeid, mis osutavad konsolideerimisgrupi riskiprofiili olulistele muutustele pärast konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude viimast esitamiskuupäeva, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuda, et konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue arvutataks uuesti.”

7) Artikkel 226 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 226

Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad

1. Kui arvutatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõimet, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vahendusel osalus seotud kindlustusandjas, seotud edasikindlustusandjas või kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, võetakse sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja seisundit arvesse.

Ainult kõnealuse arvutuse tarvis koheldakse vahendavat kindlustusvaldusettevõtjat või vahendavat segafinantsvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solventsuskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.

2. Kui vahendavale kindlustusvaldusettevõtjale või vahendavale segafinantsvaldusettevõtjale kuuluvad allutatud laen või muud nõuetekohased omavahendid, mille suhtes kohaldatakse artikli 98 kohaselt piirangut, käsitatakse neid kuni artiklis 98 sätestatud piirangute kohaselt arvutatud summani nõuetekohaste omavahenditena konsolideerimisgrupi tasandil arvesse võetavates nõuetekohastes koguomavahendites, võrrelduna solventsuskapitalinõudega konsolideerimisgrupi tasandil.

Vahendava kindlustusvaldusettevõtja või vahendava segafinantsvaldusettevõtja mis tahes nõuetekohaseid omavahendeid, mille arvessevõtmiseks on artikli 90 kohaselt vaja järelevalveasutuse eelnevat luba, nagu siis, kui need kuulusid kindlustus- või edasikindlustusandjale, võib võtta konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel arvesse ainult niivõrd, kui niivõrd need on nõuetekohaselt kinnitanud konsolideerimisgrupi järelevalvaja.”

8) Artikli 231 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusandja koos kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtjaga taotleb luba arvutada konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue ja konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, teevad asjaomased järelevalveasutused koostööd, et otsustada, kas kõnealune luba anda või mitte, ning määravad kindlaks sellise loa suhtes kohaldatavad tingimused.”

9) Artikli 233 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad või kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad koos kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtjaga taotleavad luba arvutada konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, kohaldatakse artiklit 231 *mutatis mutandis*.”

10) III jaotise II peatüki 1. jao 5. alajao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve, kes on kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad”.

11) Artikkel 235 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 235

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi maksevõime

1. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja, tagab konsolideerimisgrupi järelevalvaja, et konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil artikli 220 lõike 2 kuni artikli 233 kohaselt.

2. Kõnealusel arvutamisel koheldakse emaettevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solventsuskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.”

12) Artikkel 243 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 243

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad

Artikleid 236–242 kohaldatakse *mutatis mutandis* kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad.”

13) Artikli 244 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjalt või kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande mis tahes olulise riskikontsentratsiooni kohta konsolideerimisgrupi tasandil, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 215 lõiget 2.

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul, kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutuste ja konsolideerimisgrupiga.

Esimeses lõigus osutatud riskikontsentratsiooni üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.”

14) Artikli 245 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjalt või kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate kõigi oluliste konsolideerimisgrupi siseste tehingute kohta, sealhulgas need, mis on tehtud koos füüsilise isikuga, kellel on märkimisväärne seos ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtjaga, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 215 lõiget 2.

Lisaks nõuavad liikmesriigid, et väga olulistest konsolideerimisgrupi sisestest tehingutest teatataks võimalikult kiiresti.

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul, kui konsolideerimisgruppi ei juhi

kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

Konsolideerimisgrupi siseste tehingute üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.”

15) Artikli 246 lõike 4 esimene, teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja teeks artiklis 45 nõutud hindamise konsolideerimisgrupi tasandil. Riski- ja maksevõime hindamise üle teostab konsolideerimisgrupi tasandil järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatüki kohaselt.

Kui maksevõime arvutatakse konsolideerimisgrupi tasandil kooskõlas artiklis 230 osutatud 1. meetodiga, siis annab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi järelevalvajale täieliku ülevaate konsolideerimisgrupi sidusettevõtjaks olevate kindlustus- või edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuete summa ja konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude erinevuse kohta.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõusolekul teha artiklis 45 nõutud üheaegse hindamise konsolideerimisgrupi tasandil ja konsolideerimisgrupi mis tahes tütarettevõtja tasandil ning esitada kogu hindamist hõlmava ühisdokumendi.”

16) Artikli 247 lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järgmine järelevalveasutus:

i) kui kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, siis järelevalveasutus, kes andis kõnealusele kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa;

ii) kui rohkem kui ühe sellise kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja, kelle peakontor on liidus, on sama kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja kui üks kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest on saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, siis kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus;

iii) kui konsolideerimisgruppi juhivad rohkem kui üks kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat, kelle peakontorid on eri liikmesriikides, ja kui kõigis kõnealustes liikmesriikides asub kindlustus- või edasikindlustusandja, siis sellise kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus, kellel on suurim bilansimaht;

iv) kui rohkem kui ühe sellise kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja, kelle peakontor on liidus, on sama kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja mitte ükski kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest ei ole saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, siis järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale, või

v) kui konsolideerimisgrupil ei ole emaettevõtjat või mis tahes muudel punktides i–iv osutamata asjaoludel, siis järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale.”

17) Artikli 249 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Konsolideerimisgrupi järelevalvaja esitab asjaomastele järelevalveasutustele ning Euroopa Kindlustus- ja Tööhädajapensionide Järelevalve Asutusele kogu konsolideerimisgrupiga seotud teabe vastavalt artiklile 19, artikli 51 lõikele 1 ja artikli 254 lõikele 2, eelkõige konsolideerimisgrupi õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.”

18) Artikli 256 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad ja kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad avalikustavad igal aastal aruande maksevõime ja finantsseisundi kohta konsolideerimisgrupi tasandil. Artikleid 51, 53, 54 ja 55 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõusolekul esitada oma maksevõime ja finantsseisundi kohta ühe aruande, mis hõlmab järgmist:

a) konsolideerimisgrupi tasandil teave, mis tuleb avalikustada lõike 1 kohaselt;

b) konsolideerimisgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema eristatav ning mis tuleb artiklite 51, 53, 54 ja 55 kohaselt avalikustada.

Enne esimese lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone.”

19) Artikkel 257 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 257

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat juhtivad isikud oleksid oma ülesannete täitmiseks sobivad ja nõuetekohased.

Artiklit 42 kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

20) Artikli 258 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui konsolideerimisgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida artiklites 218–246 sätestatud nõudeid või kui nõuded on täidetud, aga maksevõime on sellest hoolimata ohustatud, või kui konsolideerimisgrupi sisesed tehingud või riskikontsentratsioon ohustavad kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit, võtavad olukorra võimalikuks kiireks parandamiseks vajalikud meetmed järgmised järelevalveasutused:

a) kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja puhul konsolideerimisgrupi järelevalvaja;

b) kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul järelevalveasutused.

Kui esimese lõigu punktis a osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Kui esimese lõigu punktis b osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus on kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, määravad liikmesriigid kindlaks meetmed, mida nende järelevalveasutused võivad võtta kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes.

Asjaomased järelevalveasutused, sealhulgas konsolideerimisgrupi järelevalvaja, kooskõlastavad võimaluse korral oma meetmed.

2. Ilma et see piiraks karistusõiguse sätete kohaldamist, rakendavad liikmesriigid käesoleva jaotise ülevõtmiseks jõustatud õigus- või haldusnorme rikkuvate kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate või nende tegevjuhtide suhtes karistusi või meetmeid. Karistuste või meetmete tõhususe tagamiseks teevad järelevalveasutused tihedat koostööd, eriti juhul, kui kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja keskne juhtimine või peamine tegevuskoht ei asu tema peakontoriga samas liikmesriigis.”

21) Artikkel 262 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 262

Kolmandas riigis registreeritud emaaettevõtjad: samaväärsuse puudumine

1. Kui artikli 260 kohaselt läbi viidud kontrollimine näitab, et puudub samaväärne järelevalve, kohaldavad liikmesriigid kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes kas artikleid 218–258 *mutatis mutandis*, välja arvatud artiklid 236–243, või ühte käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud meetodit.

Artiklites 218–258 sätestatud üldpõhimõtteid ja meetodeid kohaldatakse kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasandil.

Ainult konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel käsitatakse emaaettevõtjat kindlustus- või edasikindlustusandjana, kelle suhtes kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi seoses solventus- kapitalinõude täitmiseks sobivate omavahenditega või järgmisega:

a) artikli 226 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventuskapitalinõue, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga või segafinantsvaldusettevõtjaga;

b) artikli 227 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventuskapitalinõue, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusandjaga või kolmanda riigi edasikindlustusandjaga.

2. Liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel kohaldada muid meetodeid, mis tagavad asjakohase järelevalve konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate üle. Kõnealused meetodid peab heaks kiitma konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

Järelevalveasutused võivad eelkõige nõuda sellise kindlustusvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor on liidus, või sellise segafinantsvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor on liidus, ning kohaldada käesolevat jaotist kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhita- vasse konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasi- kindlustusandjate suhtes.

Valitud meetodid aitavad saavutada konsolideerimisgrupi järelevalvega seotud käesolevas jaotises määratletud eesmärged ning nendest teatatakse teistele asjaomastele järelevalveasutustele ja komisjonile.”

22) Artikli 263 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui artiklis 260 osutatud emaaettevõtja on sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütar- ettevõtja, kelle peakontor asub kolmandas riigis, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja tütar- ettevõtja, kohaldavad liikmesriigid artiklis 260 sätestatud kontrolli ainult sellise lõpliku emaaettevõtja tasandil, mis on kolmanda riigi kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja.

Artiklis 260 osutatud samaväärse järelevalvekorra puudu- mise korral võivad järelevalveasutused teha uue kontrolli kindlustus- või edasikindlustusandja emaaettevõtja tasandil madalamal tasandil kas kolmanda riigi kindlustusvaldus- ettevõtja, kolmanda riigi segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlus- tusandja tasandil.”

Artikkel 5

Läbivaatamine

Komisjon vaatab direktiivi 2002/87/EÜ täielikult läbi, kaasa arvatud selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid. Pärast läbivaatamist saadab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2012 aruande, milles käsitletakse eelkõige kõnealuse direktiivi kohaldamisala, sealhulgas seda, kas kohaldamisala tuleks laiendada artikli 3 läbivaatamise teel, ning kõnealuse direktiivi kohaldamist reguleerimata üksustele, eeskätt eriotstarbelistele varakogumitele. Aruanne hõlmab ka suurematesse mittefinantskontsernidesse kuuluvate selliste finantskonglomeraatide kindlaks määramise kriteeriume, kelle üldine tegevus pangandussektoris, kindlustussektoris ja investeerimisteenuste sektoris on finantsteenuste siseturu jaoks olulise tähtsusega.

Komisjon kaalub samuti, kas Euroopa järelevalveasutused peaksid andma ühiskomitee kaudu välja suunised tähtsuse hindamiseks.

Eelnevaga seoses käsitletakse aruandes ka süsteemse tähtsusega finantskonglomeraate, mille suurus, omavaheline seotus või keerukus muudavad nad eriti kaitsetuks ning mis tuleb määratleda analoogselt finantsstabiilsuse nõukogu ja Baseli pangajärelevalve komitee väljatöötatavate standarditega. Aruandes käsitletakse ka seda, millised on kohustusliku stressitesti kehtestamise võimalused. Aruandele peaksid vajaduse korral järgnema asjakohased seadusandlikud ettepanekud.

Artikkel 6

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi artiklite 1, 2 ja 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 10. juuniks 2013. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi artikli 4 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 10. juuniks 2013. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

3. Erandina lõikest 1 jõustavad liikmesriigid hiljemalt 22. juuliks 2013 õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud käesoleva direktiivi artikli 2 punkti 23 ning samuti käesoleva direktiivi artikli 2 punkti 1 ja punkti 2 alapunkti a järgimiseks niivõrd, kuivõrd need normid muudavad direktiivi 2002/87/EÜ artiklit 1, artikli 2 punkte 4, 5a ja 16 ning artikli 3 lõiget 2 seoses alternatiivsete investeerimisfondide valitsejatega. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

4. Kui liikmesriigid käesolevas artiklis osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

5. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 7

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 8

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

I LISA

Direktiivi 98/78/EÜ I ja II lisa muudetakse järgmiselt.

A. I lisa muudetakse järgmiselt:

1. punktis 2.1:

a) neljanda lõigu teine taane asendatakse järgmisega:

„— kindlustus- või edasikindlustusandja on kas kindlustus- või edasikindlustusandjaga samas liikmesriigis registrijärgse asukohaga kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtja ning nii kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat kui ka seotud kindlustus- või edasikindlustusandjat võetakse arvutamisel arvesse.”;

b) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid võivad kindlustus- või edasikindlustusandja korrigeeritud maksevõimelisuse arvutamisest loobuda ka siis, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on mõnes muus liikmesriigis registrijärgse asukohaga teise kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja siduskindlustusandja või sidusedasikindlustusandja ja kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on andnud nõusoleku üle kanda täiendav järelevalve asukohariigi pädevale asutusele.”;

2. punkt 2.2 asendatakse järgmisega:

„2.2. Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad ja vahendavad segafinantsvaldusettevõtjad

Kui arvutatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusandja korrigeeritud maksejõulisust, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vahendusel osalus seotud kindlustusandjas, seotud edasikindlustusandjas või kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, võetakse vahendava kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja seisundit arvesse. Ainult käesolevas lisas kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohase arvutamise eesmärgil koheldakse kõnealust kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema näol tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle puhul kehtib maksejõulisuse nullnöue ja kelle suhtes kohaldatakse samu tingimusi, nagu on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16, direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 või direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 36 seoses solventsusmarginaali jaoks sobivate elementidega.”

B. II lisa muudetakse järgmiselt:

1. pealkiri asendatakse järgmisega:

„NENDE KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSANDJATE TÄIENDAV JÄRELEVALVE, MIS ON KINDLUSTUSVALDUSETTEVÖTJATE, SEGAFINANTSVALDUSETTEVÖTJATE, KOLMANDA RIIGI KINDLUSTUSANDJATE VÕI KOLMANDA RIIGI EDASIKINDLUSTUSANDJATE TÜTARETTEVÖTJAD”;

2. punkti 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kui tegemist on kahe või enama artikli 2 lõikes 2 osutatud kindlustus- või edasikindlustusandjaga, mis on kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tütaretevõtjad ja mis on asutatud eri liikmesriikides, tagab pädev asutus käesolevas lisas kirjeldatud meetodi järjekindla kohaldamise.”;

3. punkti 2 teine ja kolmas taane ning kolmandale taandele järgnev lõik asendatakse järgmisega:

- „— kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja emaaettevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja ja seda kindlustus- või edasikindlustusandjat võetakse arvesse arvutustes, mis käesolevas lisas sätestatud korras tehakse ühe nimetatud ettevõtja kohta,
- kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja emaaettevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja ja artikli 4 lõike 2 kohaselt on sõlmitud kokkulepe, millega kantakse käesoleva lisa kohane täiendava järelevalve teostamine üle teise liikmesriigi järelevalveasutusele.

Kui kindlustusvaldusettevõtjatel, segafinantsvaldusettevõtjatel või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjatel on kindlustusvaldusettevõtjas, segafinantsvaldusettevõtjas või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjas järjestikused osalused, võivad liikmesriigid kohaldada käesolevas lisas sätestatud arvutamist ainult kindlustus- või edasikindlustusandja lõpliku emaaettevõtja tasemel, kelleks on kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja.”;

4. punkt 3 asendatakse järgmisega:

- „3. Pädev asutus tagab, et I lisas kirjeldatud arvutustega analoogilised arvutused tehakse kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasemel.

Analoogia seisneb I lisas kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohaldamises kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasemel.

Ainult kõnealuse arvutuse eesmärgil koheldakse emaaettevõtjat nii, nagu oleks tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:

- maksejõulisuse nullnõue, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga või segafinantsvaldusettevõtjaga,
- I lisa punktis 2.3 sätestatud põhimõtete kohaselt kindlaks määratud maksejõulisuse nõue, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusandjaga või kolmanda riigi edasikindlustusandjaga,
- solventsusmarginaali jaoks sobivana käsitatakse samu elemente, mis on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 1 ja direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 18.”
-

II LISA

Direktiivi 2002/87/EÜ I lisa II punktis „Tehnilised arvutusmeetodid” asendatakse 3. meetod ja 4. meetod järgmisega:

„3. meetod: kombineeritud meetod

Pädevad asutused võivad lubada 1. ja 2. meetodi kombineerimist.”

III LISA

Direktiivi 2006/48/EÜ X lisa 3. osa 3. punkti alapunkt 30 asendatakse järgmisega:

- „30. Kui Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütaretevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütaretevõtjad kavatsevad kasutada täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit, sisaldab taotlus operatsiooniriski katva kapitali kontserni eri üksuste vahel jagamise metoodika kirjeldust.”
-

Tellimishinnad aastal 2011 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET